Svému drahému příteli
RUDOLFU VESELÉMU.

Starý ženich.

Prostonárodní opera o 3 jednáních.

Složil

KAREL BENDL.

Klavírní výtah s textem upravil skladatel.

Výhradní majetek
„Matice hudební"
V PRAZE.

—Prémie na rok 1883.—

V PRAZE.
Komisionář: FR. A. URBÁNEK, knihkupec.
Prvý český závod hudební.

M.H.7.

Lit. ústav Engelmanna & Mühlberga v Lipsku

Osoby:

Bartoš, mlynář		bas.
Hanička, jeho dcera		sopran.
Václav,	mladí rolníci	baryton.
Vojtěch,	mladí rolníci	tenor.
Pan Franc, vrchnostenský písař		bas.
Hovora, student		*) mezzosopran neb alt.
Nácek, mlynářský učedník u Bartoše		tenor.

Selská a mlynářská chasa obojího pohlaví.
Děj se odehrává v moravské osadě.

*) Zpívá li Hovoru sopran, platí noty hořejší; pakli že alt, noty dolejší.

Jednání I.
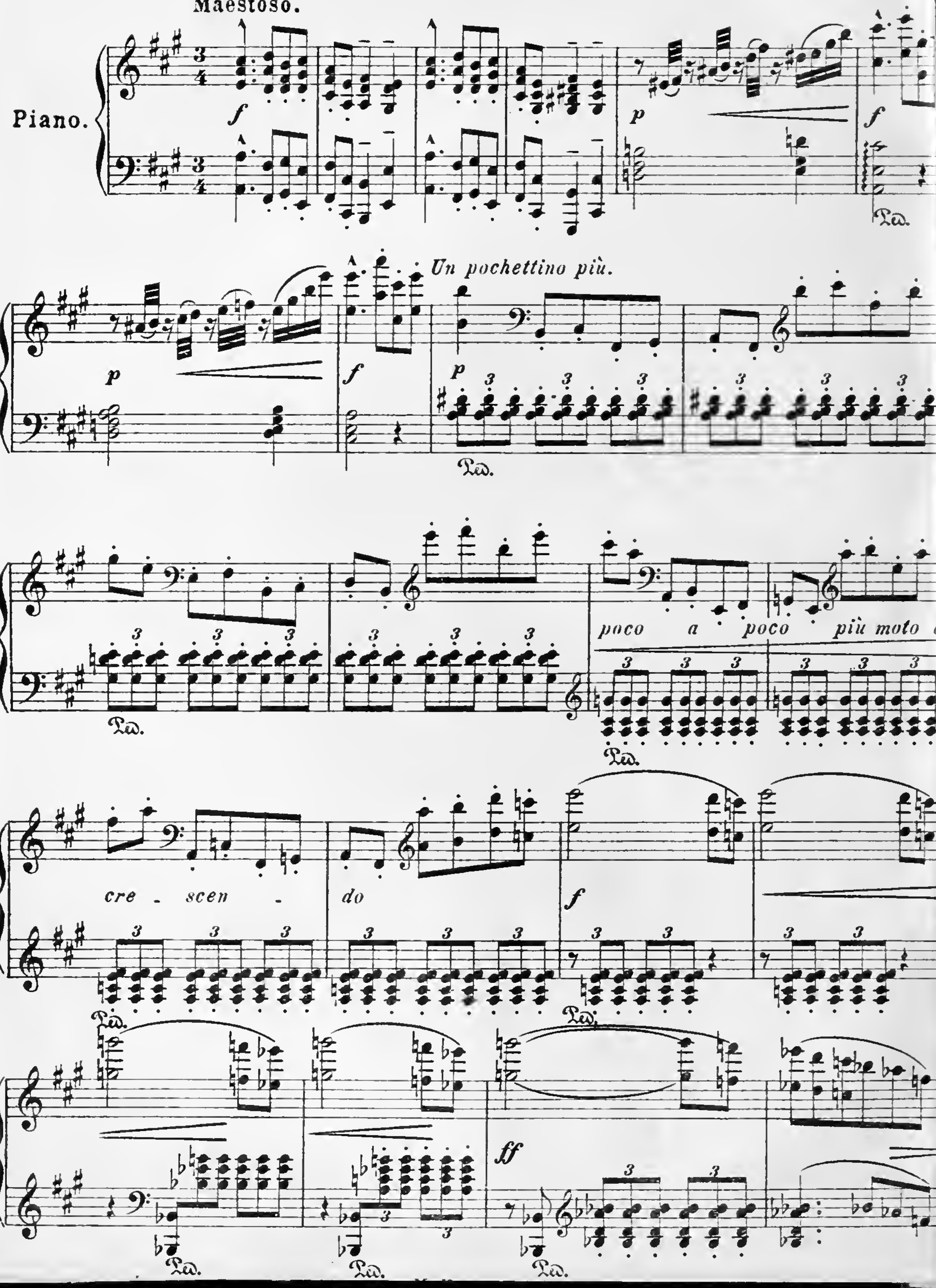
Jednání II.

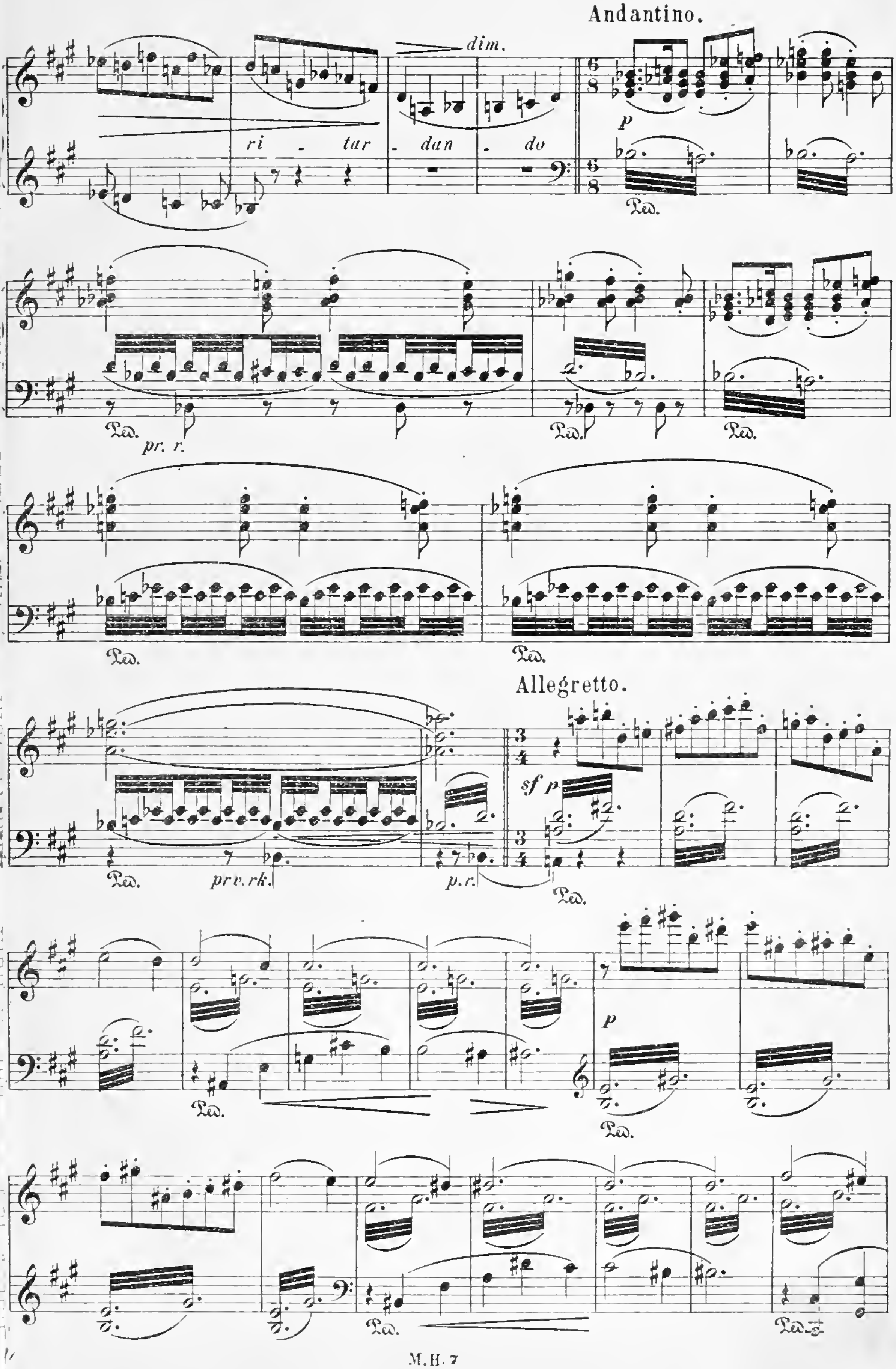
Jednání III.
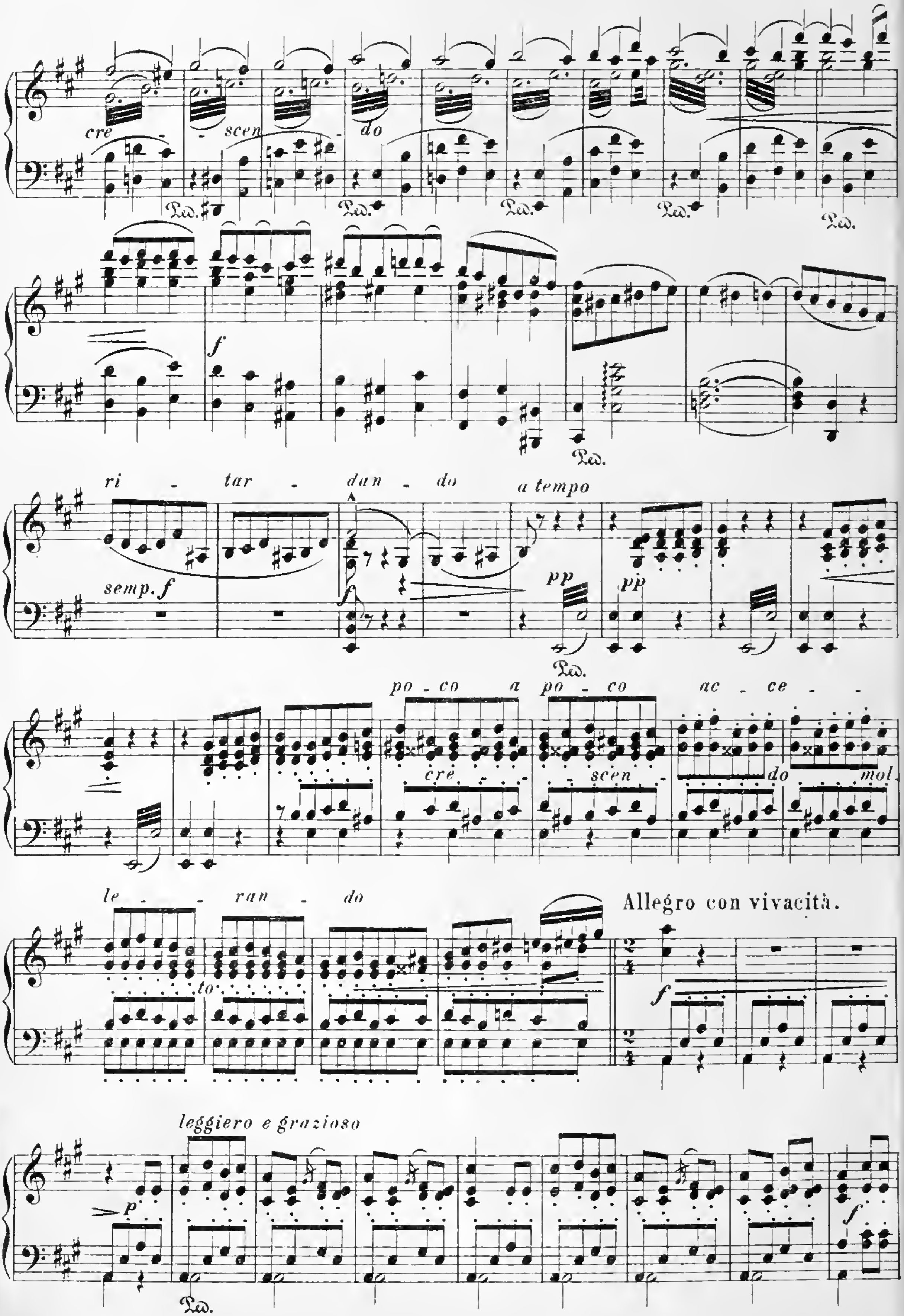
Starý ženich.
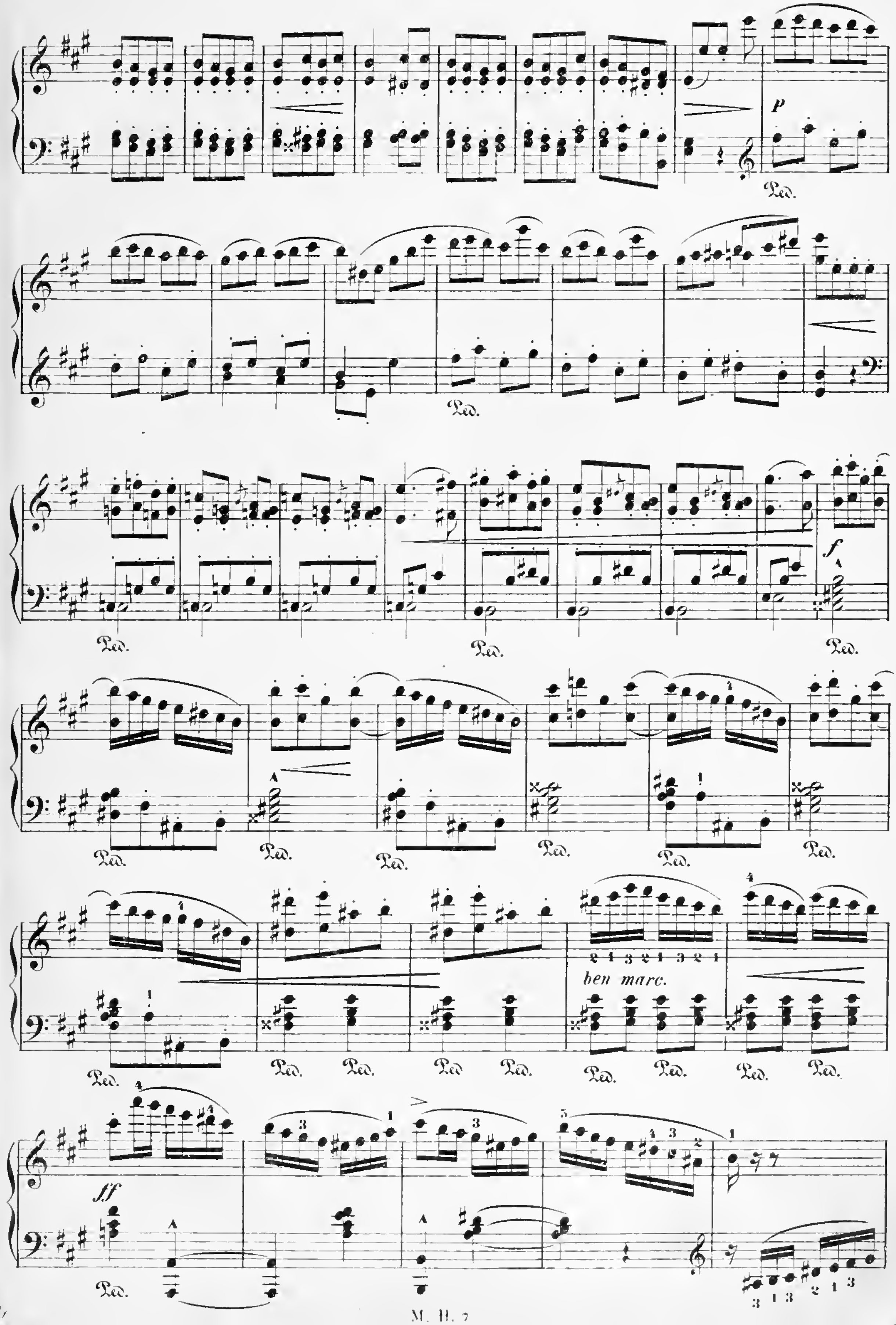
Ouvertura.
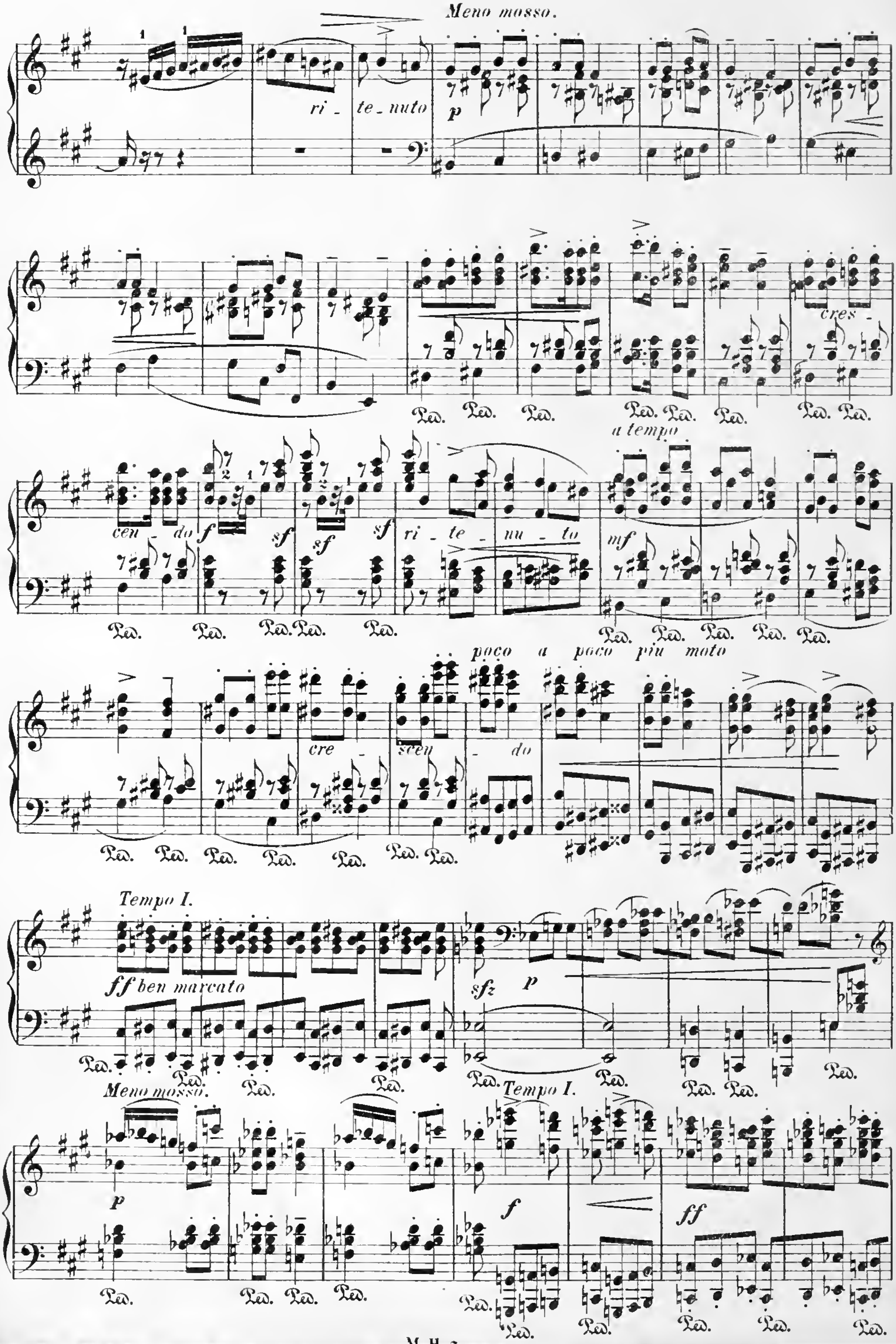
Karel Bendl.
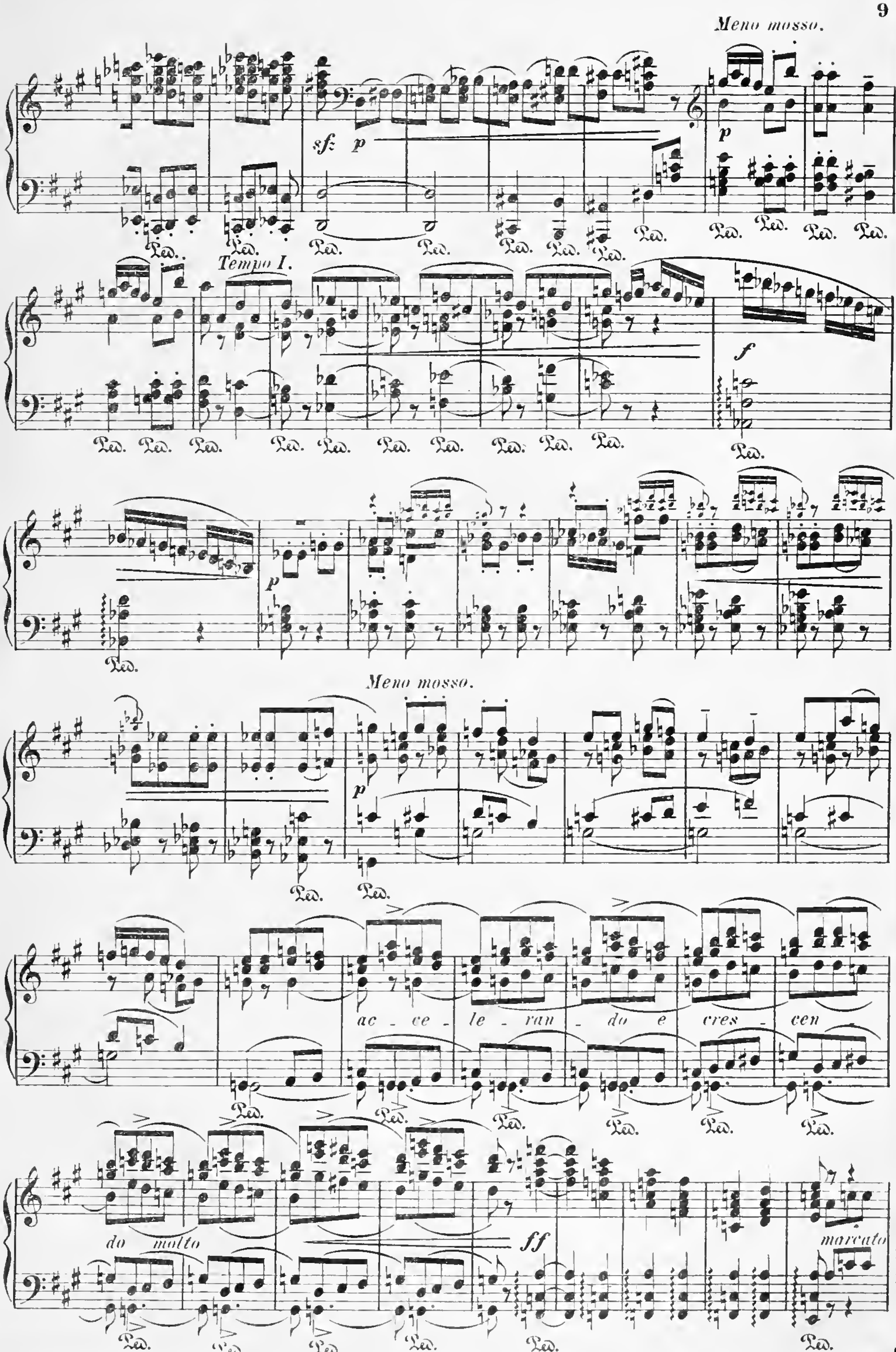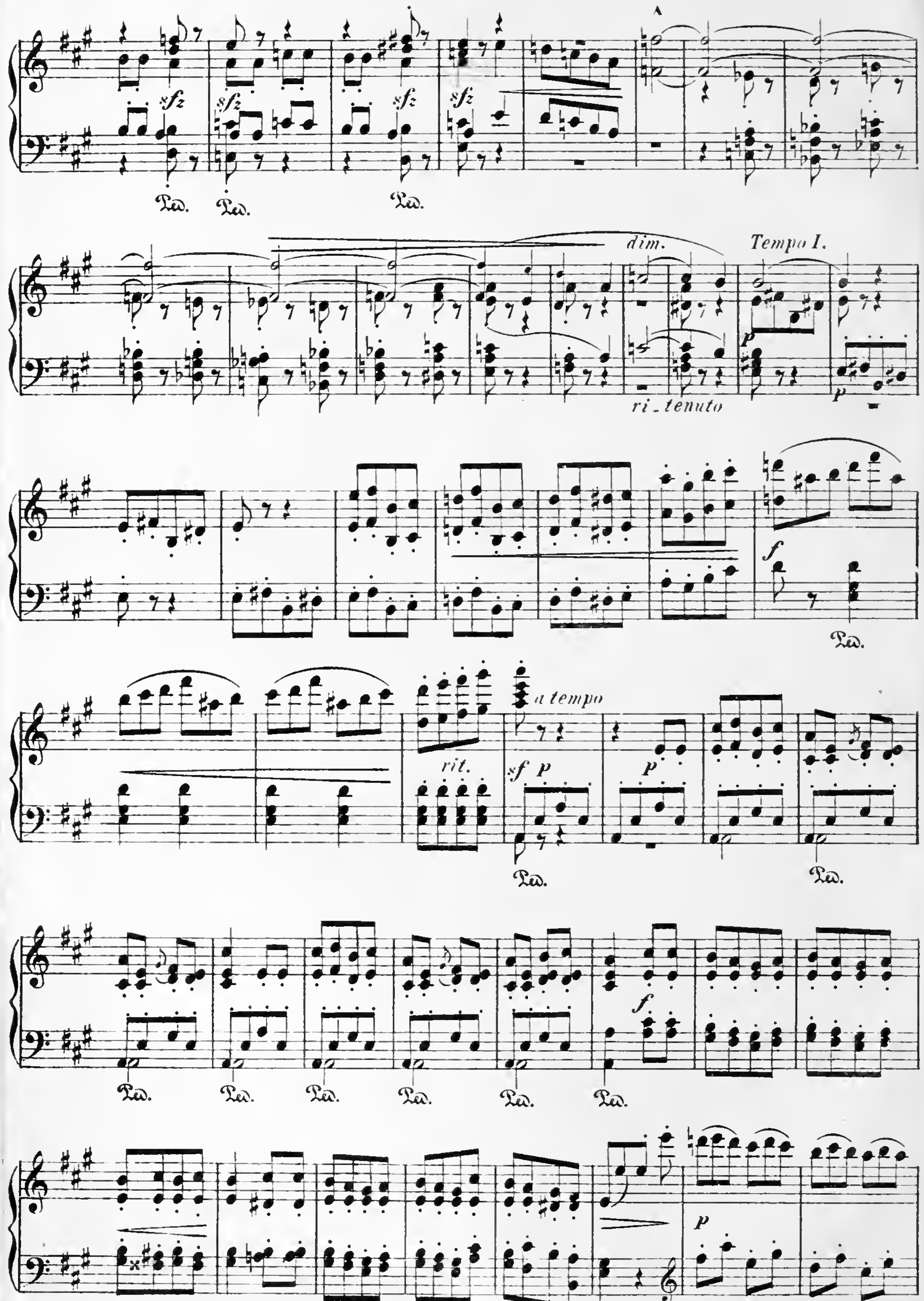

Andantino.
dim.
ri - tar - dan - do
p
Ped.
pr. r.
Allegretto.
sf p
prv.rk.
p.r.
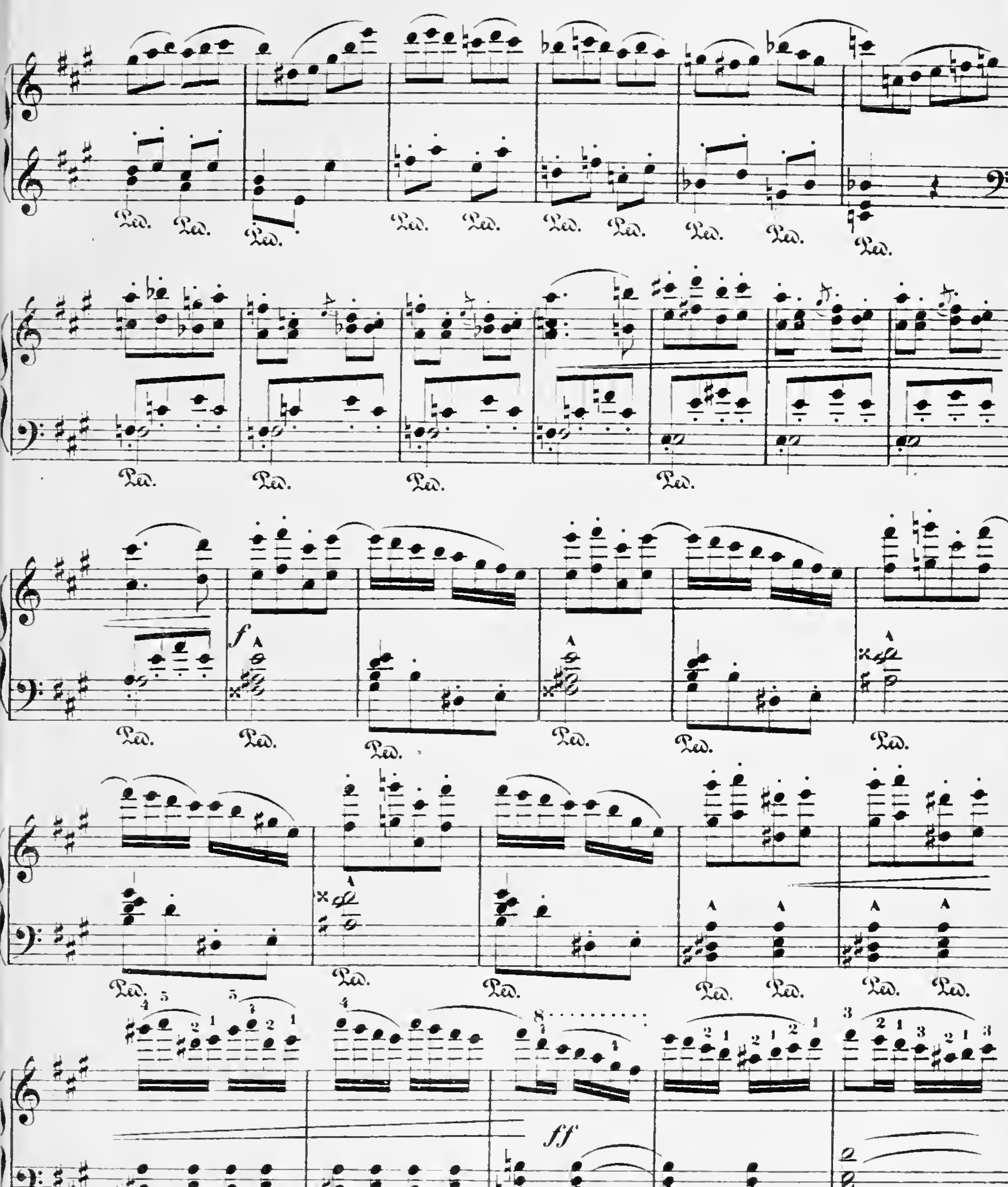

cre - scen - do
Ped.
f
ri - tar - dan - do
a tempo
semp. f
pp
po - co a po - co ac - ce - - le - - ran - do
cre - scen - do mol - to
Allegro con vivacità.
leggiero e grazioso
p
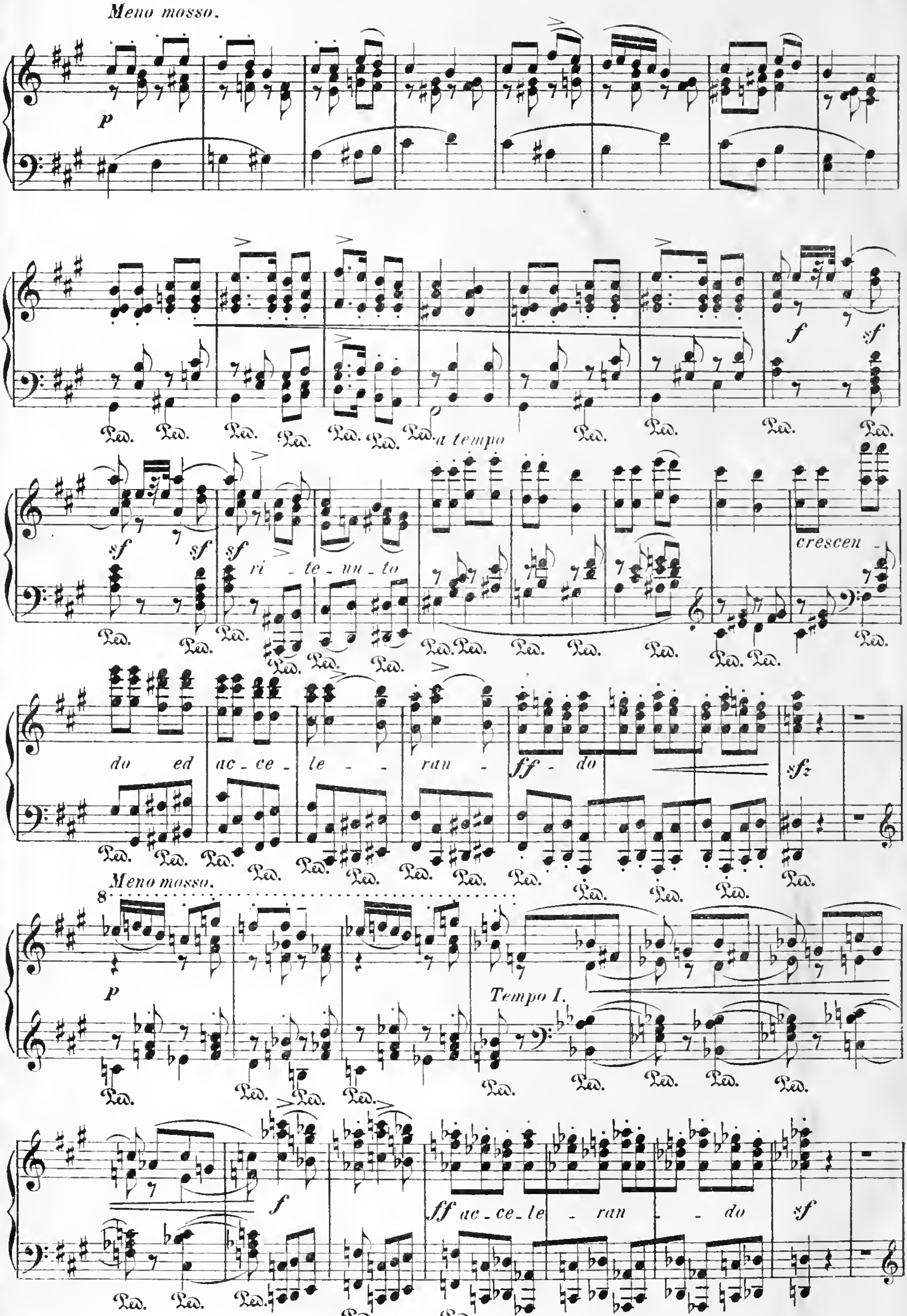

p
Ped.
f
ben marc.
ff
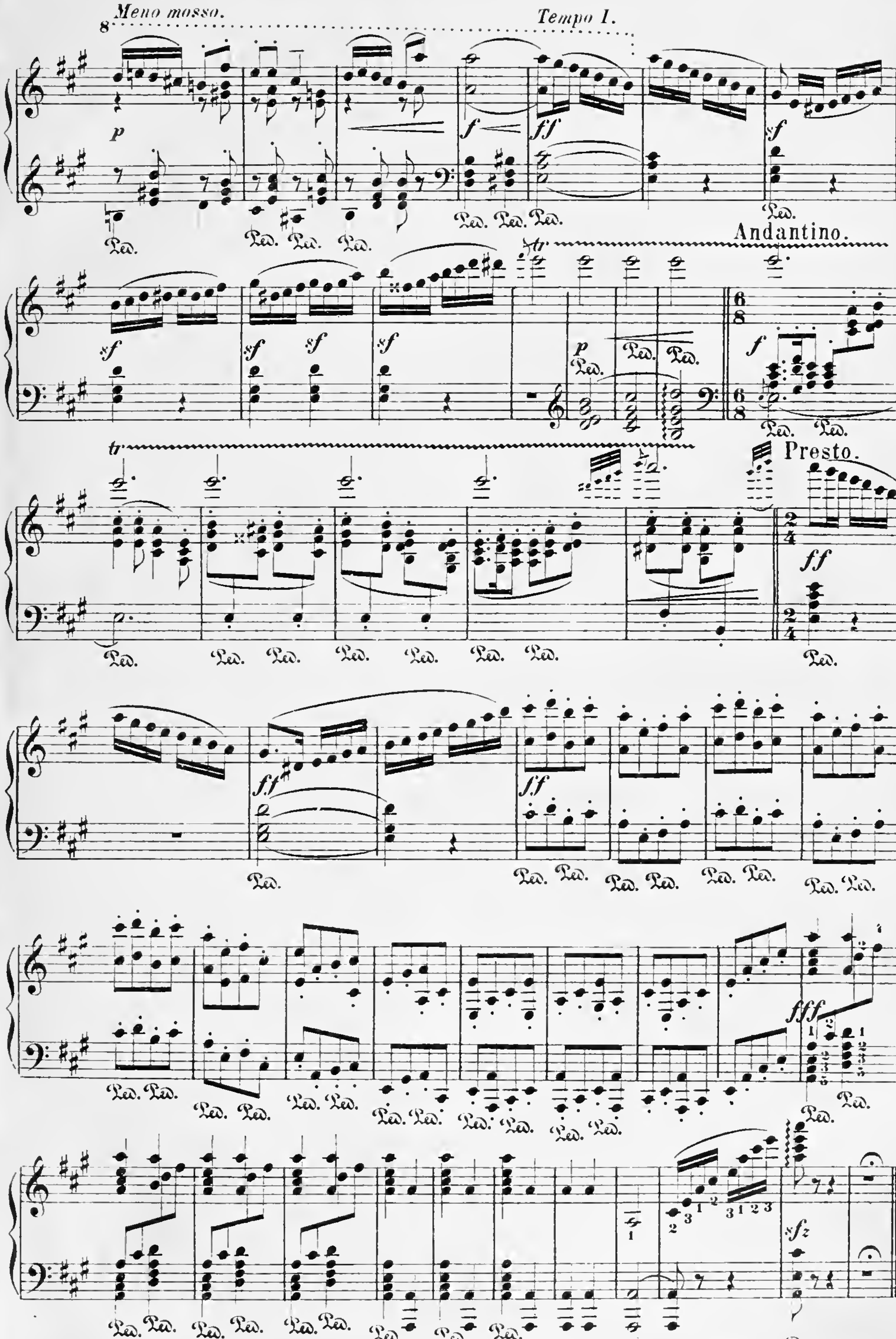

Meno mosso.
ri - te - nuto
p
cres - cen - do
f
sf
a tempo
ri - te - nu - to
mf
poco a poco piu moto
cre - scen - do
Tempo I.
ff ben marcato
sfz
p
Meno mosso.
Tempo I.
f
ff

Meno mosso.
sf p
p
Tempo I.
f
p
Meno mosso.
p
ac - ce - le - ran - do e cres - cen
do molto
ff
marcato

sfz
Ped.
dim.
Tempo I.
ri_tenuto
p
f
rit.
a tempo
sf
M. H. 7

f
ff
ri - te - nu - to

Meno mosso.
p
a tempo
sf
sf
sf
ri - te - nu - to
crescen -
do ed ac - ce - le - ran - do
ff
sfz
Meno mosso.
p
Tempo I.
f
ff ac - ce - le - ran - do
sf

Meno mosso.
Tempo I.
Andantino.
Presto.
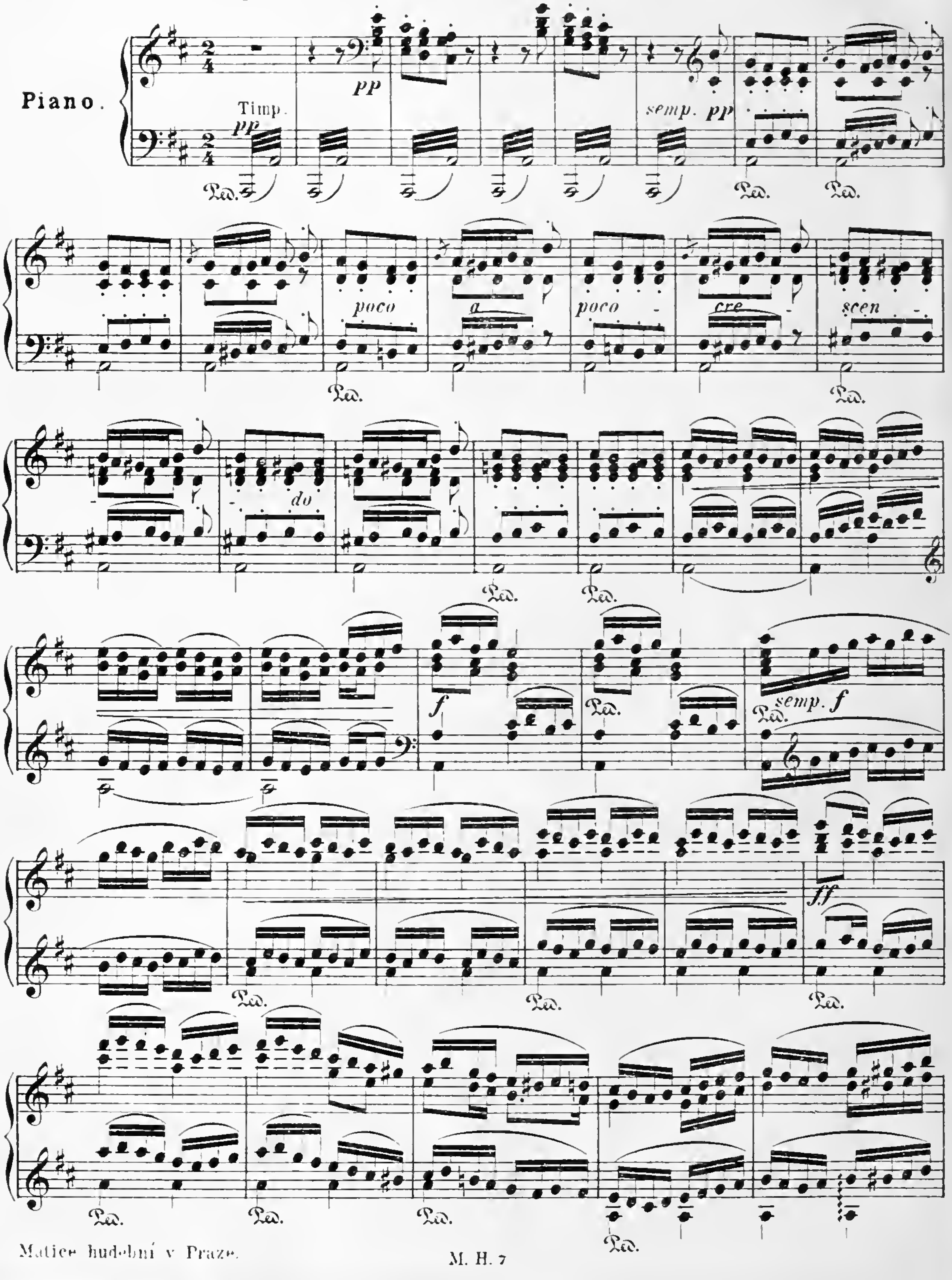
Jednání první.
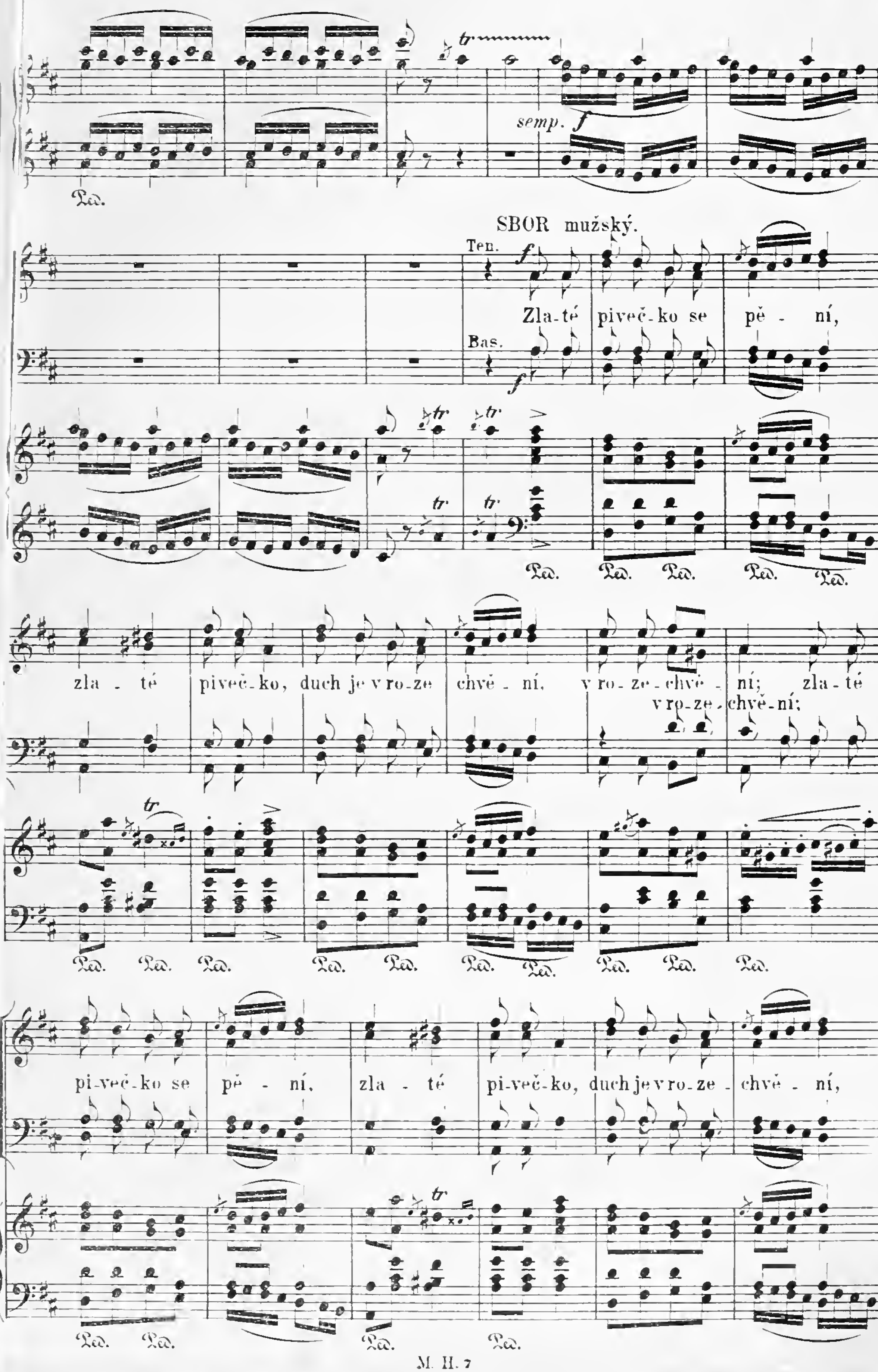
Jasný sváteční den. Na návsi před hospodou popijí lid kolem stolů.
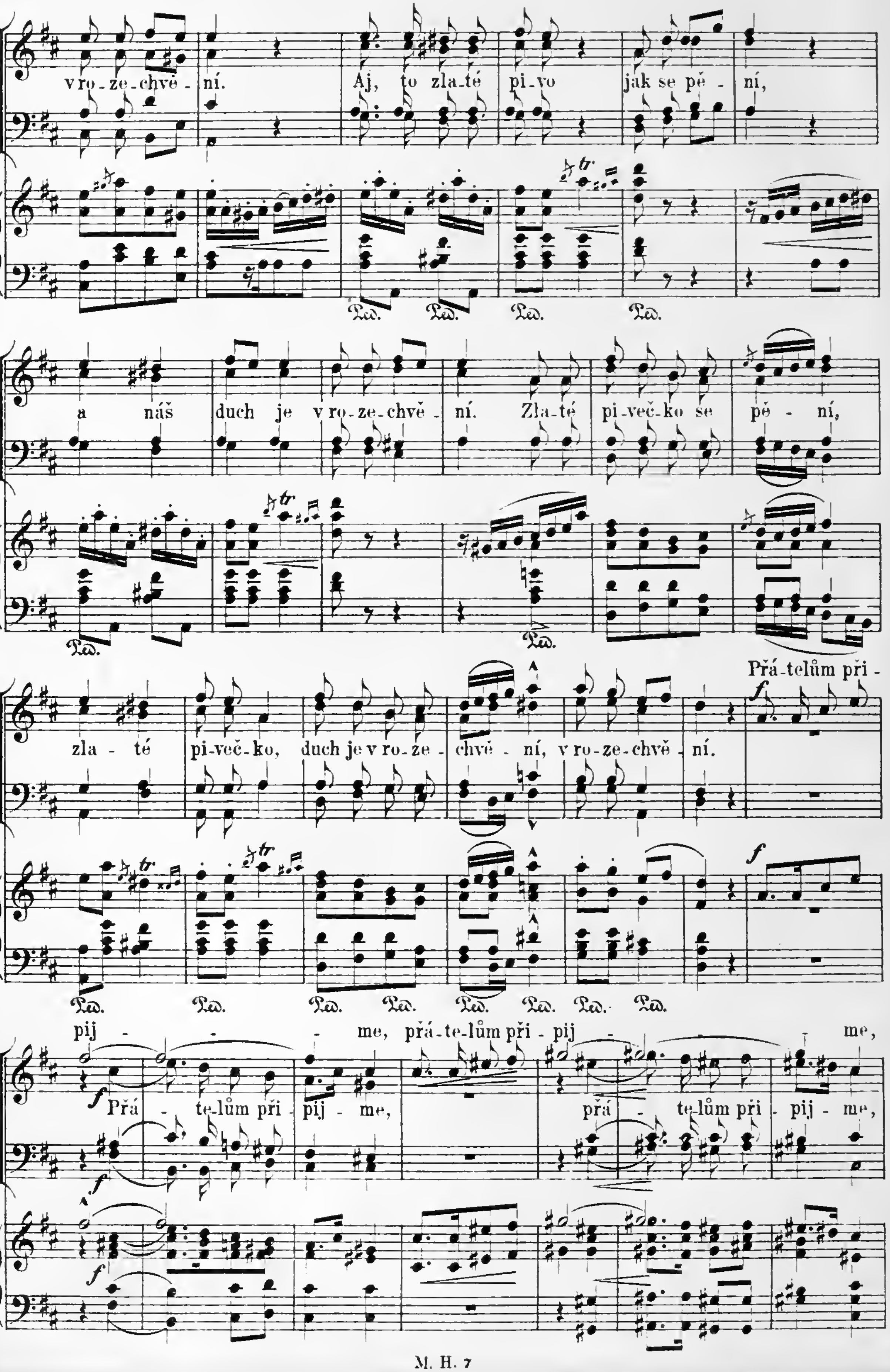
Výstup I.
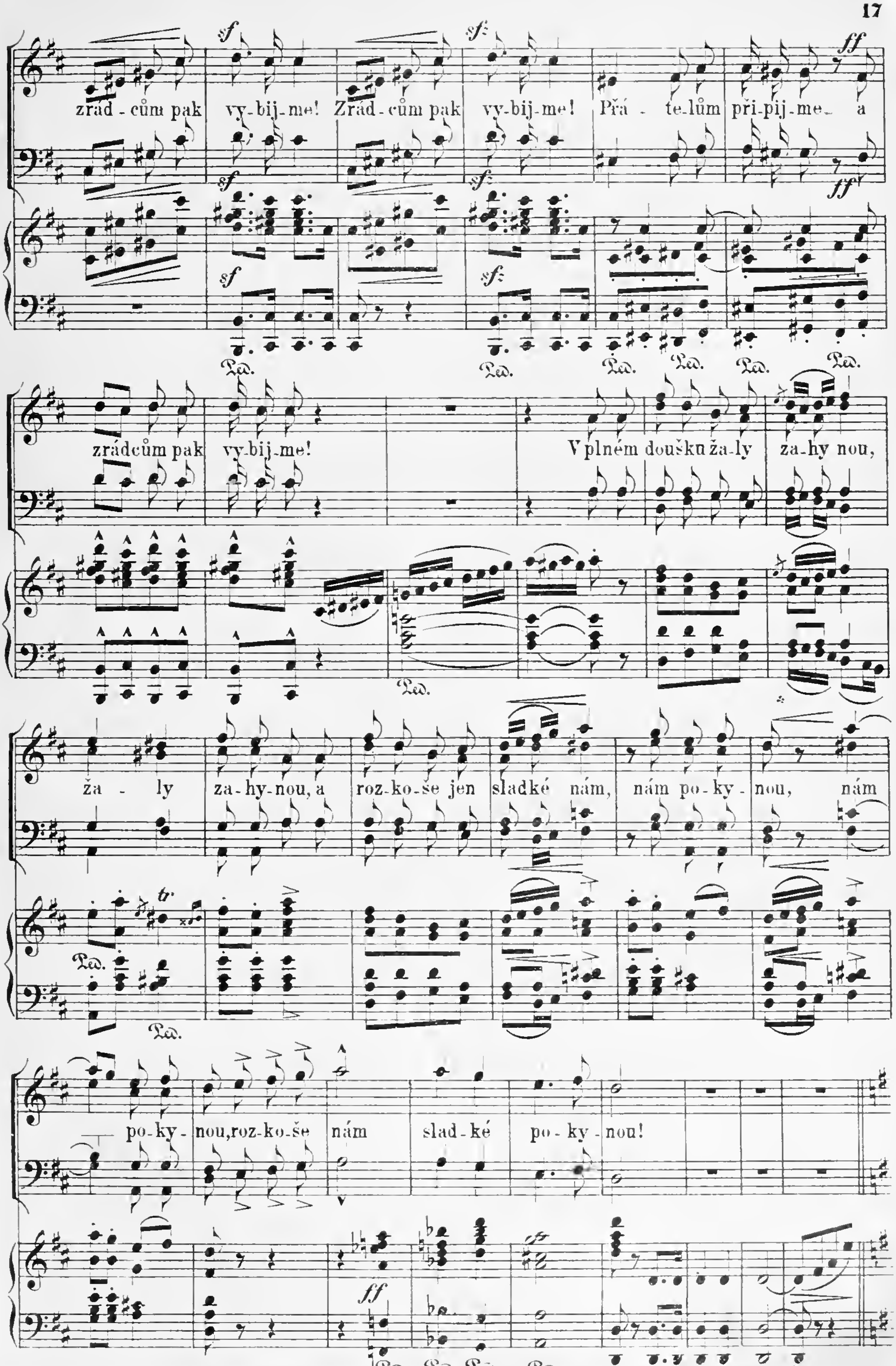
VOJTĚCH, VÁCLAV, SBOR; NÁCEK (stranou.)
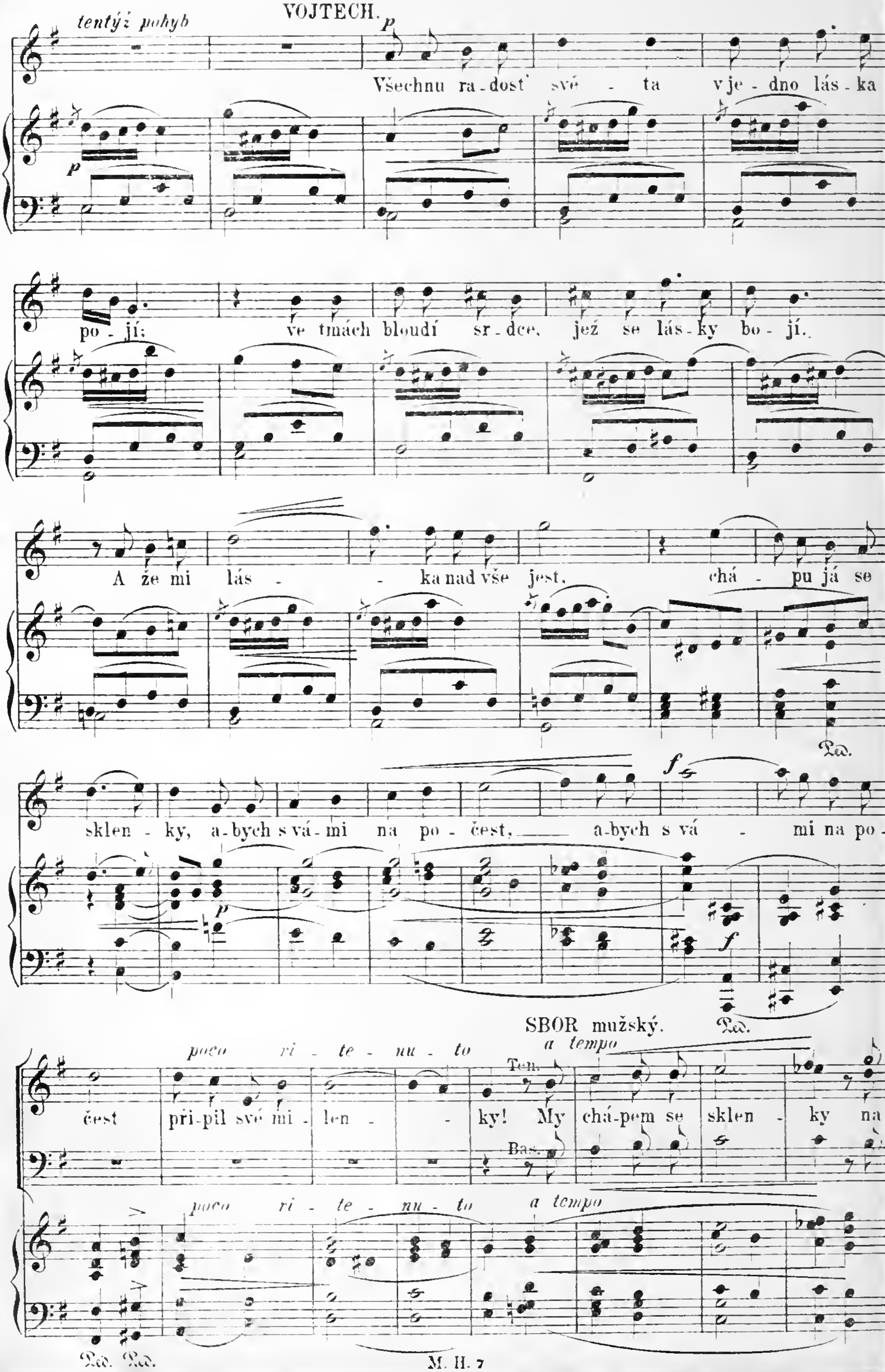
Allegro moderato.
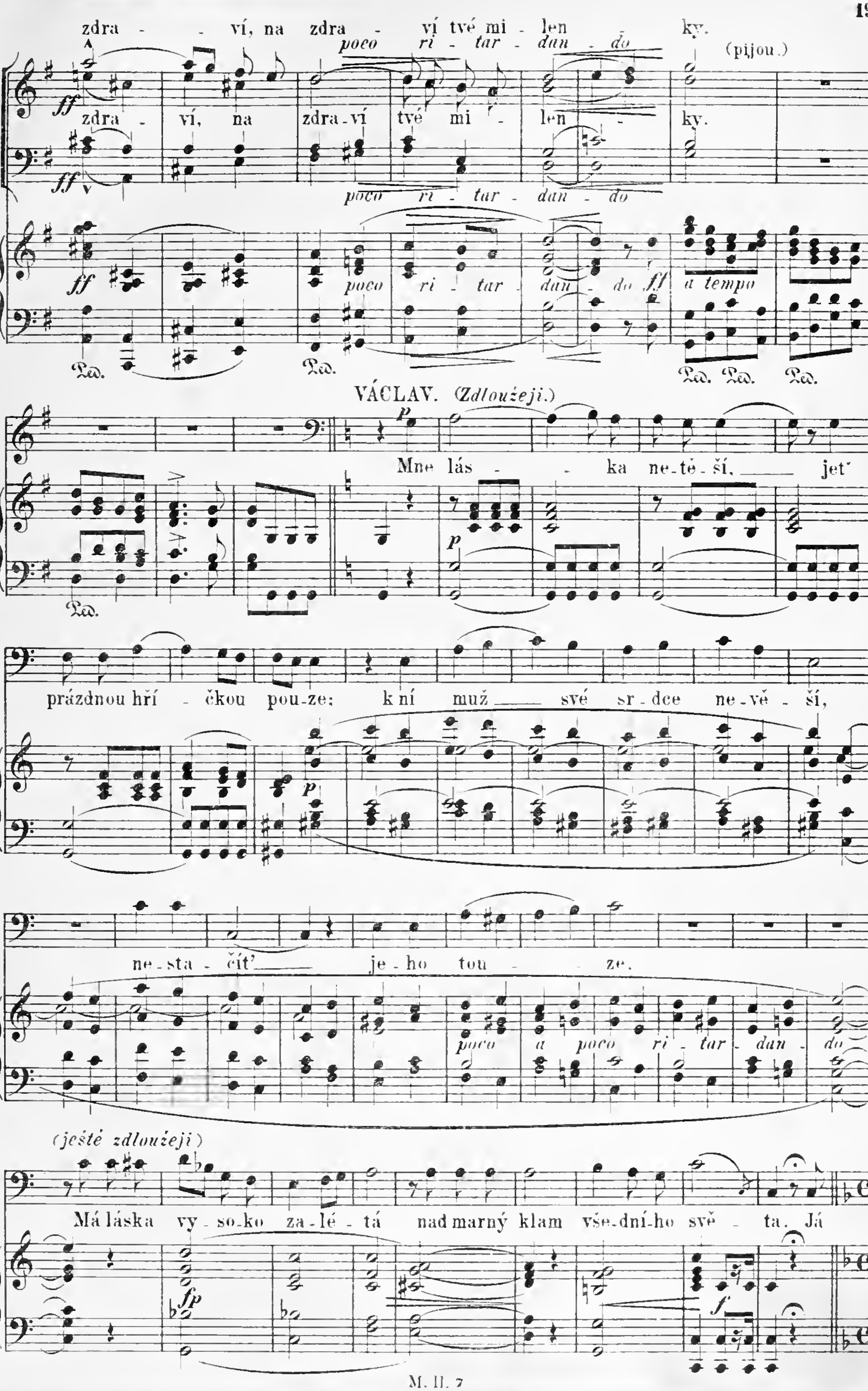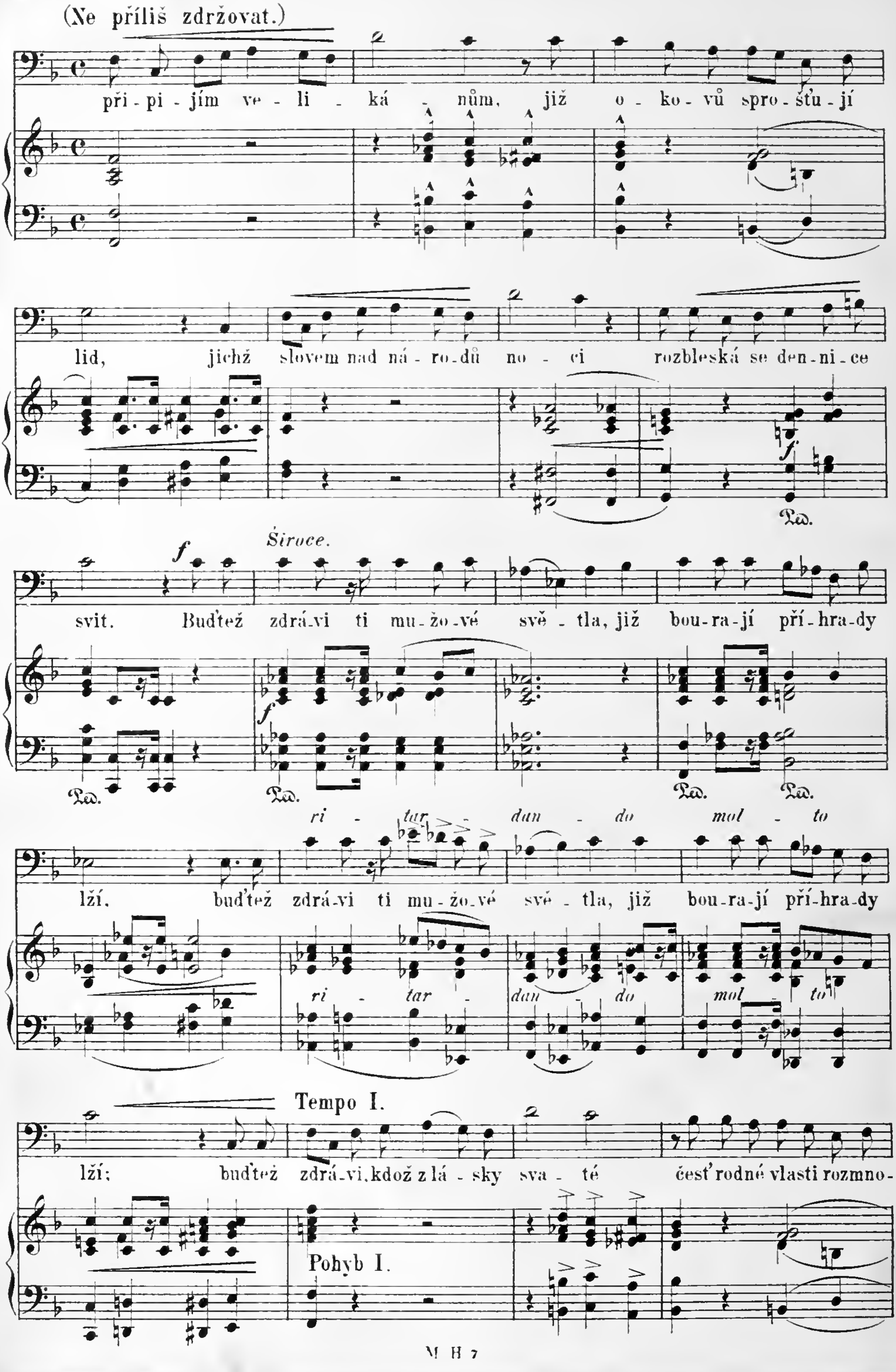

semp. f
SBOR mužský.
Ten.
Zla-té piveč-ko se pě - ní,
Bas.
zla - té piveč-ko, duch je v ro-ze chvě - ní, v ro-ze-chvě - ní; zla-té
v ro-ze-chvě-ní;
pi-več-ko se pě - ní, zla - té pi-več-ko, duch je v ro-ze - chvě - ní,
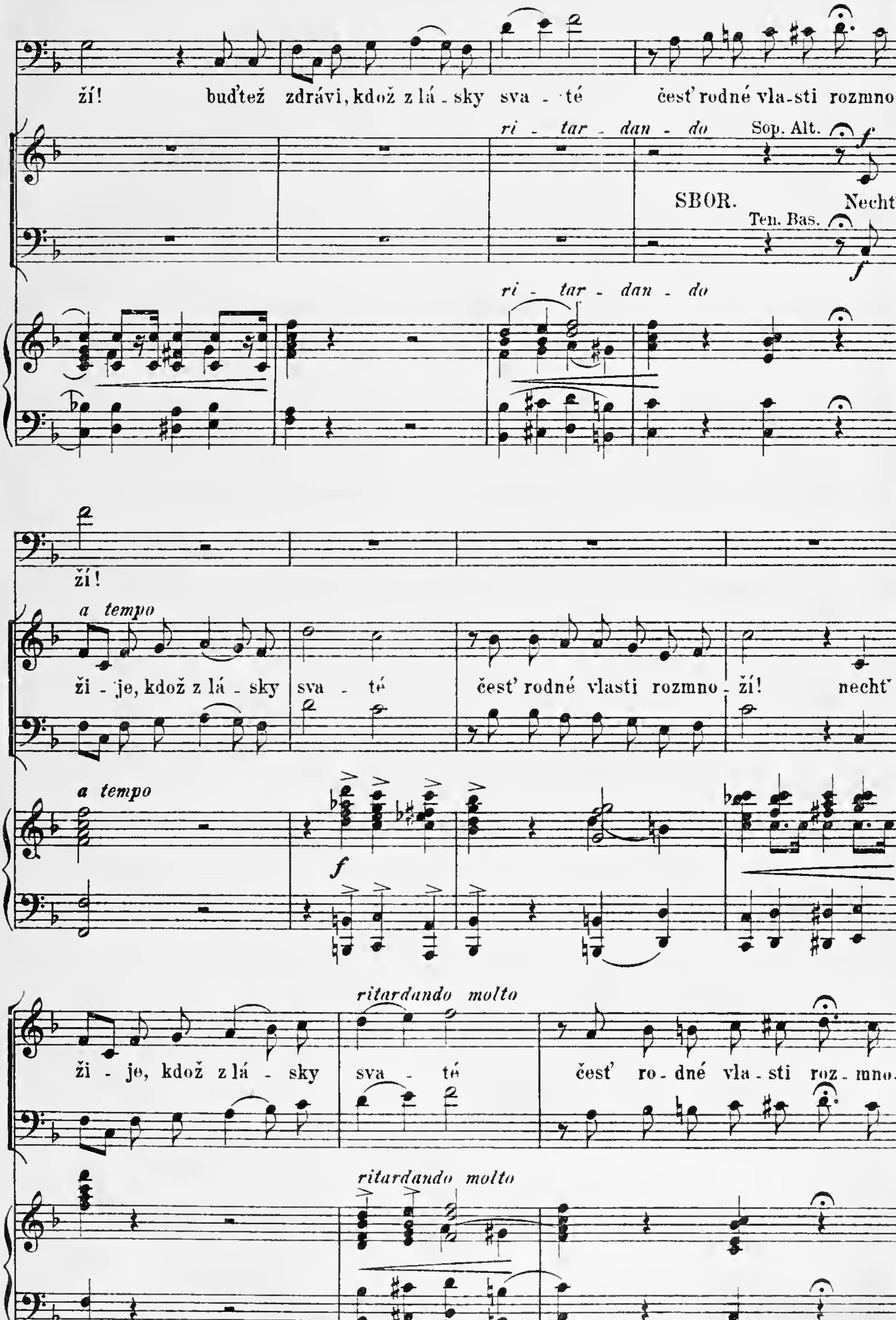

vro-ze-chvě-ní.
Aj, to zla-té pi-vo jak se pě-ní,
a náš duch je vro-ze-chvě-ní. Zla-té pi-več-ko se pě-ní,
zla-té pi-več-ko, duch je vro-ze-chvě-ní, vro-ze-chvě-ní.
Přá-telům při-
pij-me, přá-te-lům při-pij-me,
Přá-te-lům při-pij-me, přá-te-lům při-pij-me,
f
tr
Ped.
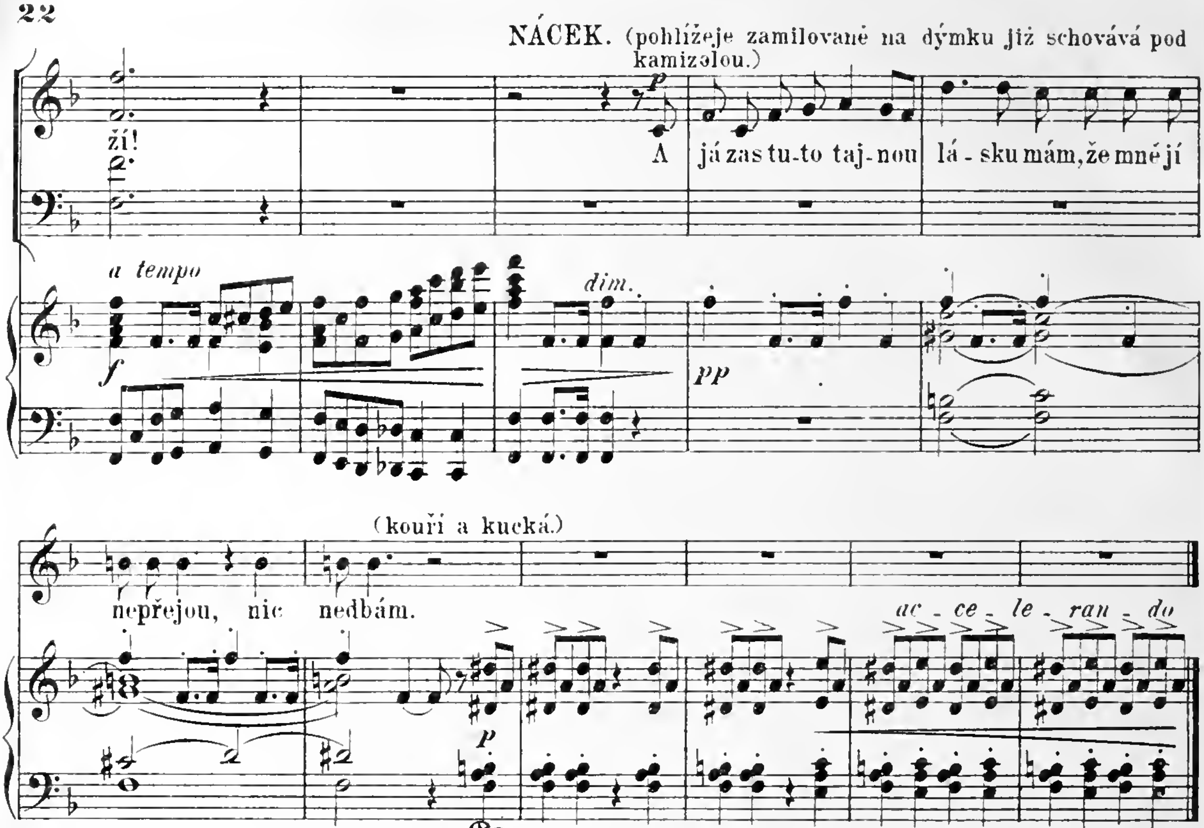

zrad - cům pak vy-bij-me! Zrád-cům pak vy-bij-me! Přá - te-lům při-pij-me- a
zrádcům pak vy-bij-me!
V plném doušku ža-ly za-hy nou,
ža - ly za-hy-nou, a roz-ko-še jen sladké nám, nám po-ky-nou, nám
po-ky- nou,roz-ko-še nám slad-ké po-ky-nou!

tentýž pohyb
VOJTĚCH.
Všechnu ra - dost své - ta v je - dno lás - ka
po - jí: ve tmách bloudí sr - dce, jež se lás - ky bo - jí.
A že mi lás - - ka nad vše jest, chá - pu já se
sklen - ky, a - bych s vá - mi na po - čest, a - bych s vá - mi na po -
SBOR mužský.
poco ri - te - nu - to
a tempo
Ten.
Bas.
čest při - pil své mi - len - - ky! My chá - pem se sklen - ky na
poco ri - te - nu - to a tempo

zdra - - ví, na zdra - ví tvé mi - len - ky.
poco ri - tar - dan - do
(pijou.)
zdra - ví, na zdra-ví tvé mi - len - ky.
poco ri - tar - dan - do
poco ri - tar - dan - do ff a tempo
VÁCLAV. (Zdloužeji.)
Mne lás - - ka ne-tě-ší, jeť
prázdnou hří - čkou pou-ze: k ní muž své sr-dce ne-vě - ší,
ne-sta - číť je-ho tou - - ze.
poco a poco ri - tar - dan - do
(ještě zdloužeji)
Má láska vy-so-ko za-lé-tá nad marný klam vše-dní-ho svě - ta. Já
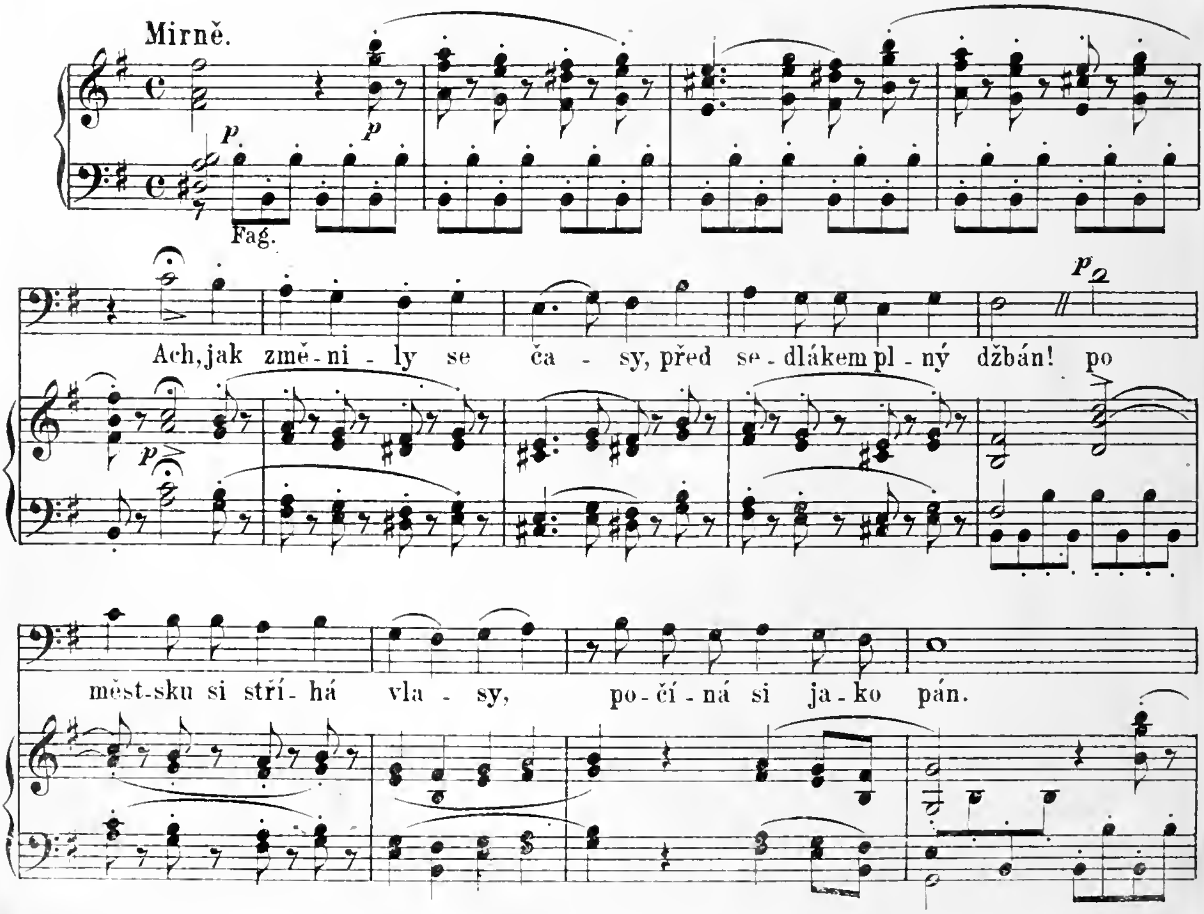

(Ne příliš zdržovat.)
při - pi - jím ve - li - ká - nům, již o - ko - vů spro - šťu - jí
lid, jichž slovem nad ná - ro - dů no - ci rozbleská se den - ni - ce
Široce.
svit. Buďtež zdrá - vi ti mu - žo - vé svě - tla, již bou - ra - jí pří - hra - dy
ri - tar - dan - do mol - to
lží, buďtež zdrá - vi ti mu - žo - vé svě - tla, již bou - ra - jí pří - hra - dy
Tempo I.
lží; buďtež zdrá - vi, kdož z lá - sky sva - té česť rodné vlasti rozmno -
Pohyb I.
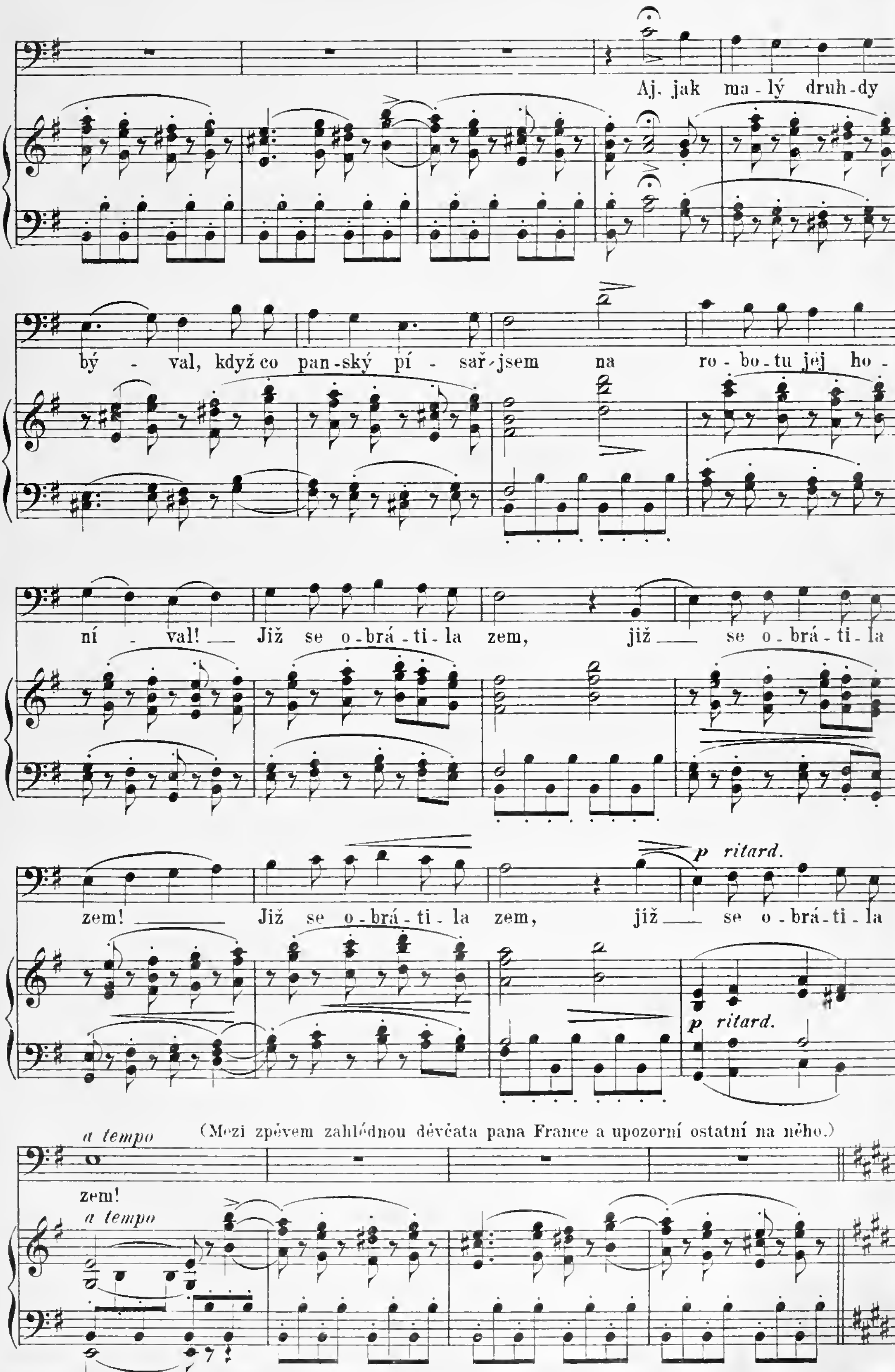

zí! buďtež zdrávi, kdož z lá - sky sva - té čest' rodné vla-sti rozmno-
ri - tar - dan - do
Sop. Alt.
SBOR.
Necht'
Ten. Bas.
ri - tar - dan - do
zí!
a tempo
ži - je, kdož z lá - sky sva - té čest' rodné vlasti rozmno - zí! necht'
a tempo
ritardando molto
ži - je, kdož z lá - sky sva - té čest' ro - dné vla - sti roz - mno-
ritardando molto
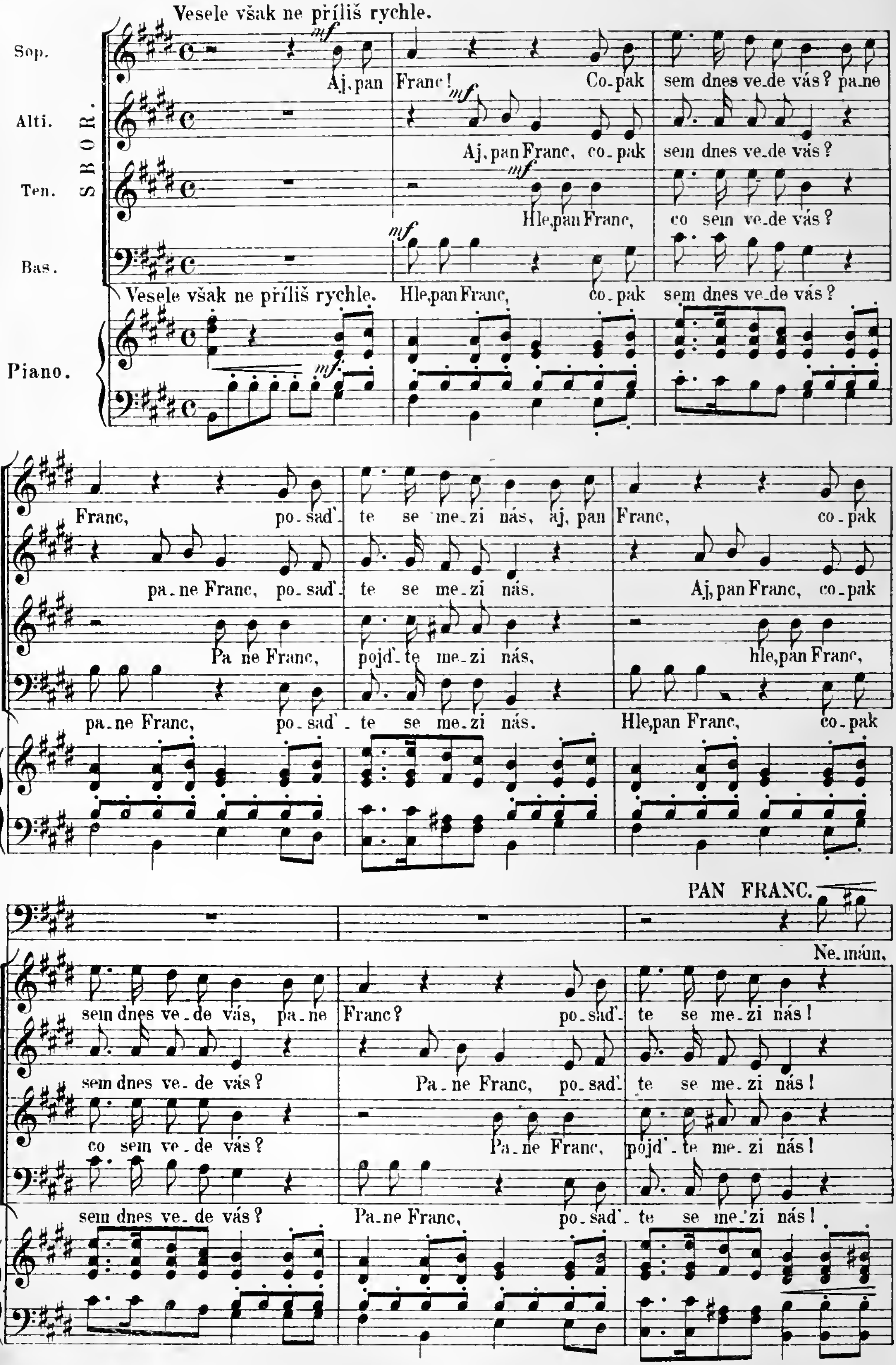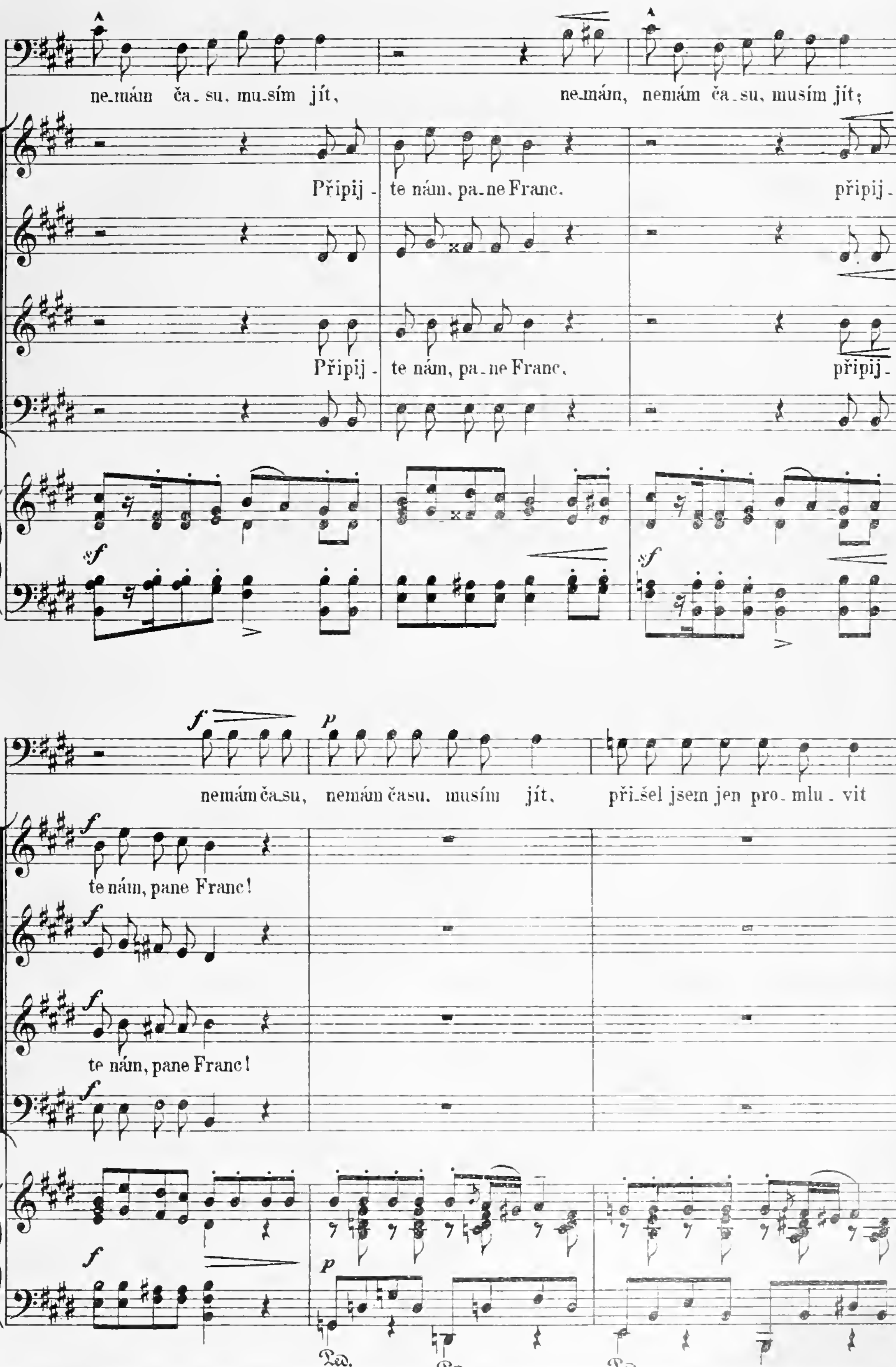

Výstup II.
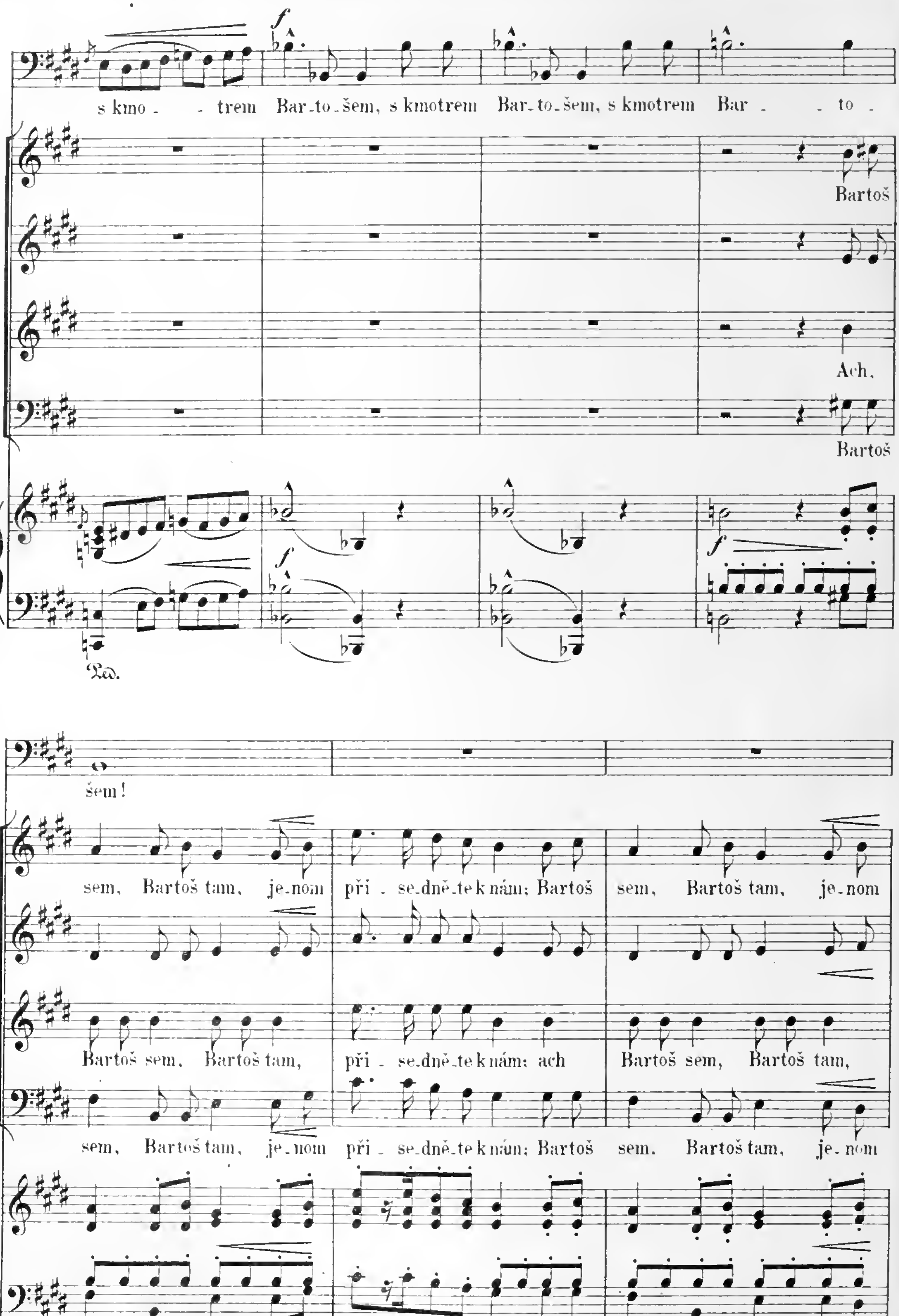
PŘEDEŠLÍ, PAN FRANC (jenž nepozorovaně se přiblíží.)
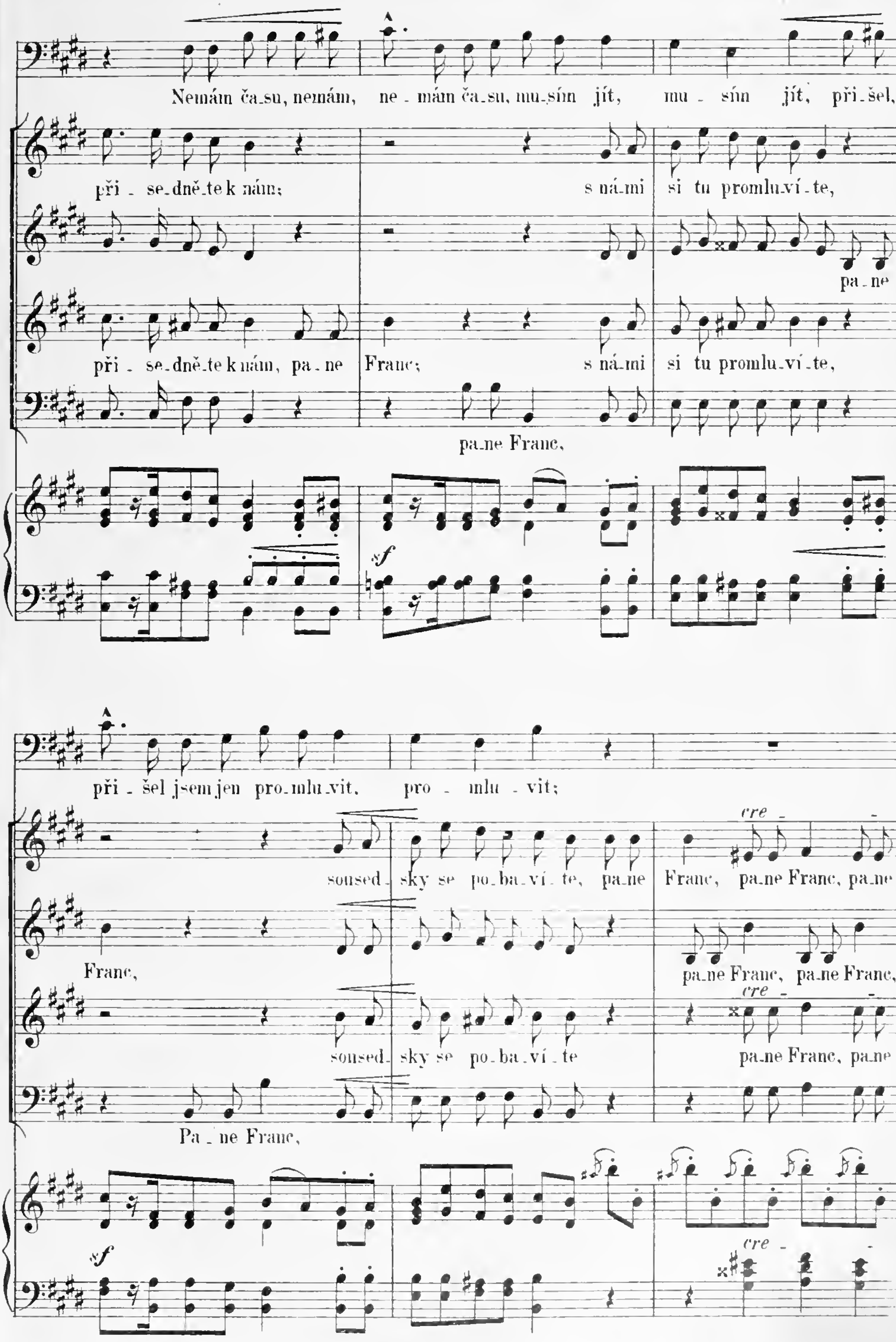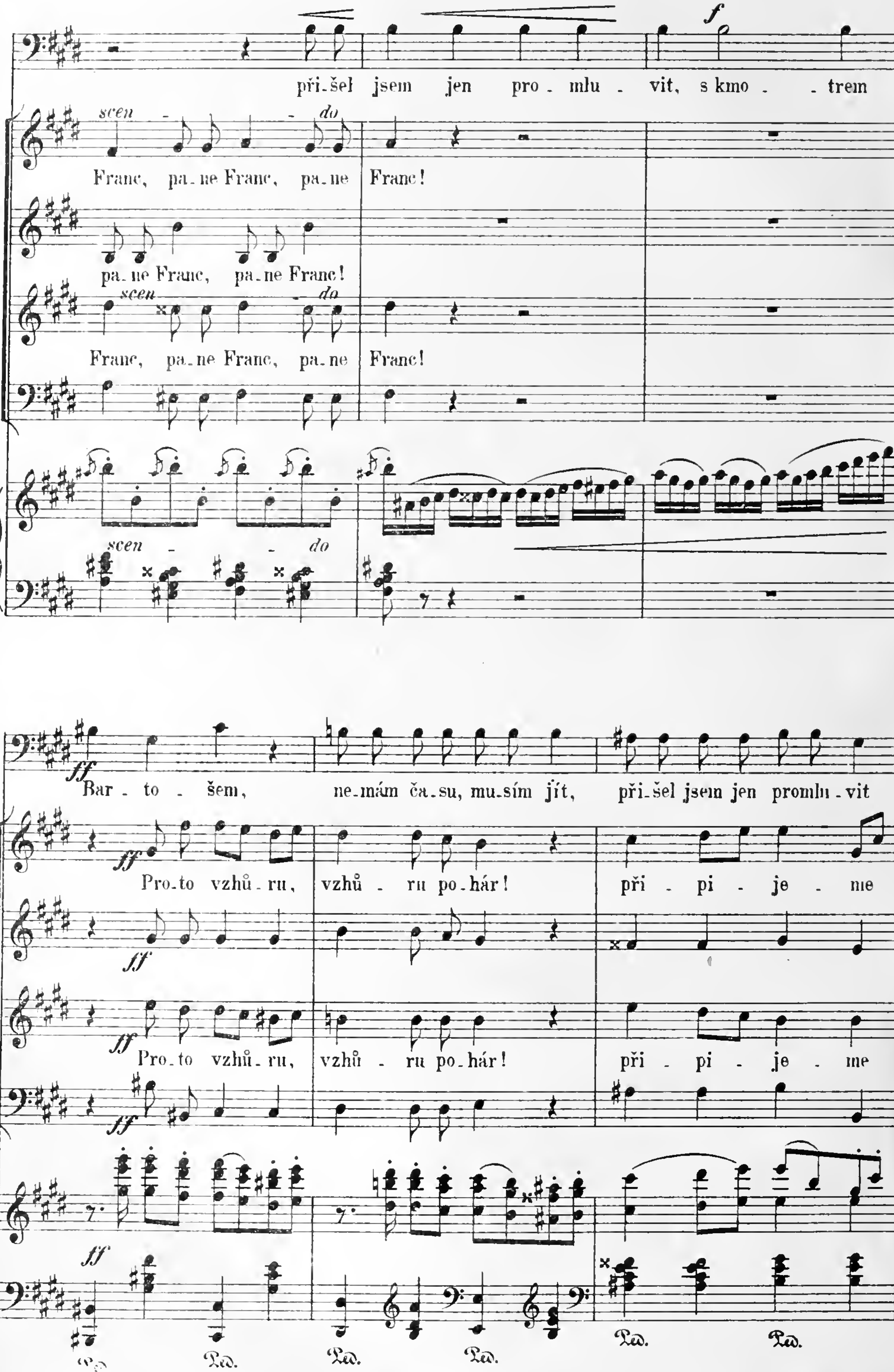

Aj, jak ma - lý druh - dy
bý - val, když co pan - ský pí - sař - jsem na ro - bo - tu jej ho -
ní - val! Již se o - brá - ti - la zem, již se o - brá - ti - la
zem! Již se o - brá - ti - la zem, již se o - brá - ti - la
p ritard.
a tempo
zem!
(Mezi zpěvem zahlédnou děvčata pana France a upozorní ostatní na něho.)
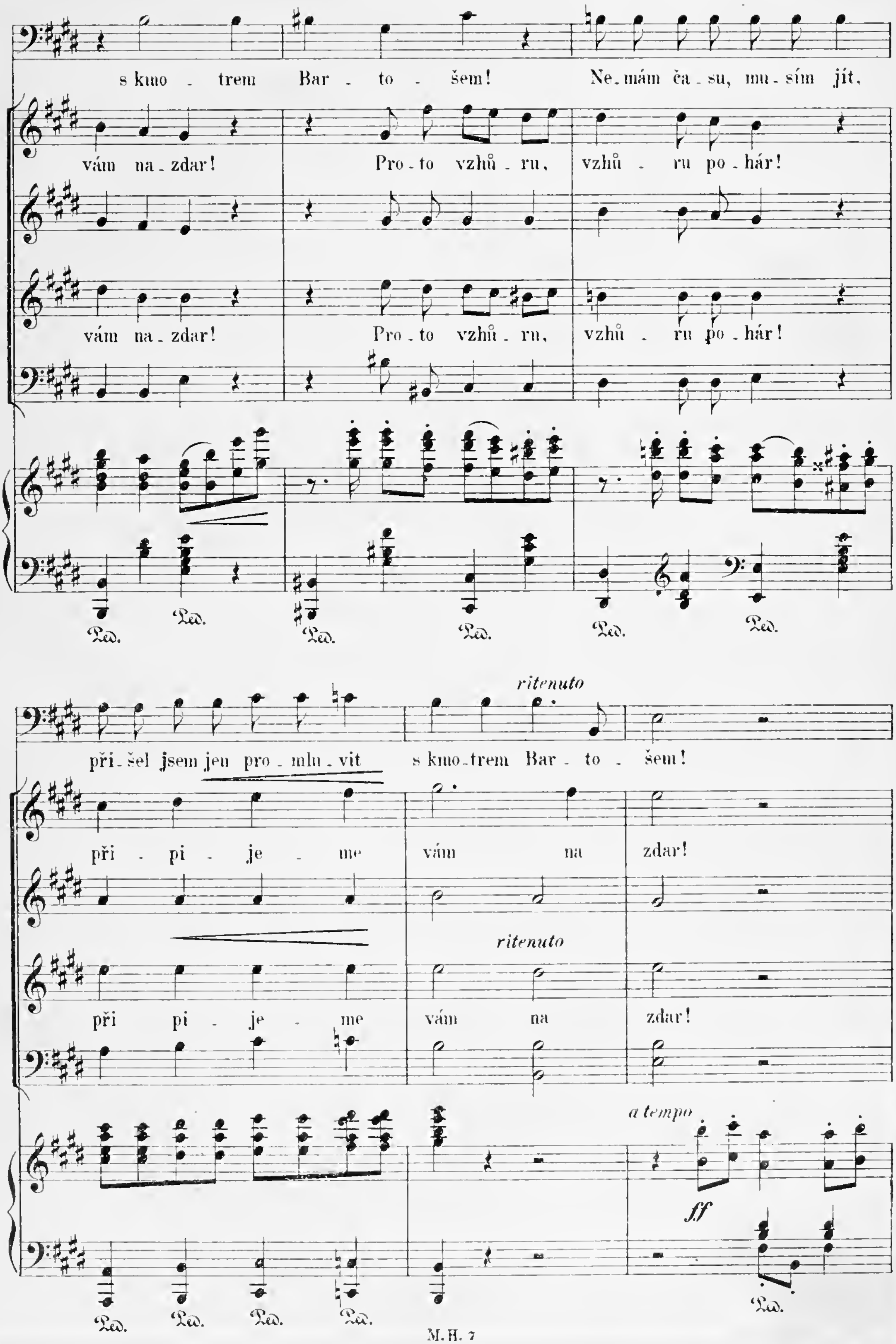

Vesele však ne příliš rychle.
Sop.
Alti.
Ten.
Bas.
SBOR.
Piano.
Aj, pan Franc! Co_pak sem dnes ve_de vás? pa_ne
Aj, pan Franc, co_pak sem dnes ve_de vás?
Hle, pan Franc, co sem ve_de vás?
Vesele však ne příliš rychle. Hle, pan Franc, co_pak sem dnes ve_de vás?
Franc, po_saď_te se me_zi nás, aj, pan Franc, co_pak
pa_ne Franc, po_saď_te se me_zi nás. Aj, pan Franc, co_pak
Pa ne Franc, pojď_te me_zi nás, hle, pan Franc,
pa_ne Franc, po_saď_te se me_zi nás. Hle, pan Franc, co_pak
PAN FRANC.
Ne_mám,
sem dnes ve_de vás, pa_ne Franc? po_saď_te se me_zi nás!
sem dnes ve_de vás? Pa_ne Franc, po_saď_te se me_zi nás!
co sem ve_de vás? Pa_ne Franc, pojď_te me_zi nás!
sem dnes ve_de vás? Pa_ne Franc, po_saď_te se me_zi nás!
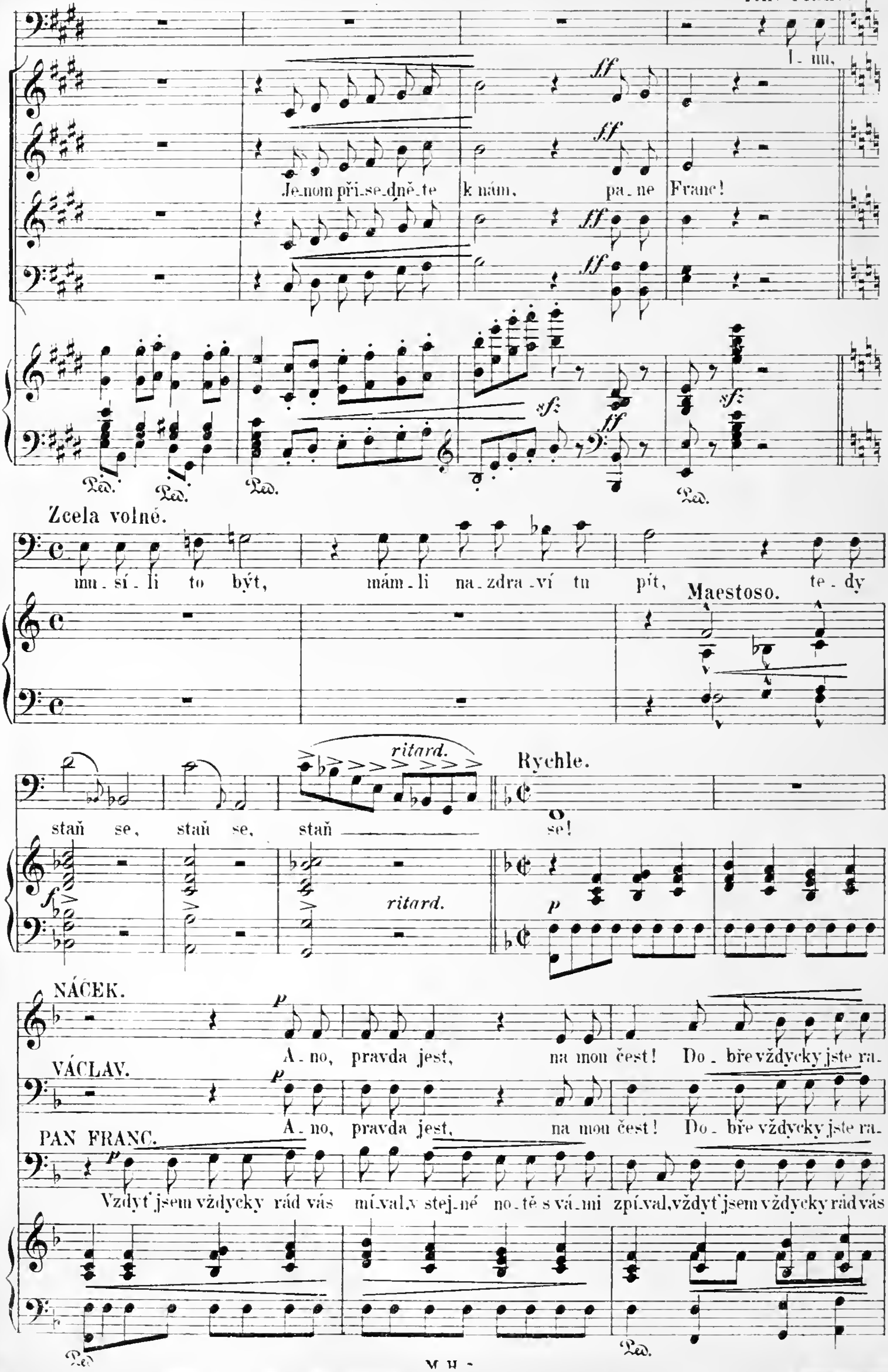

ne-mám ča-su, mu-sím jít, ne-mám, nemám ča-su, musím jít;
Připij-te nám, pa-ne Franc. připij-
Připij-te nám, pa-ne Franc, připij-
nemám ča-su, nemám času, musím jít, při-šel jsem jen pro-mlu-vit
te nám, pane Franc!
te nám, pane Franc!
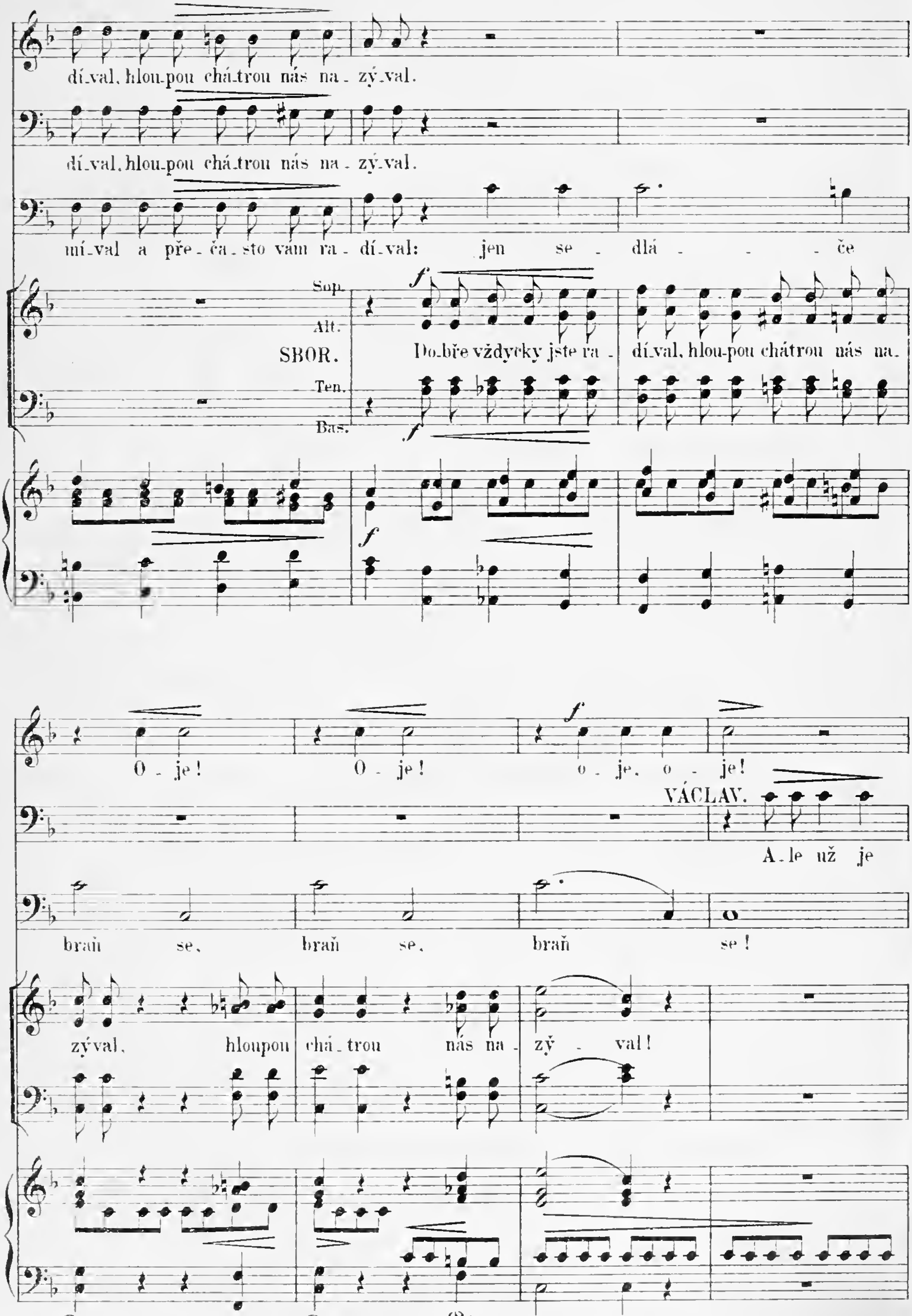

s kmo - - trem Bar-to-šem, s kmotrem Bar-to-šem, s kmotrem Bar - - to -
Bartoš
Ach,
Bartoš
Ped.
šem!
sem, Bartoš tam, je-nom při - se-dně-te k nám; Bartoš sem, Bartoš tam, je-nom
Bartoš sem, Bartoš tam, při - se-dně-te k nám; ach Bartoš sem, Bartoš tam,
sem, Bartoš tam, je-nom při - se-dně-te k nám; Bartoš sem. Bartoš tam, je-nom
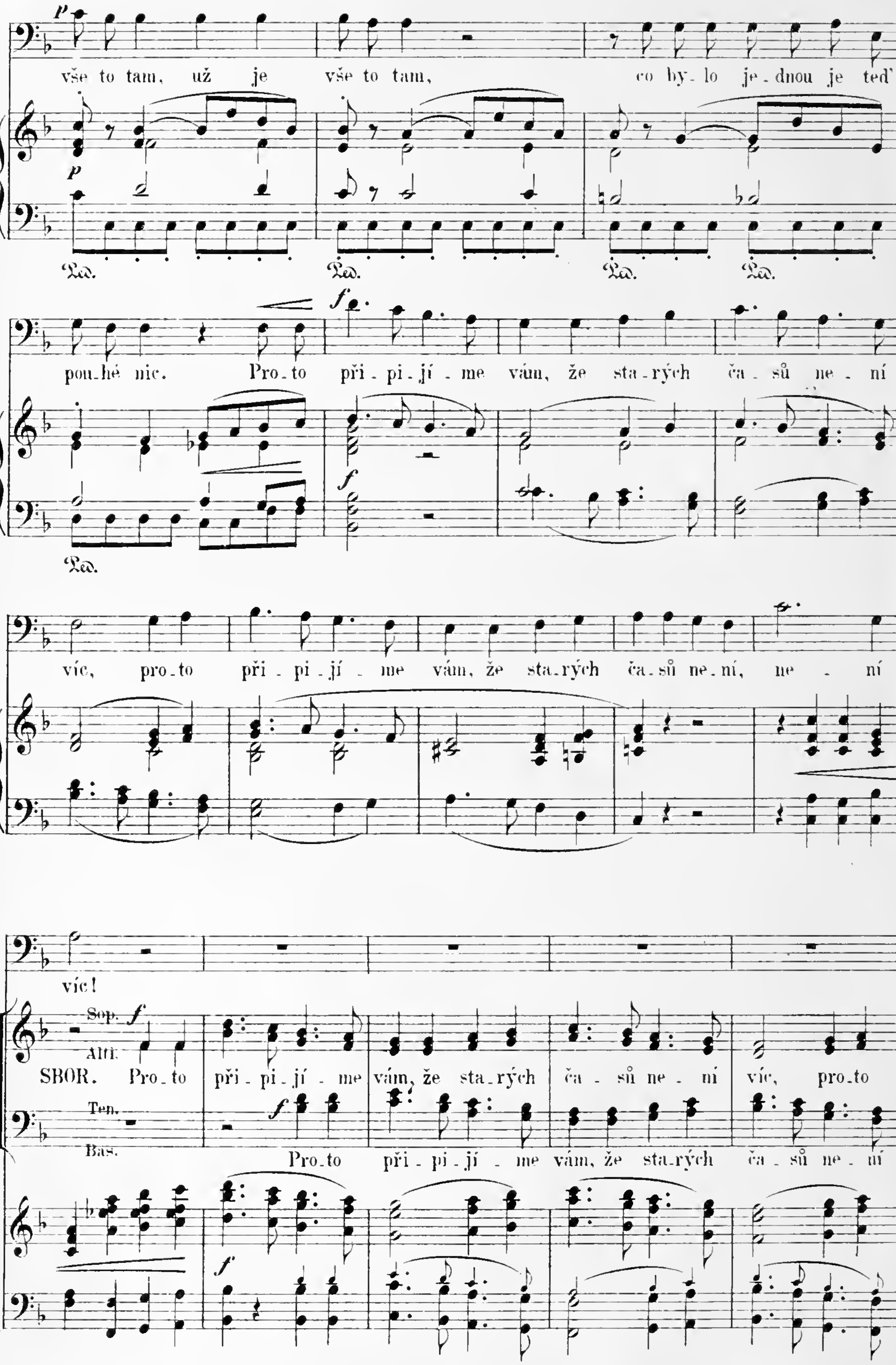

Nemám ča_su, nemám, ne _ mám ča_su, mu_sím jít, mu _ sím jít, při_šel,
při _ se_dně_te k nám; s ná_mi si tu promlu_ví _ te,
pa_ne
při _ se_dně_te k nám, pa _ ne Franc; s ná_mi si tu promlu_ví _ te,
pa_ne Franc,
sf
při _ šel jsem jen pro_mlu_vit, pro _ mlu _ vit;
cre _
sonsed_ sky se po_ba_ví _ te, pa_ne Franc, pa_ne Franc, pa_ne
Franc,
pa_ne Franc, pa_ne Franc,
cre _
sonsed_ sky se po_ba_ví _ te pa_ne Franc, pa_ne
Pa _ ne Franc,
sf
cre _

scen - do
při-šel jsem jen pro - mlu - vit, s kmo - - trem
Franc, pa-ne Franc, pa-ne Franc!
pa-ne Franc, pa-ne Franc!
Franc, pa-ne Franc, pa-ne Franc!
f
Bar - to - šem, ne-mám ča-su, mu-sím jít, při-šel jsem jen promlu-vit
Pro-to vzhů-ru, vzhů - ru po-hár! při - pi - je - me
Pro-to vzhů-ru, vzhů - ru po-hár! při - pi - je - me
ff
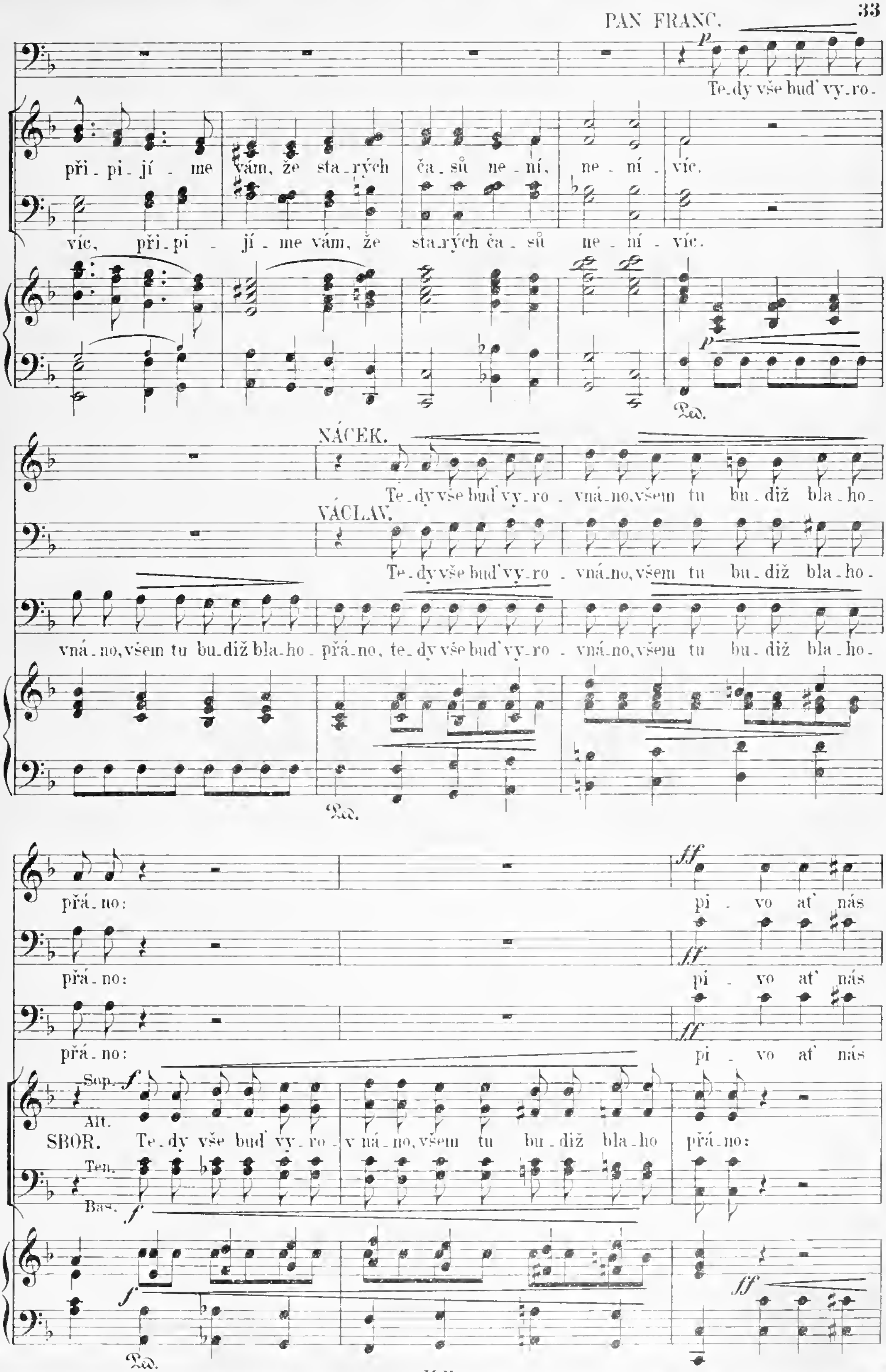

s kmo - trem Bar - to - šem! Ne - mám ča - su, mu - sím jít,
vám na - zdar! Pro - to vzhů - ru, vzhů - ru po - hár!
vám na - zdar! Pro - to vzhů - ru, vzhů - ru po - hár!
ritenuto
při - šel jsem jen pro - mlu - vit s kmo - trem Bar - to - šem!
při - pi - je - me vám na zdar!
ritenuto
při pi - je - me vám na zdar!
a tempo
ff
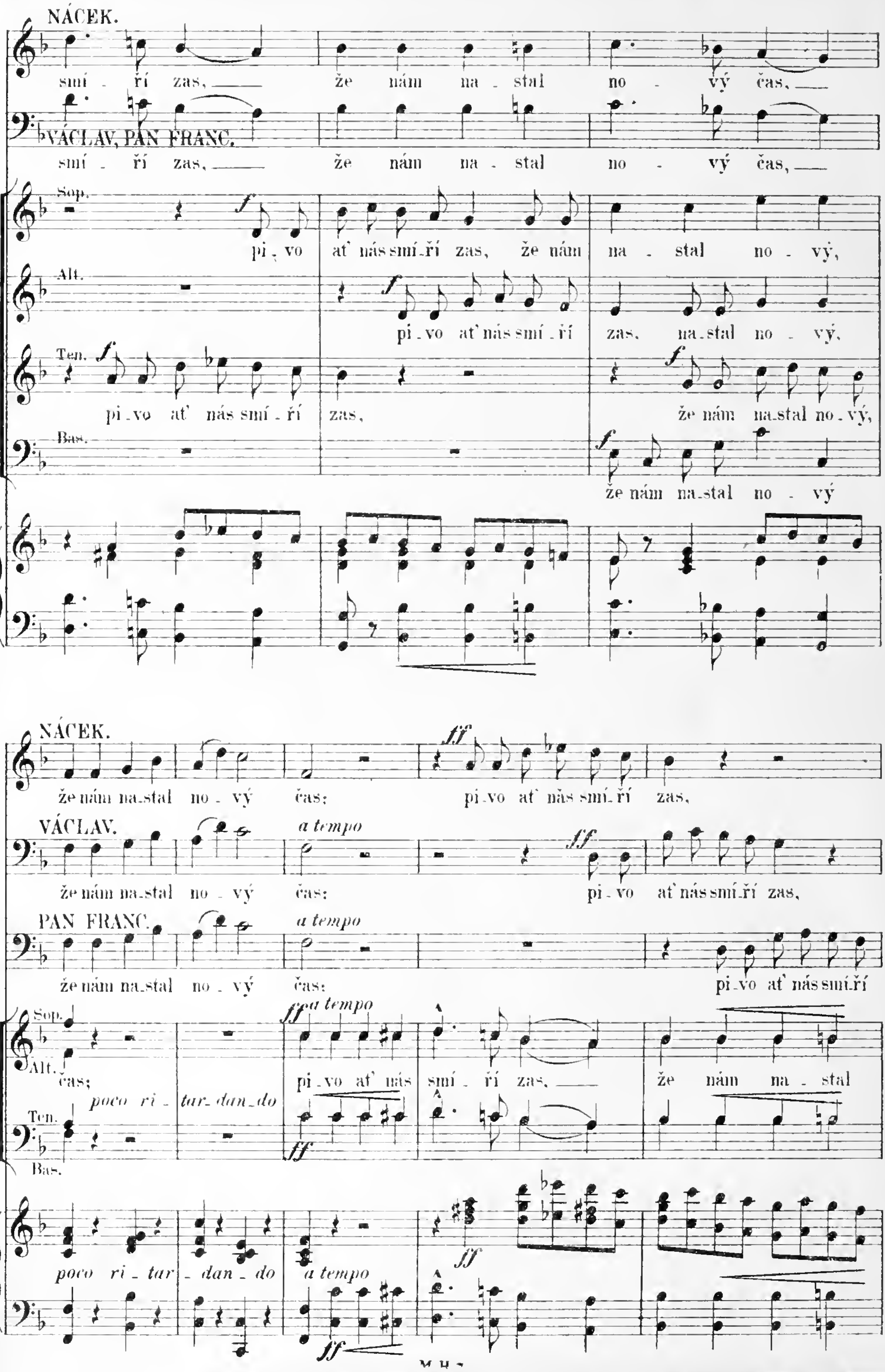

I - mu,
Je-nom při-se-dně-te k nám, pa-ne Franc!
Zcela volné.
mu-sí-li to být, mám-li na-zdra-ví tu pít, te-dy
Maestoso.
staň se, staň se, staň se!
ritard.
Rychle.
NÁČEK.
A-no, pravda jest, na mou čest! Do-bře vždycky jste ra.
VÁCLAV.
A-no, pravda jest, na mou čest! Do-bře vždycky jste ra.
PAN FRANC.
Vždyť jsem vždycky rád vás mí-val, v stej-né no-tě s vá-mi zpí-val, vždyť jsem vždycky rád vás
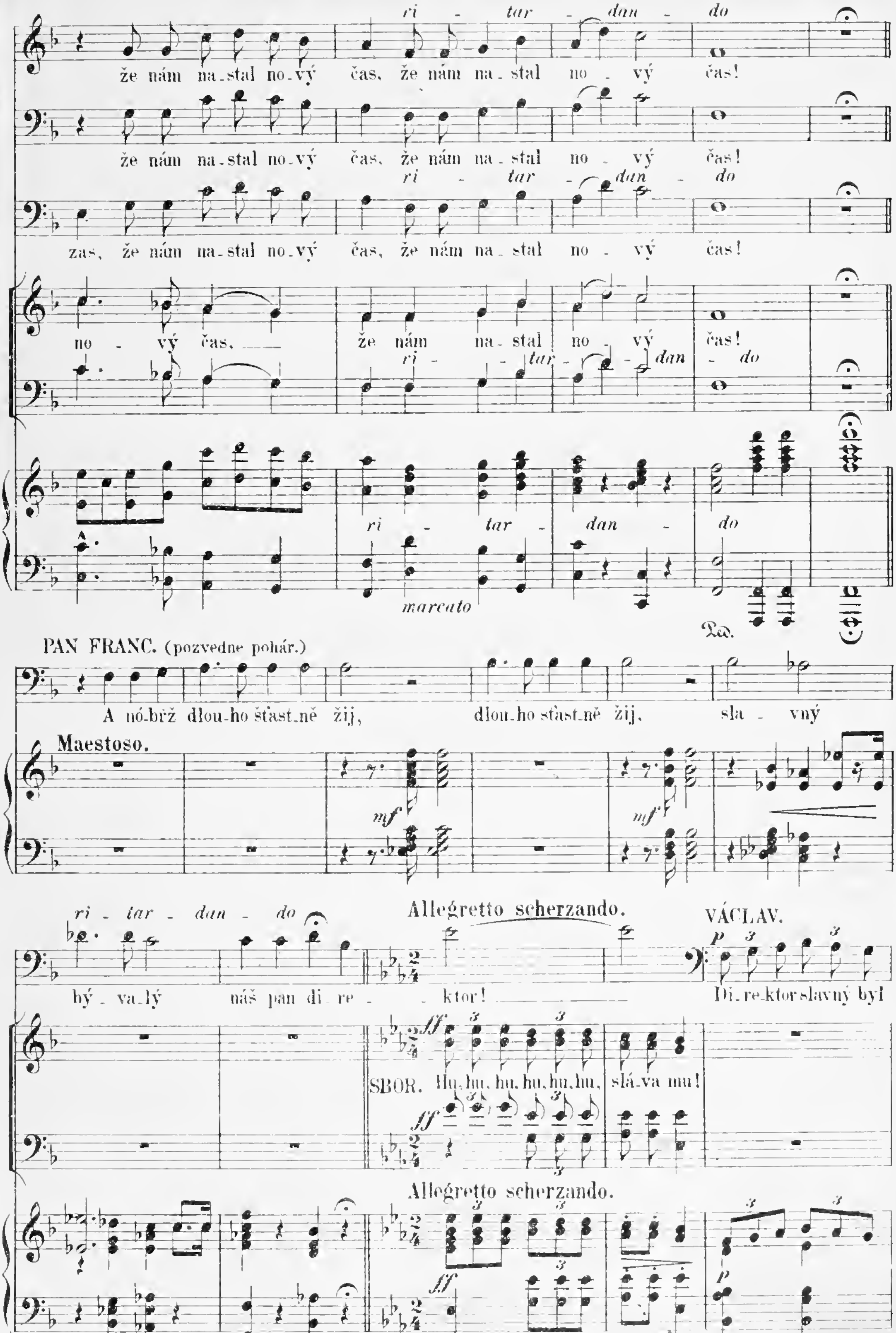

dí_val, hlou_pou chá_trou nás na_zý_val.
dí_val, hlou_pou chá_trou nás na_zý_val.
mí_val a pře_ča_sto vám ra_dí_val: jen se_dlá_če
Sop.
Alt.
SBOR.
Do_bře vždycky jste ra_dí_val, hlou_pou chátrou nás na_
Ten.
Bas.
O_je! O_je! o_je, o_je!
VÁCLAV.
A_le už je
braň se, braň se, braň se!
zývai, hloupou chá_trou nás na_zý_val!
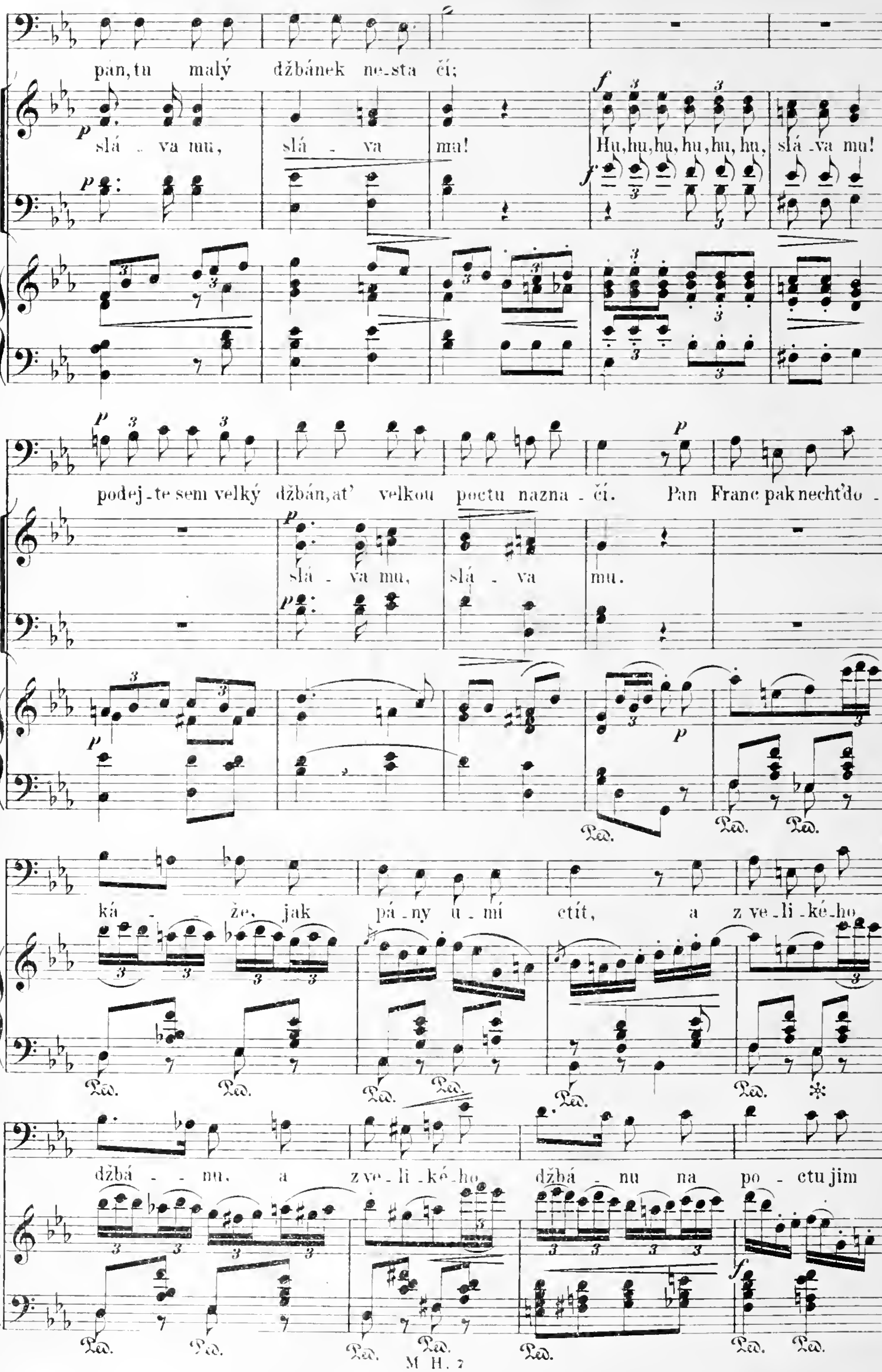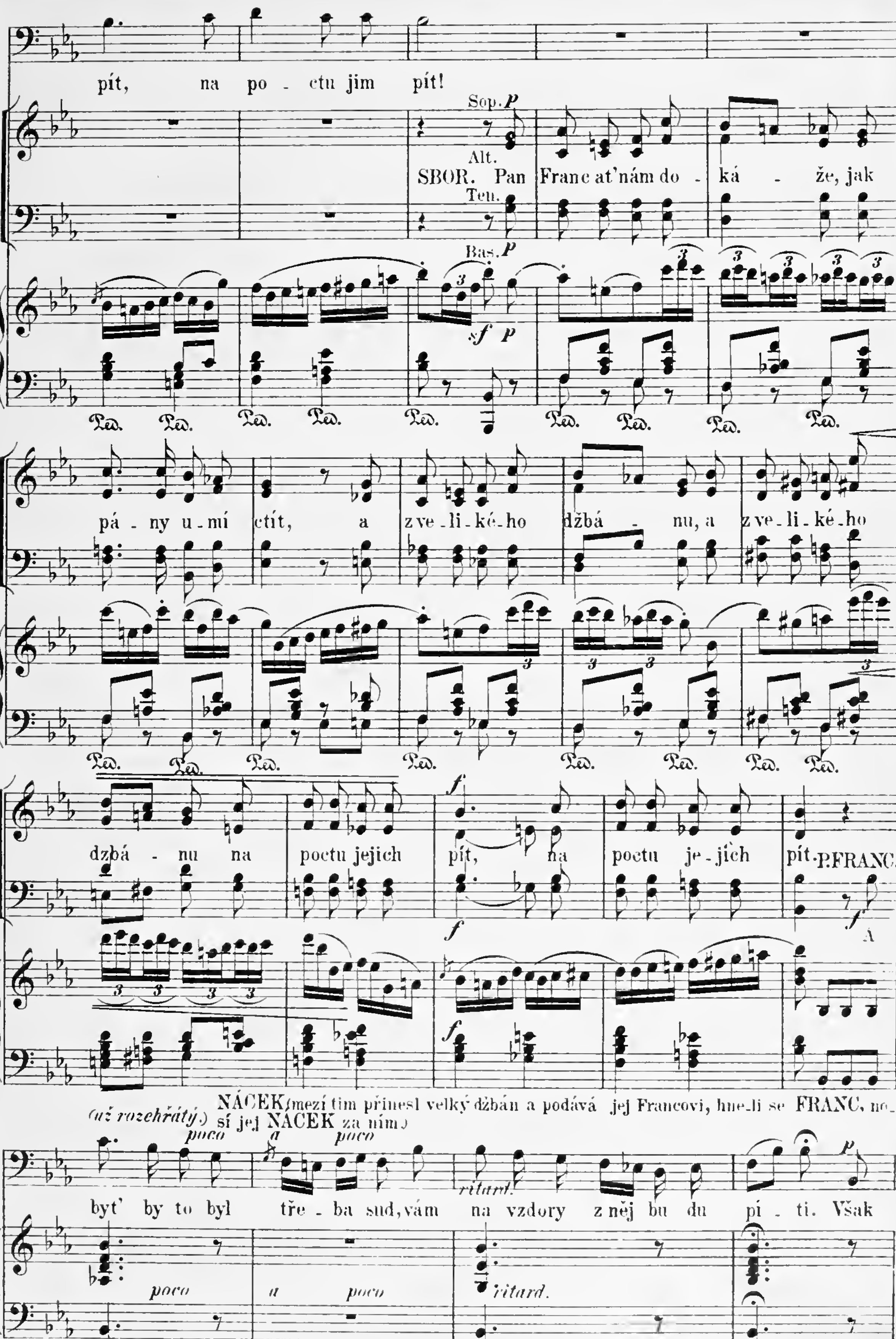

vše to tam, už je vše to tam, co by_lo je_dnou je teď
pou_hé nic. Pro_to při_pi_jí_me vám, že sta_rých ča_sů ne_ní
víc, pro_to při_pi_jí_me vám, že sta_rých ča_sů ne_ní, ne_ní
víc!
Sop.
Alt.
SBOR. Pro_to při_pi_jí_me vám, že sta_rých ča_sů ne_ní víc, pro_to
Ten.
Bas.
Pro_to při_pi_jí_me vám, že sta_rých ča_sů ne_ní
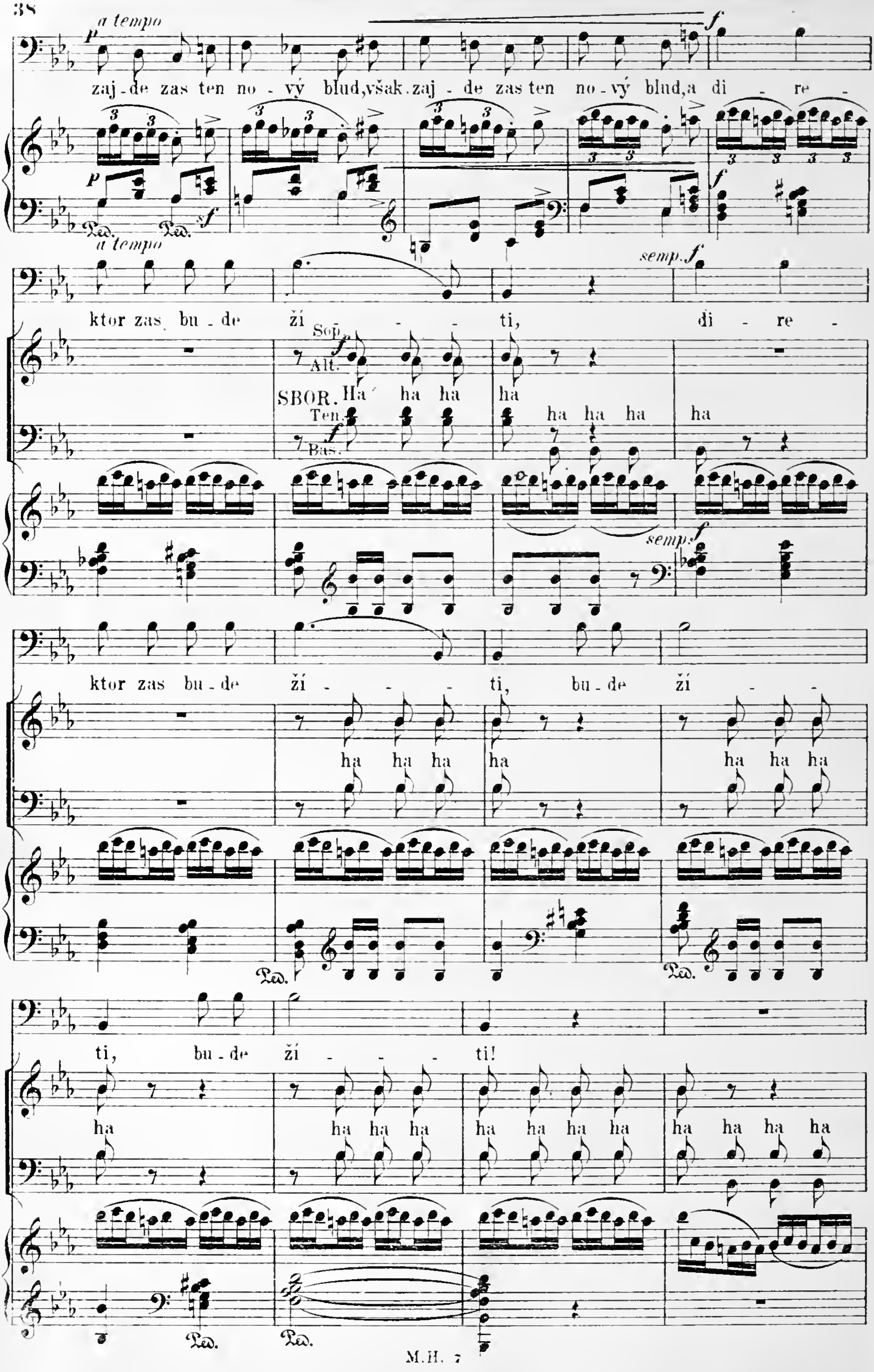

PAN FRANC.
Te_dy vše buď vy_ro_
při_pi_jí_me vám, že sta_rých ča_sů ne_ní, ne_ní_víc.
víc, při_pi_jí_me vám, že sta_rých ča_sů ne_ní_víc.
NÁCEK.
Te_dy vše buď vy_ro_vná_no, všem tu bu_diž bla_ho_
VÁCLAV.
Te_dy vše buď vy_ro_vná_no, všem tu bu_diž bla_ho_
vná_no, všem tu bu_diž bla_ho_přá_no, te_dy vše buď vy_ro_vná_no, všem tu bu_diž bla_ho_
přá_no: pi_vo ať nás
přá_no: pi_vo ať nás
přá_no: pi_vo ať nás
Sop.
Alt.
SBOR. Te_dy vše buď vy_ro_vná_no, všem tu bu_diž bla_ho přá_no:
Ten.
Bas.
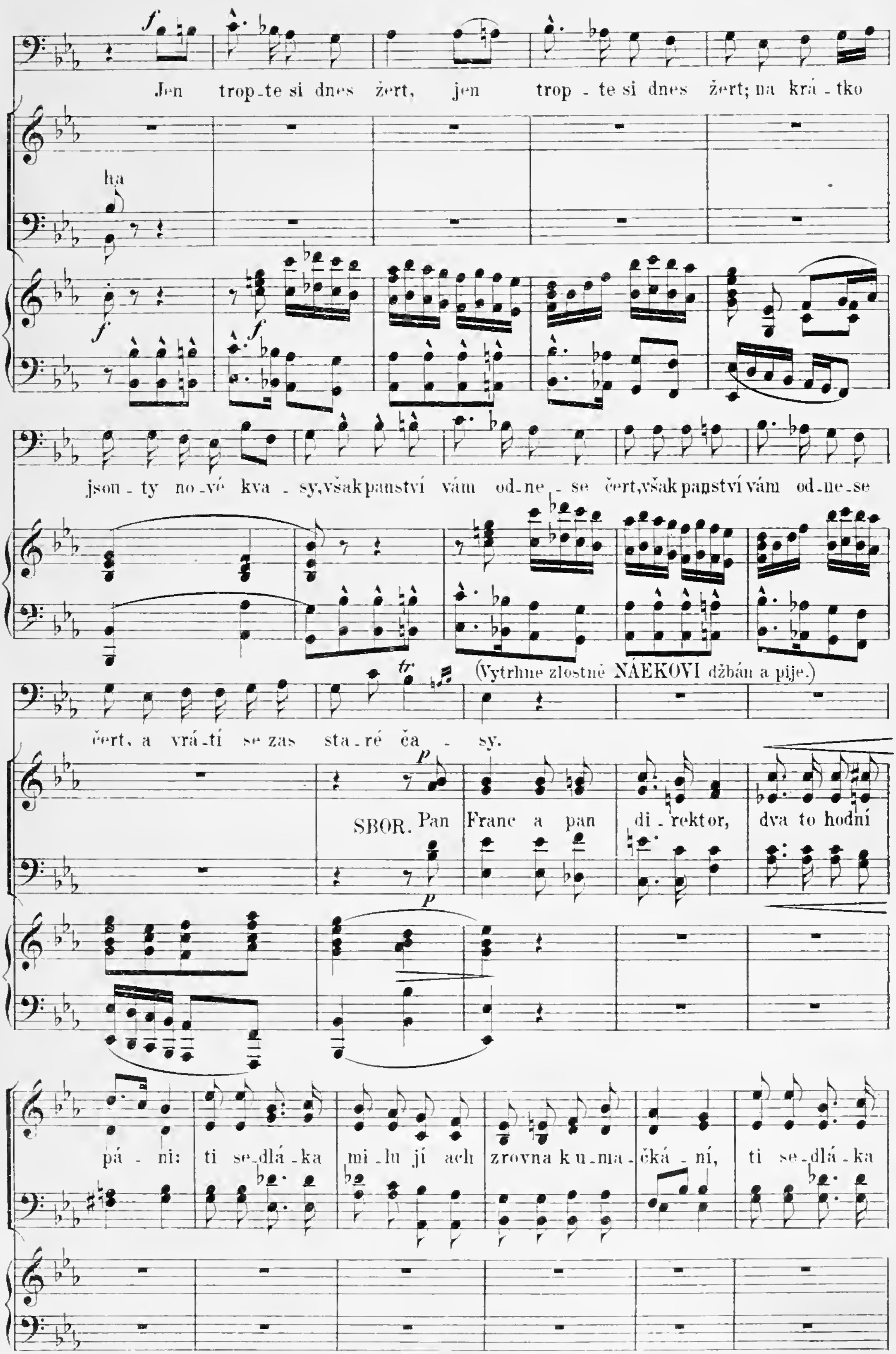

NÁCEK.
smí - ří zas, že nám na - stal no - vý čas,
VÁCLAV, PAN FRANC.
smí - ří zas, že nám na - stal no - vý čas,
Sop.
pi - vo ať nás smí - ří zas, že nám na - stal no - vý,
Alt.
pi - vo ať nás smí - ří zas, na - stal no - vý,
Ten.
pi - vo ať nás smí - ří zas, že nám na - stal no - vý,
Bas.
že nám na - stal no - vý
NÁCEK.
že nám na - stal no - vý čas; pi - vo ať nás smí - ří zas,
VÁCLAV.
a tempo
že nám na - stal no - vý čas; pi - vo ať nás smí - ří zas,
PAN FRANC.
a tempo
že nám na - stal no - vý čas; pi - vo ať nás smí - ří
Sop. Alt.
a tempo
čas; pi - vo ať nás smí - ří zas, že nám na - stal
poco ri - tar - dan - do
Ten. Bas.
poco ri - tar - dan - do a tempo
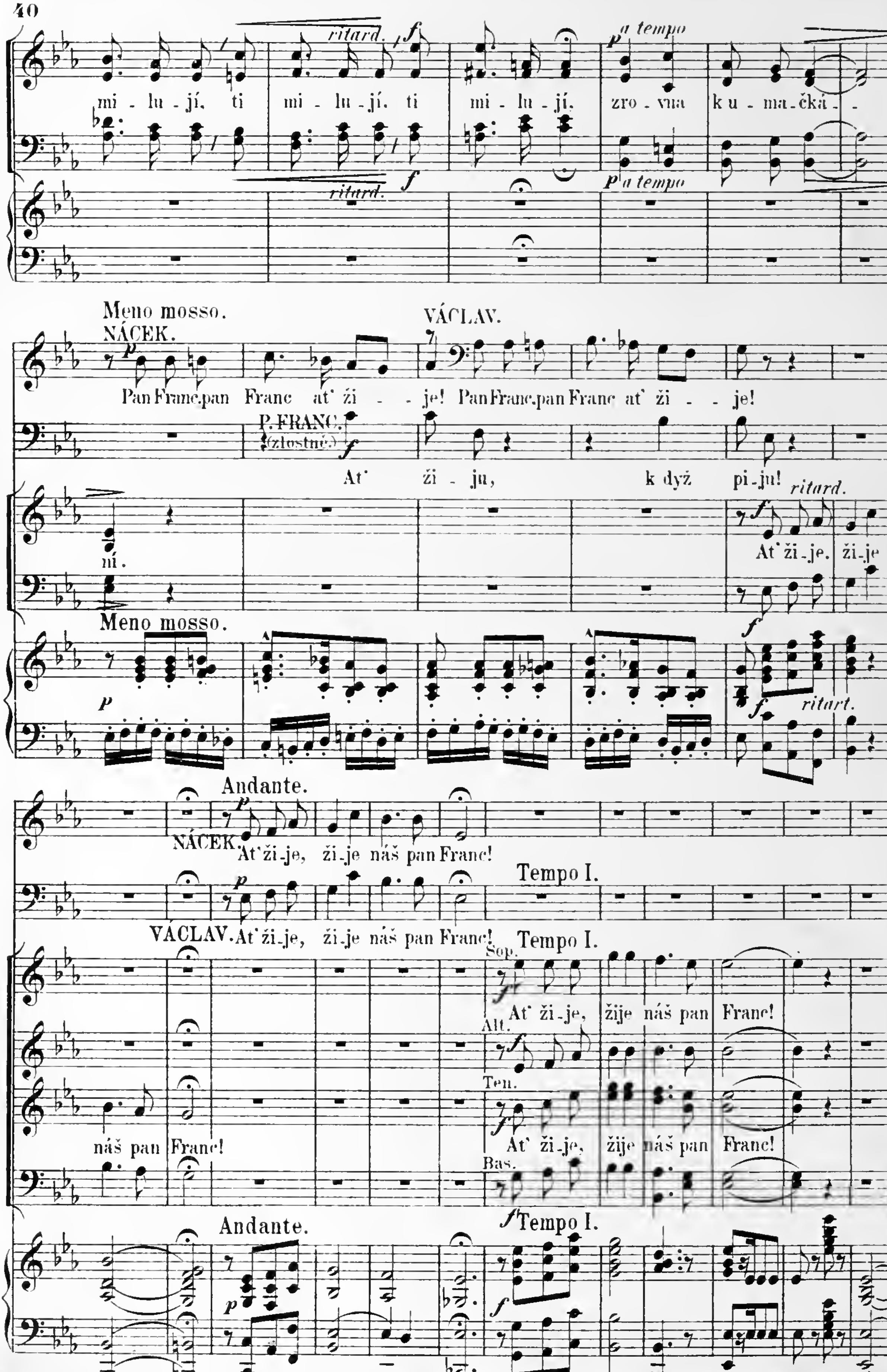

ri - tar - dan - do
že nám na_stal no_vý čas, že nám na_stal no - vý čas!
že nám na_stal no_vý čas, že nám na_stal no - vý čas!
ri - tar - dan - do
zas, že nám na_stal no_vý čas, že nám na_stal no - vý čas!
no - vý čas, že nám na_stal no - vý čas!
ri - tar - dan - do
ri - tar - dan - do
marcato
PAN FRANC. (pozvedne pohár.)
A nó_brž dlou_ho šťast_ně žij, dlou_ho šťast_ně žij, sla - vný
Maestoso.
mf
ri - tar - dan - do
bý - va_lý náš pan di_re - ktor!
Allegretto scherzando.
VÁCLAV.
p
Di_re_ktor slavný byl
ff
SBOR. Hu, hu, hu, hu, hu, hu, slá_va mu!
Allegretto scherzando.
p
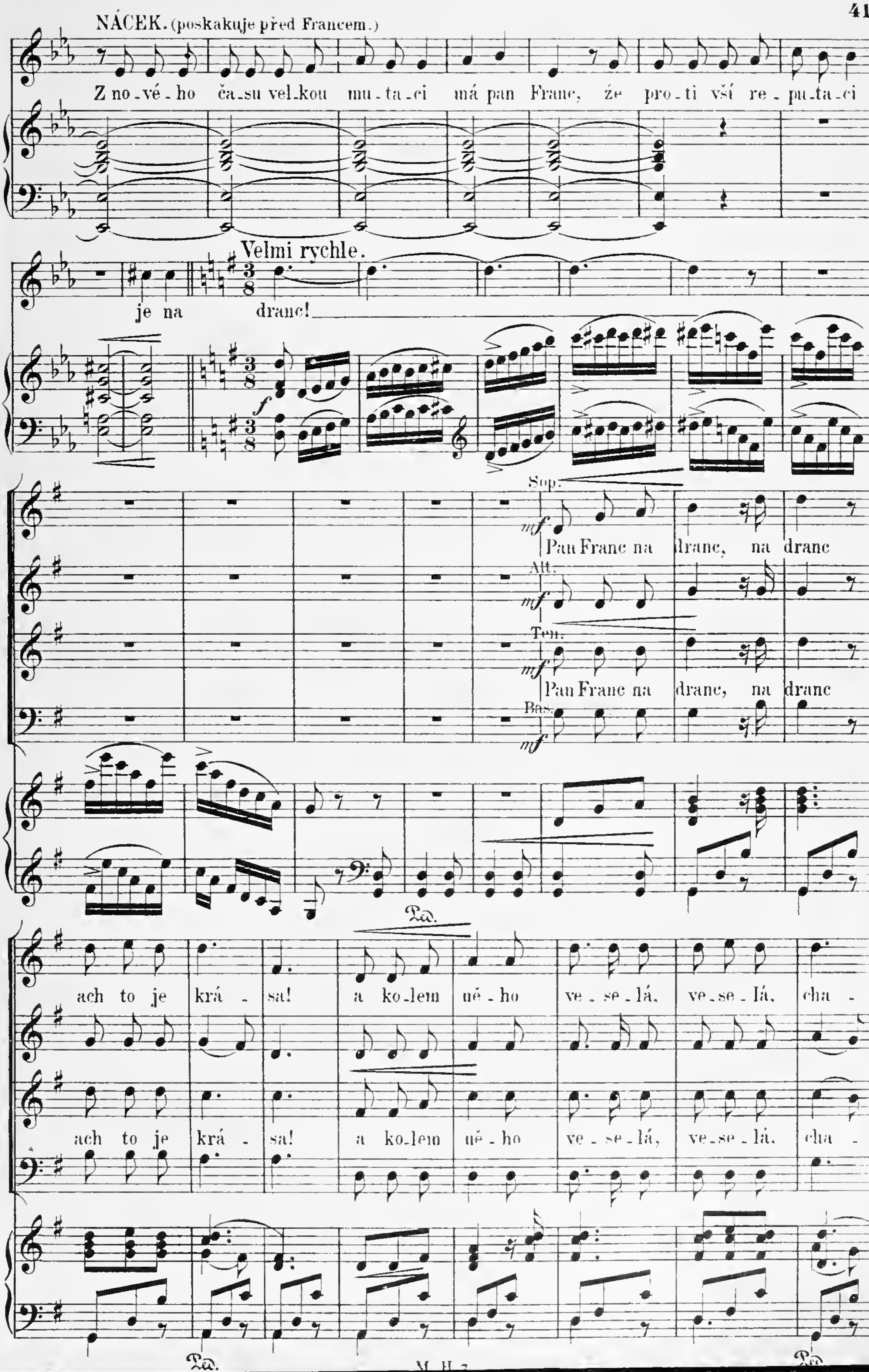

pan, tu malý džbánek ne_sta či;
slá _ va mu, slá _ va ma!
Hu, hu, hu, hu, hu, hu, slá _ va mu!
podej_te sem velký džbán, ať velkou poctu nazna _ čí.
slá _ va mu, slá _ va mu.
Pan Franc pak nechť do _
ká _ že, jak pá _ ny u _ mí ctít, a z ve _ li _ ké_ho
džbá _ _ nu, a z ve _ li _ ké_ho džbá _ nu na po _ ctu jim
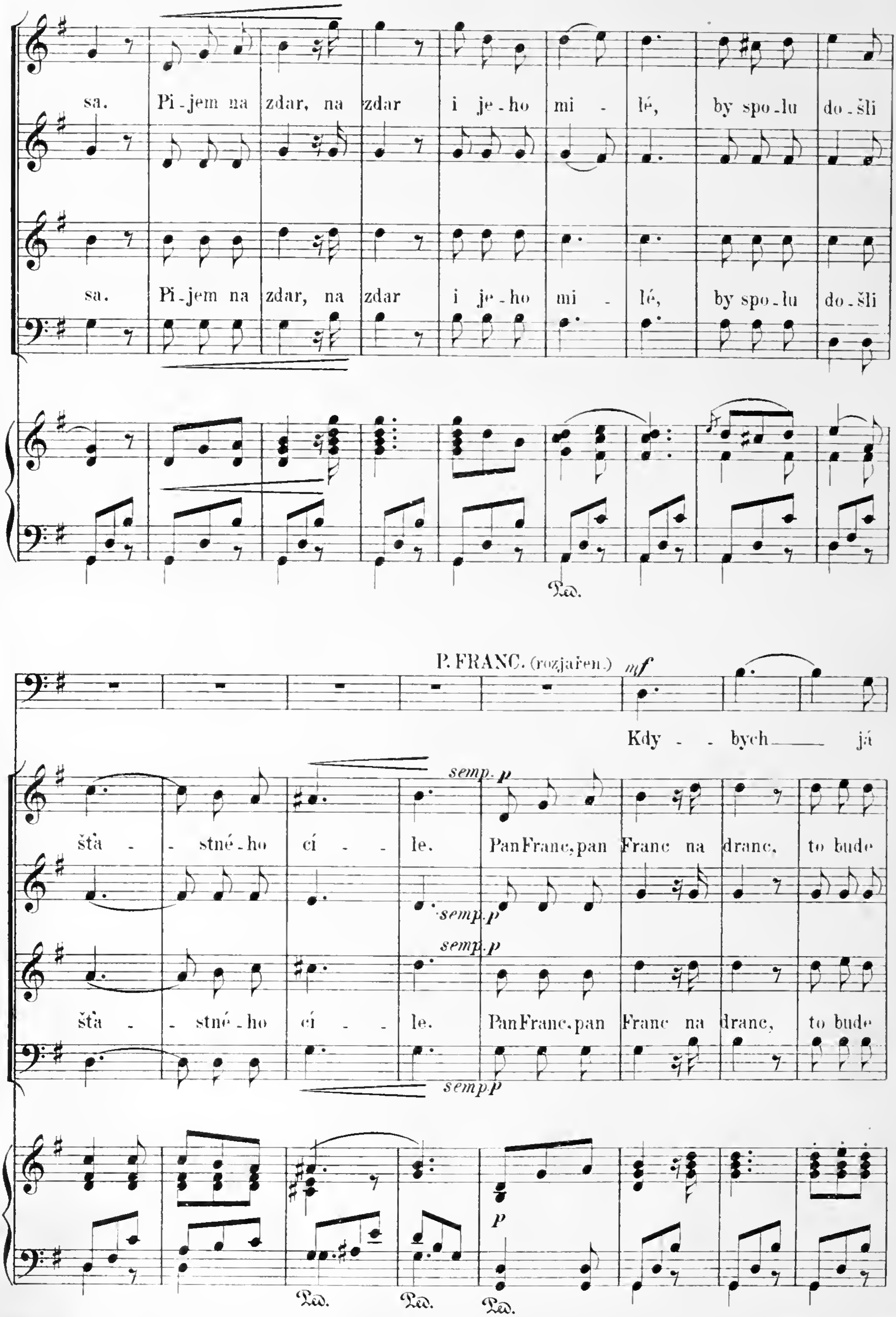

pít, na po - čtu jim pít!
Sop. p
Alt.
SBOR. Pan Franc ať nám do - ká - že, jak
Ten.
Bas. p
sf p
pá - ny u - mí ctít, a z ve - li - ké - ho džbá - nu, a z ve - li - ké - ho
dzbá - nu na počtu jejich pít, na počtu je - jich pít.
P. FRANC.
f
NÁCEK (mezí tím přinesl velký džbán a podává jej Francovi, hne-li se FRANC, nosí jej NÁCEK za ním.)
(už rozehřátý.)
poco a poco
byť by to byl tře - ba sud, vám na vzdory z něj bu du pi - ti. Však
ritard.
p
poco a poco ritard.
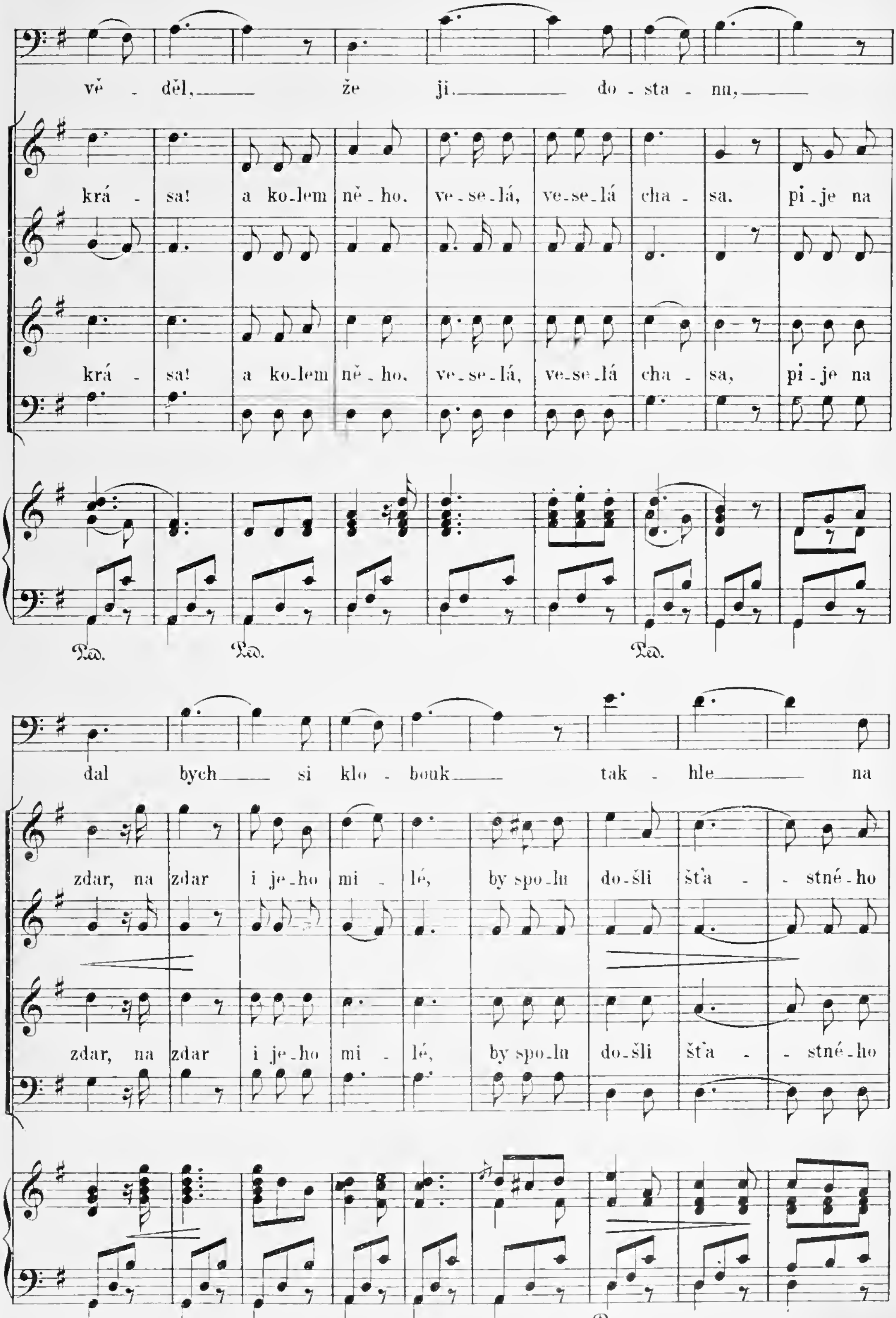

a tempo
zaj - de zas ten no - vý blud, však zaj - de zas ten no - vý blud, a di - re -
a tempo
ktor zas bu - de ží - - - ti, di - re -
semp. f
Sop.
Alt.
SBOR. Ha ha ha ha
Ten.
Bas.
ha ha ha ha
semp. f
ktor zas bu - de ží - - - ti, bu - de ží - -
ha ha ha ha ha ha ha
ti, bu - de ží - - - ti!
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha

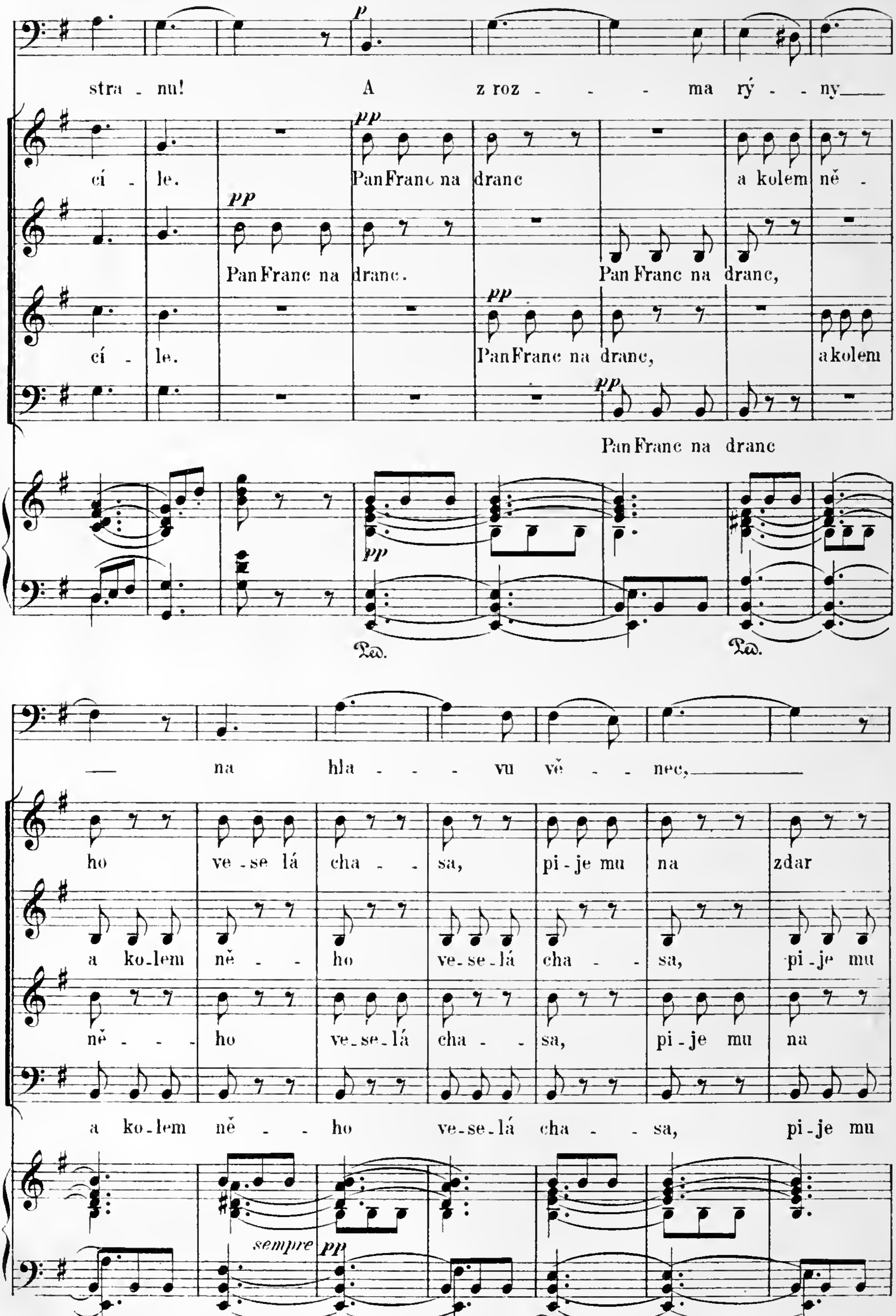

Jen trop-te si dnes žert, jen trop - te si dnes žert; na krá - tko
ha
jsou - ty no-vé kva - sy, však panství vám od-ne - se čert, však panství vám od-ne-se
čert, a vrá-tí se zas sta-ré ča - sy.
(Vytrhne zlostně NÁEKOVI džbán a pije.)
SBOR. Pan Franc a pan di - rektor, dva to hodní
pá - ni: ti se-dlá-ka mi-lu jí ach zrovna ku-ma-čká - ní, ti se-dlá-ka

ritard.
a tempo
mi - lu - jí, ti mi - lu - jí, ti mi - lu - jí, zro - vna ku - ma - čká - ní.
Meno mosso.
NÁCEK.
Pan Franc, pan Franc ať ži - - je!
VÁCLAV.
Pan Franc, pan Franc ať ži - - je!
P. FRANC. (zlostně)
Ať ži - ju, když pi - ju!
Ať ži - je, ži - je
ritart.
Andante.
NÁCEK. Ať ži - je, ži - je náš pan Franc!
VÁCLAV. Ať ži - je, ži - je náš pan Franc!
Tempo I.
náš pan Franc!
Sop.
Ať ži - je, žije náš pan Franc!
Alt.
Ten.
Ať ži - je, žije náš pan Franc!
Bas.
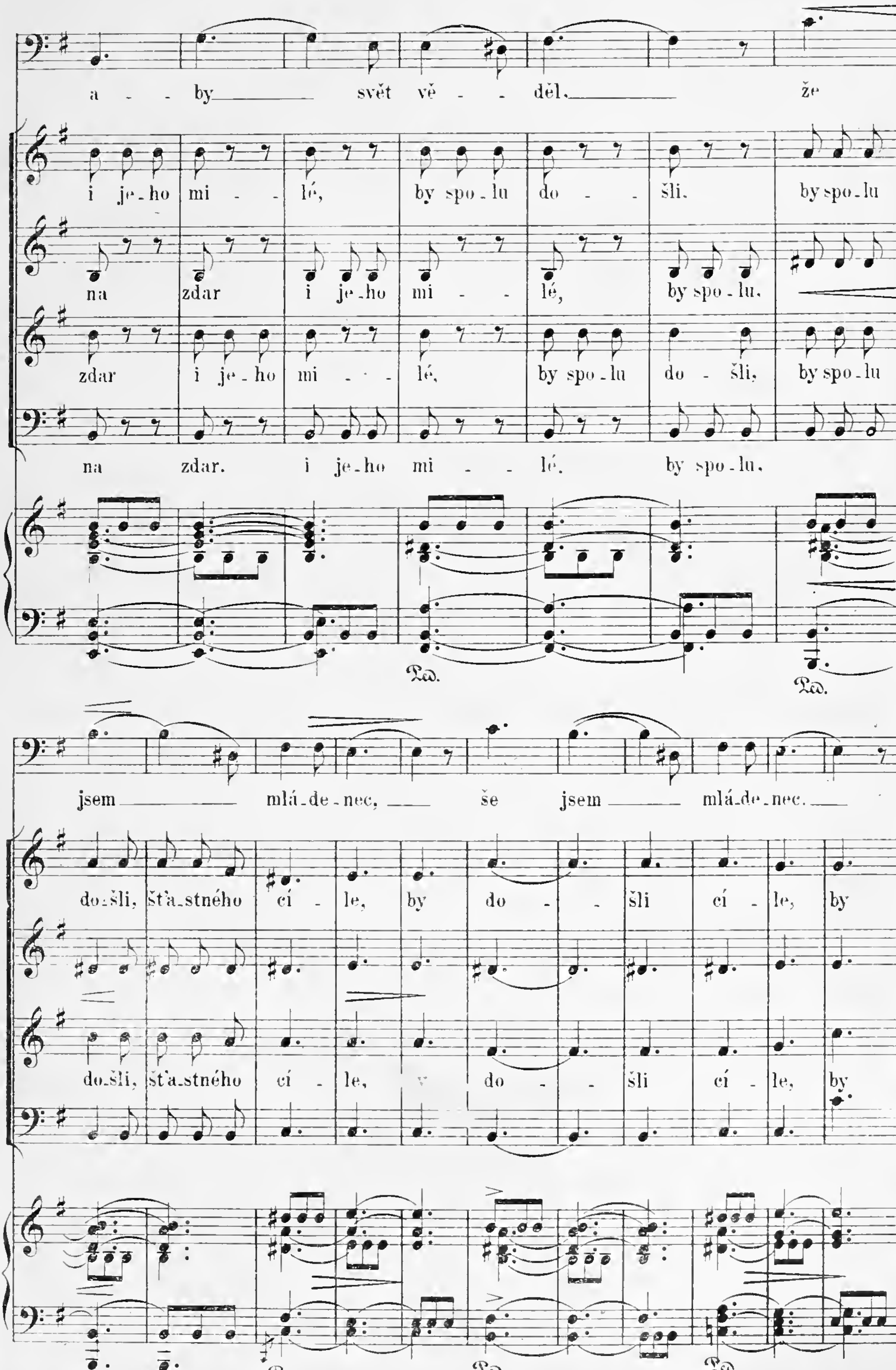

NÁCEK. (poskakuje před Francem.)
Z no-vé-ho ča-su vel-kou mu-ta-ci má pan Franc, že pro-ti vší re-pu-ta-ci
Velmi rychle.
je na dranc!
Sop.
Pan Franc na dranc, na dranc
Alt.
Ten.
Pan Franc na dranc, na dranc
Bas.
ach to je krá-sa! a ko-lem ně-ho ve-se-lá, ve-se-lá, cha-
ach to je krá-sa! a ko-lem ně-ho ve-se-lá, ve-se-lá, cha-
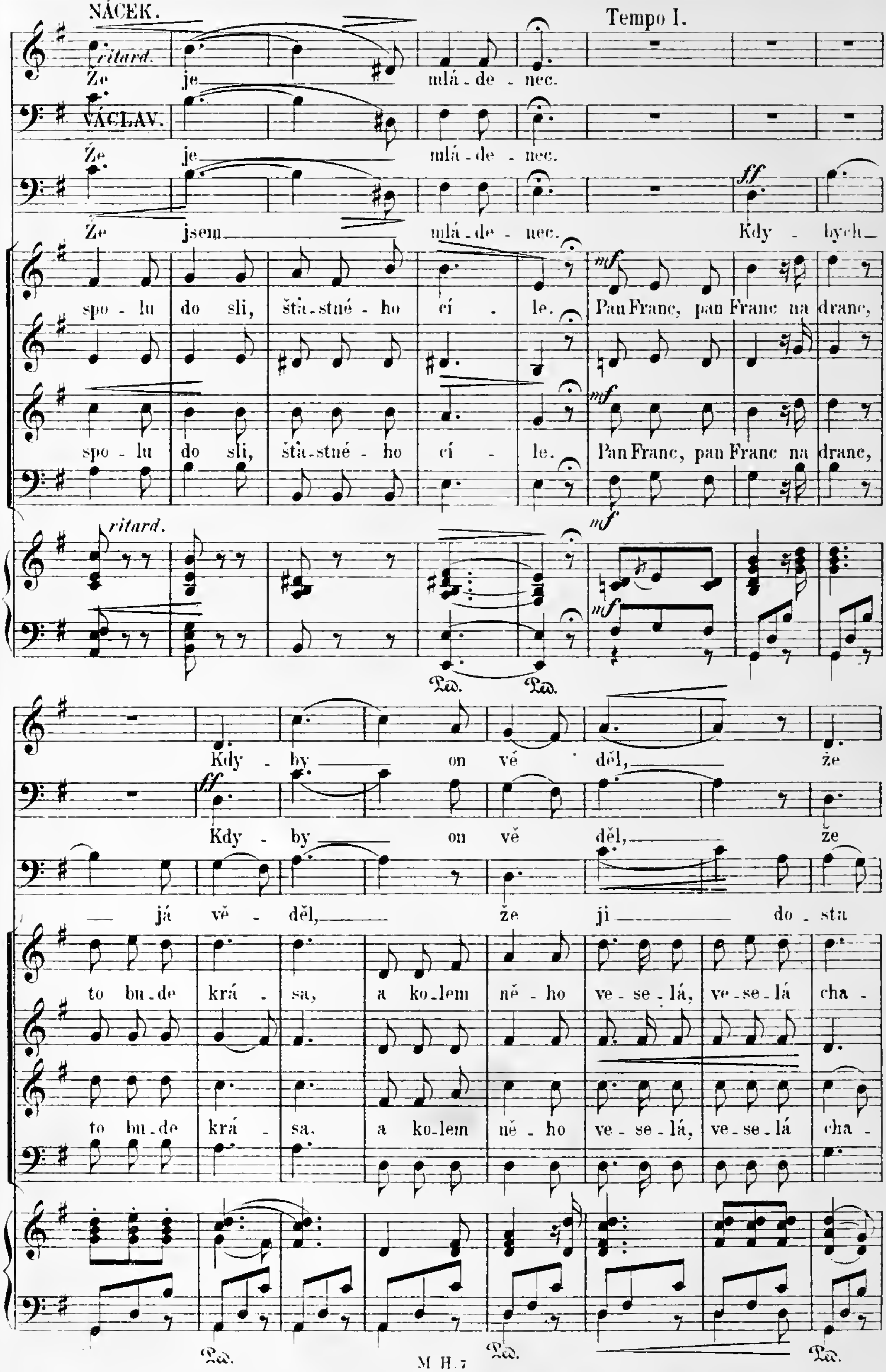

sa. Pi-jem na zdar, na zdar i je-ho mi - lé, by spo-lu do-šli
sa. Pi-jem na zdar, na zdar i je-ho mi - lé, by spo-lu do-šli
Ped.
P. FRANC. (rozjařen.) mf
Kdy - - bych já
semp. p
šťa - - stné-ho cí - - le. Pan Franc, pan Franc na dranc, to bude
semp. p
semp. p
šťa - - stné-ho cí - - le. Pan Franc, pan Franc na dranc, to bude
semp. p
p
Ped. Ped. Ped.
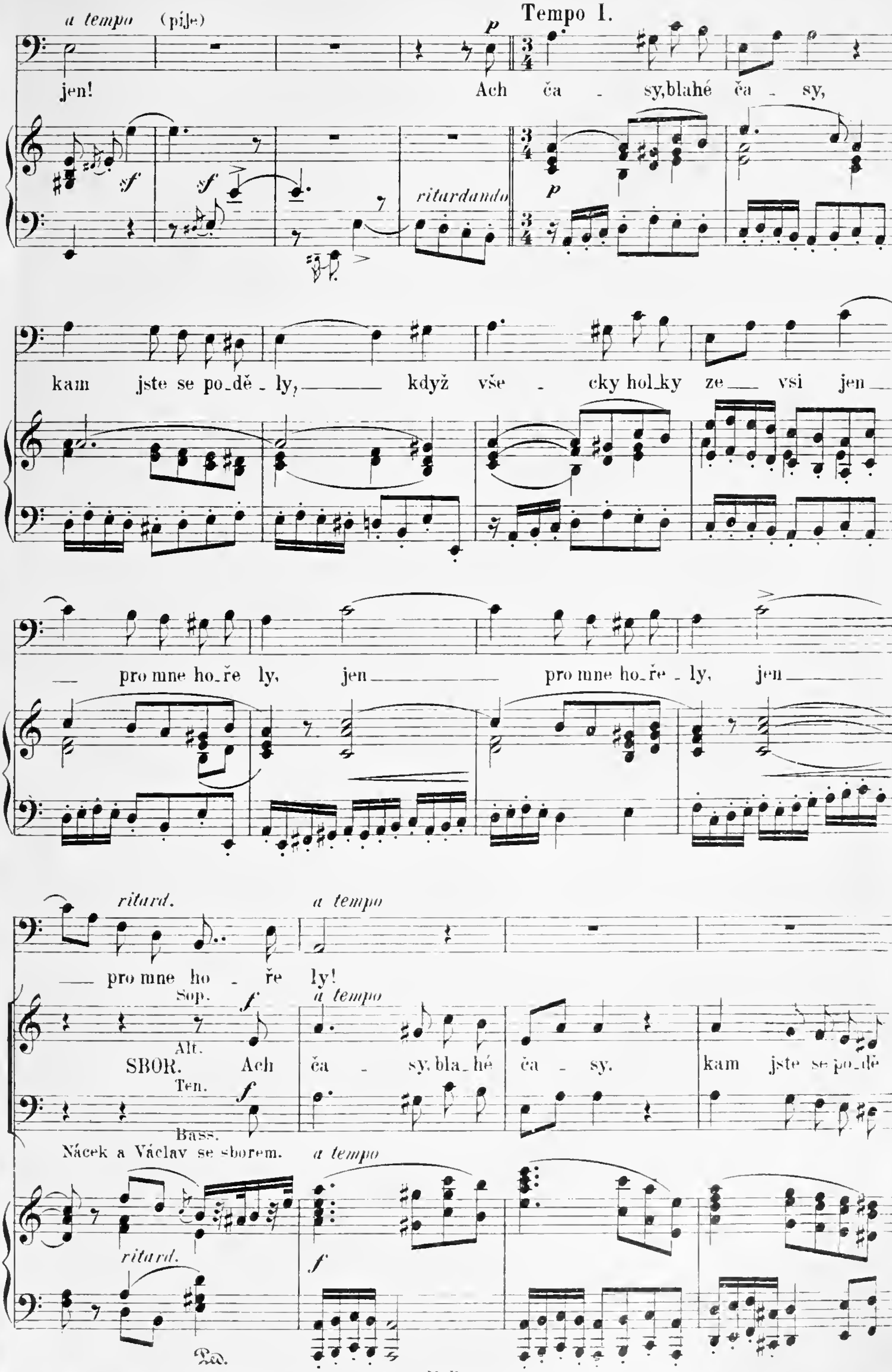

vě - děl, že ji. do - sta - nu,
krá - sa! a ko-lem ně - ho. ve-se-lá, ve-se-lá cha - sa. pi - je na
krá - sa! a ko-lem ně - ho, ve-se-lá, ve-se-lá cha - sa, pi - je na
dal bych si klo - bouk tak - hle na
zdar, na zdar i je-ho mi - lé, by spo-lu do-šli šťa - - stné-ho
zdar, na zdar i je-ho mi - lé, by spo-lu do-šli šťa - - stné-ho
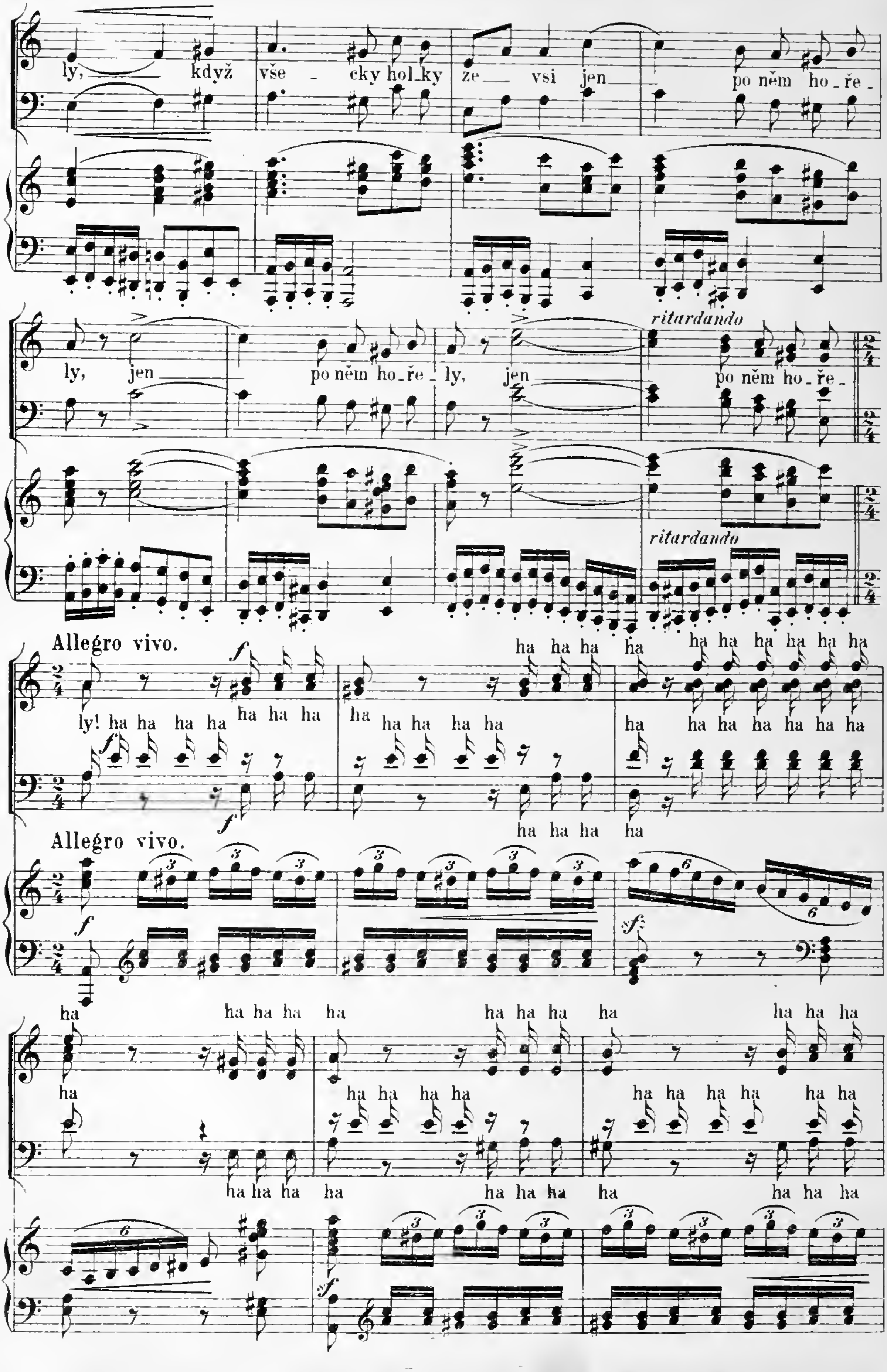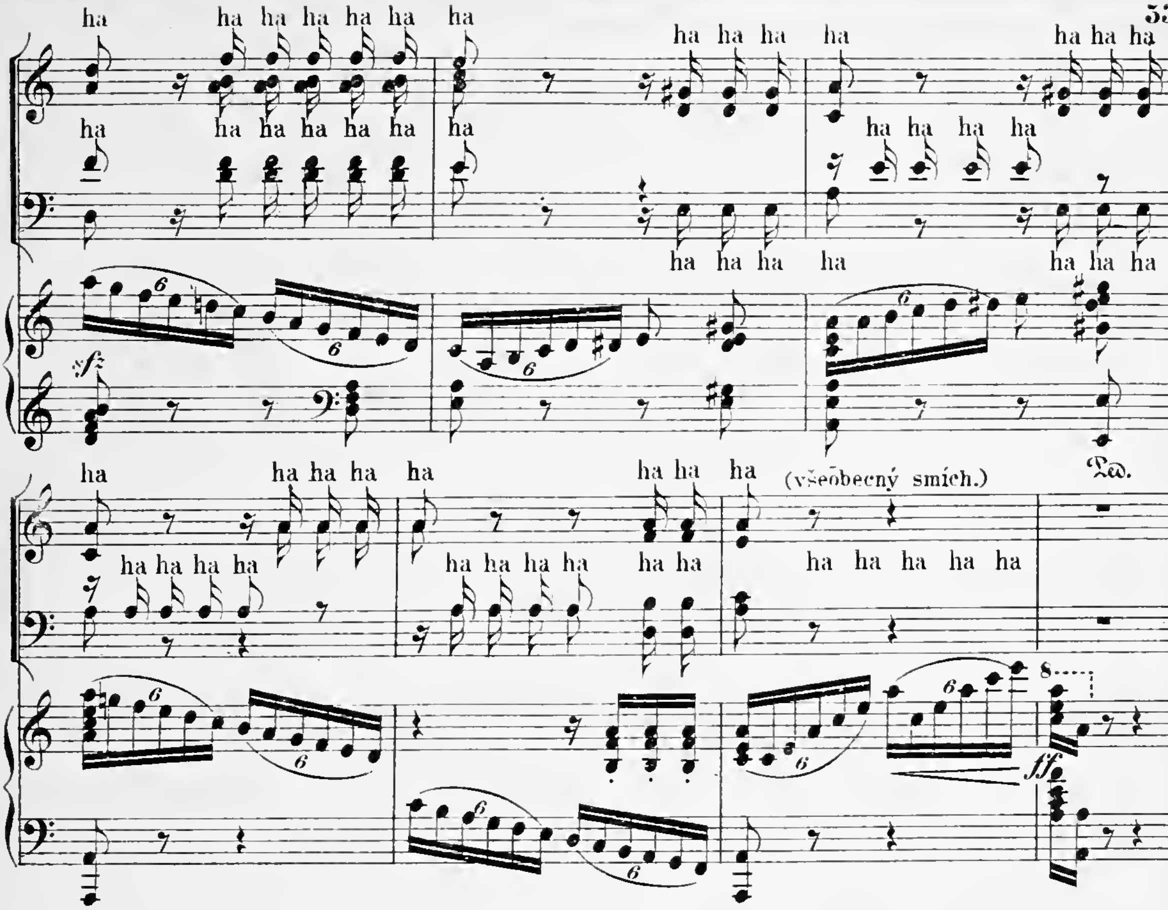

p
stra - nu! A z roz - - - ma rý - - ny
pp
cí - le. Pan Franc na dranc a kolem ně -
pp
Pan Franc na dranc. Pan Franc na dranc,
pp
cí - le. Pan Franc na dranc, a kolem
pp
Pan Franc na dranc
pp
Ped.
Ped.
na hla - - - vu vě - - nec,
ho ve - se lá cha - - sa, pi - je mu na zdar
a ko - lem ně - - ho ve - se - lá cha - - sa, pi - je mu
ně - - - ho ve - se - lá cha - - sa, pi - je mu na
a ko - lem ně - - ho ve - se - lá cha - - sa, pi - je mu
sempre pp
Ped.
Ped.

a - - by svět vě - - děl. že
i je-ho mi - - lé, by spo-lu do - - šli. by spo-lu
na zdar i je-ho mi - - lé, by spo-lu.
zdar i je-ho mi - - - lé, by spo-lu do - šli, by spo-lu
na zdar. i je-ho mi - - lé. by spo-lu.
jsem mlá-de-nec, še jsem mlá-de-nec.
do-šli, šťa-stného cí - le, by do - - šli cí - le, by
do-šli, šťa-stného cí - le, y do - - šli cí - le, by

NÁCEK.
Tempo I.
ritard.
Že je mlá - de - nec.
VÁCLAV.
Že je mlá - de - nec.
Že jsem mlá - de - nec. Kdy - bych
ff
spo - lu do sli, šťa - stné - ho cí - le. Pan Franc, pan Franc na drane,
spo - lu do sli, šťa - stné - ho cí - le. Pan Franc, pan Franc na drane,
mf
ritard.
Kdy - by on vě děl, že
Kdy - by on vě děl, že
já vě - děl, že ji do - sta
to bu - de krá - sa, a ko - lem ně - ho ve - se - lá, ve - se - lá cha -
to bu - de krá - sa, a ko - lem ně - ho ve - se - lá, ve - se - lá cha -
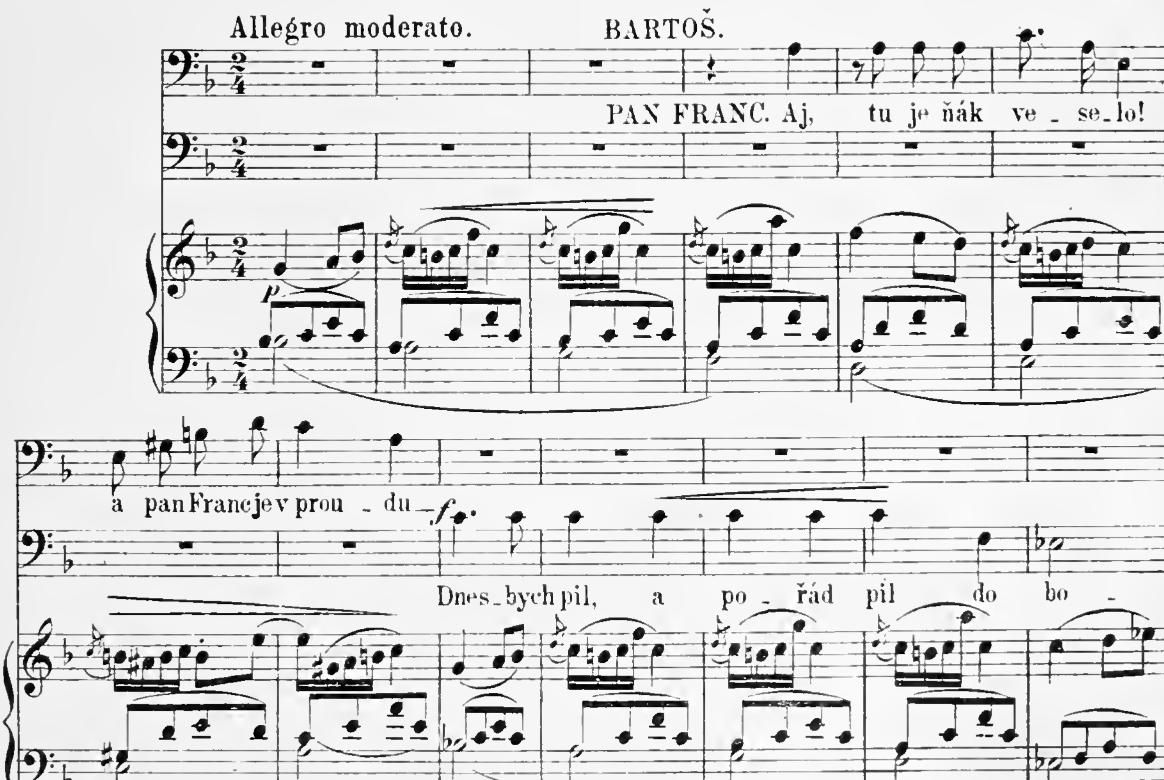

a tempo (pije)
Tempo I.
jen! Ach ča - sy, blahé ča - sy,
ritardando
kam jste se po-dě - ly, když vše - cky hol-ky ze vsi jen
pro mne ho-ře ly, jen pro mne ho-ře - ly, jen
ritard.
a tempo
pro mne ho - ře ly!
Sop.
Alt.
SBOR. Ach ča - sy, bla-hé ča - sy. kam jste se po-dě
Ten.
Bass.
Náček a Václav se sborem.
ritard.
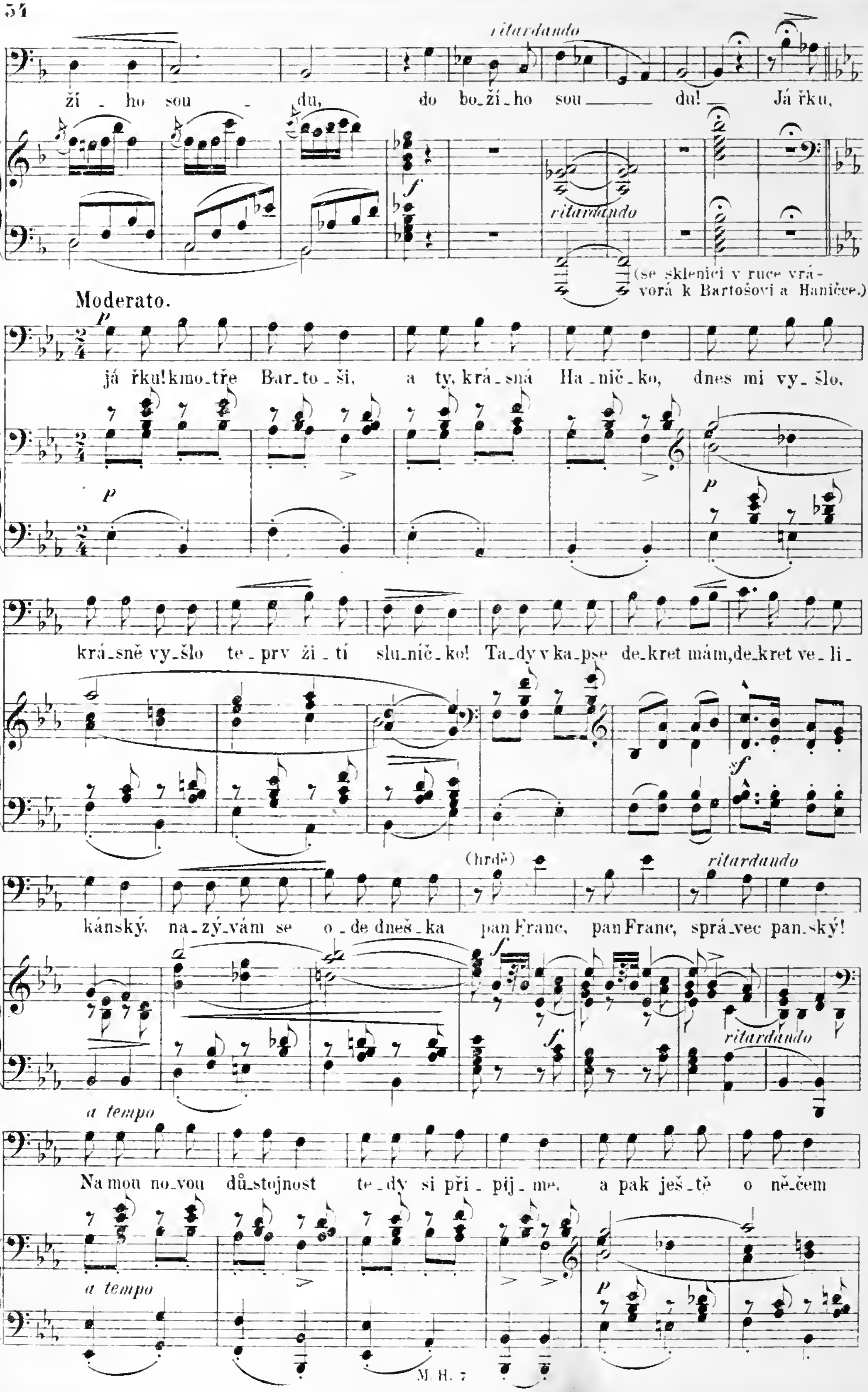

ly, když vše - cky hol-ky ze - vsi jen po něm ho-ře -
ly, jen po něm ho-ře - ly, jen po něm ho-ře -
ritardando
ritardando
Allegro vivo.
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha
ly! ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha
ha ha ha ha
Allegro vivo.
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha
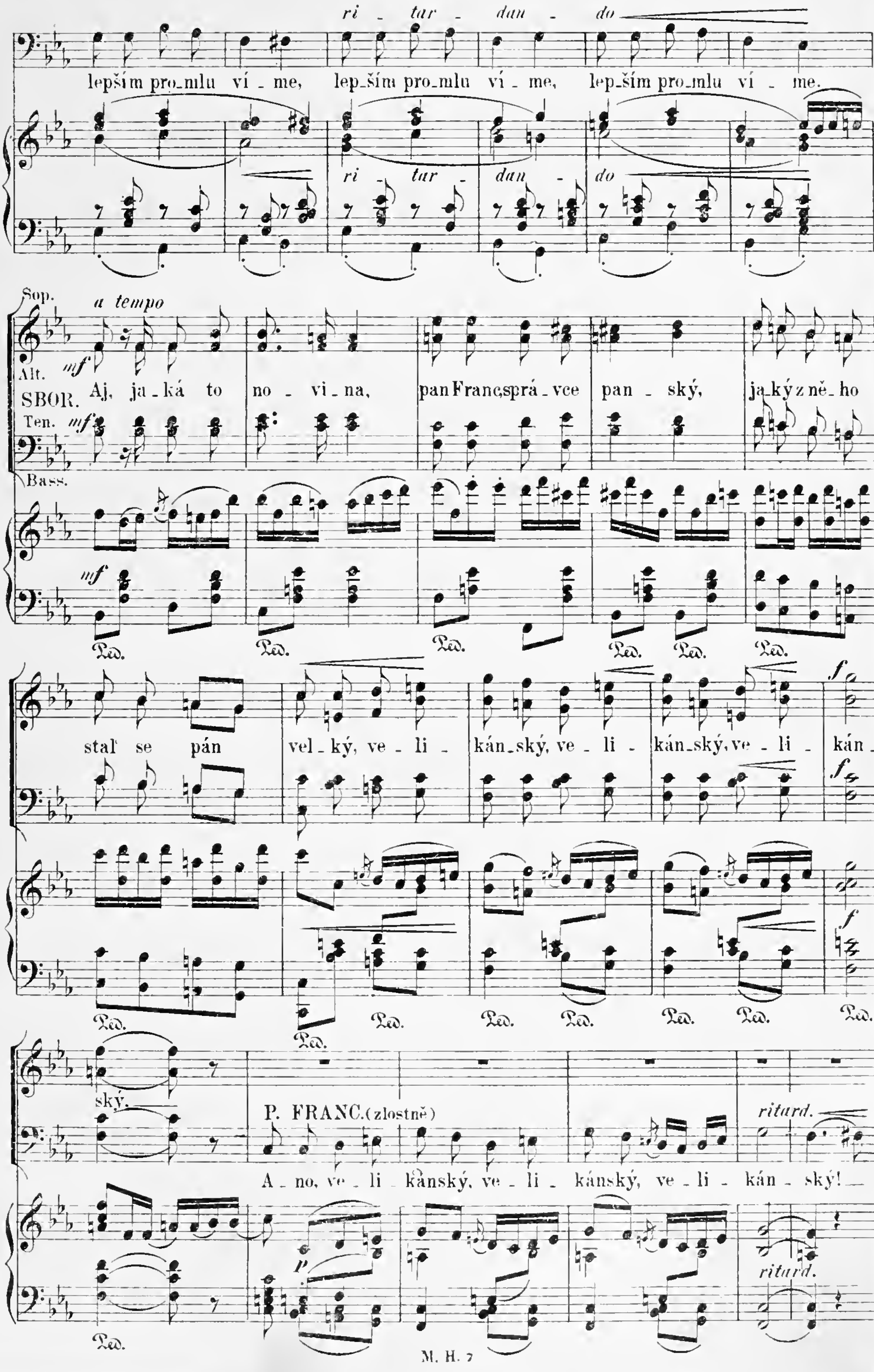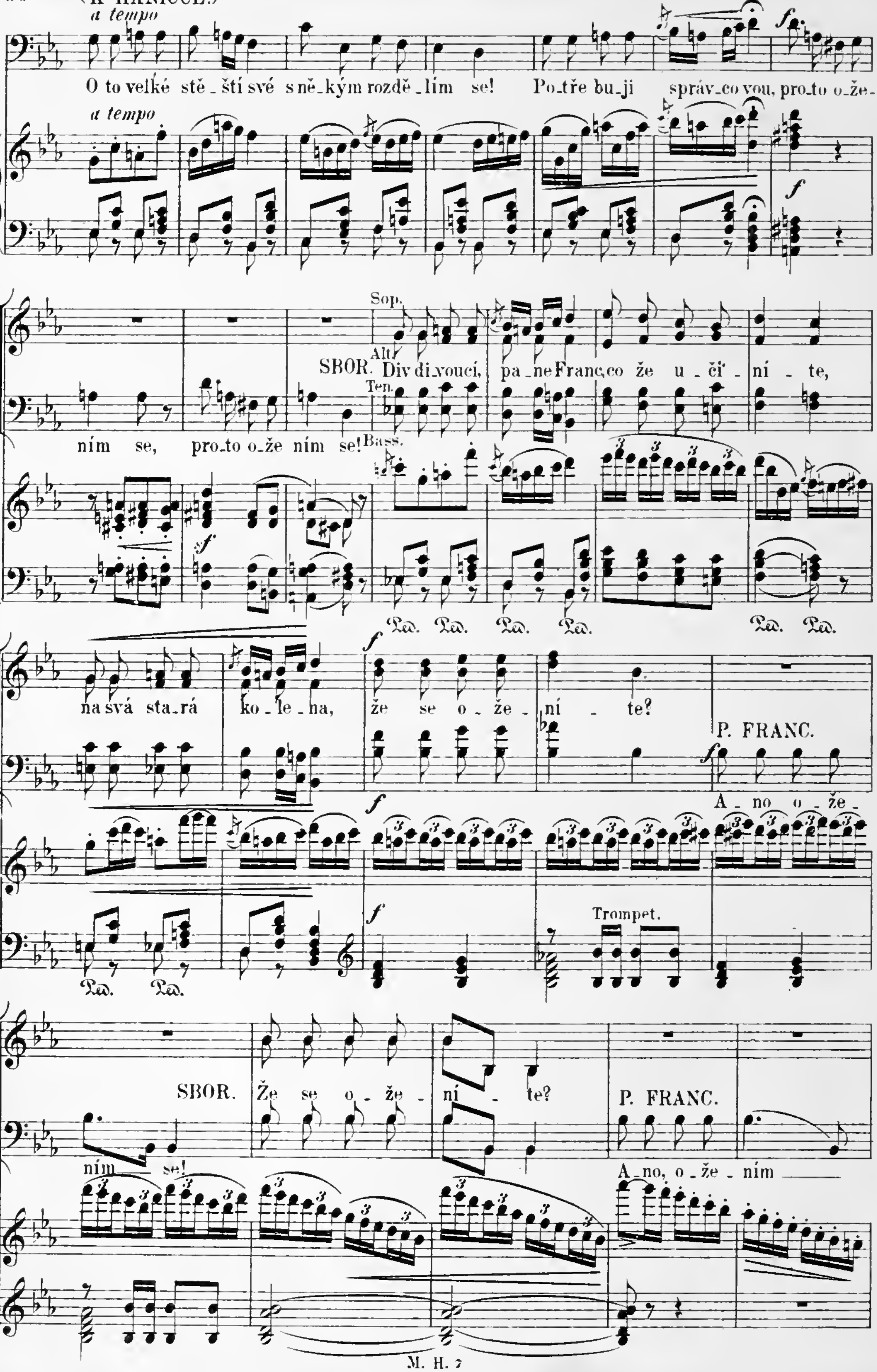

Výstup III.
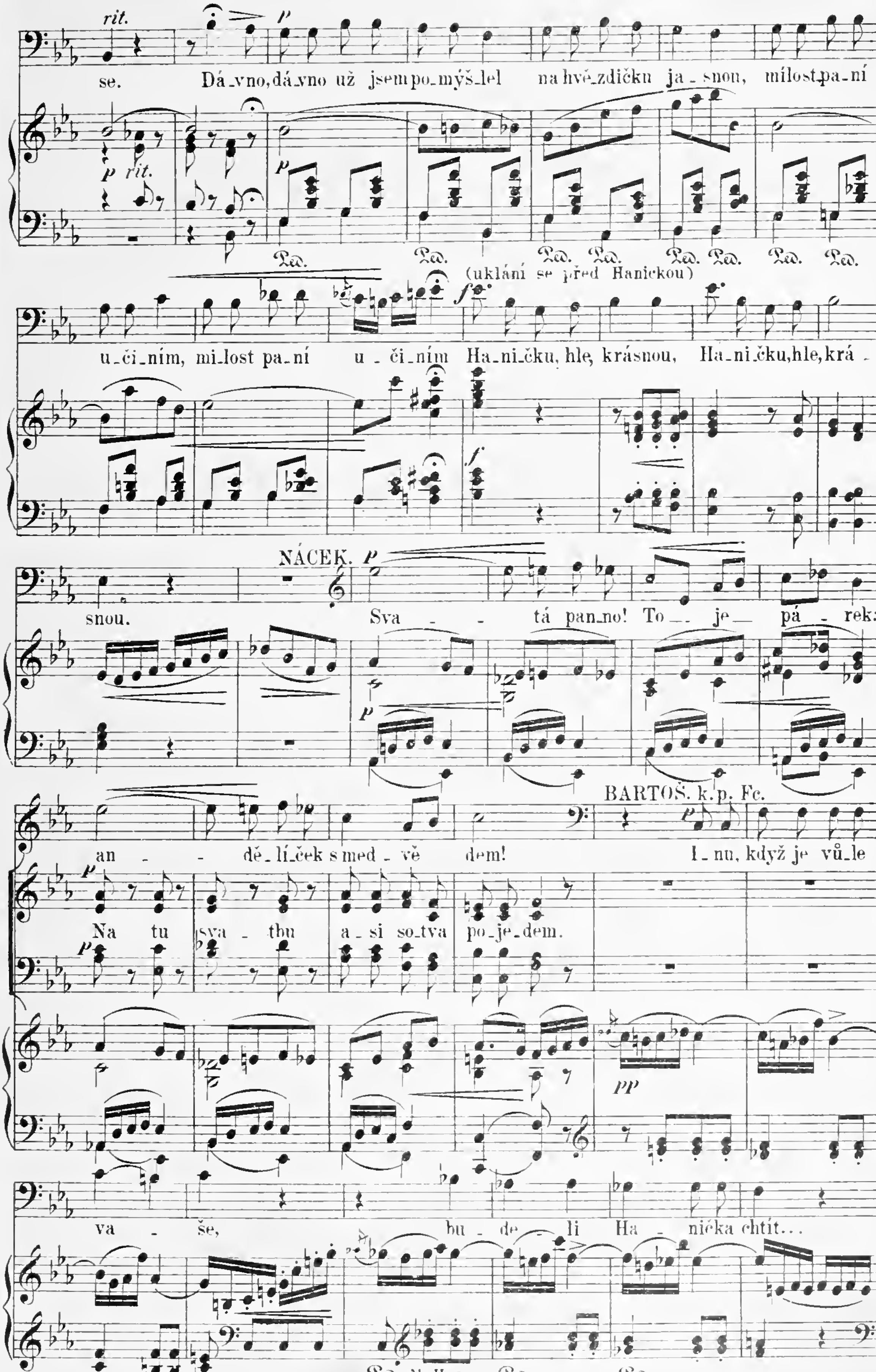
BARTOŠ, HANIČKA, PŘEDEŠLÍ.
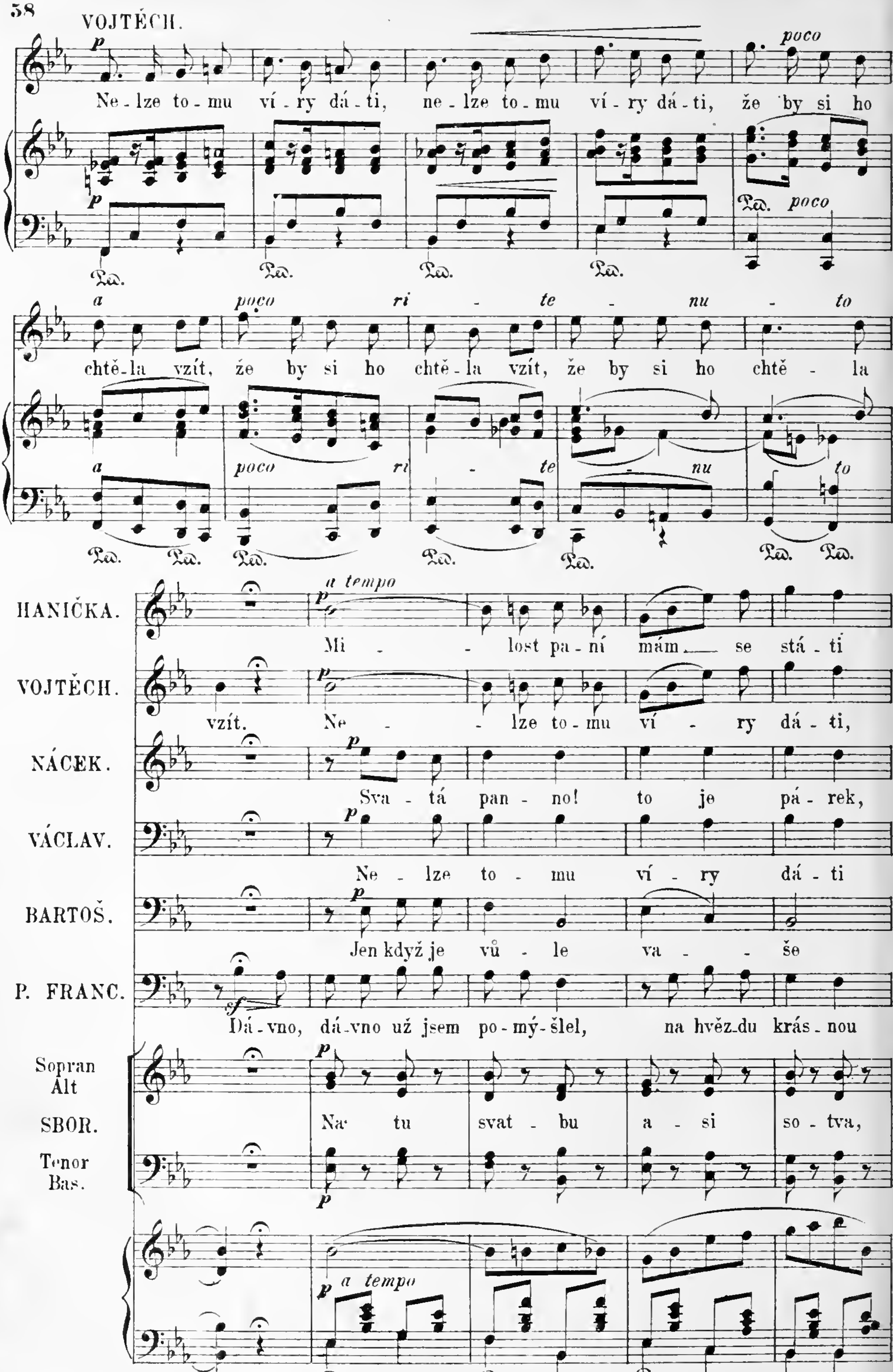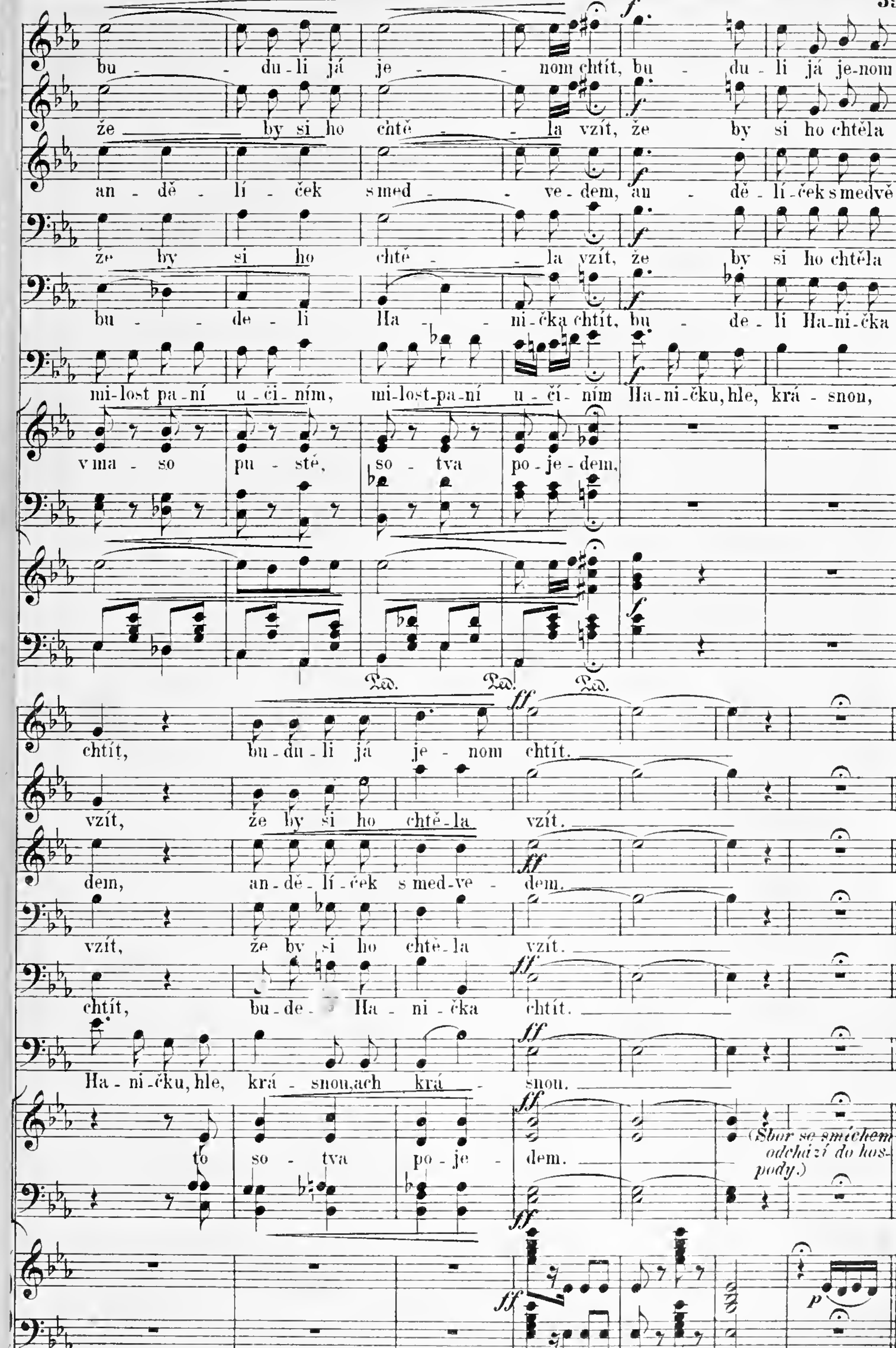

ritardando
ží - ho sou - du, do bo_ží_ho sou du! Já řku,
ritardando
(se sklenicí v ruce vrávorá k Bartošovi a Haničce.)
Moderato.
já řku! kmo_tře Bar_to_ši, a ty, krá_sná Ha_nič_ko, dnes mi vy_šlo,
krá_sně vy_šlo te_prv ži_tí slu_nič_ko! Ta_dy v ka_pse de_kret mám, de_kret ve_li_
(hrdě)
ritardando
kánský, na_zý_vám se o_de dneš_ka pan Franc, pan Franc, sprá_vec pan_ský!
ritardando
a tempo
Na mou no_vou dů_stojnost te_dy si při_pij_me, a pak ješ_tě o ně_čem
a tempo

ri - tar - dan - do
lepším pro_mlu ví - me, lep_ším pro_mlu ví - me, lep_ším pro_mlu ví - me.
ri - tar - dan - do
Sop.
a tempo
mf
Alt.
SBOR.
Aj, ja_ká to no - vi_na, pan Franc,sprá_vce pan - ský, ja_ký z ně_ho
Ten.
Bass.
mf
stal se pán vel_ký, ve - li - kán_ský, ve - li - kán_ský, ve - li - kán - ský.
f
P. FRANC.(zlostně)
ritard.
A - no, ve - li - kánský, ve - li - kánský, ve - li - kán - ský!
p
ritard.

a tempo
O to velké stě_ští své s ně_kým rozdě_lím se! Po_tře bu_ji práv_co vou, pro_to o_že-
a tempo
Sop.
Alt.
SBOR. Div di_voucí, pa_ne Franc, co že u_či_ní_te,
Ten.
ním se, pro_to o_že ním se!
Bass.
na svá sta_rá ko_le_na, že se o_že_ní_te?
P. FRANC.
A_no o_že-
Trompet.
SBOR. Že se o_že_ní_te?
P. FRANC.
ním se!
A_no, o_že_ním

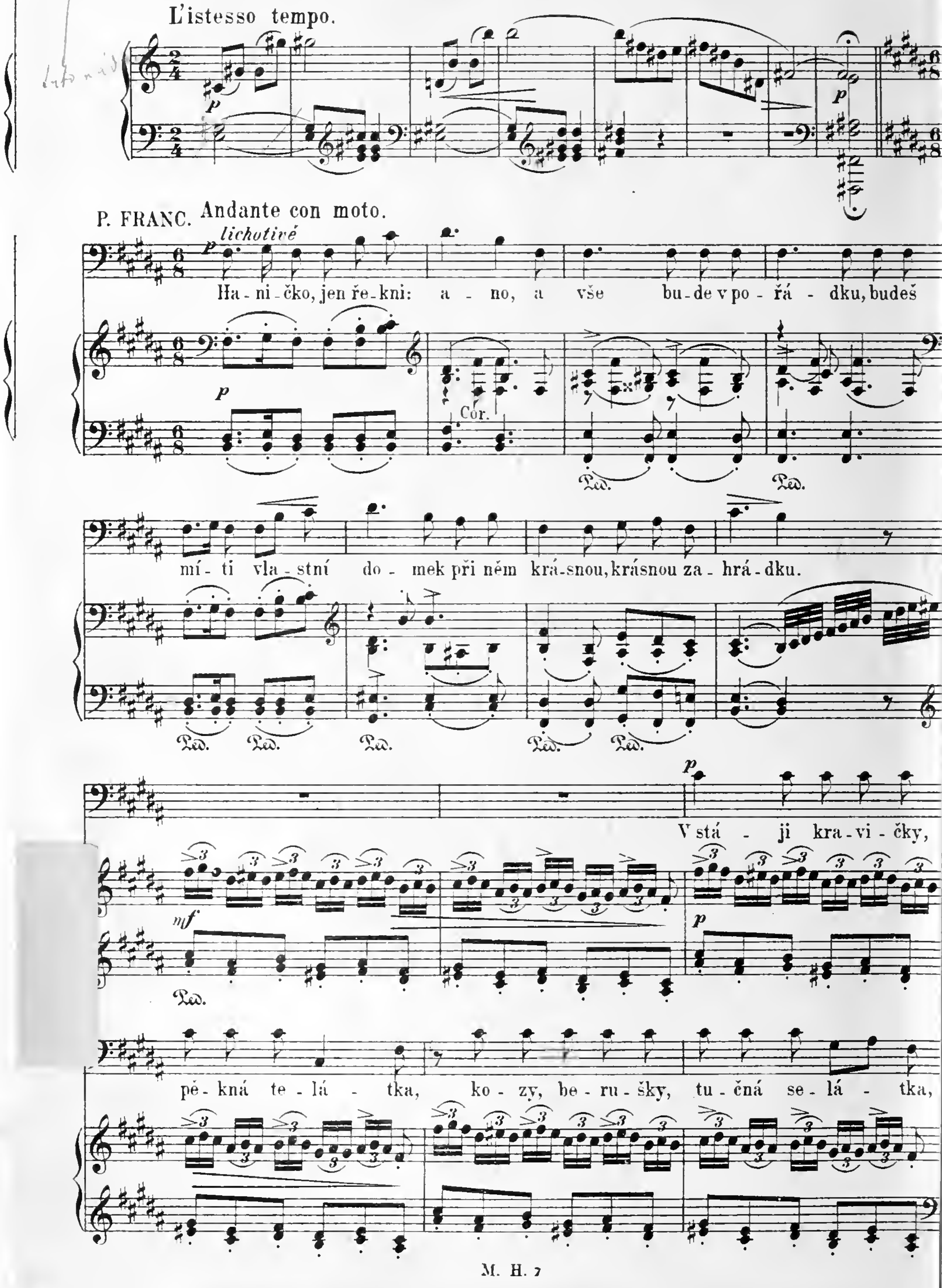

rit.
p
se. Dá_vno, dá_vno už jsem po_mýš_lel na hvě_zdičku ja_snou, milost pa_ní
p rit.
u_či_ním, mi_lost pa_ní u_či_ním Ha_ni_čku, hle, krásnou, Ha_ni_čku, hle, krá_
(uklání se před Haničkou)
f
NÁCEK. p
snou. Sva_ tá pan_no! To_ je_ pá_ rek:
an_ dé_lí_ček s med_vě dem!
BARTOŠ. k. p. Fc.
I_nu, když je vů_le
Na tu sva_tbu a_si so_tva po_je_dem.
pp
va_ še, bu_de_ li Ha_nička chtít...
M. H. 7
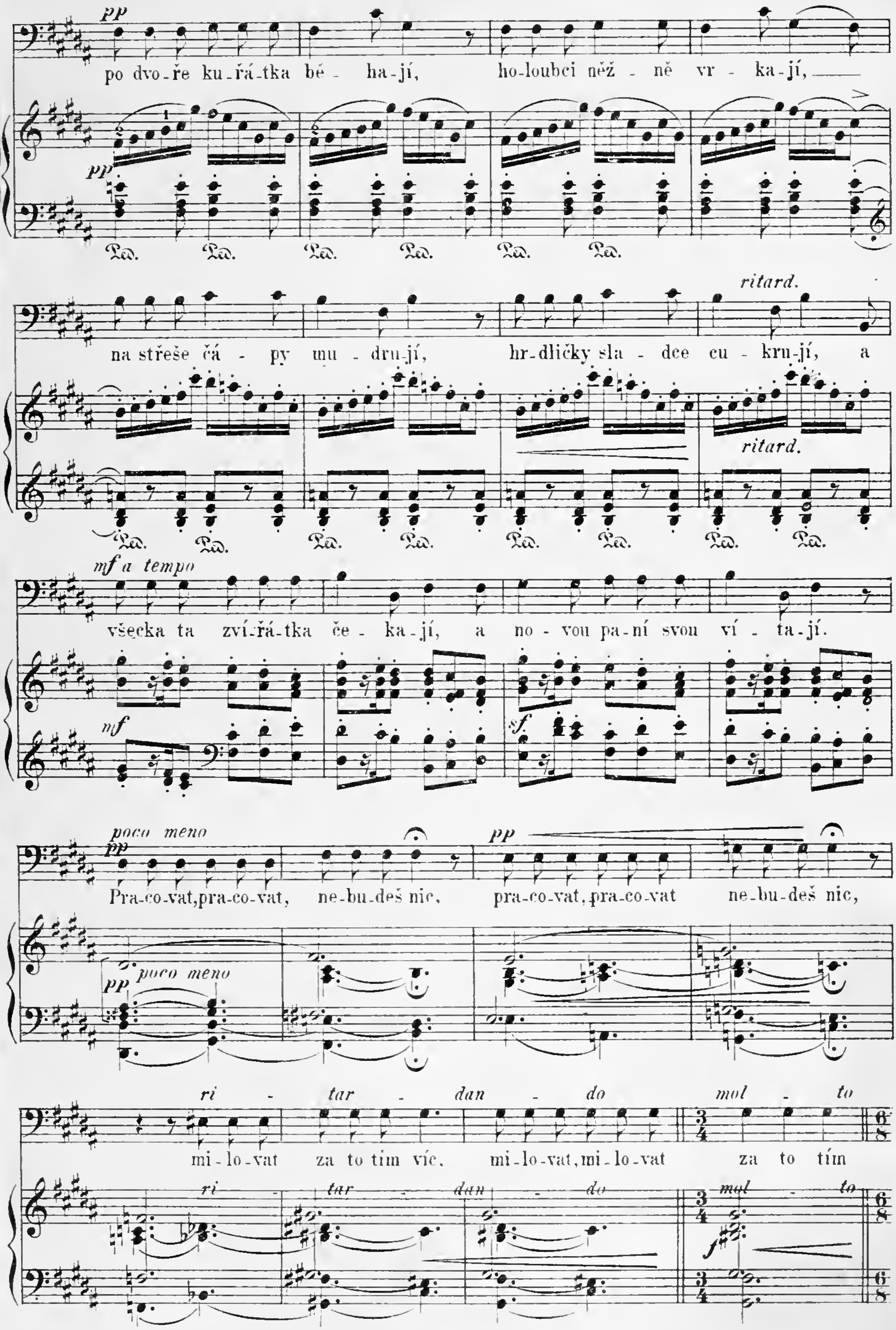

VOJTĚCH.
Ne-lze to-mu ví-ry dá-ti, ne-lze to-mu ví-ry dá-ti, že by si ho
poco
chtě-la vzít, že by si ho chtě-la vzít, že by si ho chtě - la
a poco ri - te - nu - to
HANIČKA.
a tempo
Mi - - lost pa-ní mám se stá-ti
VOJTĚCH.
vzít. Ne - - lze to-mu ví - ry dá-ti,
NÁCEK.
Sva - tá pan - no! to je pá-rek,
VÁCLAV.
Ne - lze to - mu ví - ry dá - ti
BARTOŠ.
Jen když je vů - le va - - še
P. FRANC.
Dá-vno, dá-vno už jsem po-mý-šlel, na hvěz-du krás-nou
Sopran Alt
SBOR.
Tenor Bas.
Na tu svat - bu a - si so - tva,
a tempo
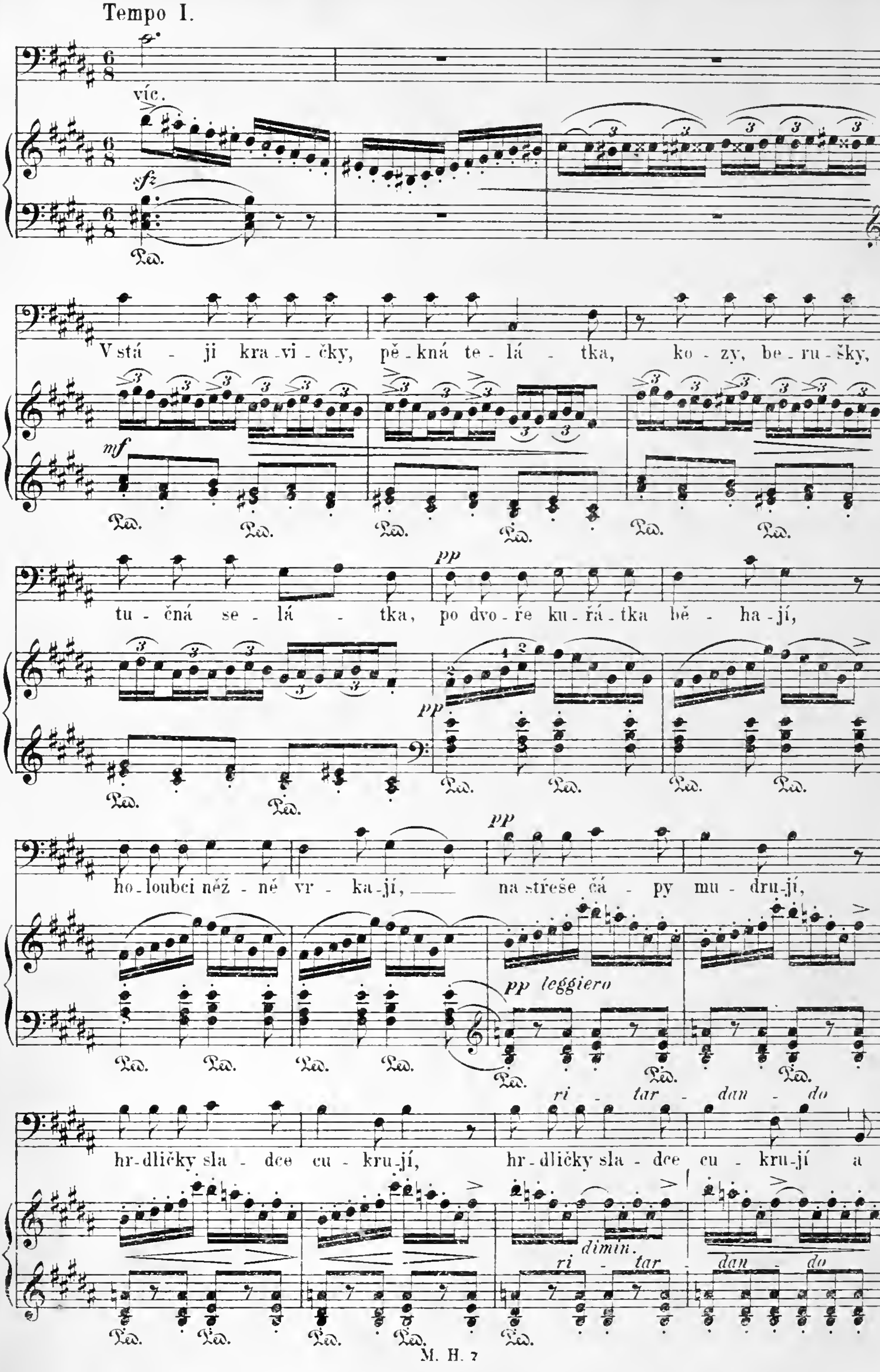

bu - - du-li já je - - nom chtít, bu - du-li já je-nom
že by si ho chtě - - la vzít, že by si ho chtěla
an - dě - lí - ček s med - - ve-dem, an - dě - lí - ček s medvě-
že by si ho chtě - - la vzít, že by si ho chtěla
bu - - de - li Ha - - ni-čka chtít, bu - de - li Ha-ni-čka
mi-lost pa-ní u-či-ním, mi-lost-pa-ní u-či-ním Ha-ni-čku, hle, krá - snou,
v ma - so pu - sté, so - tva po - je - dem,
Ped. Ped. Ped.
chtít, bu-du-li já je - nom chtít.
vzít, že by si ho chtě-la vzít.
dem, an-dě-lí-ček s med-ve - dem.
vzít, že by si ho chtě-la vzít.
chtít, bu-de- Ha - ni - čka chtít.
Ha - ni-čku, hle, krá - snou, ach krá - snou.
to so - tva po - je - dem.
(Sbor se smíchem odchází do hospody.)
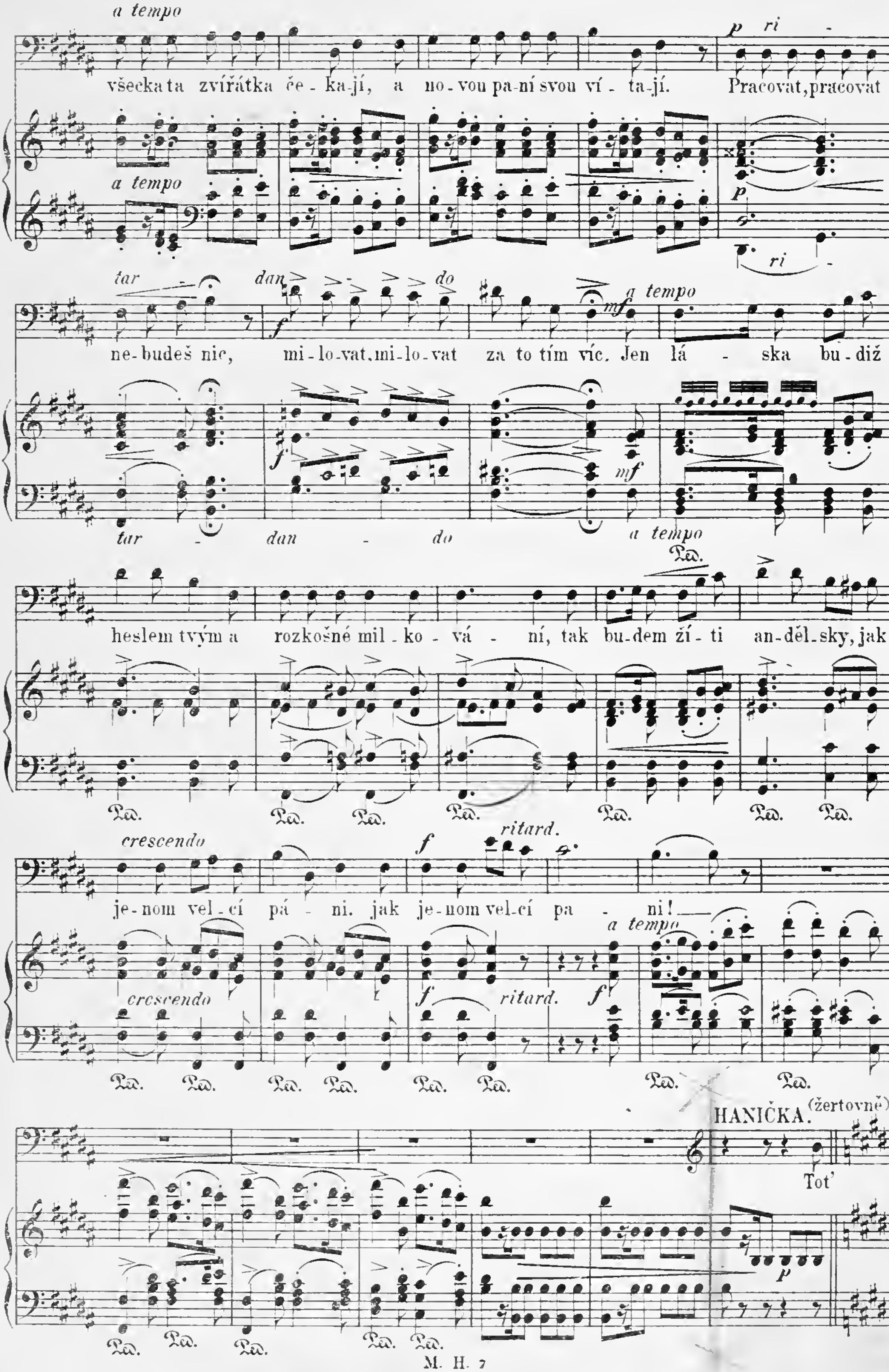
Výstup IV.
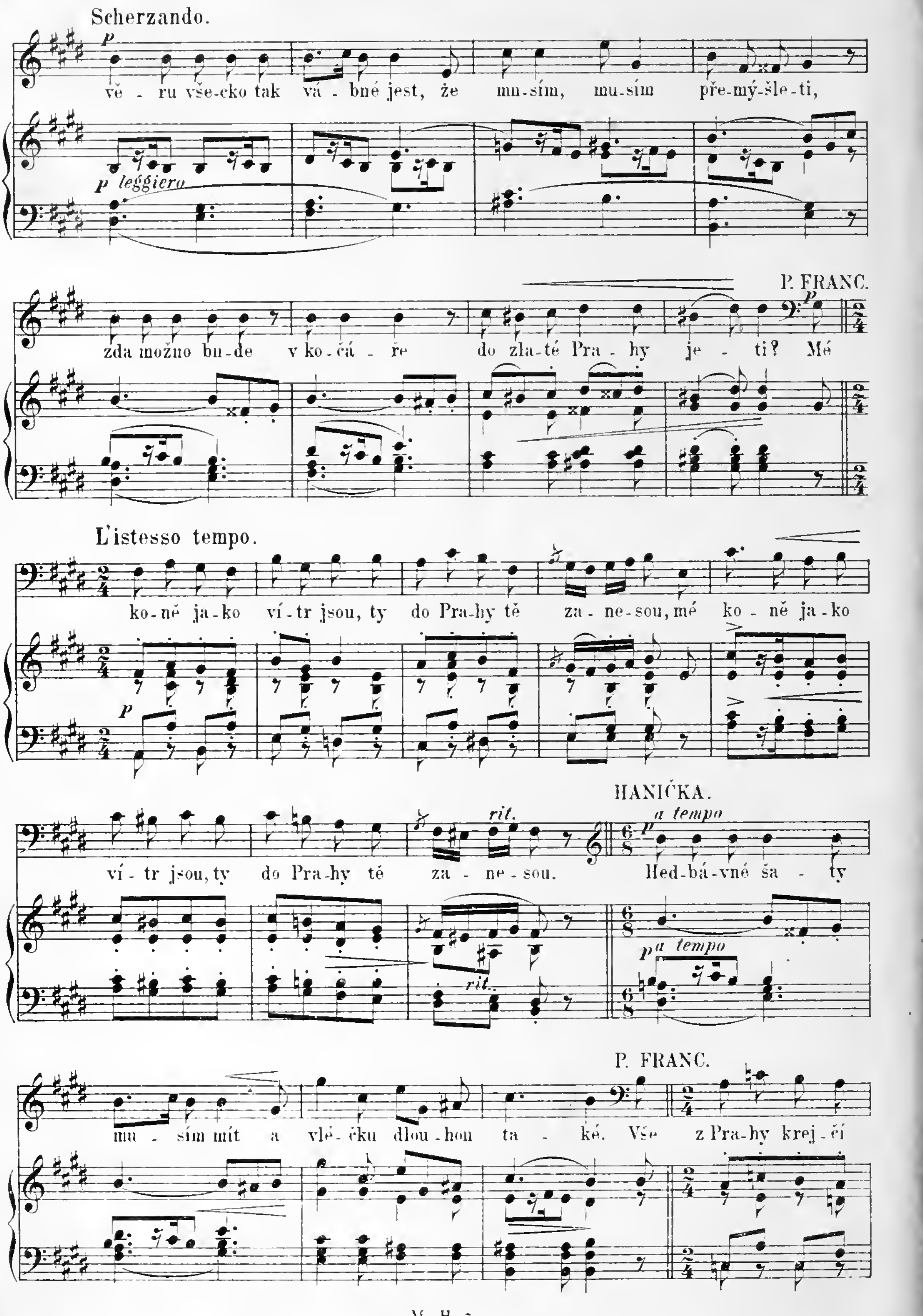
BARTOŠ, HANIČKA, P. FRANC, VOJTĚCH, VÁCLAV.
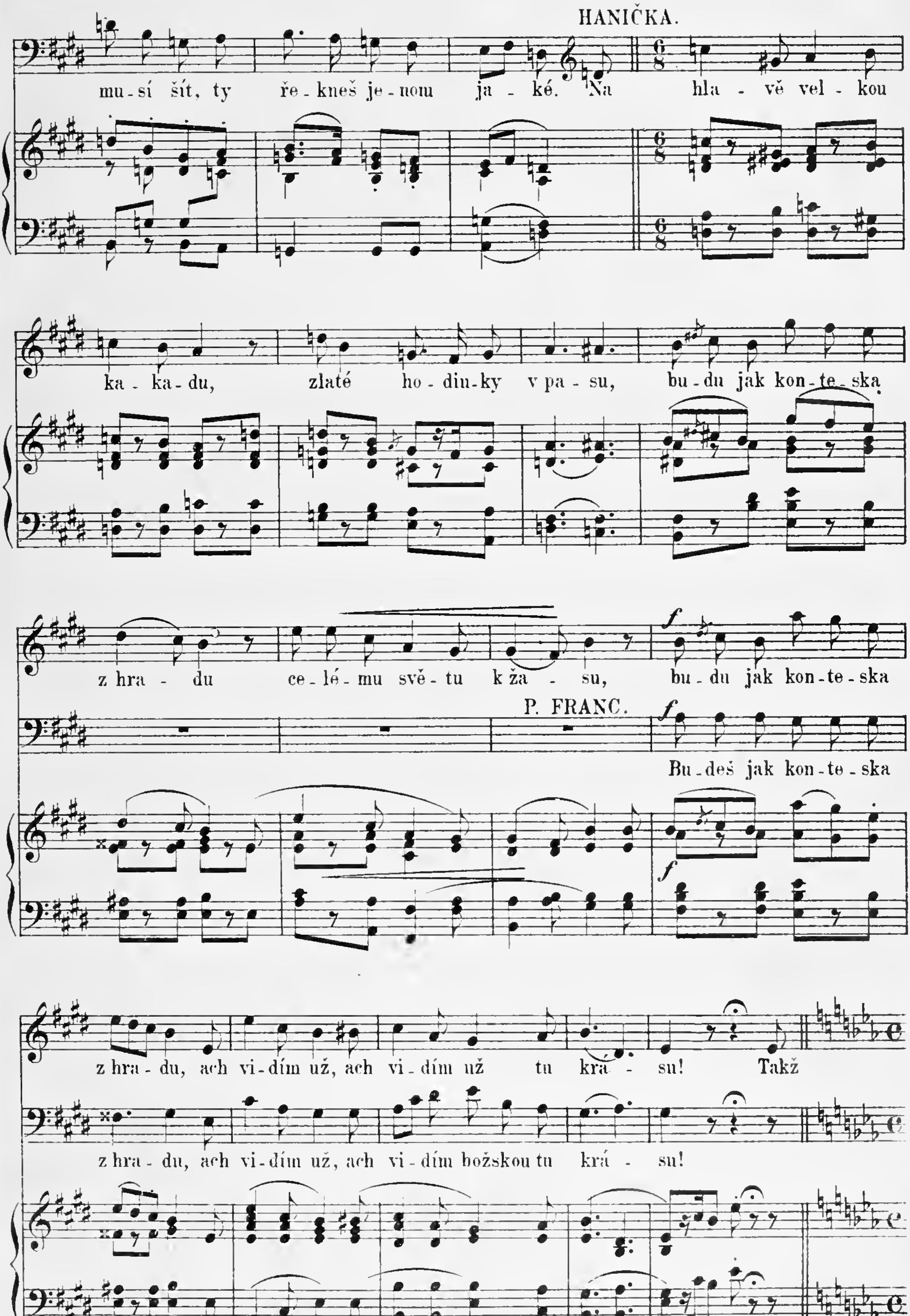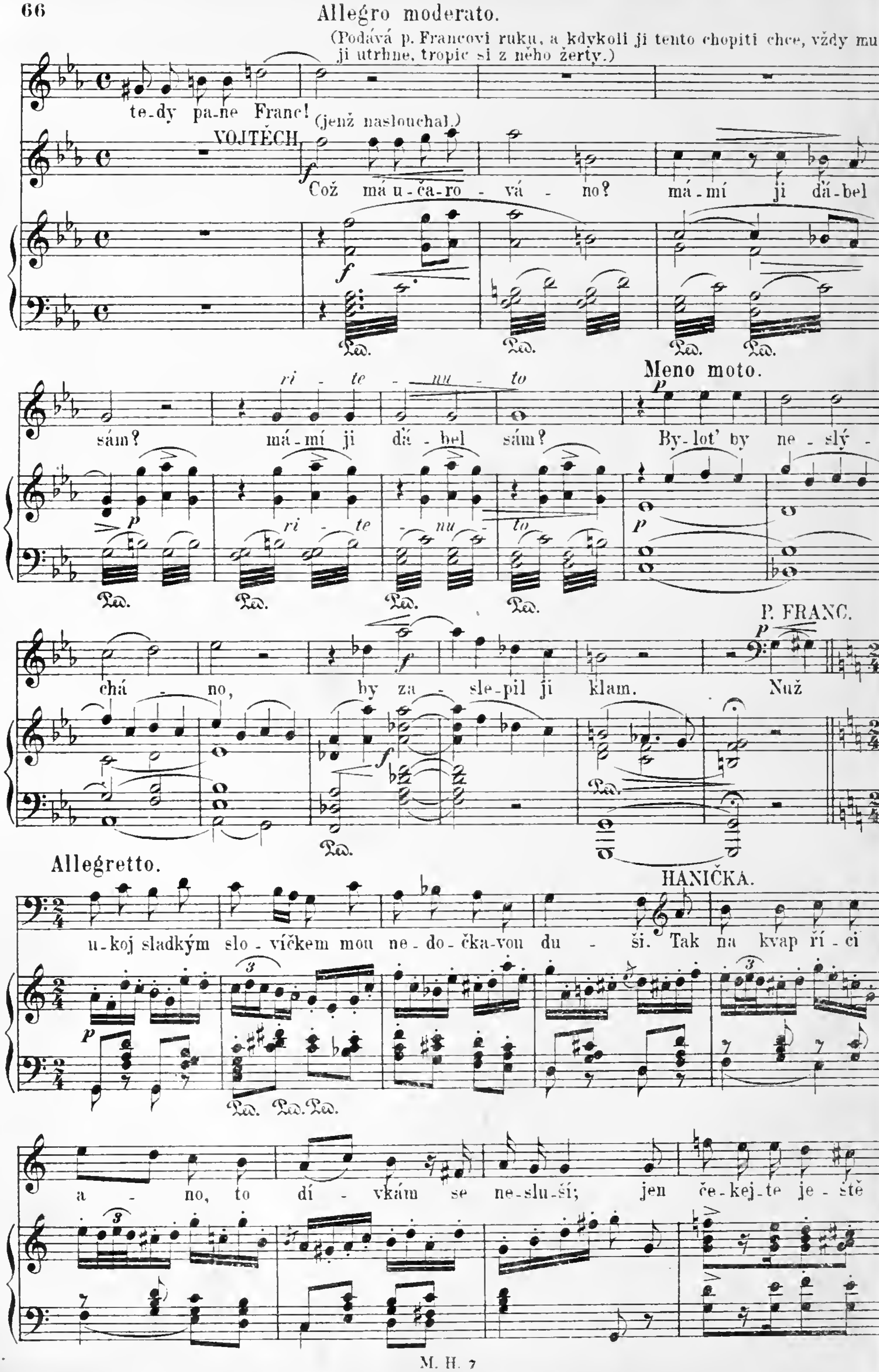

pp
po dvo-ře ku-řá-tka bě-ha-jí, ho-loubci něž-ně vr-ka-jí,
pp
ritard.
na střeše čá-py mu-dru-jí, hr-dličky sla-dce cu-kru-jí, a
ritard.
mf a tempo
všecka ta zví-řá-tka če-ka-jí, a no-vou pa-ní svou ví-ta-jí.
mf
sf
poco meno
pp
Pra-co-vat, pra-co-vat, ne-bu-deš nic, pra-co-vat, pra-co-vat ne-bu-deš nic,
pp poco meno
ri-tar-dan-do mol-to
mi-lo-vat za to tím víc, mi-lo-vat, mi-lo-vat za to tím
ri-tar-dan-do mol-to
f
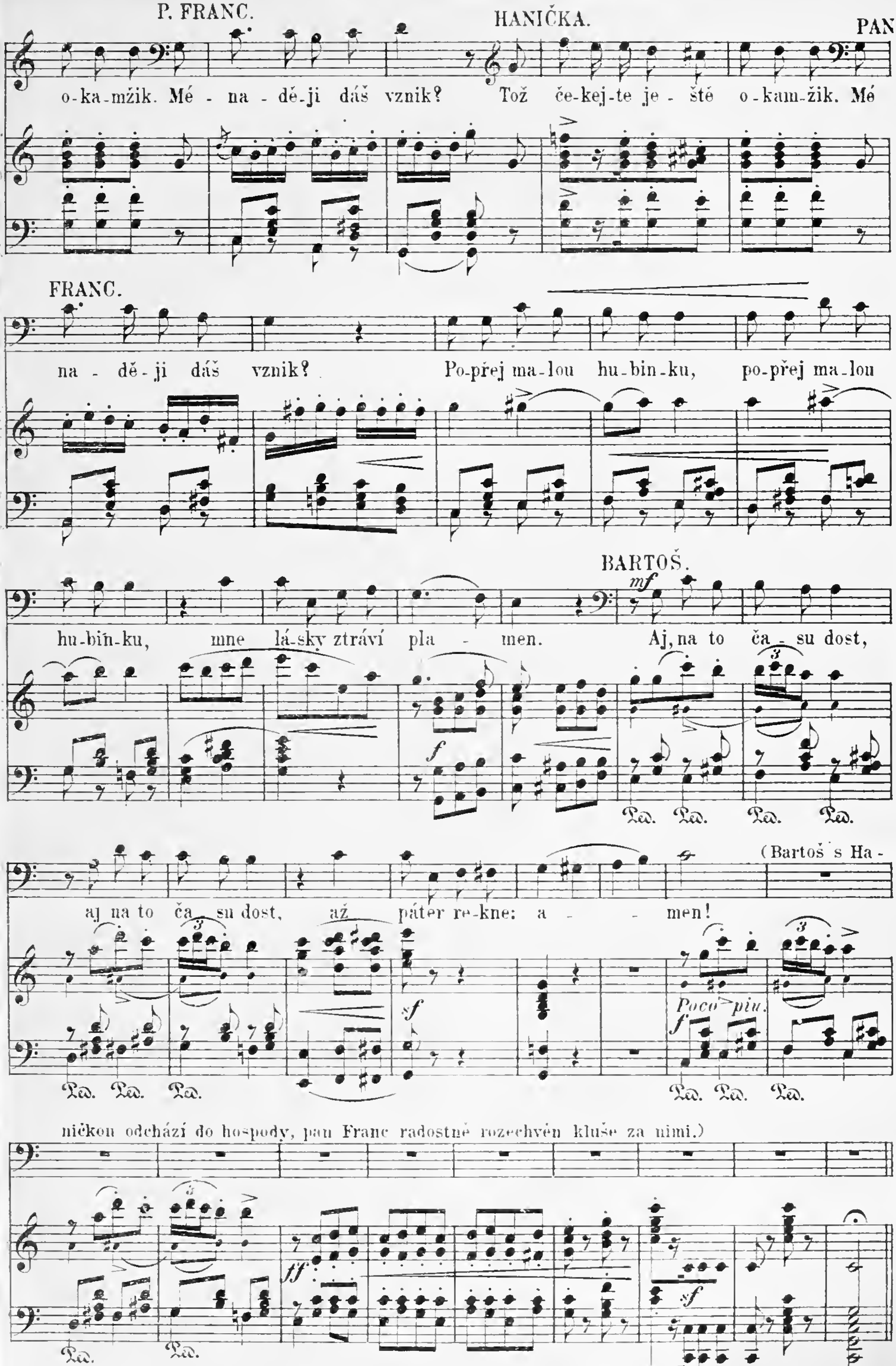

Tempo I.
víc.
fz
Ped.
V stá - ji kra-vi-čky, pě-kná te-lá - tka, ko-zy, be-ru-šky,
mf
tu-čná se-lá - tka, po dvo-ře ku-řá-tka bě - ha-jí,
pp
ho-loubci něž - né vr - ka-jí, na střeše čá - py mu - dru-jí,
pp leggiero
ri - tar - dan - do
hr-dličky sla - dce cu - kru-jí, hr-dličky sla - dce cu - kru-jí a
dimin.

a tempo
všecka ta zvířátka če - ka-jí, a no-vou pa-ní svou ví - ta-jí. Pracovat, pracovat
ne-budeš nic, mi-lo-vat, mi-lo-vat za to tím víc. Jen lá - ska bu-diž
heslem tvým a rozkošné mil - ko - vá - ní, tak budem ží - ti an-děl-sky, jak
je-nom vel-cí pá - ni. jak je-nom vel-cí pa - ni!
crescendo
ritard.
HANIČKA. (žertovně)
Toť

Scherzando.
p
vě - ru vše-cko tak vá - bné jest, že mu-sím, mu-sím pře-mý-šle-ti,
p leggiero
P. FRANC.
zda možno bu-de v ko-čá - ře do zla-té Pra - hy je - ti? Mé
p
L'istesso tempo.
ko-ně ja-ko ví-tr jsou, ty do Pra-hy tě za - ne-sou, mé ko - ně ja-ko
p
HANIČKA.
rit.
a tempo
ví - tr jsou, ty do Pra-hy té za - ne - sou. Hed-bá-vné ša - ty
rit.
p a tempo
P. FRANC.
mu - sím mít a vlé-čku dlou-hou ta - ké. Vše z Pra-hy krej-čí
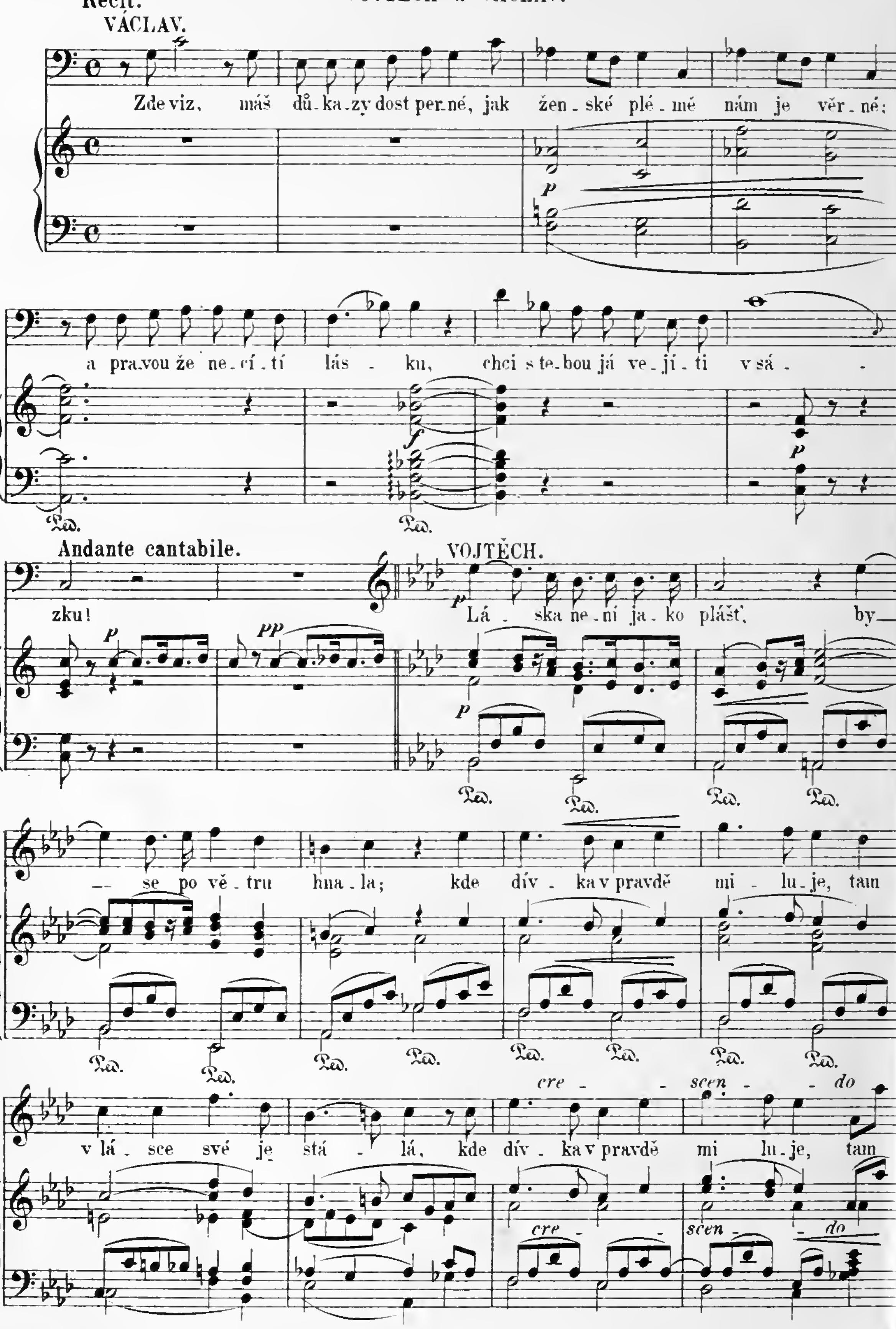

HANIČKA.
mu-sí šít, ty ře-kneš je-nom ja-ké. Na hla-vě vel-kou
ka-ka-du, zlaté ho-din-ky v pa-su, bu-du jak kon-te-ska
z hra-du ce-lé-mu svě-tu k ža-su, bu-du jak kon-te-ska
P. FRANC.
Bu-deš jak kon-te-ska
z hra-du, ach vi-dím už, ach vi-dím už tu kra-su! Takž
z hra-du, ach vi-dím už, ach vi-dím božskou tu krá-su!
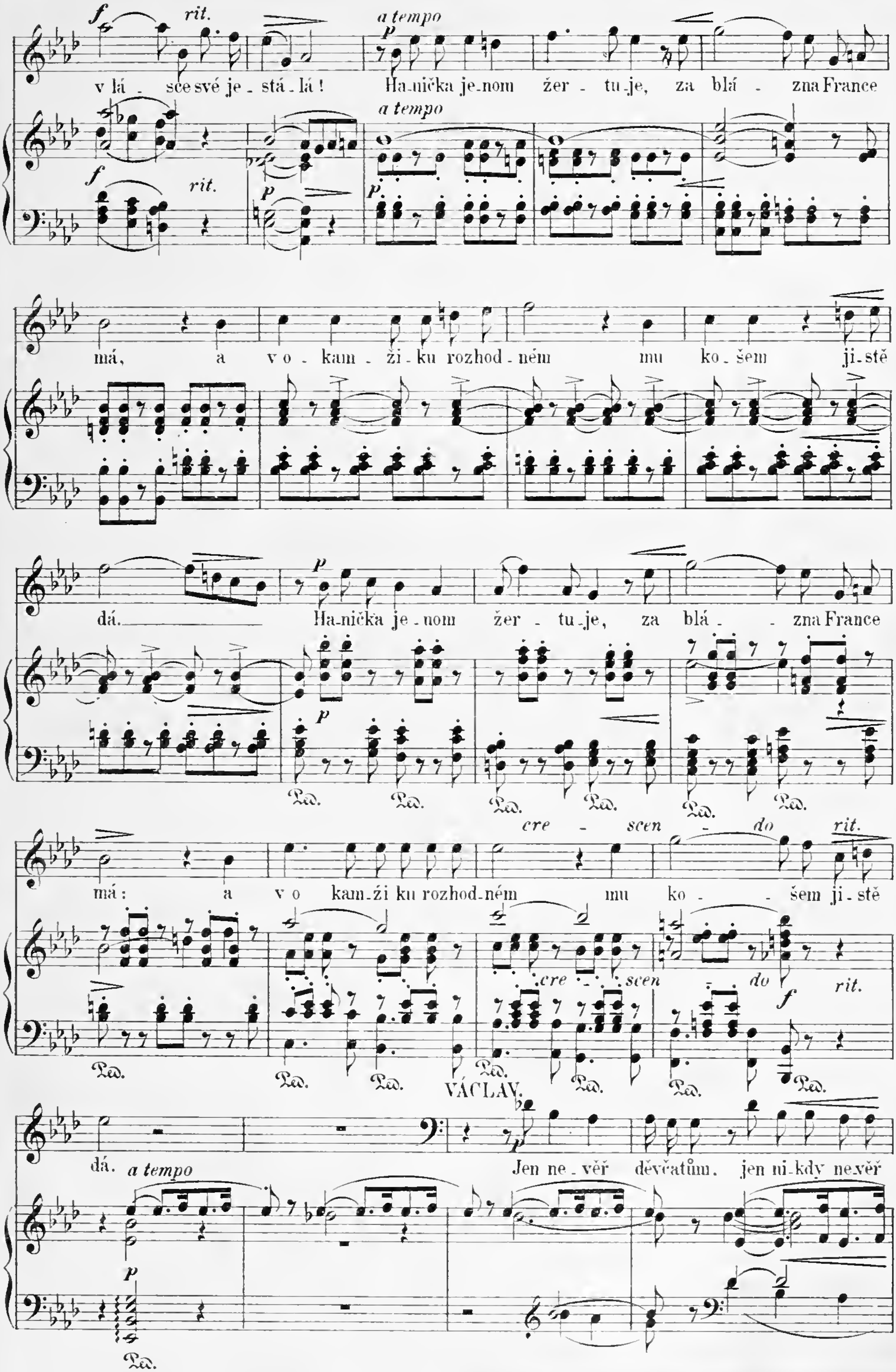

Allegro moderato.
(Podává p. Francovi ruku, a kdykoli ji tento chopiti chce, vždy mu ji utrhne, tropic si z něho žerty.)
te-dy pa-ne Franc!
(jenž naslouchal.)
VOJTĚCH.
Což má u-ča-ro-vá-no? má-mí ji ďá-bel sám? má-mí ji ďá-bel sám?
ri-te-nu-to
Meno moto.
By-lot' by ne-slý-chá-no, by za-sle-pil ji klam.
P. FRANC.
Nuž
Allegretto.
u-koj sladkým slo-víčkem mou ne-do-čka-vou du-ši.
HANIČKA.
Tak na kvap ří-ci a-no, to dí-vkám se ne-slu-ší; jen če-kej-te je-ště

P. FRANC.
HANIČKA.
PAN
o-ka-mžik. Mé - na - dě-ji dáš vznik?
Tož če-kej-te je - ště o-kam-žik. Mé
FRANC.
na - dě-ji dáš vznik?
Po-před ma-lou hu-bin-ku, po-přej ma-lou
hu-biň-ku, mne lá-sky ztráví pla - men.
BARTOŠ.
mf
Aj, na to ča - su dost,
aj na to ča - su dost, až páter re-kne: a - - men!
(Bartoš s Haničkou odchází do hospody, pan Franc radostně rozechvěn kluše za nimi.)
Poco più
f
sf
ff
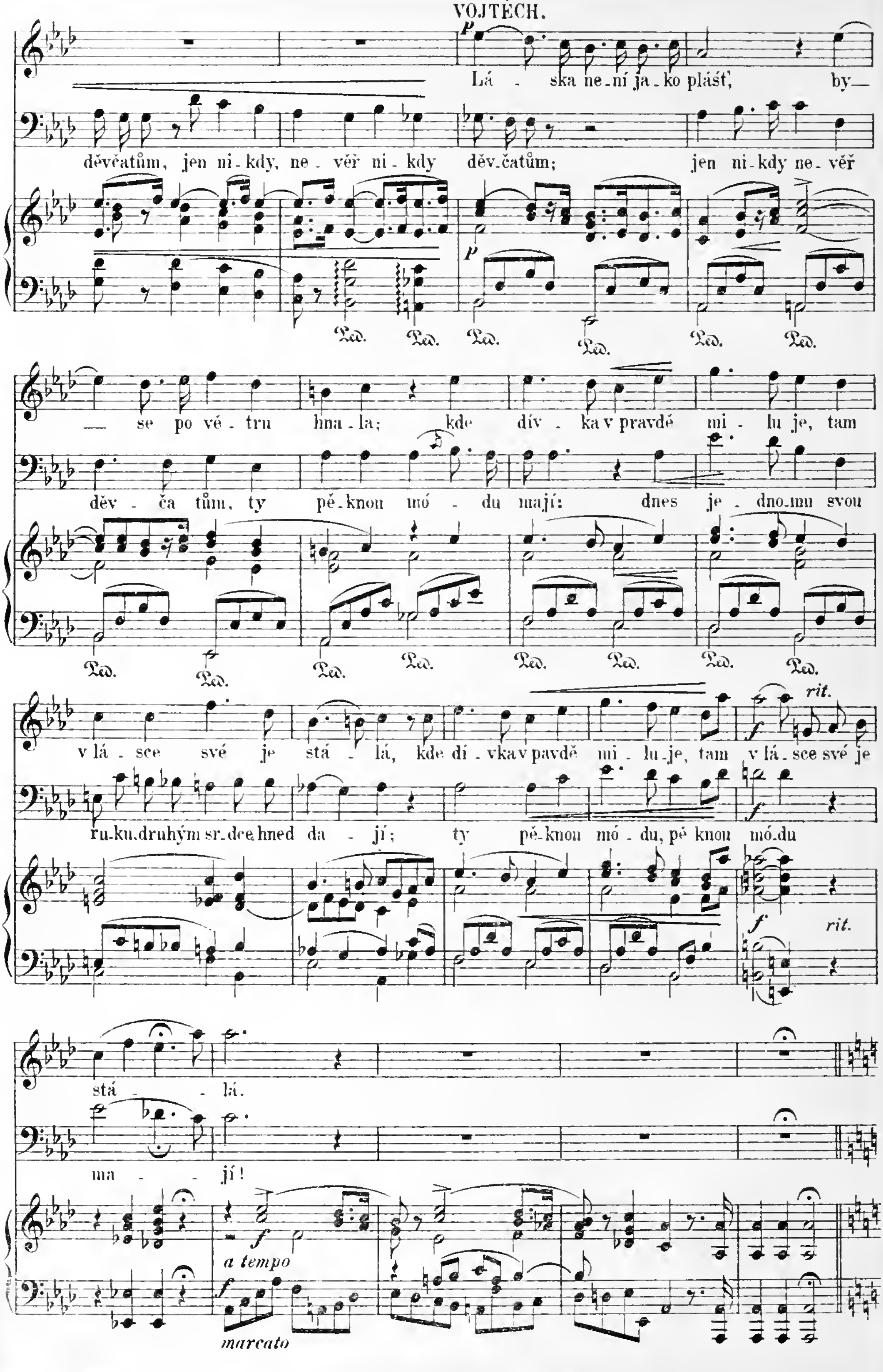
Výstup V.
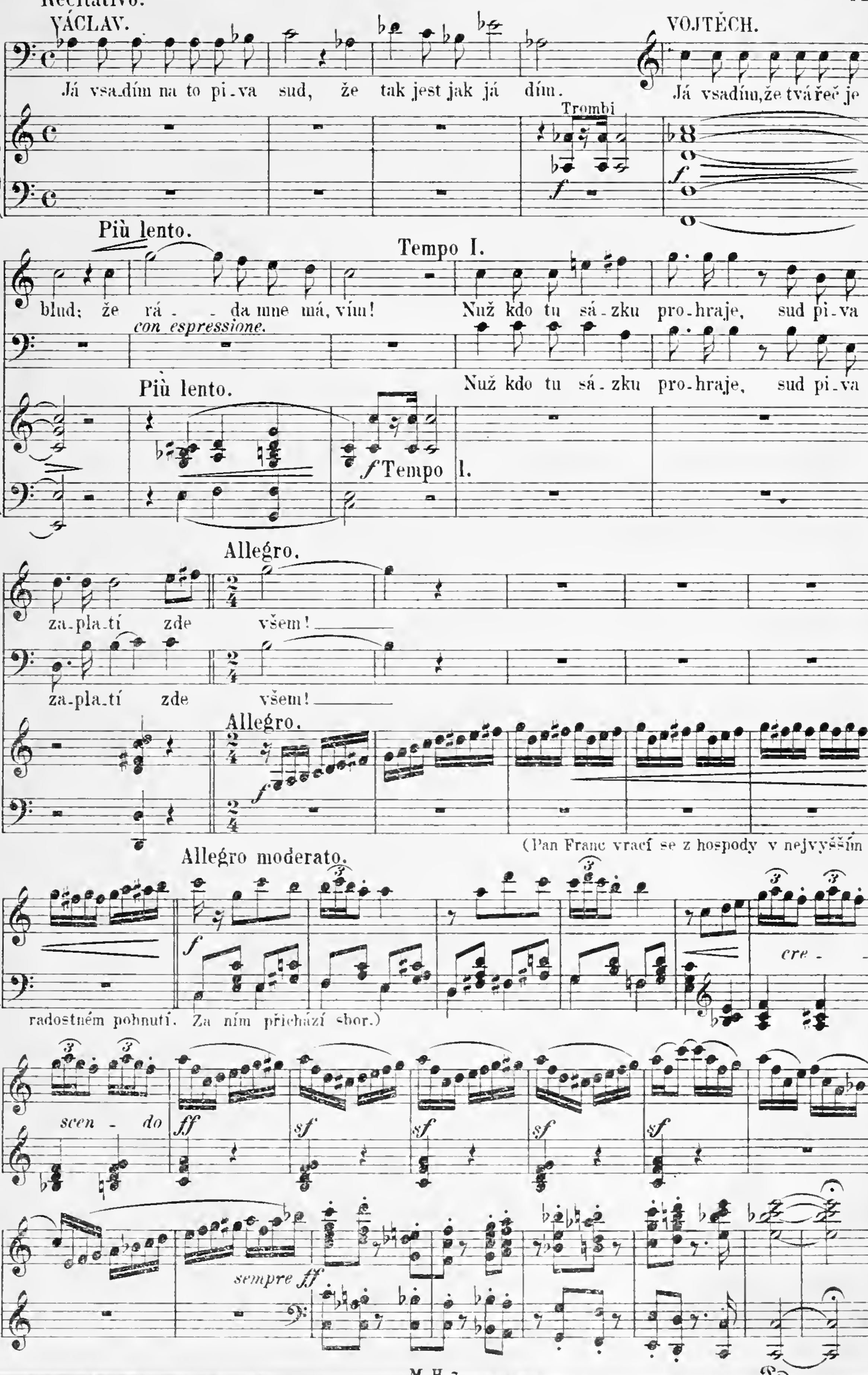
VOJTĚCH a VÁCLAV.

rit.
a tempo
v lá - sce své je - stá - lá! Ha-nička je-nom žer - tu-je, za blá - zna France
má, a v o - kam - ži - ku rozhod - ném mu ko - šem ji - stě
dá. Ha-nička je - nom žer - tu-je, za blá - - zna France
cre - scen - do rit.
má: a v o kam-ži ku rozhod-ném mu ko - - šem ji - stě
dá. a tempo
VÁCLAV.
Jen ne - věř děvčatům, jen ni-kdy ne-věř
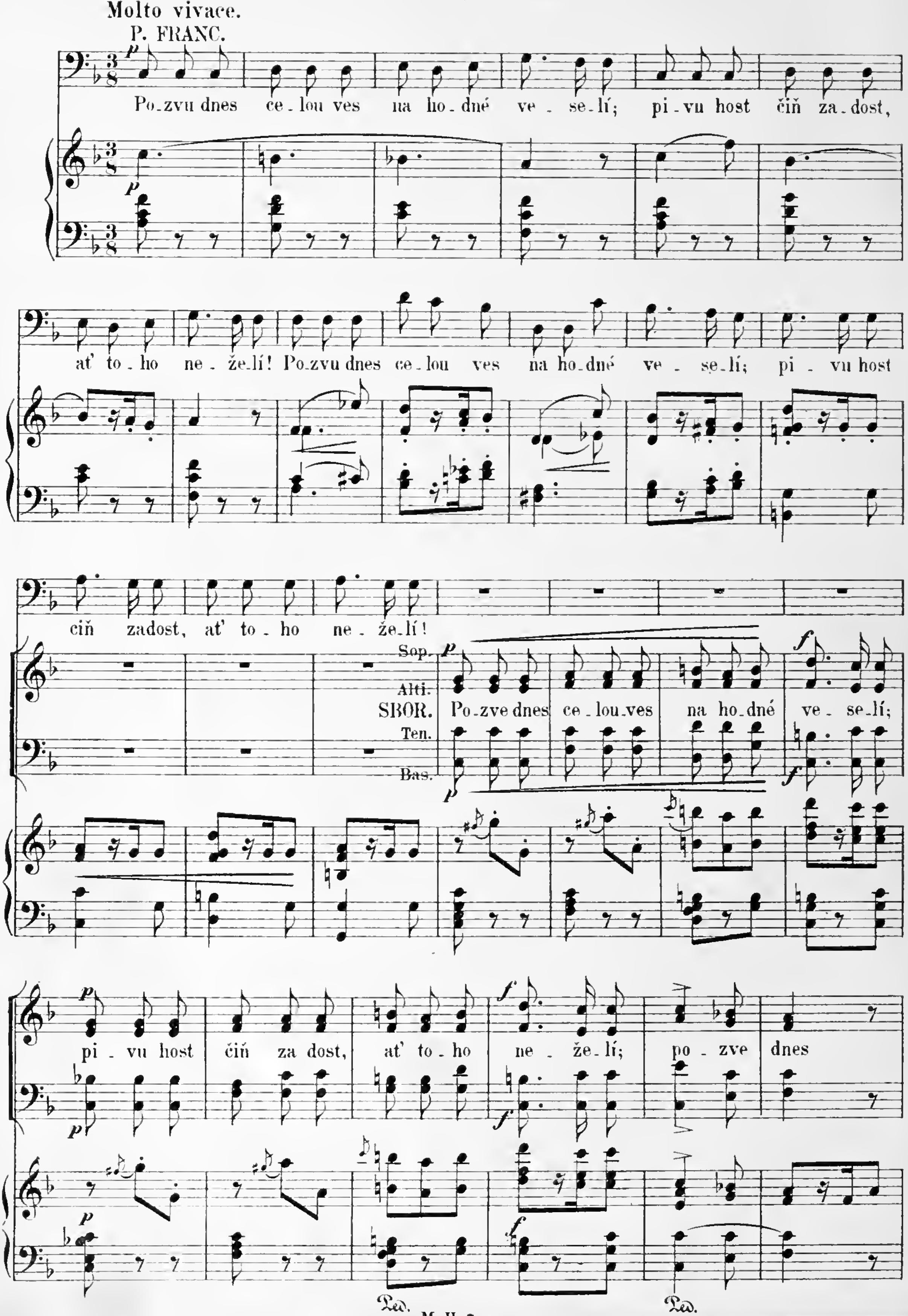
VOJTĚCH.
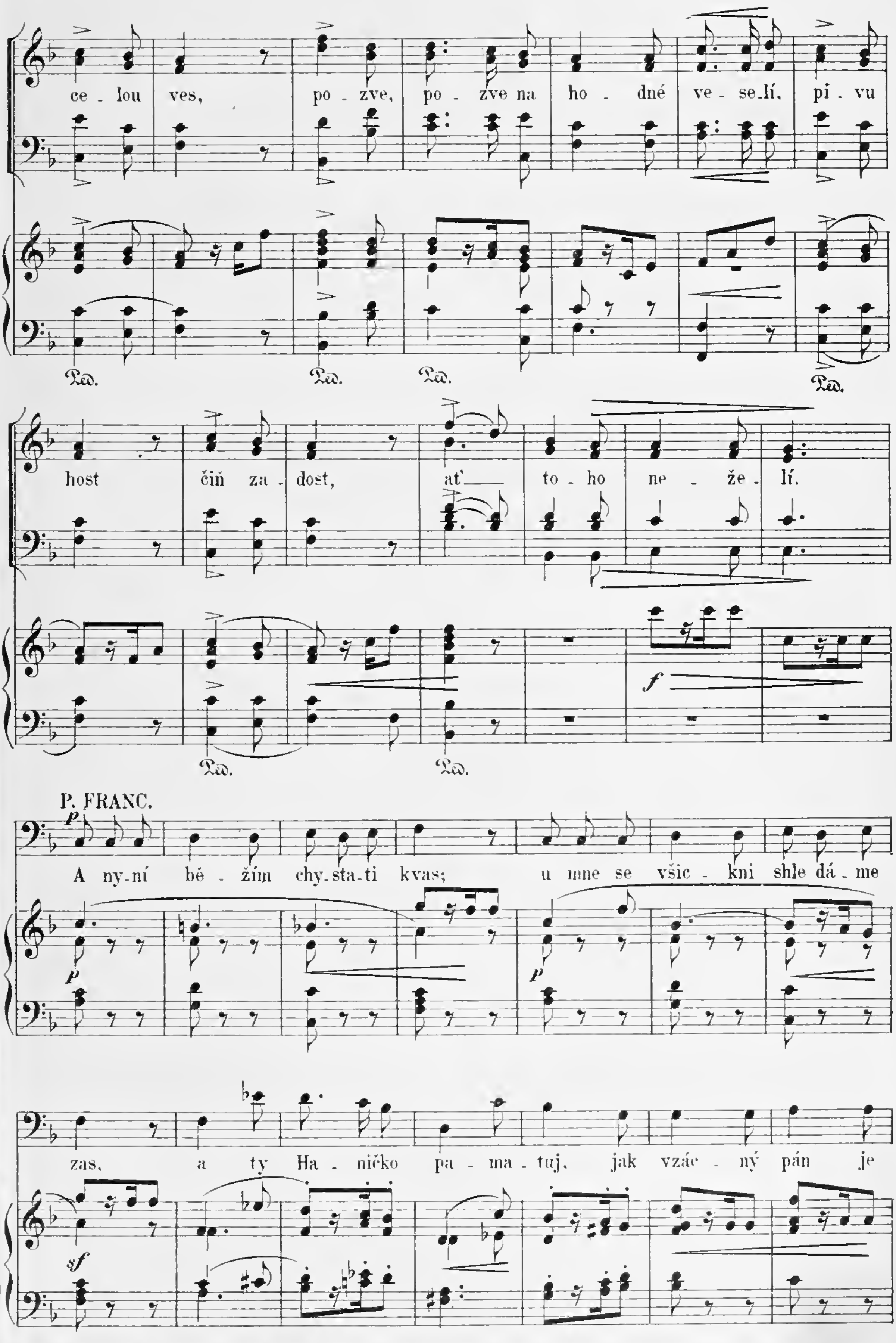

Lá - ska ne-ní ja-ko plášť, by—
děvčatům, jen ni-kdy, ne - věř ni-kdy děv-čatům; jen ni-kdy ne-věř
— se po vé - tru hna-la; kde dív - ka v pravdě mi - lu je, tam
děv - ča tům, ty pě-knou mó - du mají: dnes je - dno-mu svou
v lá - sce své je stá - lá, kde dí - vka v pavdě mi - lu-je, tam v lá-sce své je
ru-ku, druhým sr-dce hned da - jí; ty pě-knou mó - du, pě knou mó-du
stá - - lá.
ma - - jí!
a tempo
marcato
rit.
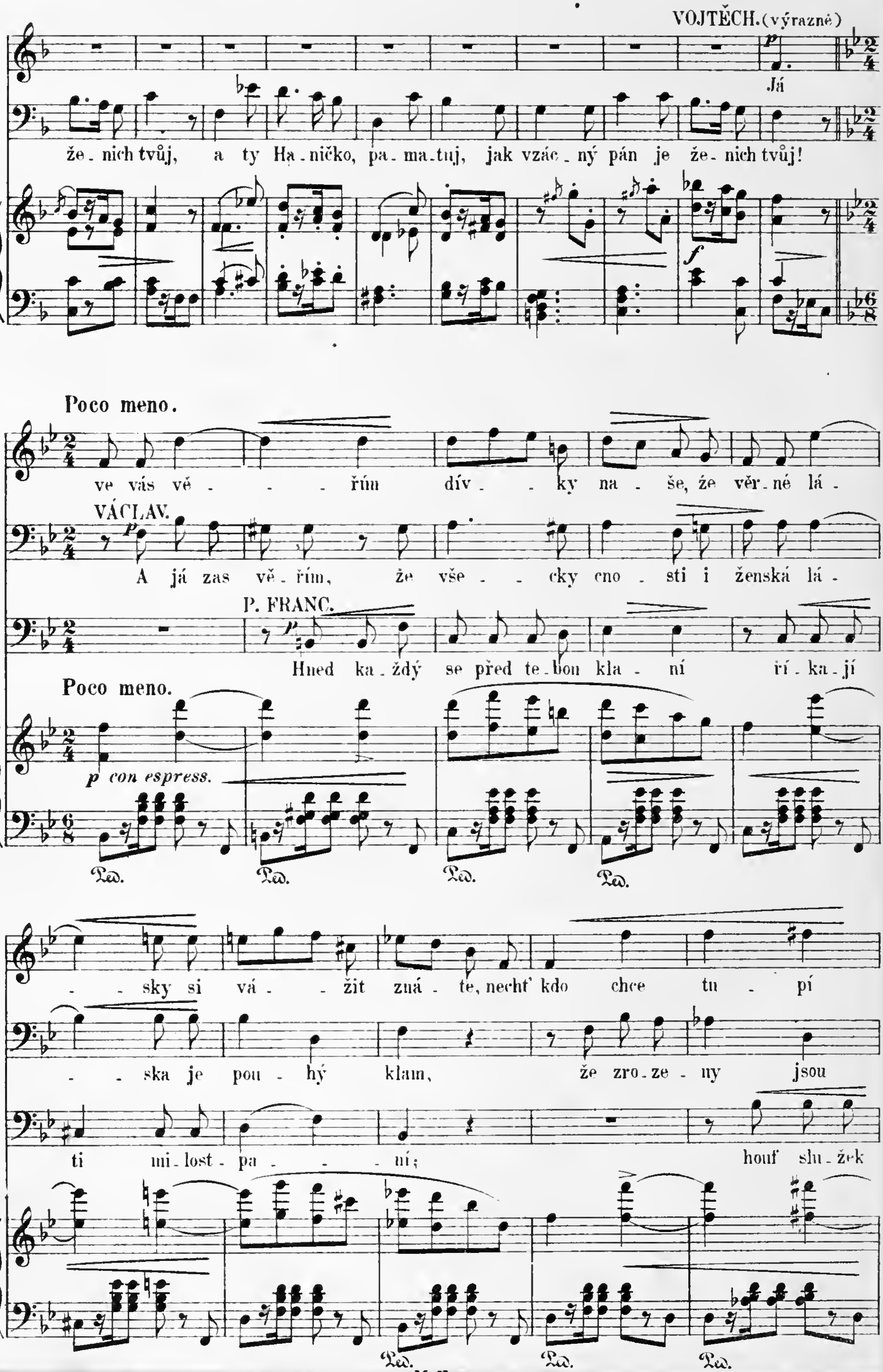

Recitativo.
VÁCLAV.
Já vsadím na to pi-va sud, že tak jest jak já dím.
VOJTĚCH.
Já vsadím, že tvá řeč je
Trombi
f
blud; že rá- - da mne má, vím!
Più lento.
Tempo I.
con espressione.
Nuž kdo tu sá-zku pro-hraje, sud pi-va
Più lento.
f Tempo I.
Allegro.
za-pla-tí zde všem!
Allegro.
(Pan Franc vrací se z hospody v nejvyšším radostném pohnutí. Za ním přichází sbor.)
Allegro moderato.
cre - scen - do
ff
sf
sempre ff
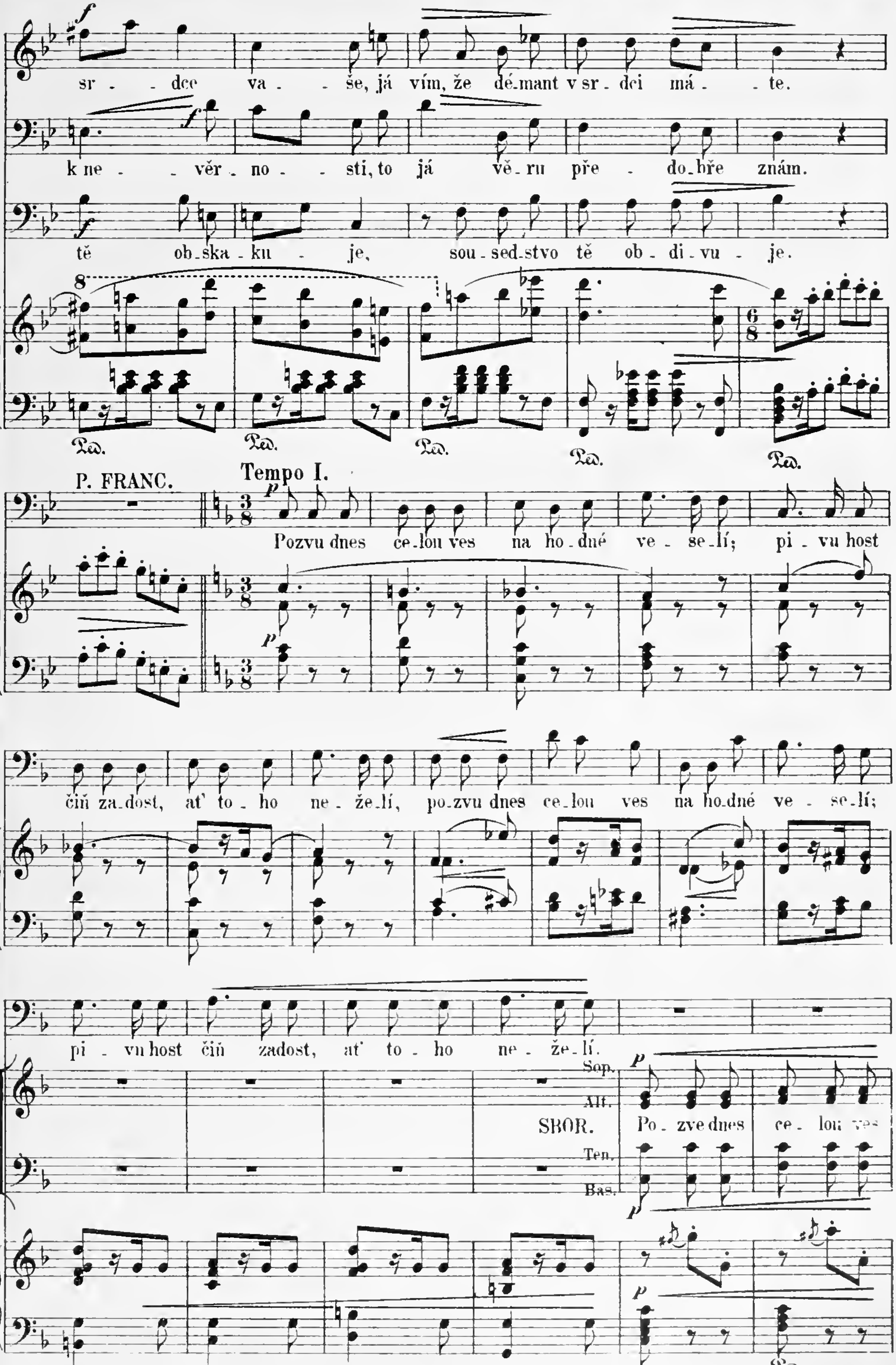
Výstup VI.
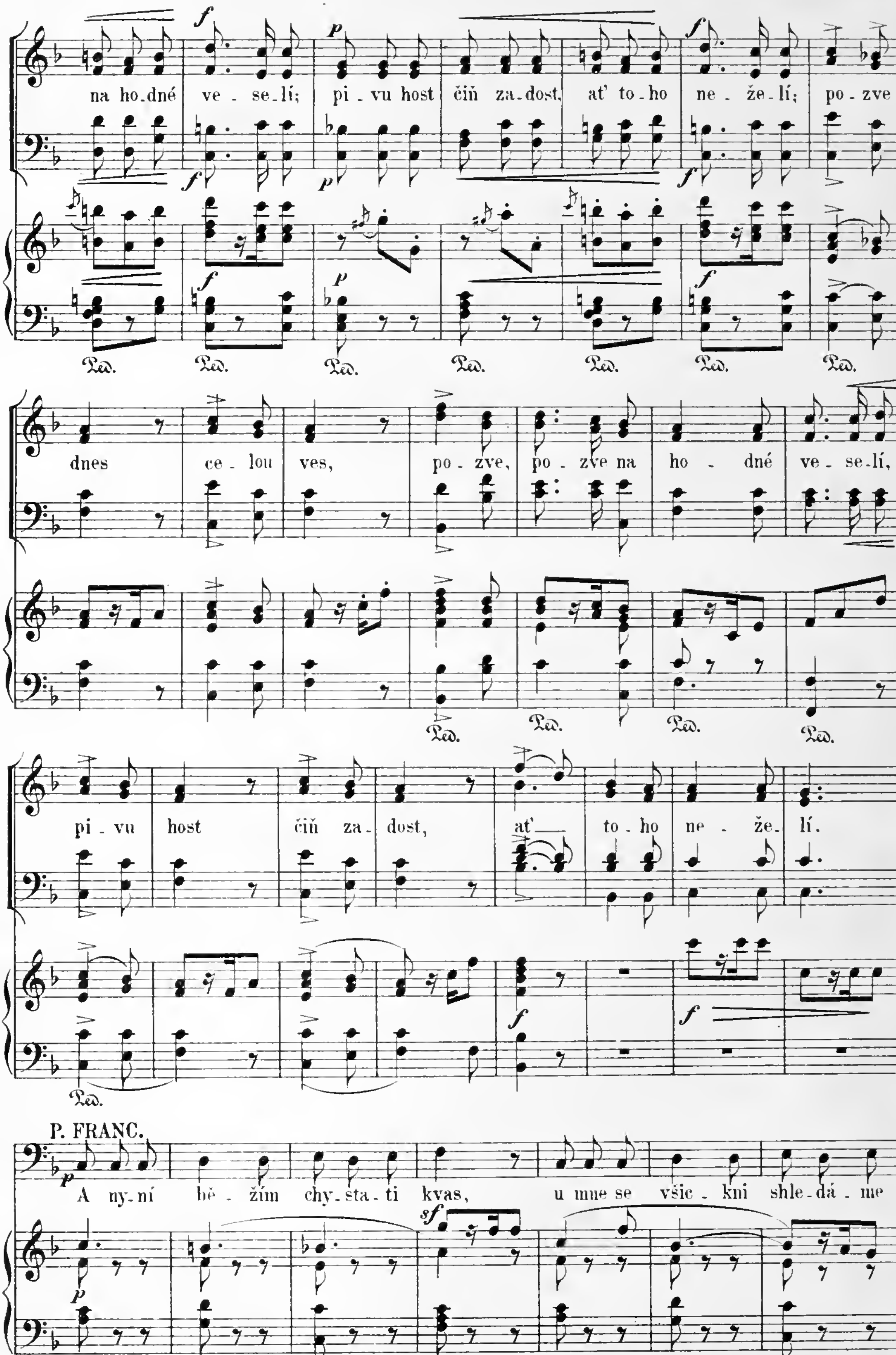
VOJTĚCH, VÁCLAV, P. FRANC, SBOR.
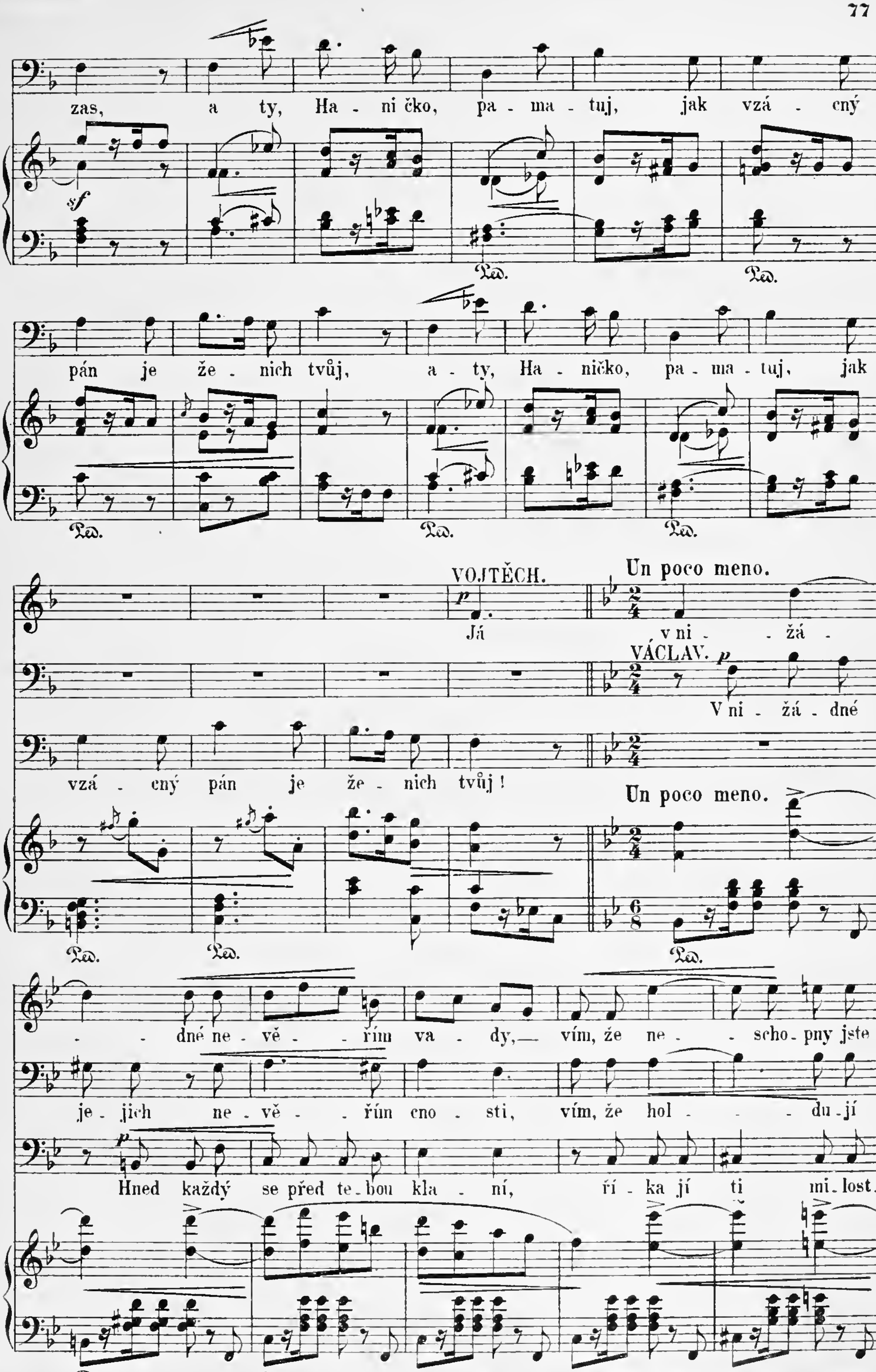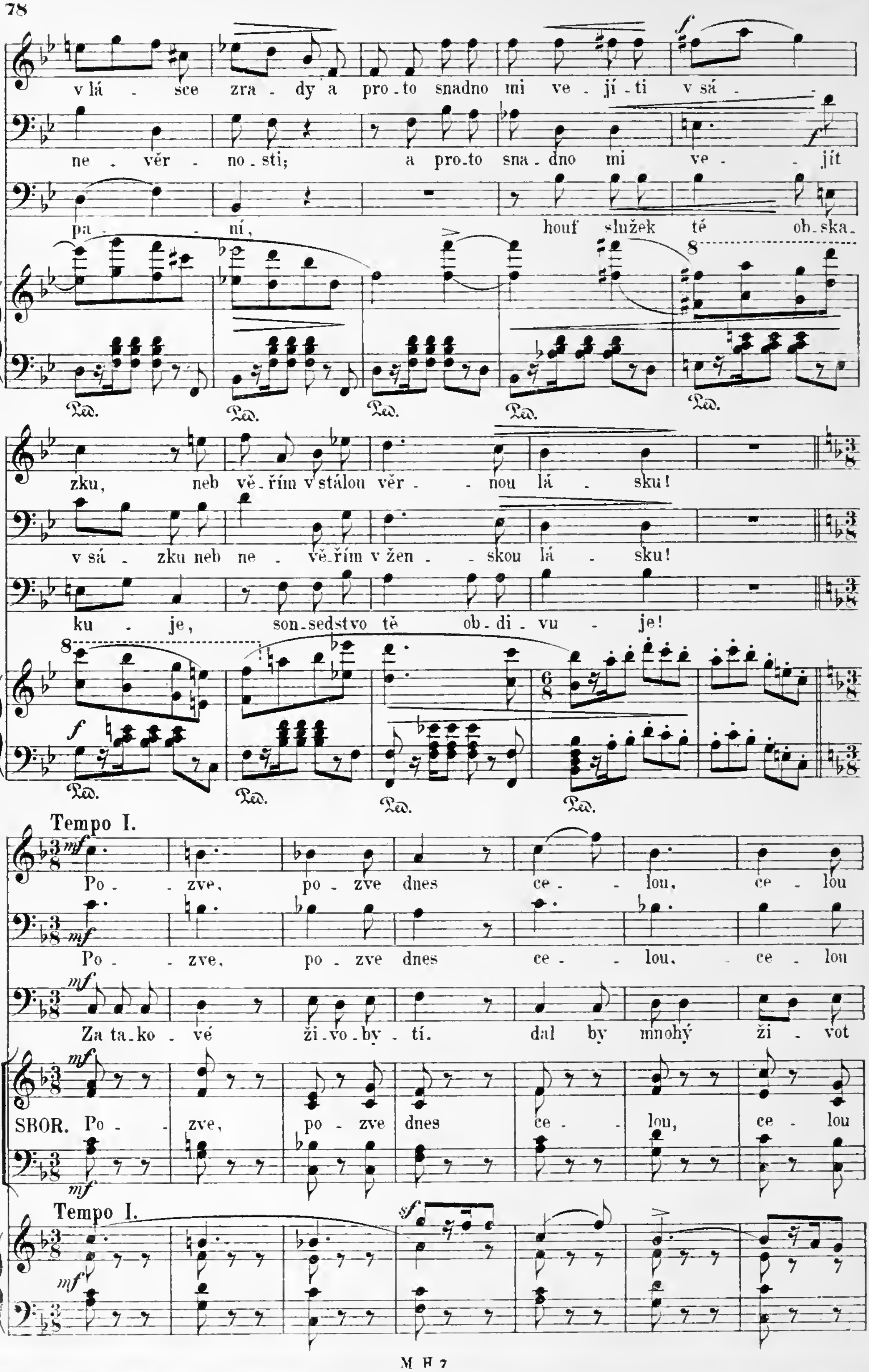

ce - lou ves, po - zve, po - zve na ho - dné ve - se-lí, pi - vu
host čiň za - dost, ať to - ho ne - že - lí.
P. FRANC.
A ny-ní bé - žím chy-sta-ti kvas; u mne se všic - kni shle dá - me
zas, a ty Ha - ničko pa - ma - tuj, jak vzác - ný pán je
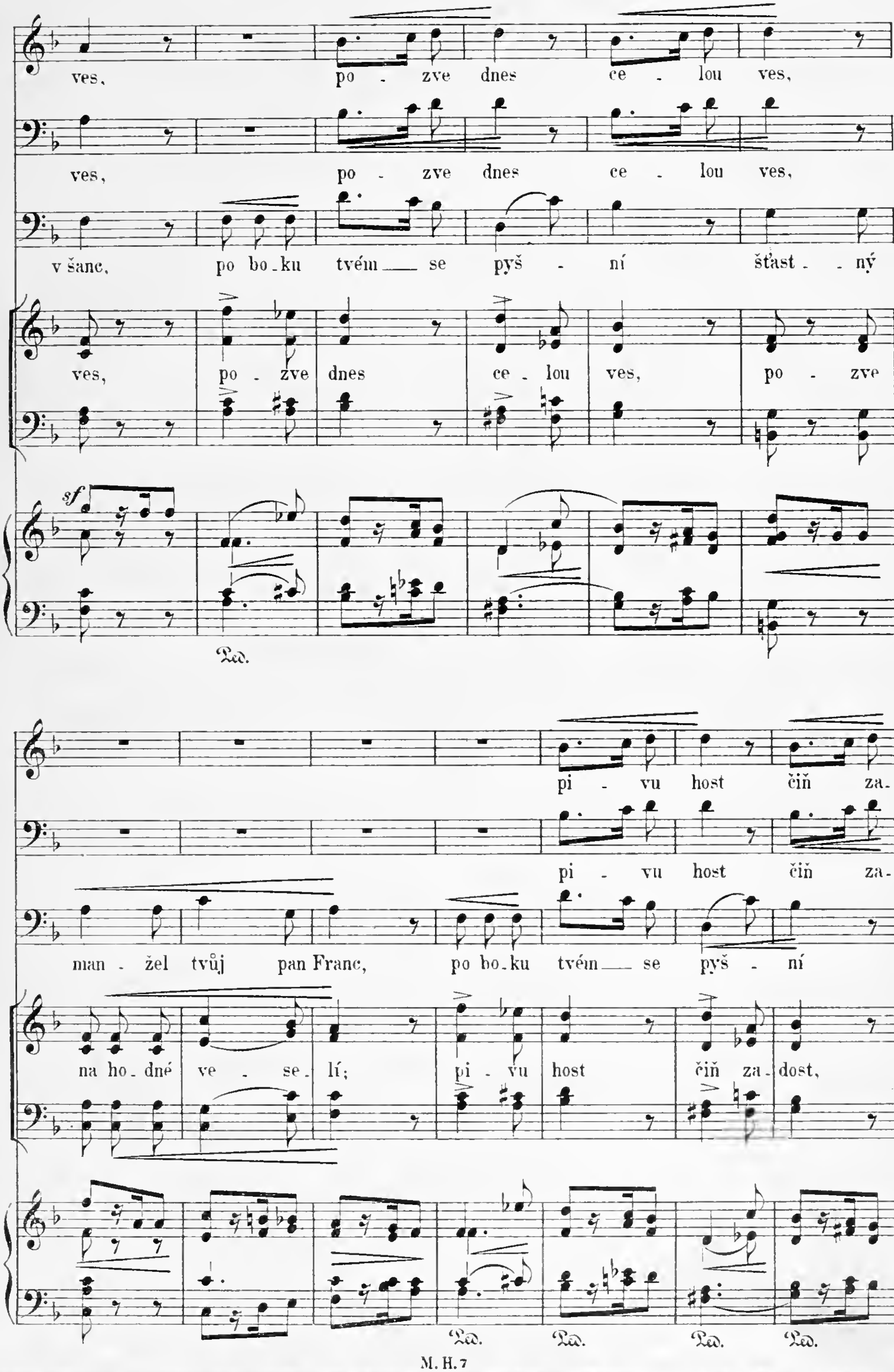

VOJTĚCH. (výrazně)
Já
že_nich tvůj, a ty Ha_ničko, pa_ma_tuj, jak vzác_ný pán je že_nich tvůj!
Poco meno.
ve vás vě - - - řím dív - - ky na - še, že věr_né lá -
VÁCLAV.
A já zas vě_řím, že vše - - cky cno - sti i ženská lá -
P. FRANC.
Hned ka_ždý se před te_bou kla - ní ří_ka_jí
Poco meno.
p con espress.
- - sky si vá - - žit znáte, nechť kdo chce tu - pí
- - ska je pou - hý klam, že zro_ze_ny jsou
ti mi_lost_pa - - - ní; houf slu_žek
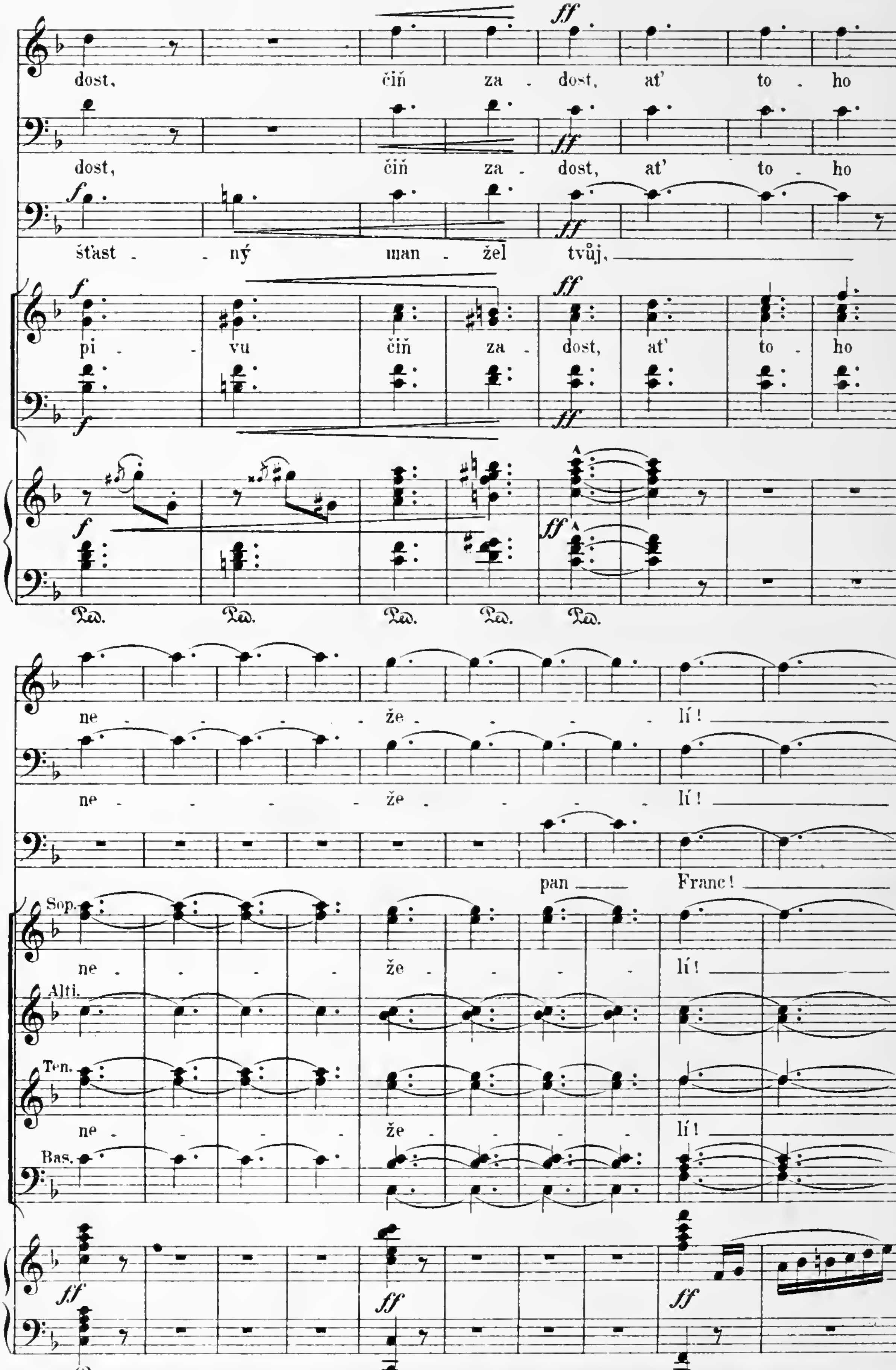

sr - - dce va - - še, já vím, že dé_mant v sr_dci má - - te.
k ne - - věr_no - - stí, to já vě_ru pře - do_bře znám.
tě ob_ska_ku - je, sou_sed_stvo tě ob_di_vu - je.
P. FRANC.
Tempo I.
Pozvu dnes ce_lou ves na ho_dné ve - se_lí; pi_vu host
čiň za_dost, ať to_ho ne_že_lí, po_zvu dnes ce_lou ves na ho_dné ve - se_lí;
pi - vu host čiň zadost, ať to_ho ne - že_lí.
Sop.
Alt.
SBOR.
Po_zve dnes ce - lou ves
Ten.
Bas.
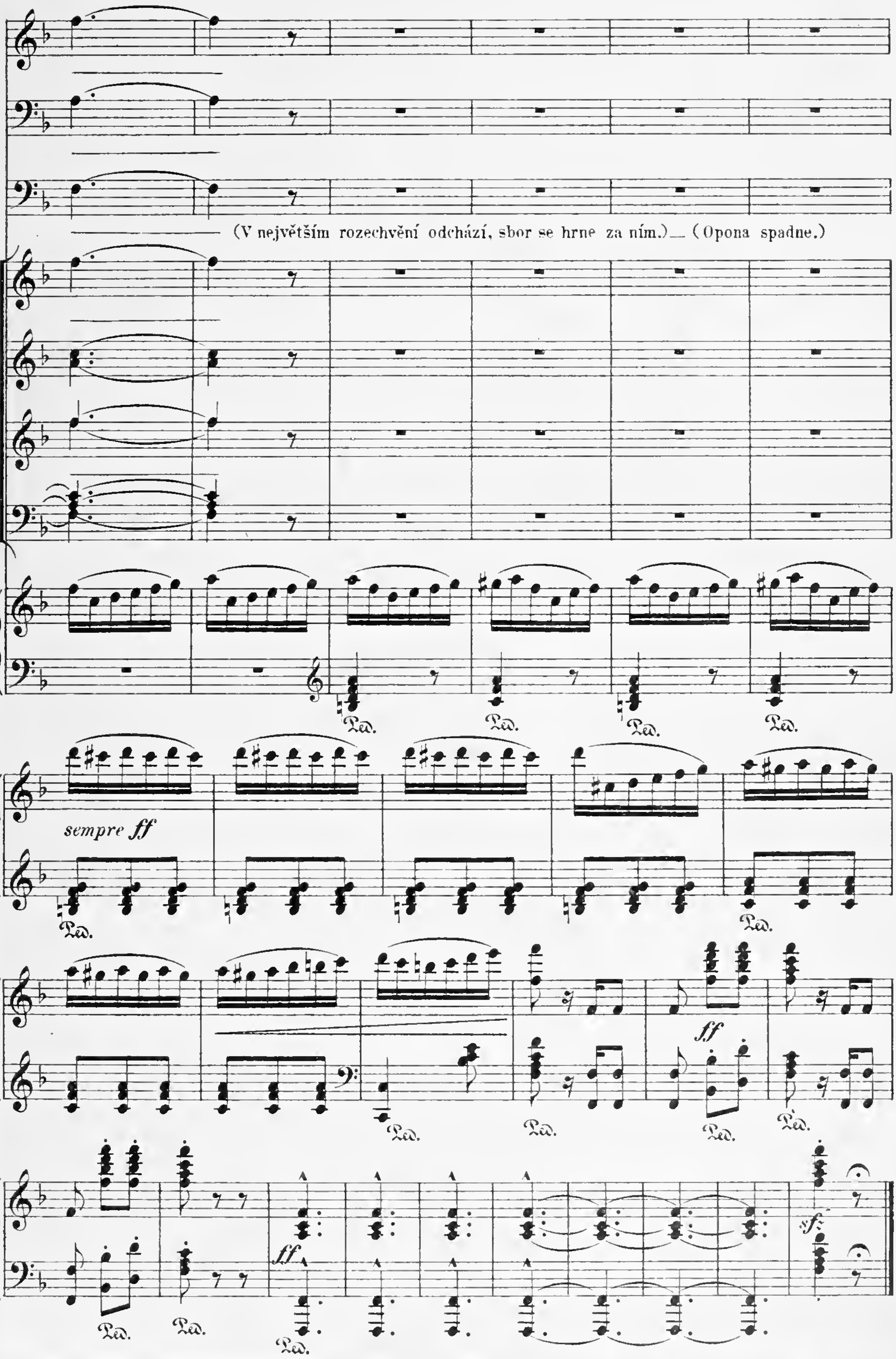

na ho_dné ve_se_lí; pi_vu host čiň za_dost, ať to_ho ne_že_lí; po_zve
dnes ce_lou ves, po_zve, po_zve na ho_dné ve_se_lí,
pi_vu host čiň za_dost, ať to_ho ne_že_lí.
P. FRANC.
A ny_ní bě_žím chy_sta_ti kvas, u mne se všic_kni shle_dá_me

zas, a ty, Ha - ni čko, pa - ma - tuj, jak vzá - cný
pán je že - nich tvůj, a - ty, Ha - ničko, pa - ma - tuj, jak
VOJTĚCH.
Un poco meno.
Já v ni - žá -
VÁCLAV.
V ni - žá - dné
vzá - cný pán je že - nich tvůj!
Un poco meno.
- dné ne - vě - řím va - dy, — vím, že ne - scho - pny jste
je - jich ne - vě - řím cno - sti, vím, že hol - du - jí
Hned každý se před te - bou kla - ní, ří - ka jí ti mi - lost.

v lá - sce zra - dy a pro-to snadno mi ve - jí - ti v sá -
ne - věr - no - sti; a pro-to sna - dno mi ve - - jít
pa - - ní, houf služek té ob - ska -
zku, neb vě - řím v stálou věr - - nou lá - sku!
v sá - zku neb ne - vě - řím v žen - - skou lá - sku!
ku - je, son-sedstvo tě ob - di - vu - je!
Tempo I.
Po - - zve, po - zve dnes ce - - lou, ce - lou
Po - - zve, po - zve dnes ce - - lou, - ce - lou
Za ta - ko - vé ži - vo - by - tí. dal by mnohý ži - vot
SBOR. Po - - zve, po - zve dnes ce - - lou, ce - lou
Tempo I.

ves, po - zve dnes ce - lou ves,
ves, po - zve dnes ce - lou ves,
v šanc, po bo - ku tvém se pyš - ní šťast - ný
ves, po - zve dnes ce - lou ves, po - zve
sf
Ped.
pi - vu host čiň za.
pi - vu host čiň za.
man - žel tvůj pan Franc, po bo - ku tvém se pyš - ní
na ho - dné ve - se - lí; pi - vu host čiň za - dost,
Ped. Ped. Ped. Ped.

dost, čiň za - dost, at' to - ho
dost, čiň za - dost, at' to - ho
šťast - - ný man - žel tvůj,
pi - - vu čiň za - dost, at' to - ho
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
ne - - - - - - že - - - - - lí!
ne - - - - - že - - - - - lí!
pan Franc!
Sop.
ne - - - - - že - - - - lí!
Alti.
Ten.
ne - - - - - že - - - - - lí!
Bas.
Ped. Ped. Ped.
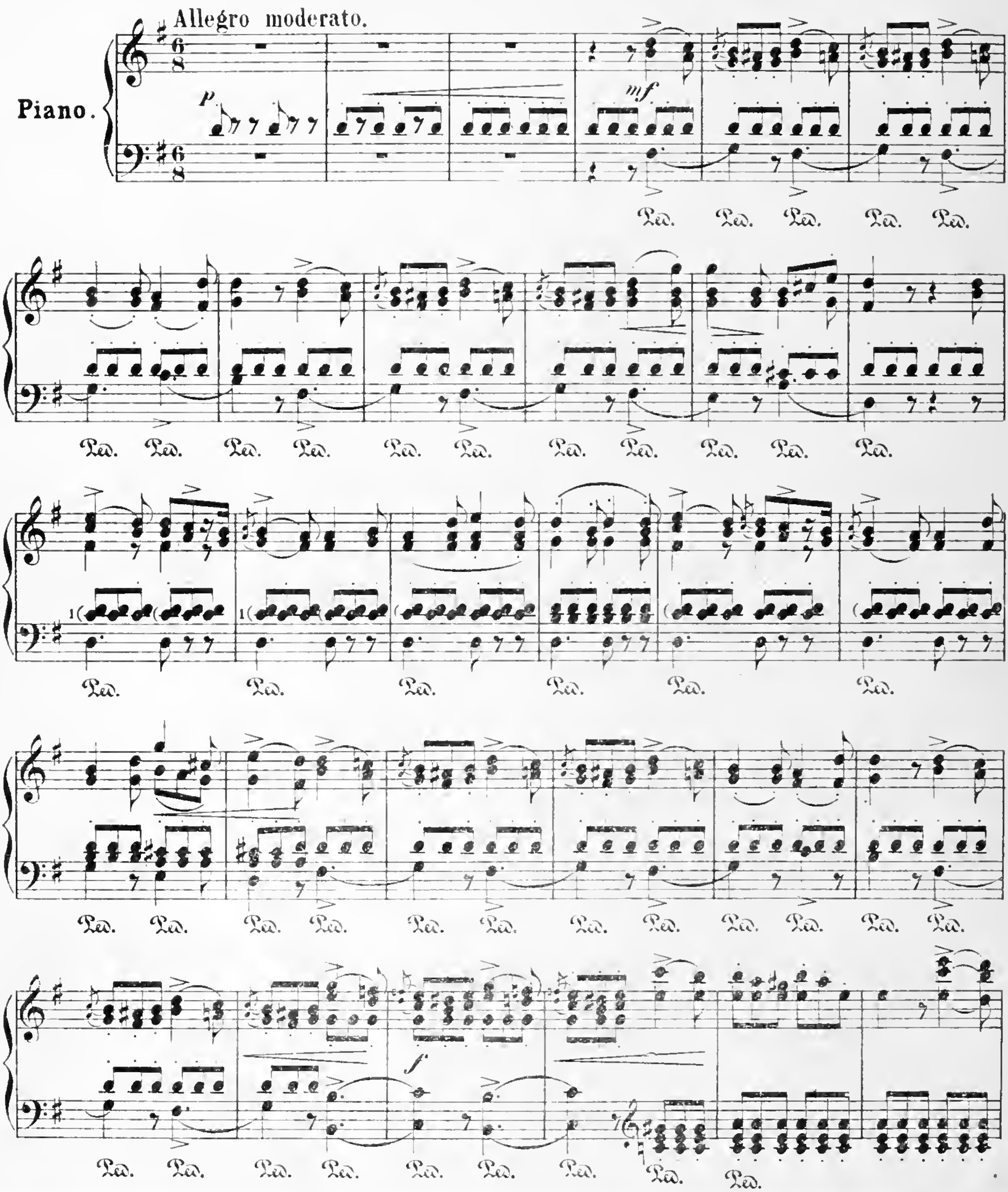

(V největším rozechvění odchází, sbor se hrne za ním.)__ (Opona spadne.)
sempre ff
ff
ff
sf
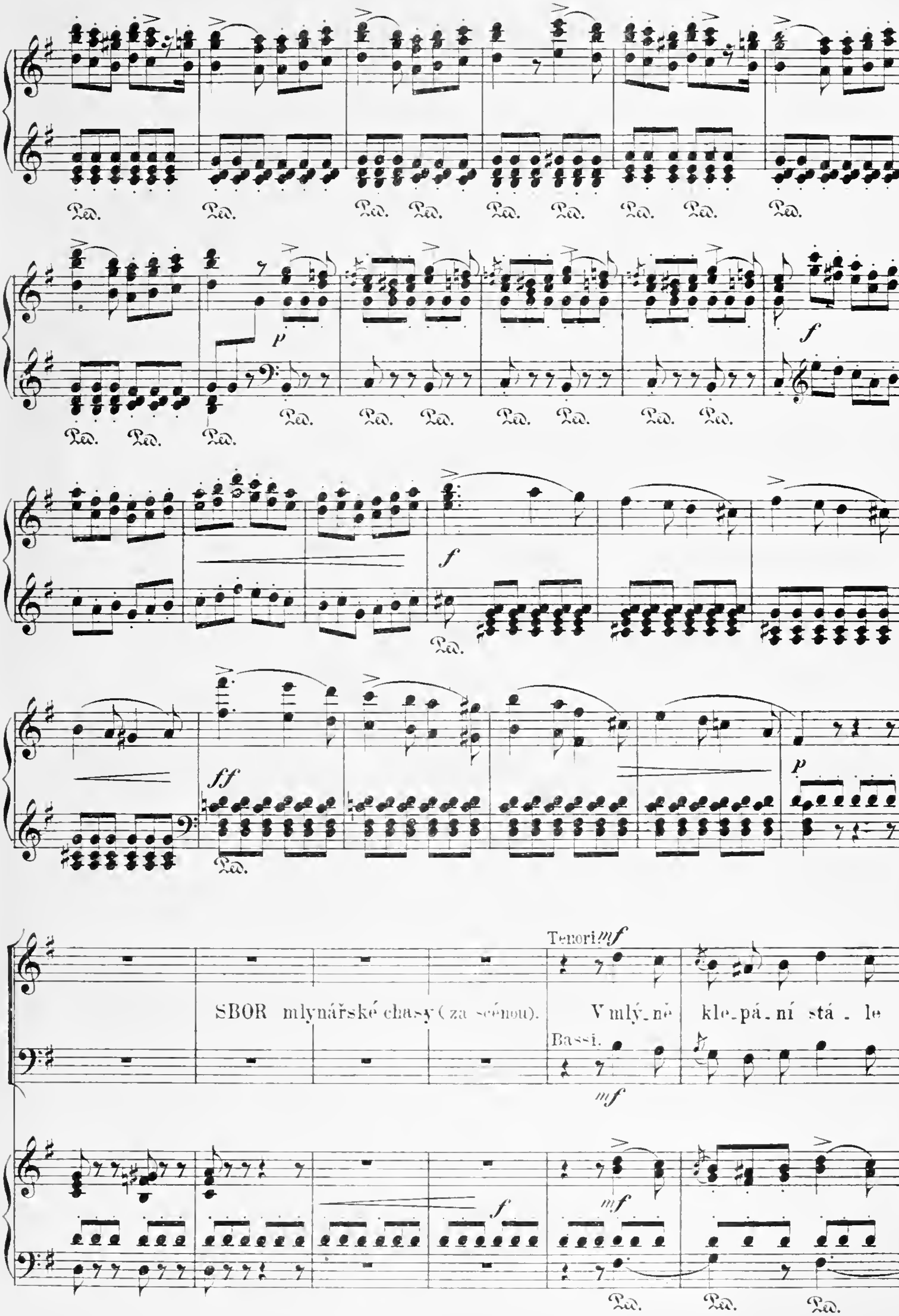
Jednání druhé.
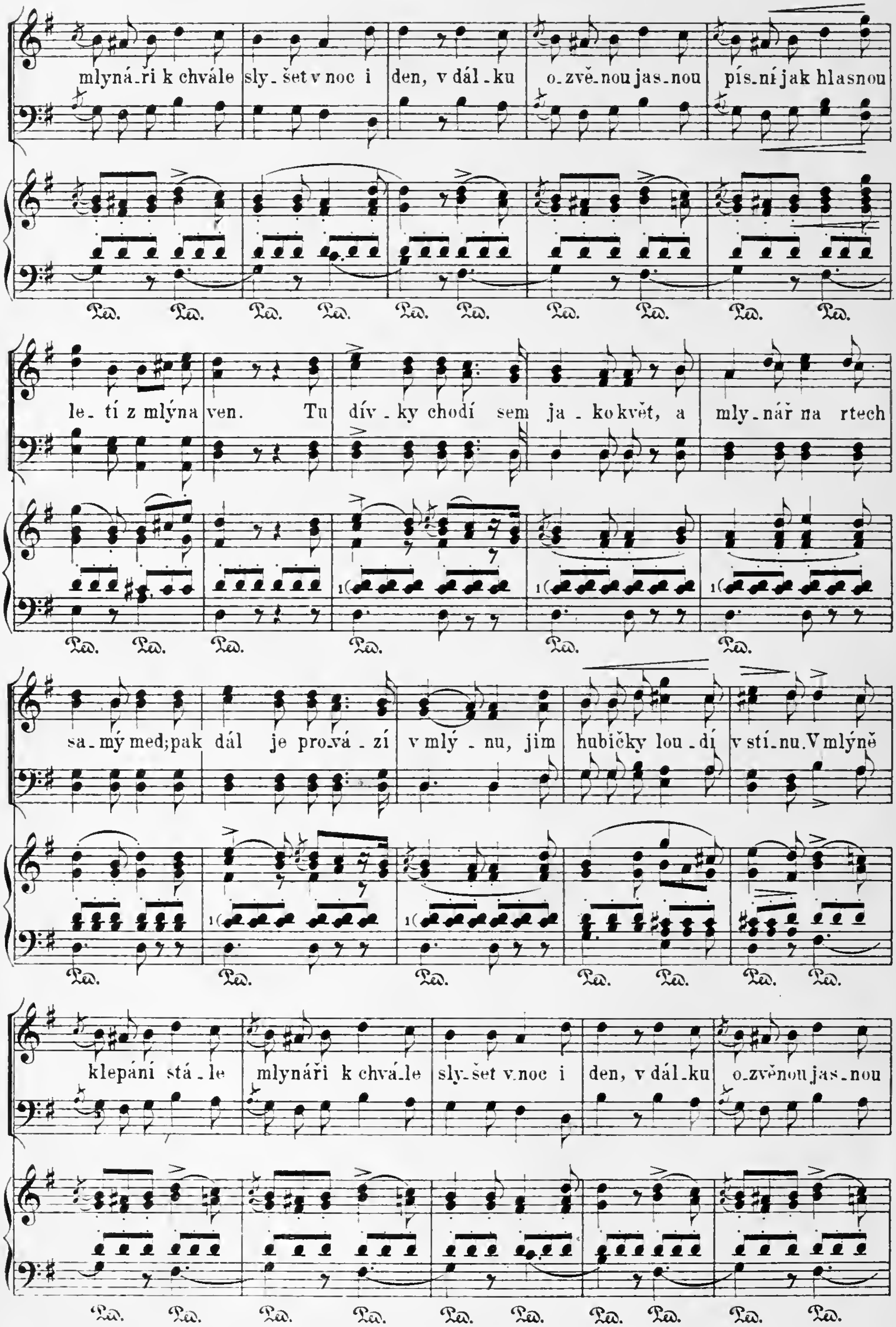
Světnice ve mlýně. Z venku jest slyšeti klepání mlýnu. Chýlí se k večeru.
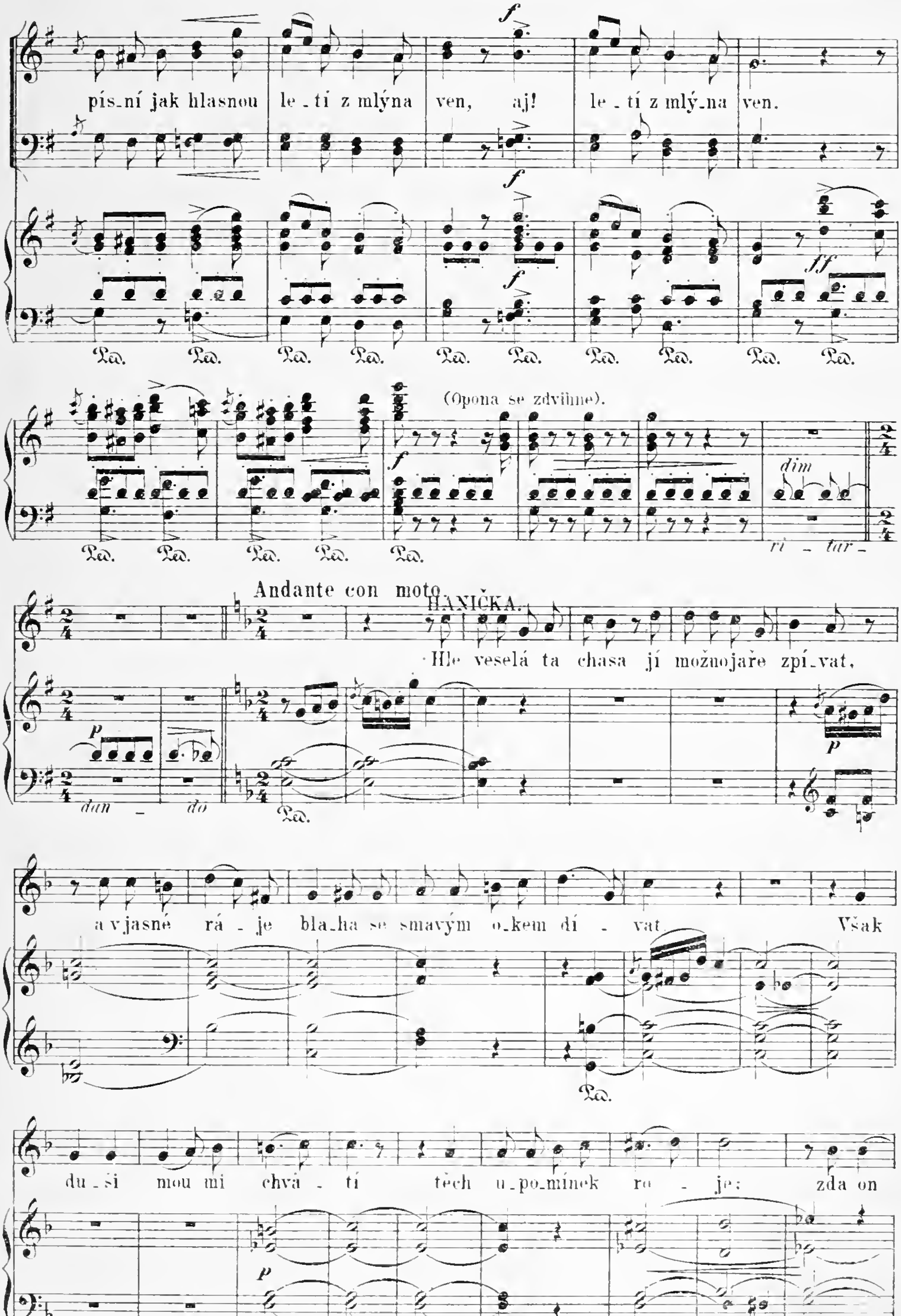
Výstup I.
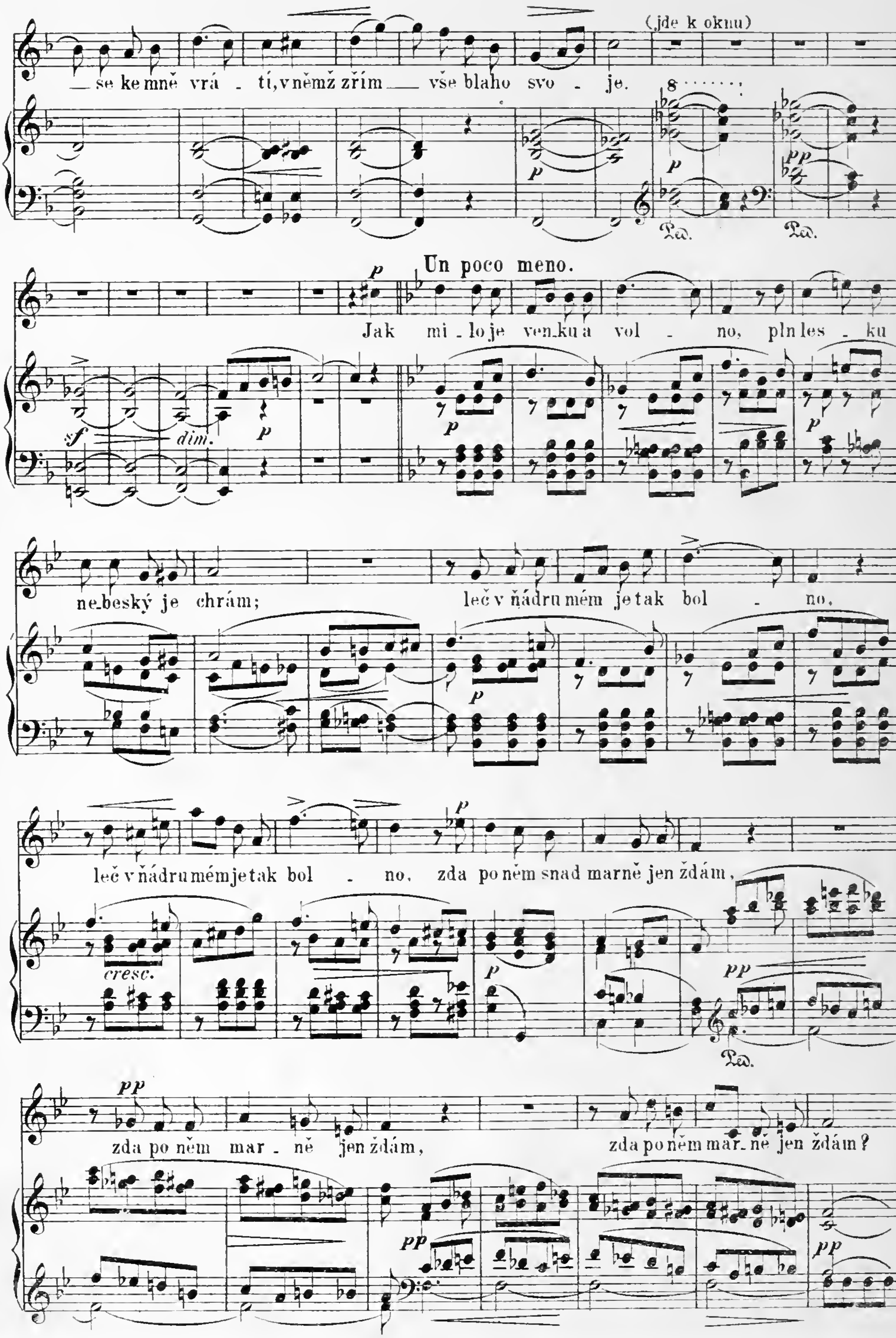
HANIČKA (v zamyšlení sedí u stolu; za scénou mlynářská chasa vesele prozpěvuje.)
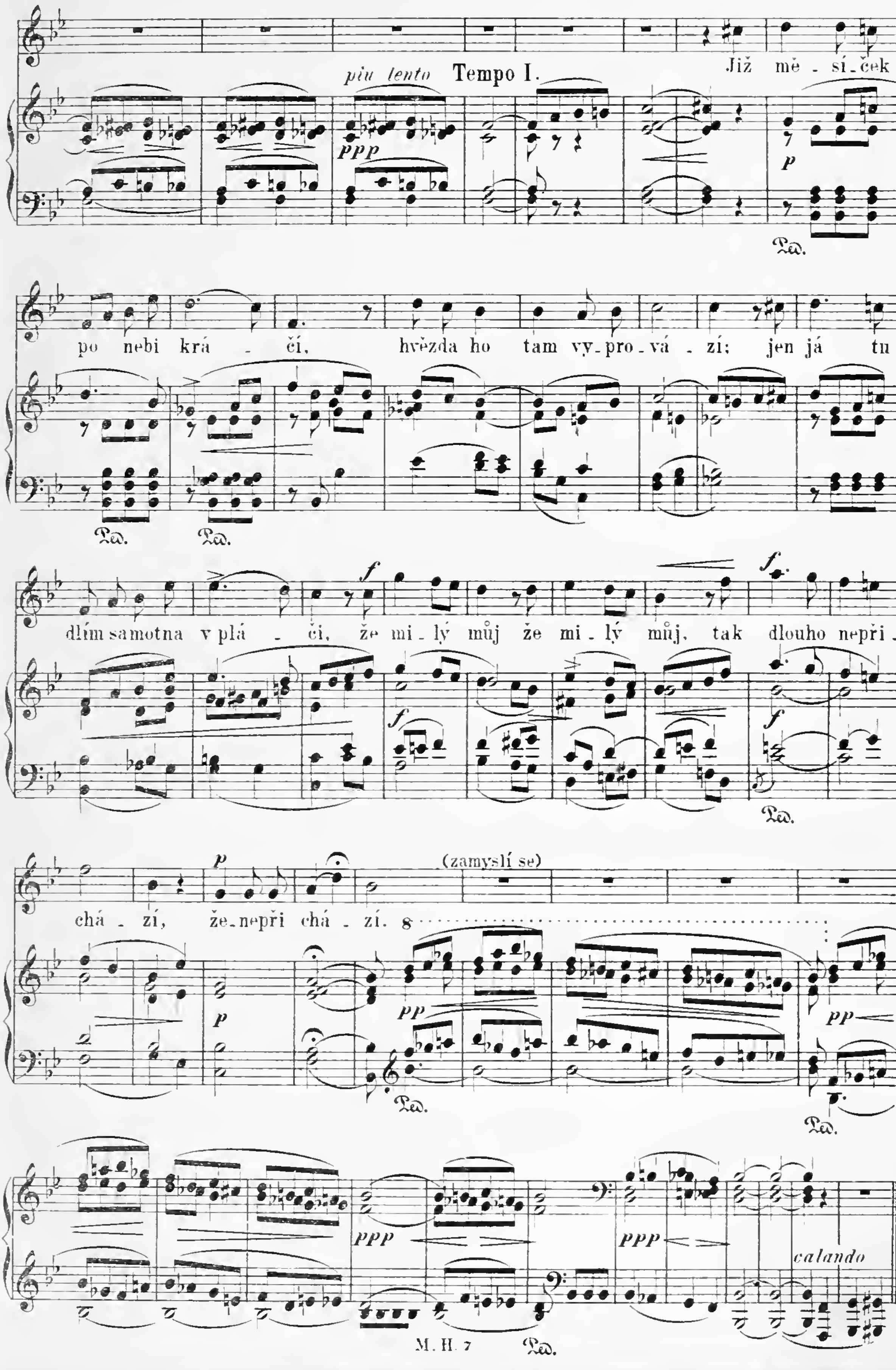

Ped.
SBOR mlynářské chasy (za scénou).
Tenori
V mlý_ně kle_pá_ní stá_le
Bassi.

mlyná_ri k chvále sly_šet v noc i den, v dál_ku o_zvě_nou jas_nou pís_ní jak hlasnou
le_tí z mlýna ven. Tu dív_ky chodí sem ja_ko květ, a mly_nář na rtech
sa_mý med; pak dál je pro_vá_zí v mlý_nu, jim hubičky lou_dí v stí_nu. V mlýně
klepání stá_le mlynáři k chvá_le sly_šet v noc i den, v dál_ku o_zvěnou jas_nou
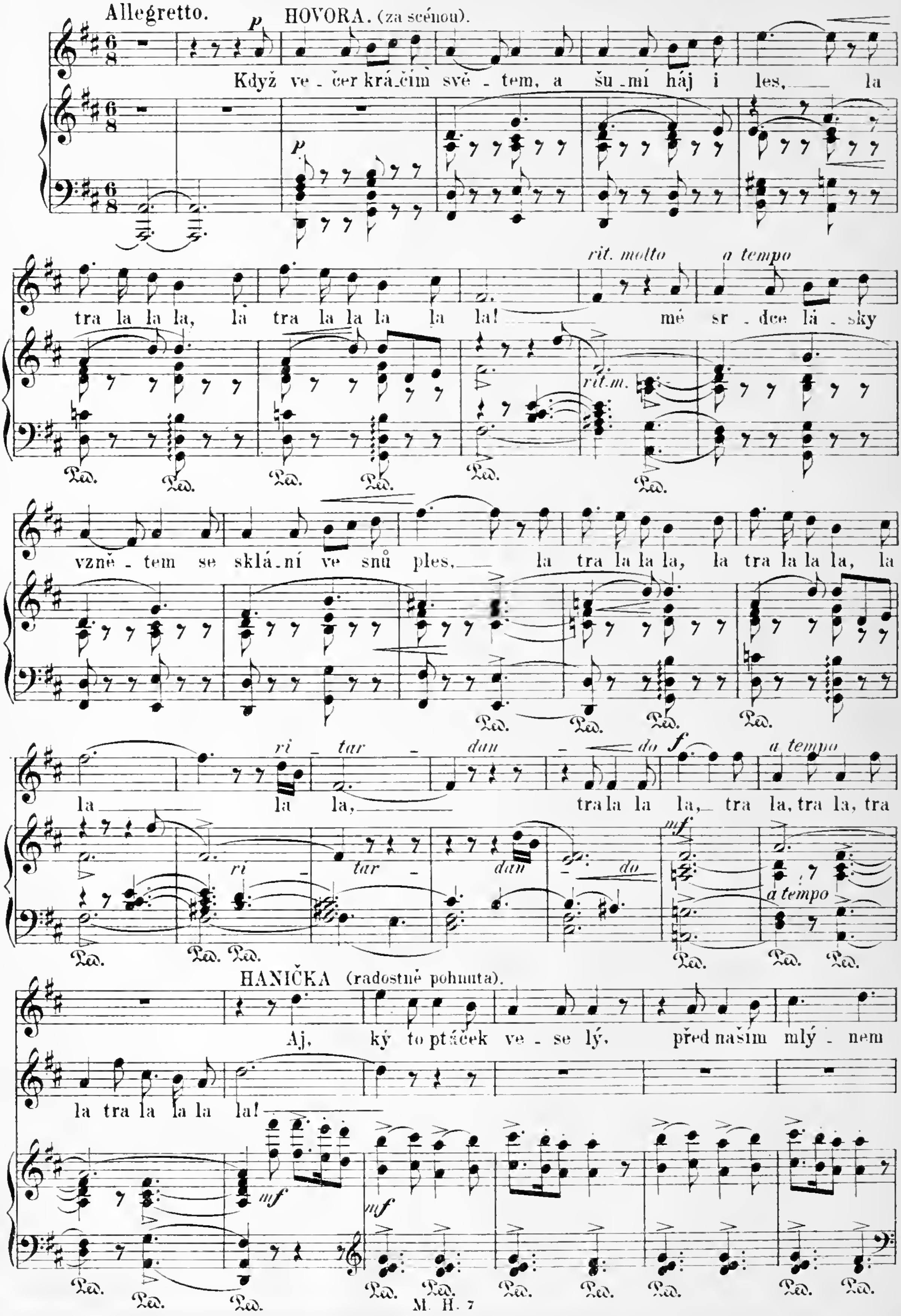

pís_ní jak hlasnou le_ti z mlýna ven, aj! le_tí z mlý_na ven.
(Opona se zdvihne).
dim
ri_tar_dan_do
Andante con moto
HANIČKA.
Hle veselá ta chasa jí možnojaře zpí_vat,
a v jasné rá_je bla_ha se smavým o_kem dí_vat.
Však du_ši mou mi chvá_tí těch u_po_mínek ro_je: zda on
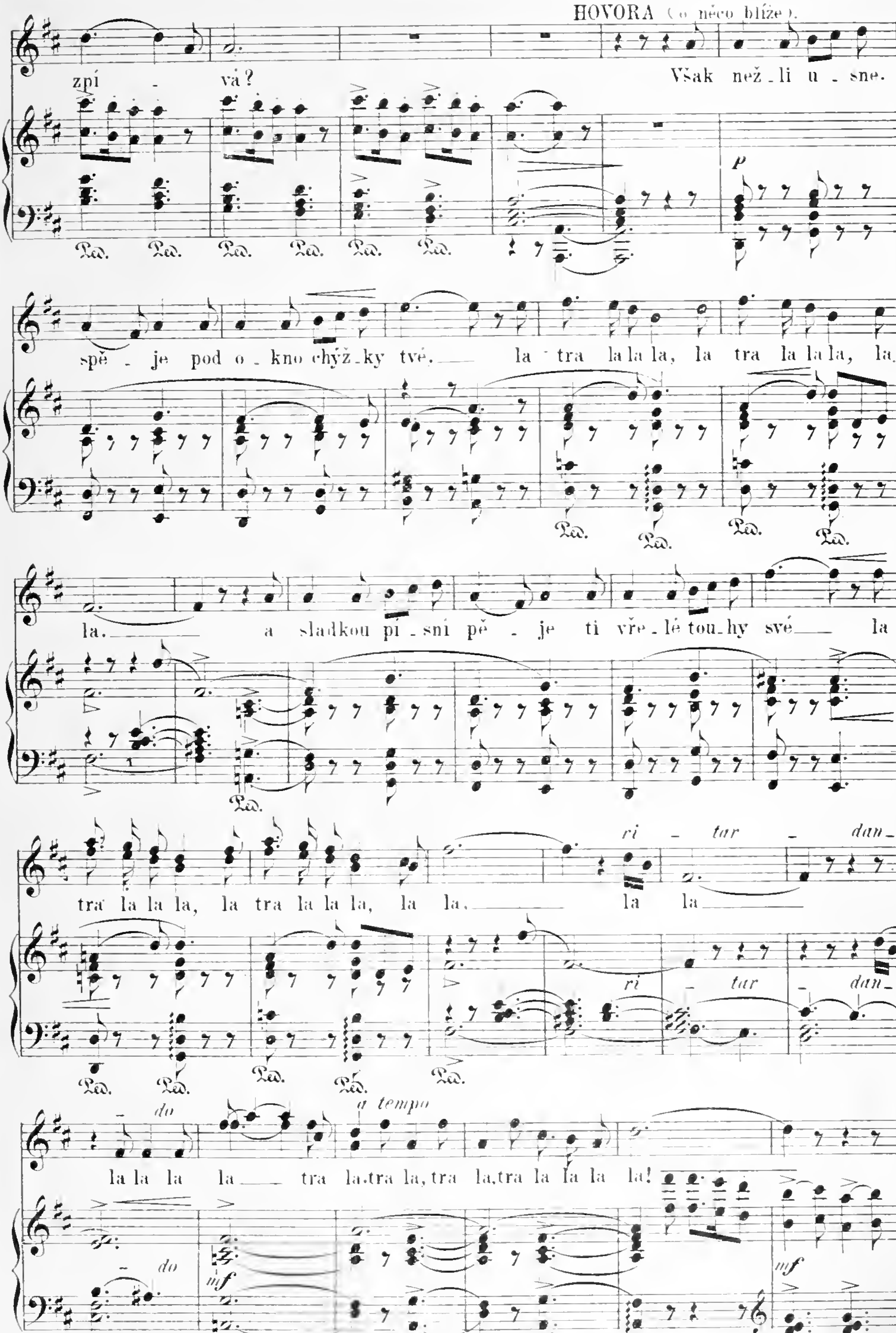

(jde k oknu)
se ke mně vrá - tí, v němž zřím vše blaho svo - je.
Un poco meno.
Jak mi - lo je ven-ku a vol - no, pln les - ku
ne-beský je chrám;
leč v ňádru mém je tak bol - no,
leč v ňádru mém je tak bol - no, zda po něm snad marně jen ždám,
zda po něm mar - ně jen ždám,
zda po něm mar - ně jen ždám?
p
f
dim.
cresc.
pp
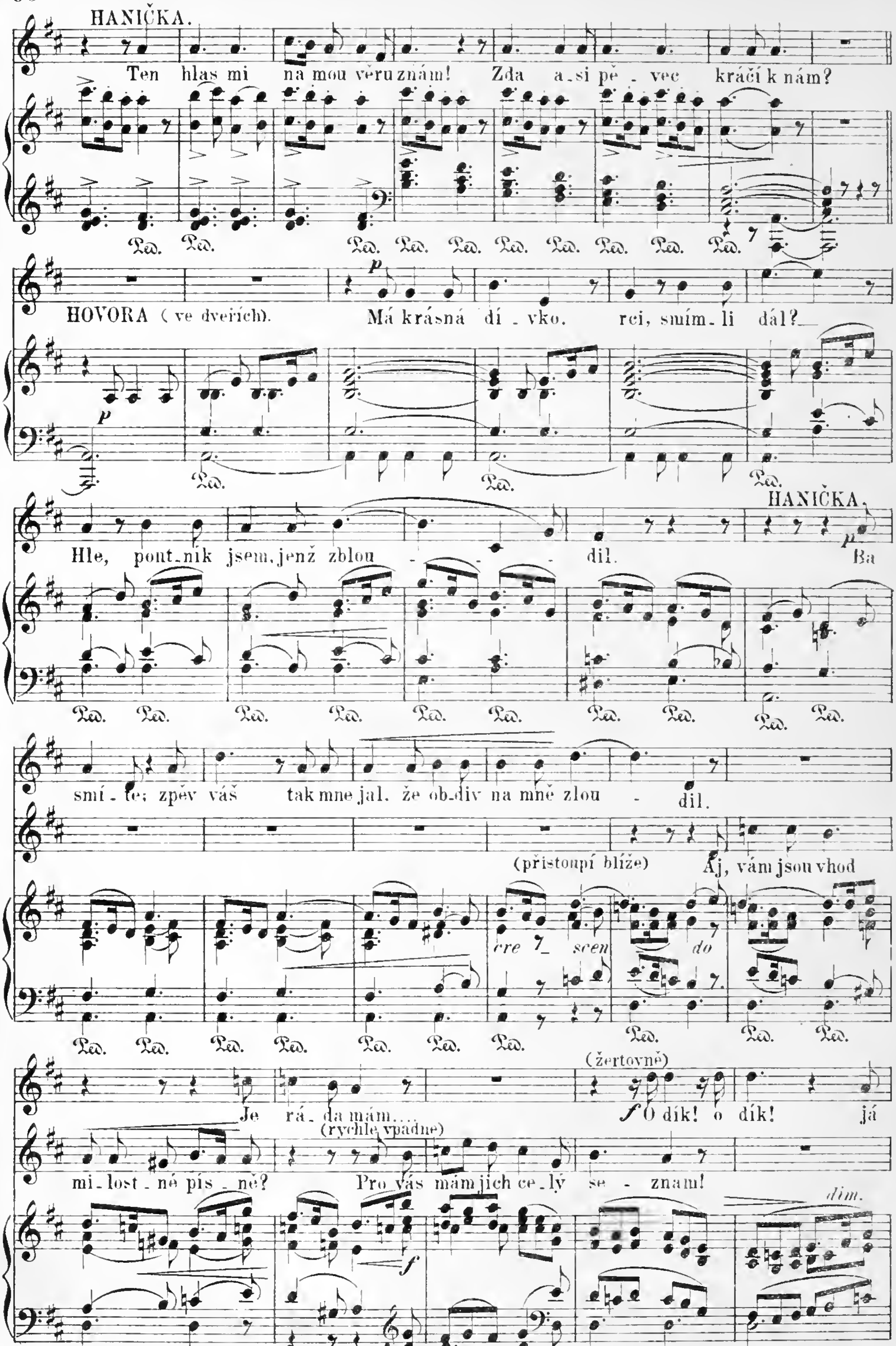

piu lento
Tempo I.
Již mě_sí_ček
po nebi krá_čí, hvězda ho tam vy_pro_vá_zí; jen já tu
dlím samotna v plá_či, že mi_lý můj že mi_lý můj, tak dlouho nepři_
chá_zí, že_nepři chá_zí.
(zamyslí se)
calando
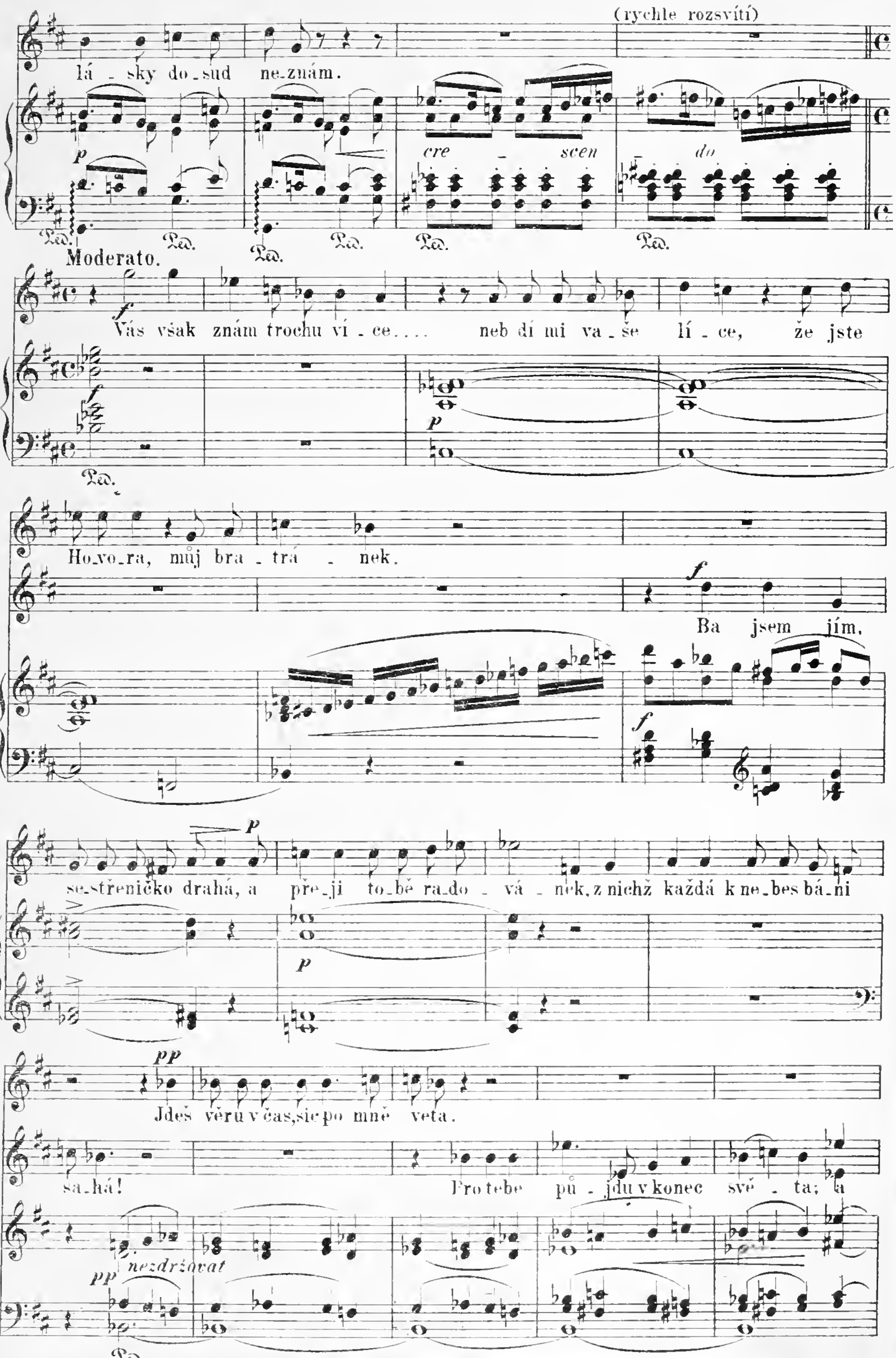
Výstup II.
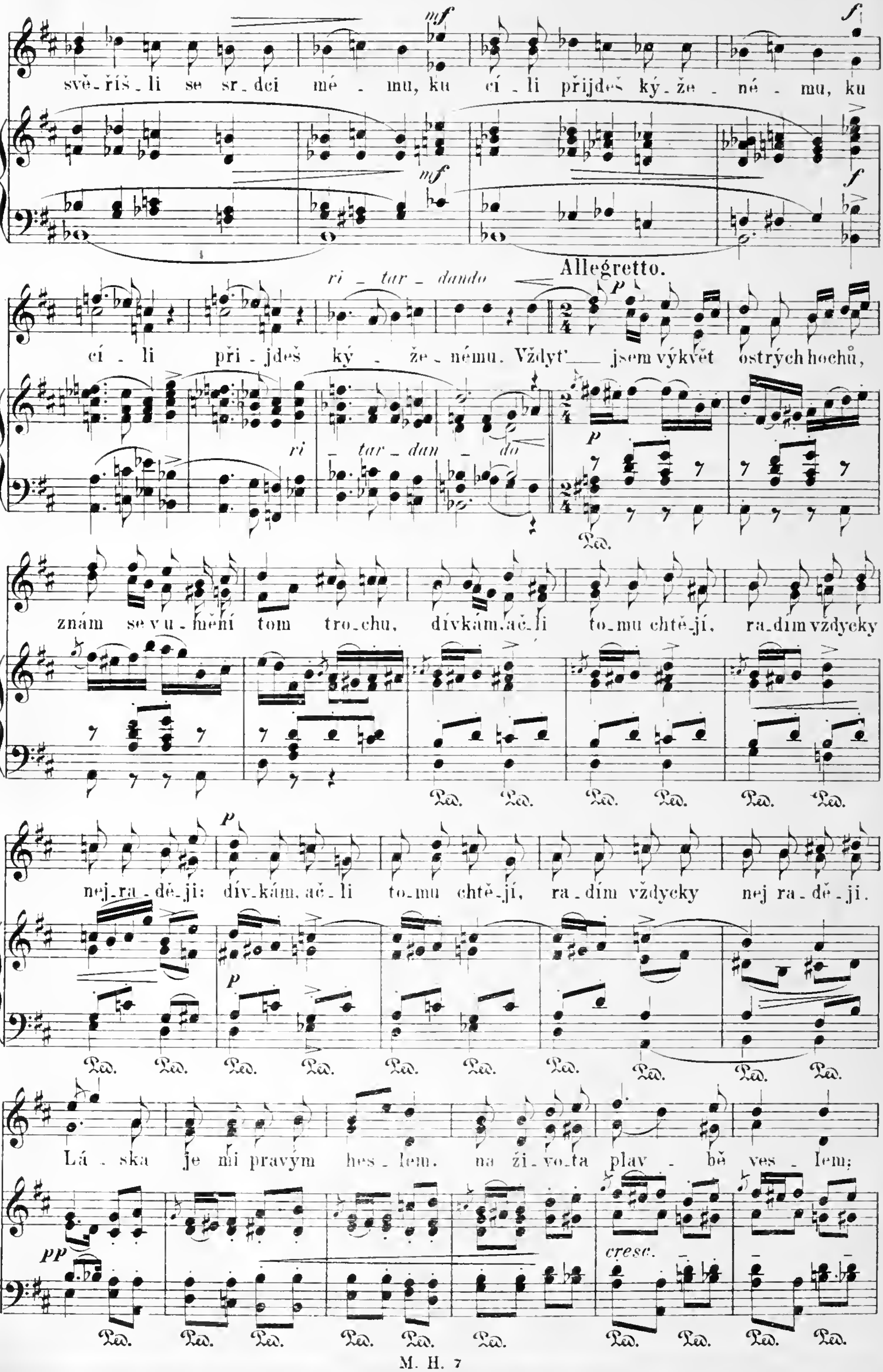
HANIČKA. HOVORA. (Zpívá-li Hovoru sopranistka, platí noty hořejší; pakli že altistka, noty dolejší.)
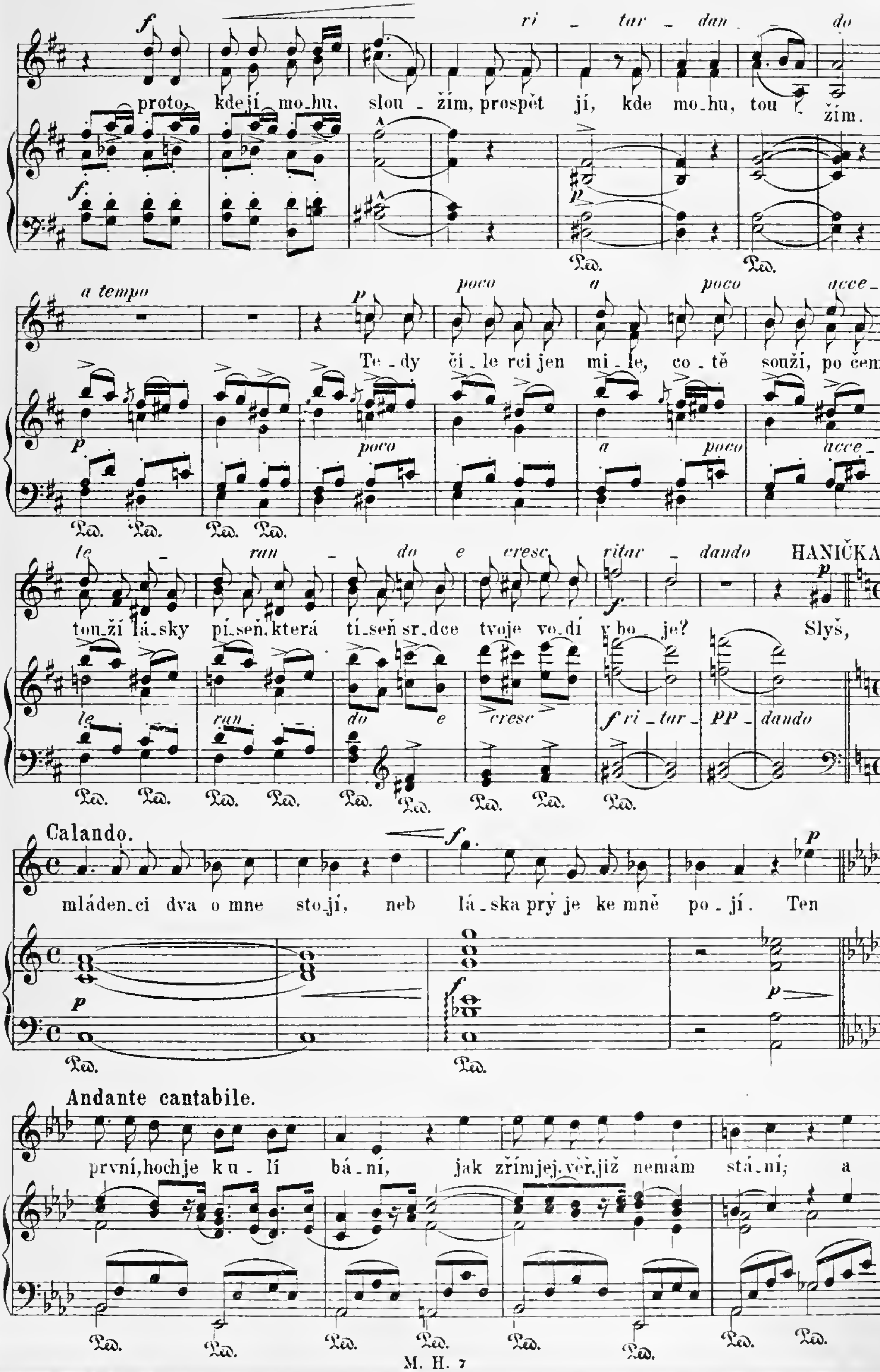

HOVORA (o něco blíže).
zpí - vá?
Však než_li u_sne.
spě - je pod o_kno chýž_ky tvé. la tra la la la, la tra la la la, la
la. a sladkou pí_sni pě - je ti vře_lé tou_hy své la
tra la la la, la tra la la la, la la. la la
ri - tar - dan - do
la la la la tra la, tra la, tra la, tra la la la la!
a tempo
p
mf
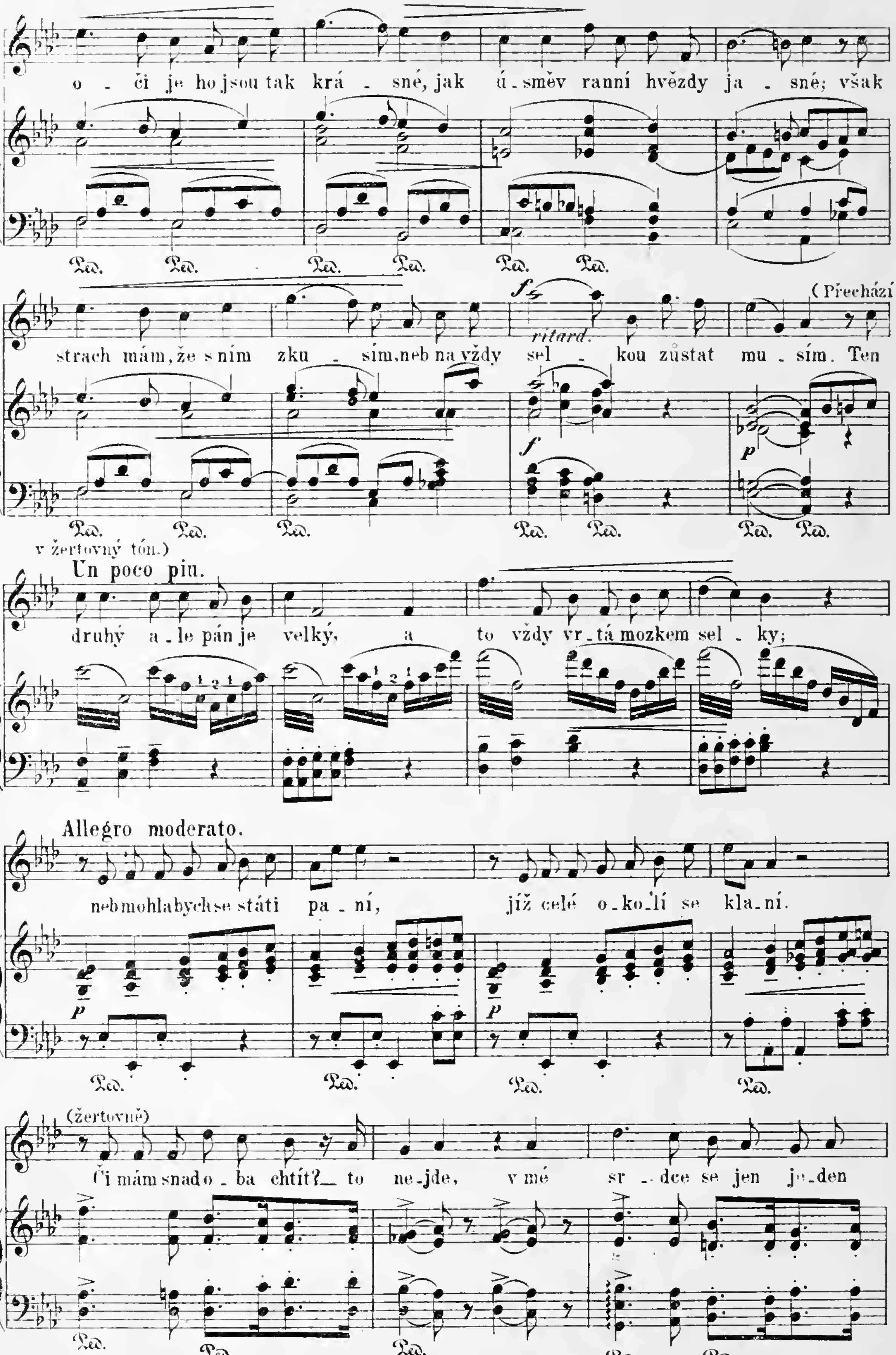

HANIČKA.
Ten hlas mi na mou věru znám! Zda a_si pě_vec kráčí k nám?
HOVORA (ve dveřích).
p
Má krásná dí_vko. rci, smím_li dál?
Hle, pont_ník jsem, jenž zblou_dil.
HANIČKA.
p
Ba smí_te; zpěv váš tak mne jal, že ob_div na mně zlou_dil.
(přistoupí blíže)
Aj, vám jsou vhod
cre_scen_do
Je rá_da mám....
(žertovně)
f O dík! o dík! já
mi_lost_né pís_ně?
(rychle vpadne)
Pro vás mám jich ce_lý se_znam!
f
dim.
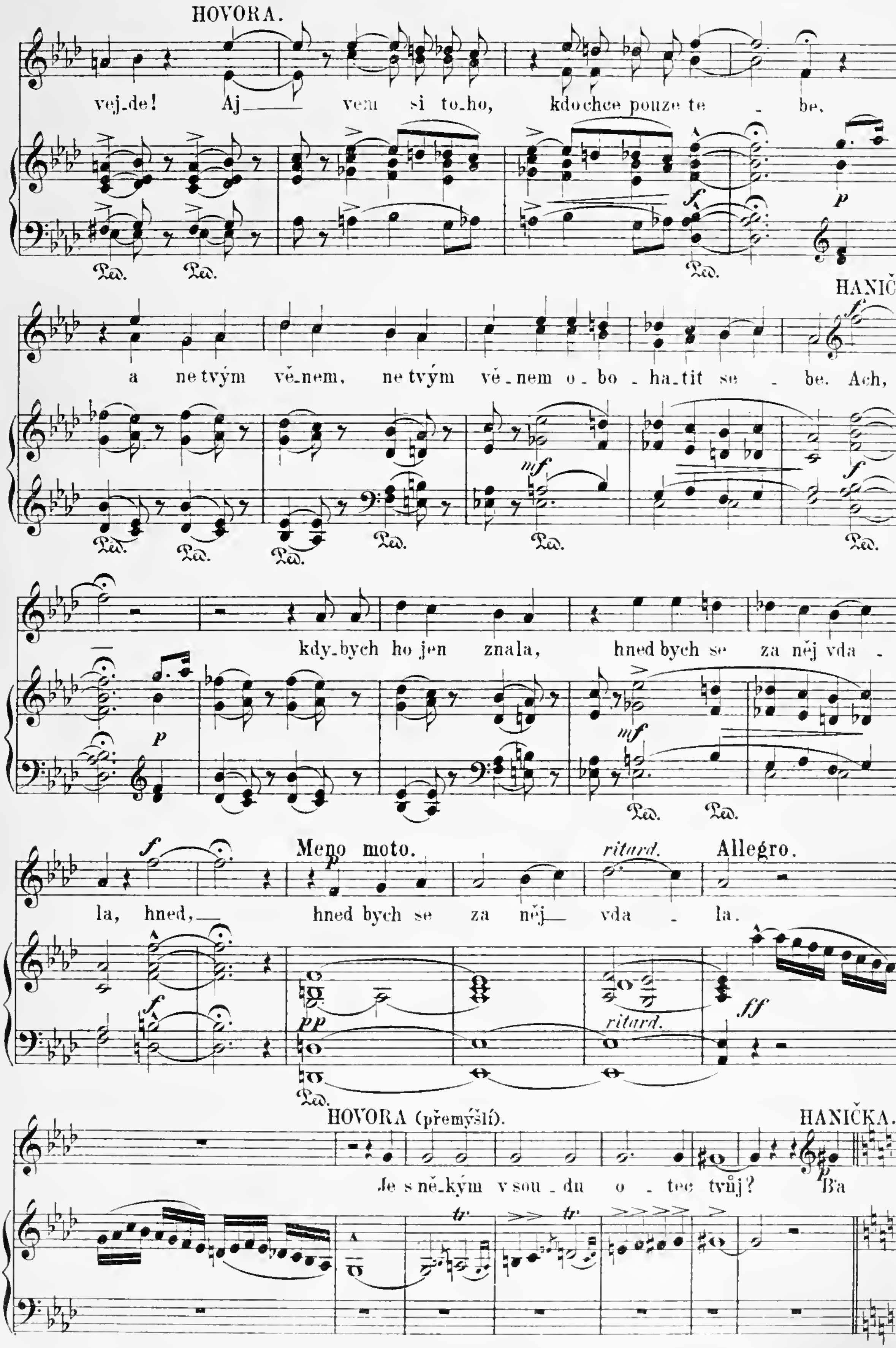

(rychle rozsvítí)
lá - sky do - sud ne - znám.
cre - scen - do
Moderato.
Vás však znám trochu ví - ce.... neb dí mi va - še lí - ce, že jste
Ho - vo - ra, můj bra - trá - nek.
Ba jsem jím,
se - střeničko drahá, a přeji tobě ra - do - vá - nek, z nichž každá k ne - bes bá - ni
Jdeš věru v čas, sic po mně veta.
sa - há!
Pro tebe pů - jdu v konec svě - ta; a
nezdržovat
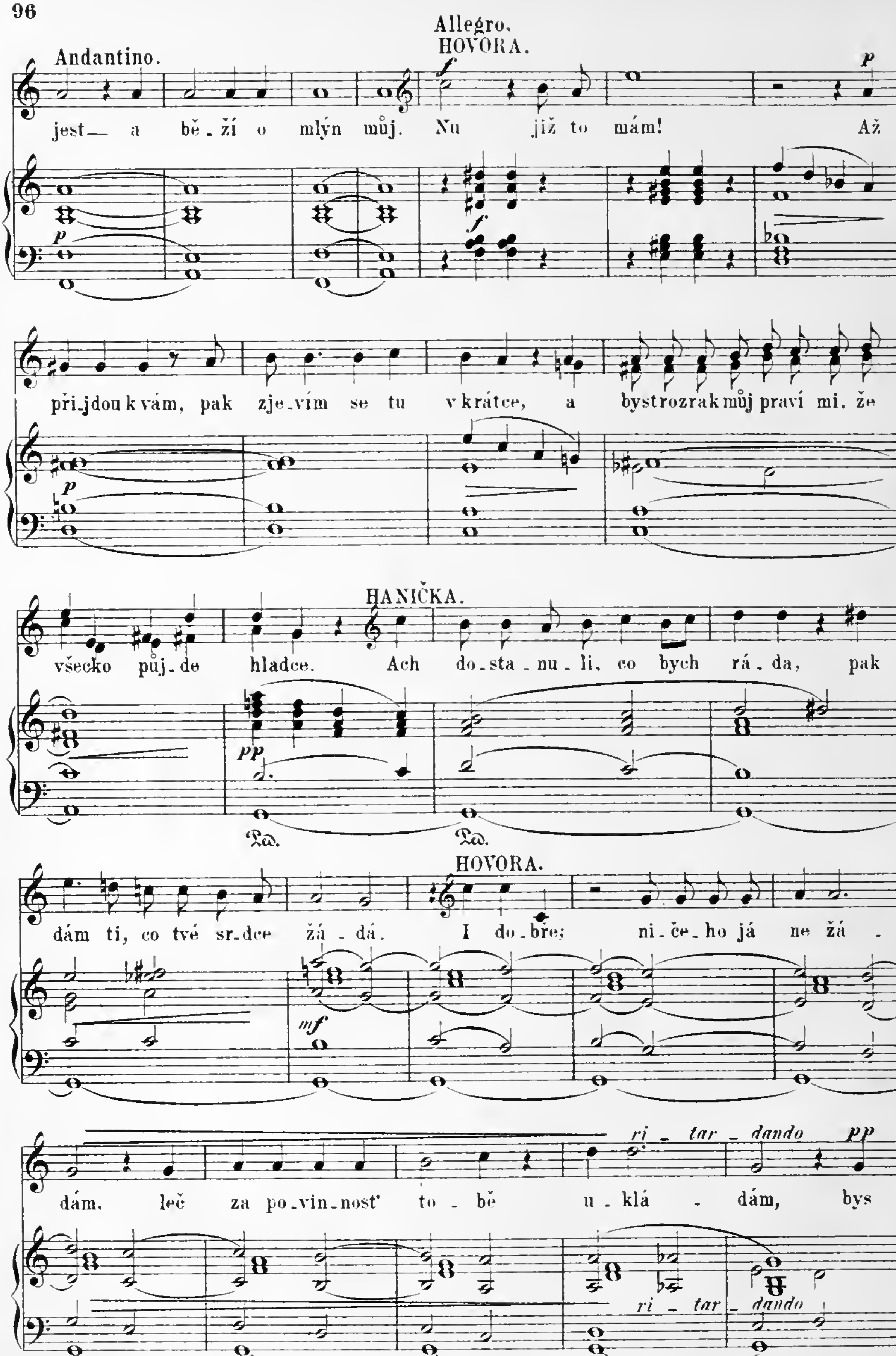

svě - říš - li se sr - dci mé - mu, ku cí - li přijdeš ký - že - né - mu, ku
mf
f
cí - li při - jdeš ký - že - nému. Vždyť jsem výkvět ostrých hochů,
ri - tar - dando
Allegretto.
p
ri - tar - dan - do
znám se v u - mění tom tro - chu, dívkám, ač - li to - mu chtě - jí, ra - dím vždycky
nej - ra - dě - ji: dív - kám, ač - li to - mu chtě - jí, ra - dím vždycky nej ra - dě - ji.
Lá - ska je mi pravým hes - lem. na ži - vo - ta plav - bě ves - lem;
pp
cresc.
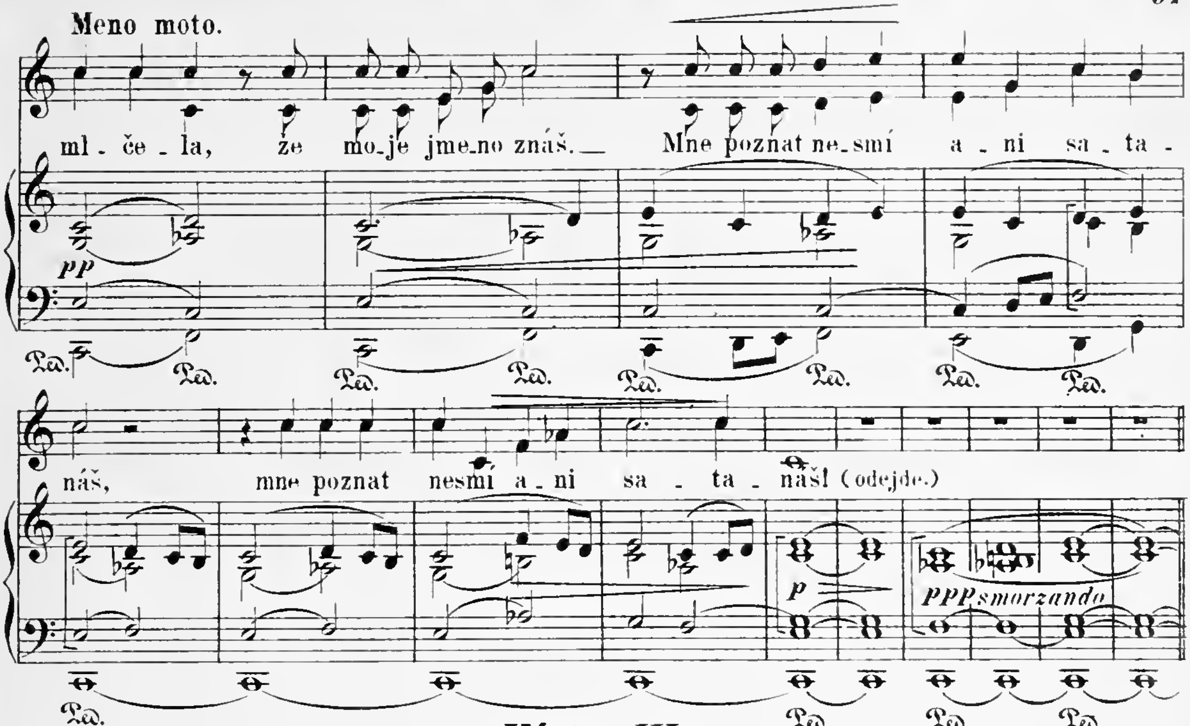

ri - tar - dan - do
proto, kde jí mo_hu, slou - žím, prospět jí, kde mo_hu, tou - žím.
a tempo
poco a poco acce_
Te_dy či_le rci jen mi_le, co_tě souží, po čem
le - ran - do e cresc. ritar - dando
HANIČKA.
touží lá_sky pí_seň, která tí_seň sr_dce tvoje vo_dí v bo - je? Slyš,
Calando.
mláden_ci dva o mne sto_jí, neb lá_ska prý je ke mně po - jí. Ten
Andante cantabile.
první, hoch je k u - lí bá_ni, jak zřím jej, věř, již nemám stá_ni; a

o - či je ho jsou tak krá - sné, jak ú - směv ranní hvězdy ja - sné; však
strach mám, že s ním zku - sím, neb na vždy sel - kou zůstat mu - sím. Ten
ritard.
(Přechází v žertovný tón.)
Un poco piu.
druhý a - le pán je velký, a to vždy vr - tá mozkem sel - ky;
Allegro moderato.
neb mohla bych se státi pa - ní, již celé o - ko - lí se kla - ní.
(žertovně)
Či mám snad o - ba chtít? - to ne - jde, v mé sr - dce se jen je - den
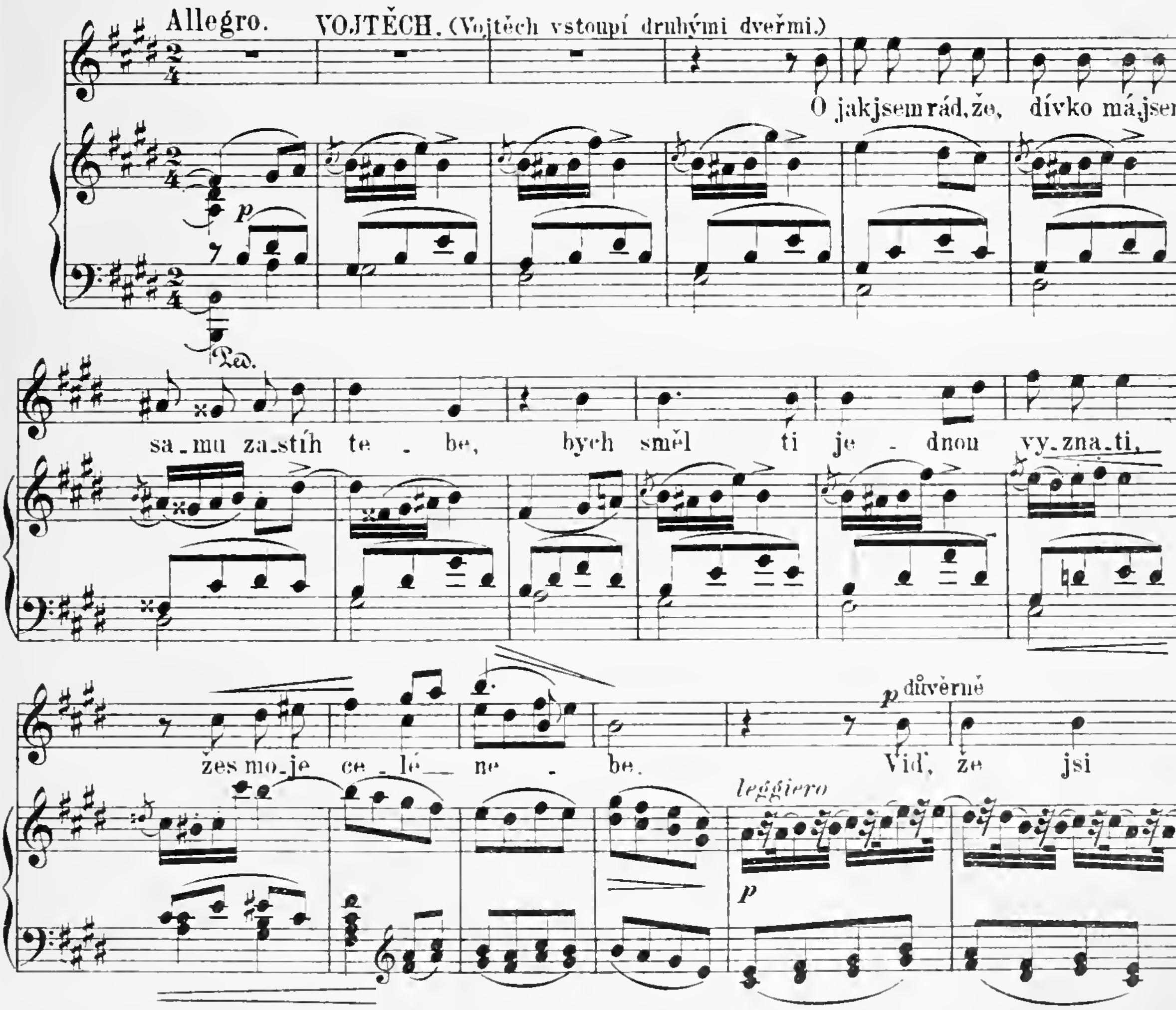

HOVORA.
vej-de! Aj— vem si to-ho, kdo chce pouze te - be,
HANIČ.
a ne tvým vě-nem, ne tvým vě-nem o-bo-ha-tit se - be. Ach,
kdy-bych ho jen znala, hned bych se za něj vda -
la, hned,— hned bych se za něj— vda - la.
Meno moto.
ritard.
Allegro.
HOVORA (přemýšlí).
HANIČKA.
Je s ně-kým v sou-du o-tec tvůj? Ba
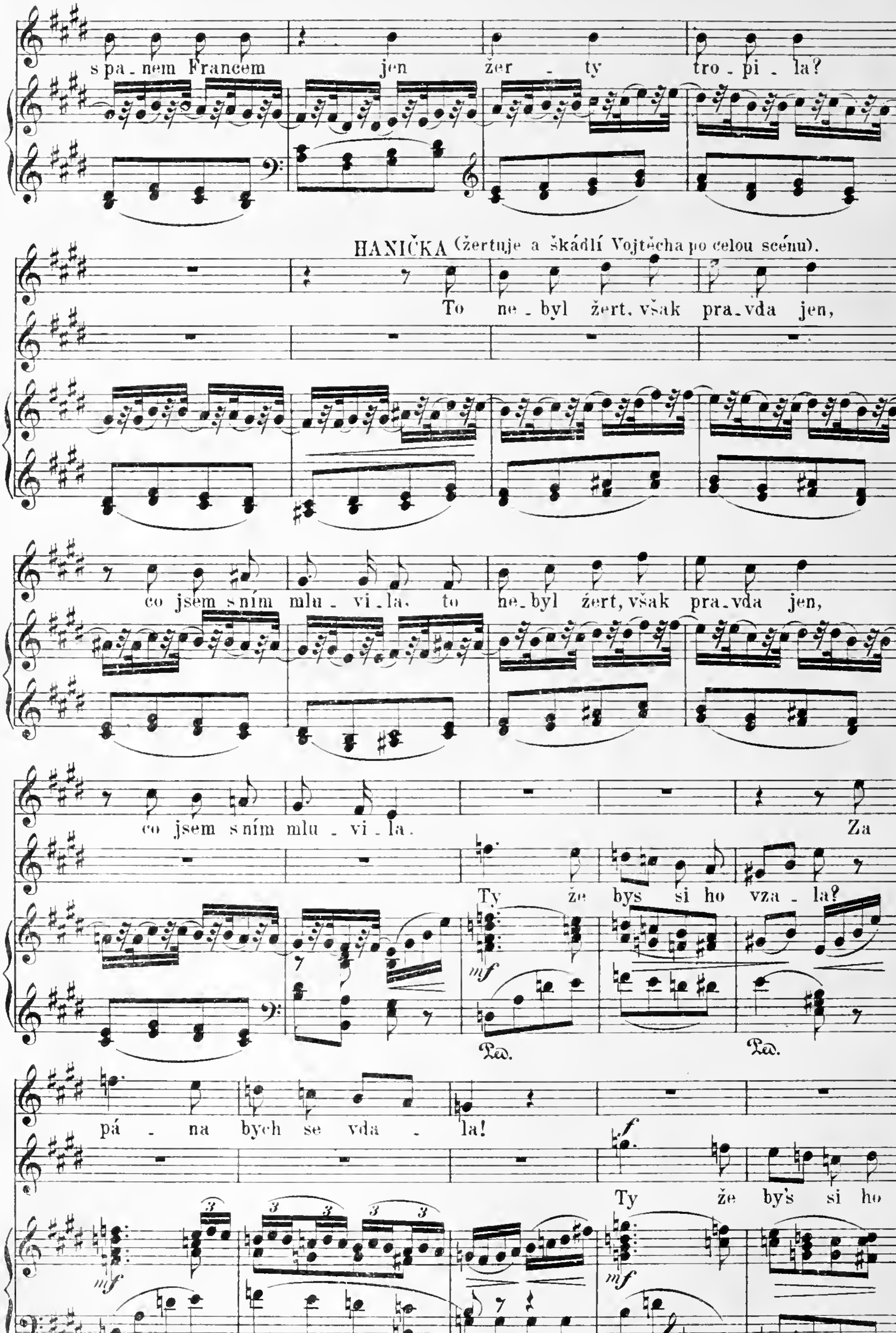

Andantino.
Allegro.
HOVORA.
jest — a bě - ží o mlýn můj. Nu již to mám! Až
přijdou k vám, pak zje - vím se tu v krátce, a bystrozrak můj praví mi, že
všecko půj - de hladce.
HANIČKA.
Ach do - sta - nu - li, co bych rá - da, pak
dám ti, co tvé sr - dce žá - dá.
HOVORA.
I do - bře; ni - če - ho já ne žá - dám, leč za po - vin - nosť to - bě u - klá - dám, bys
ri - tar - dando
ri - tar - dando
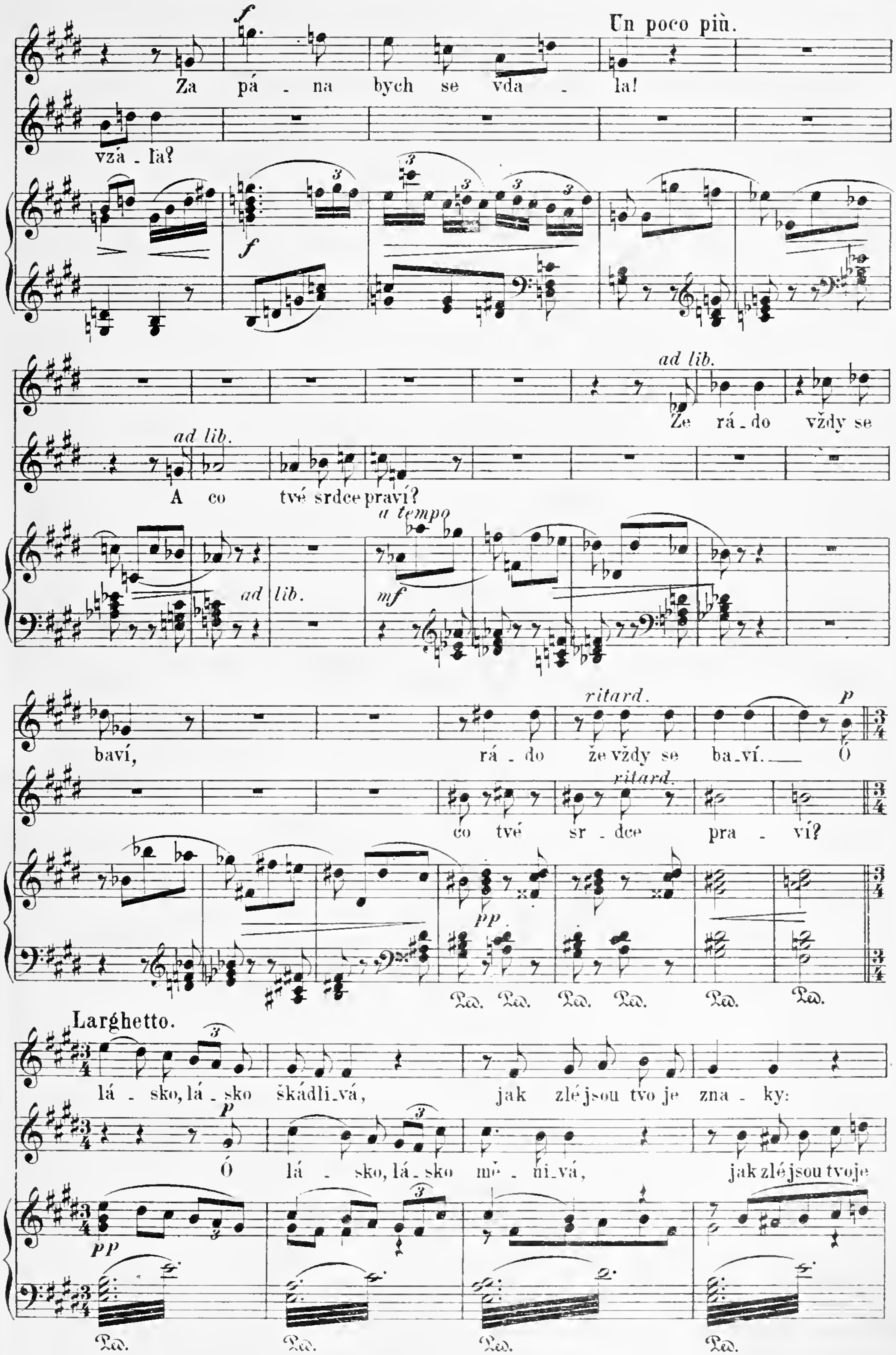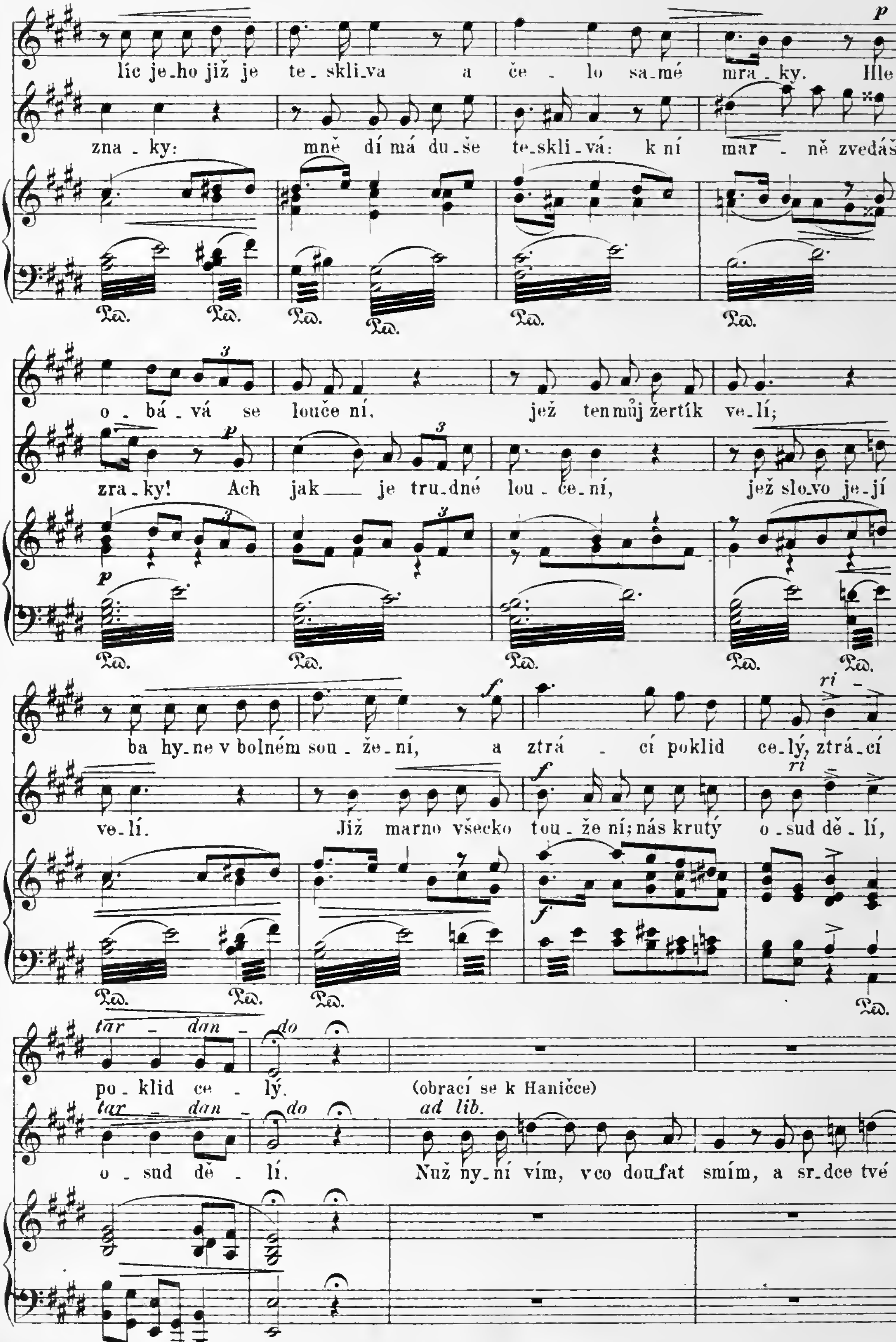

Výstup III.
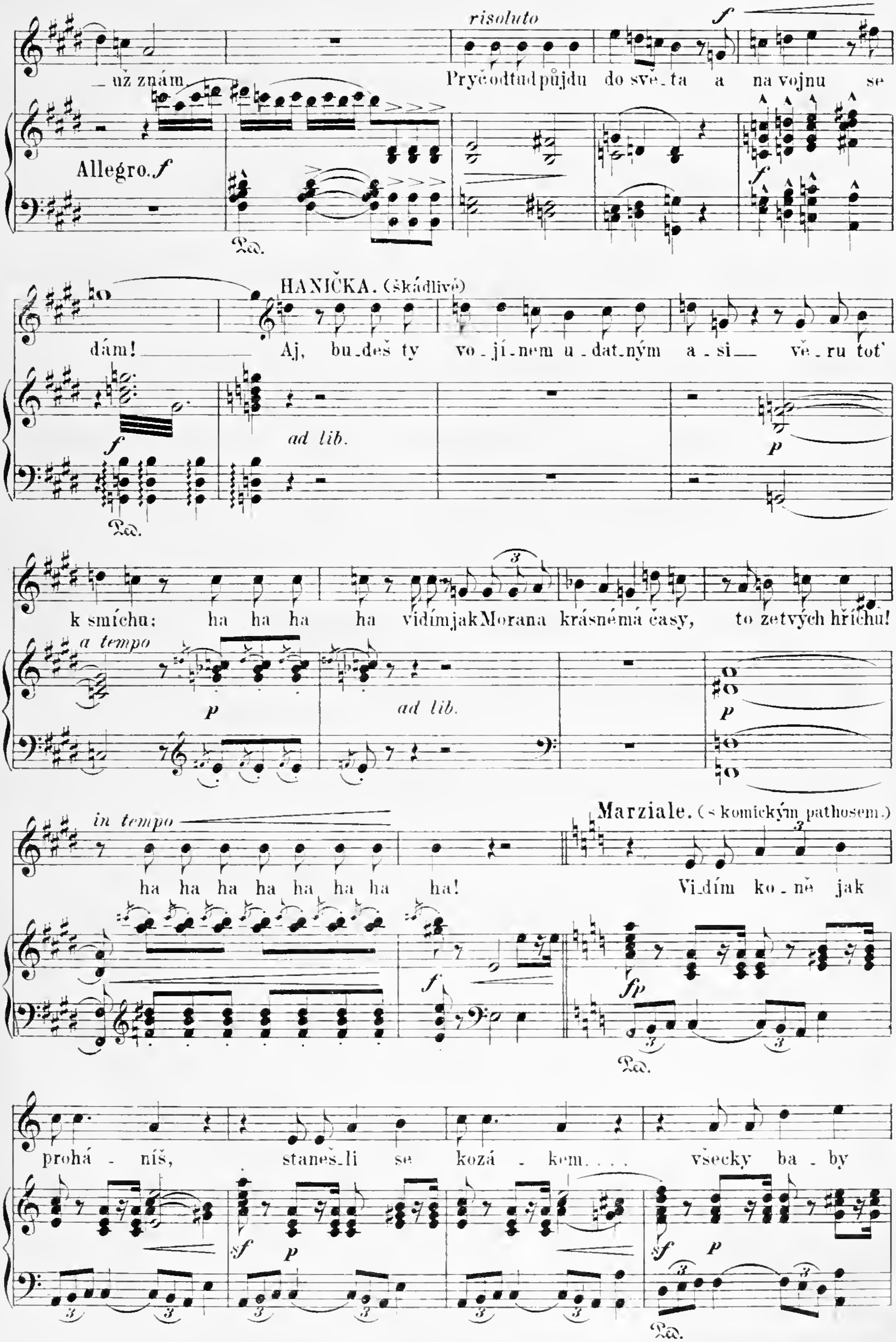
VOJTĚCH HANIČKA.
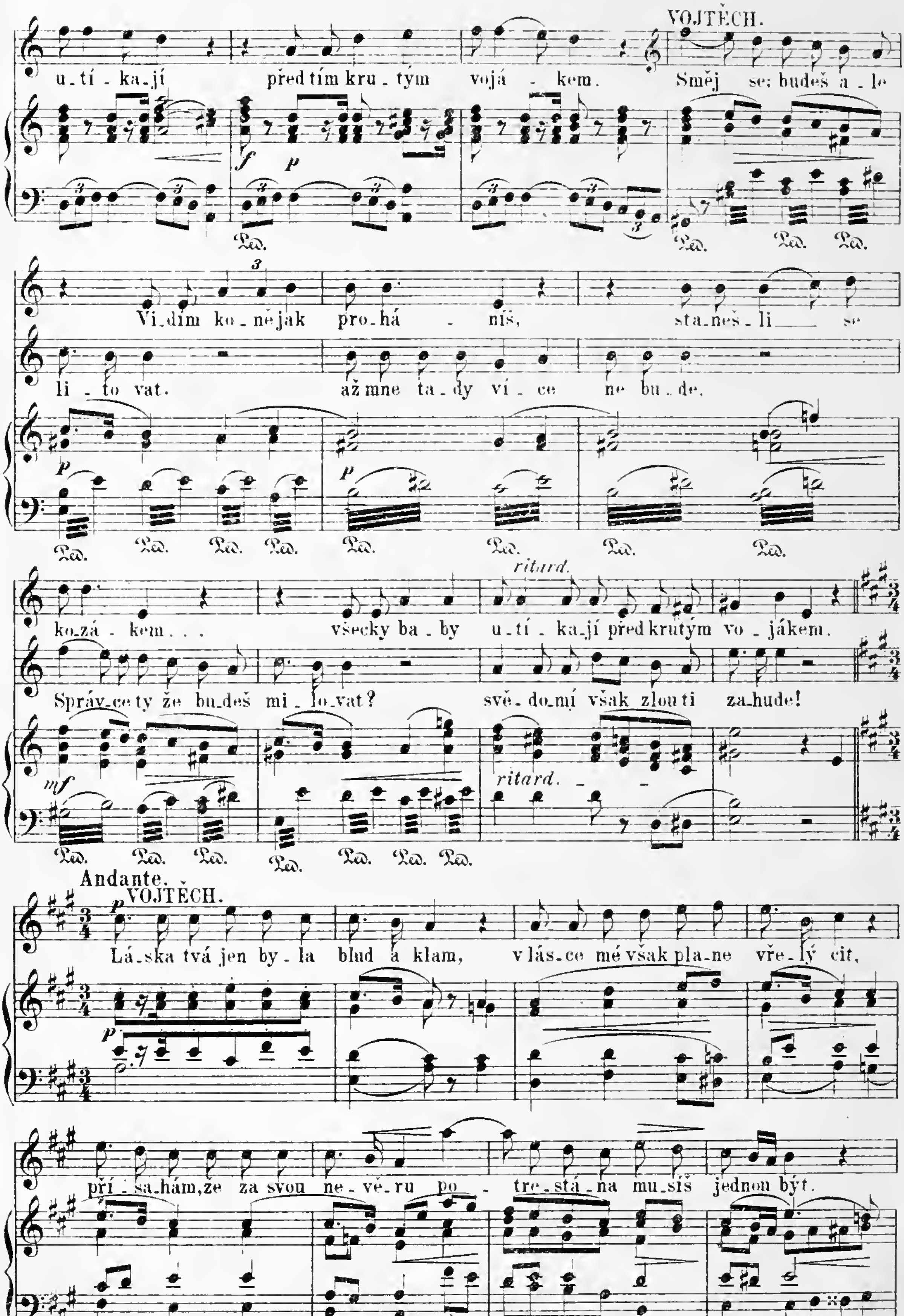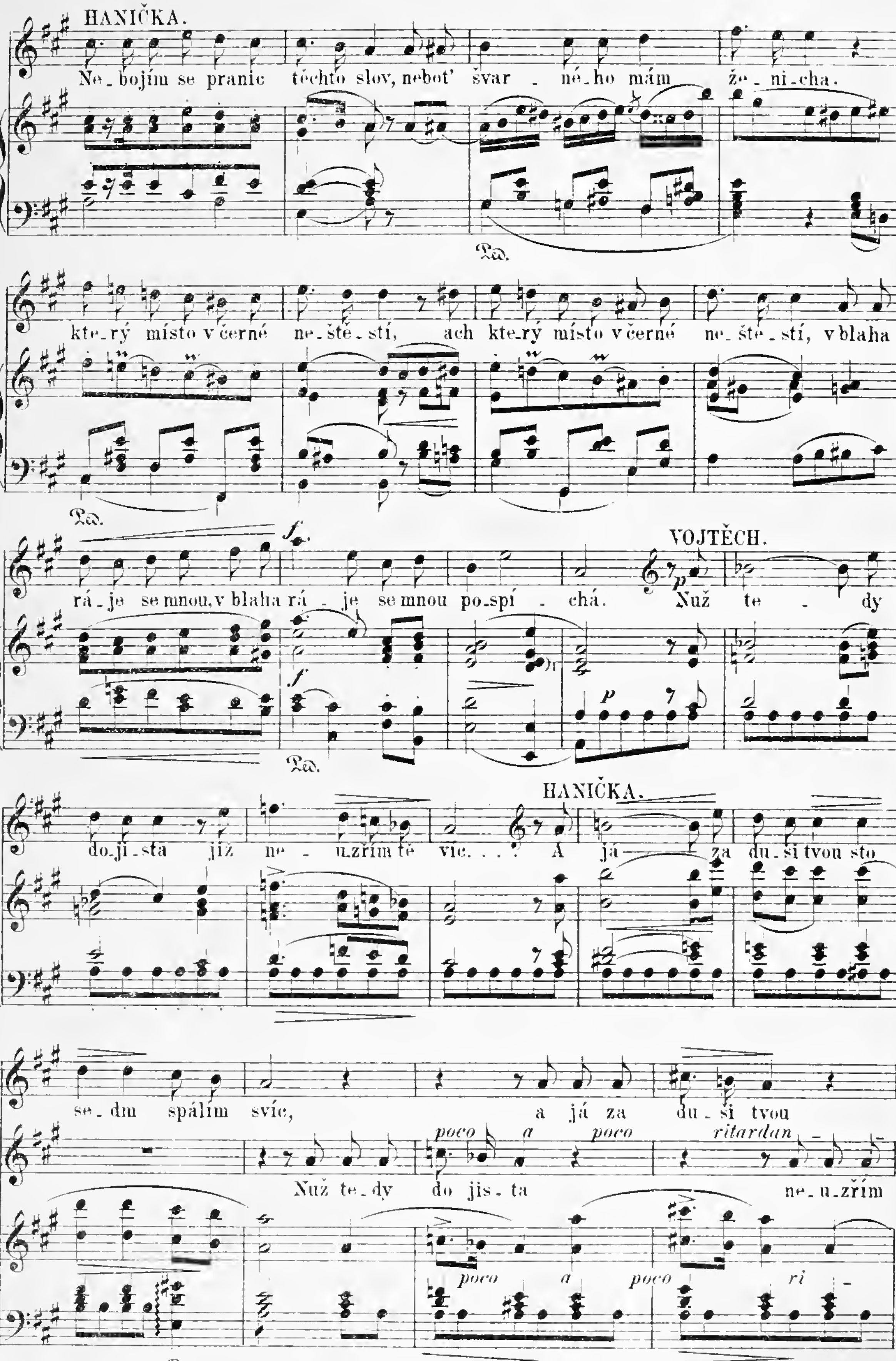

s pa - nem Francem jen žer - ty tro - pi - la?
HANIČKA (žertuje a škádlí Vojtěcha po celou scénu).
To ne - byl žert, však pra - vda jen,
co jsem s ním mlu - vi - la, to ne - byl žert, však pra - vda jen,
co jsem s ním mlu - vi - la.
Za
Ty že bys si ho vza - la?
mf
Ped.
pá - na bych se vda - la!
f
Ty že by's si ho
mf
Ped.
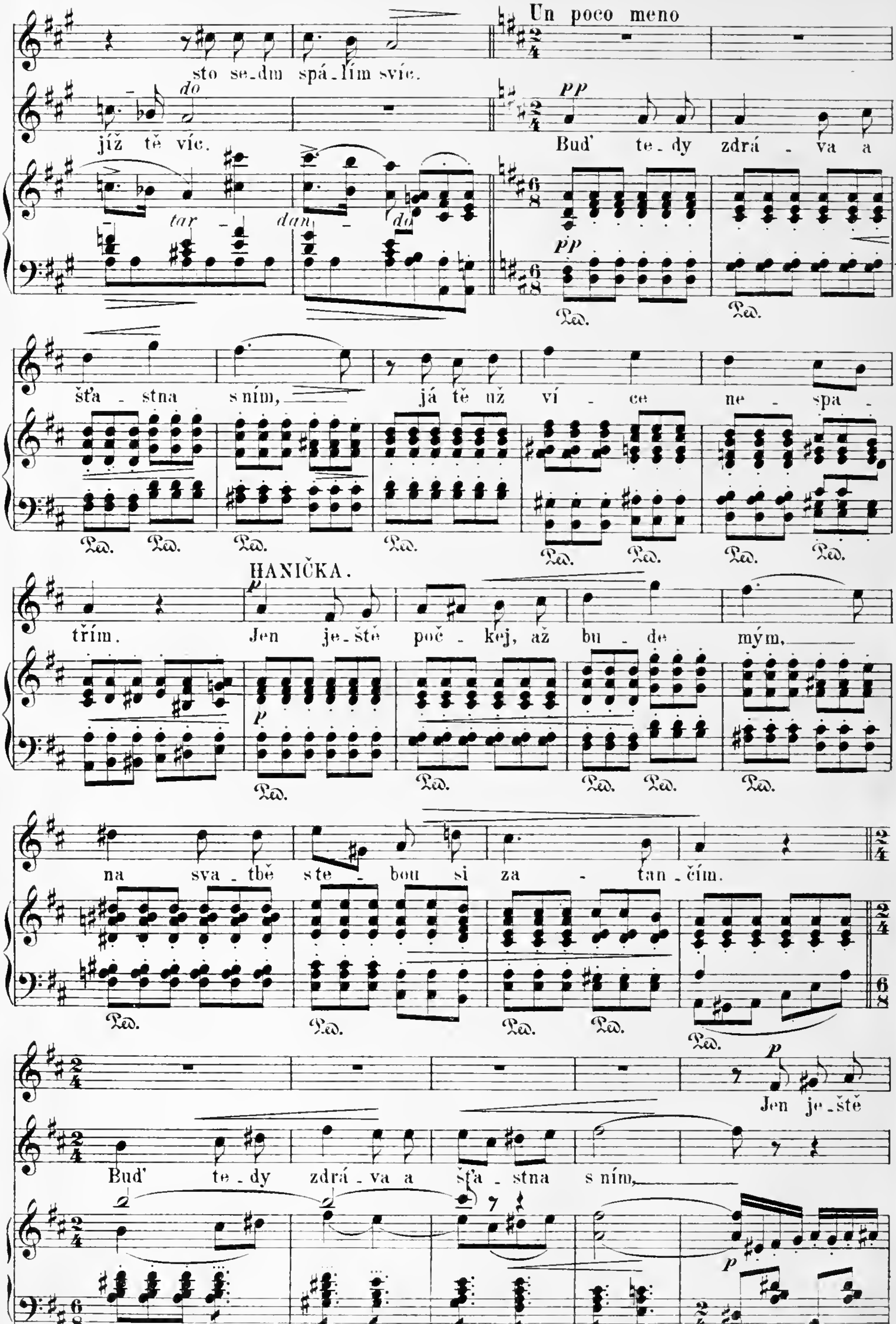

Un poco più.
Za pá - na bych se vda - la!
vzá - la?
ad lib.
Že rá - do vždy se
ad lib.
A co tvé srdce praví?
a tempo
ad lib.
mf
baví,
ritard.
rá - do že vždy se ba - ví. Ó
ritard.
co tvé sr - dce pra - ví?
pp
Larghetto.
lá - sko, lá - sko škádli - vá, jak zlé jsou tvo je zna - ky:
Ó lá - sko, lá - sko mě - ni - vá, jak zlé jsou tvoje
pp
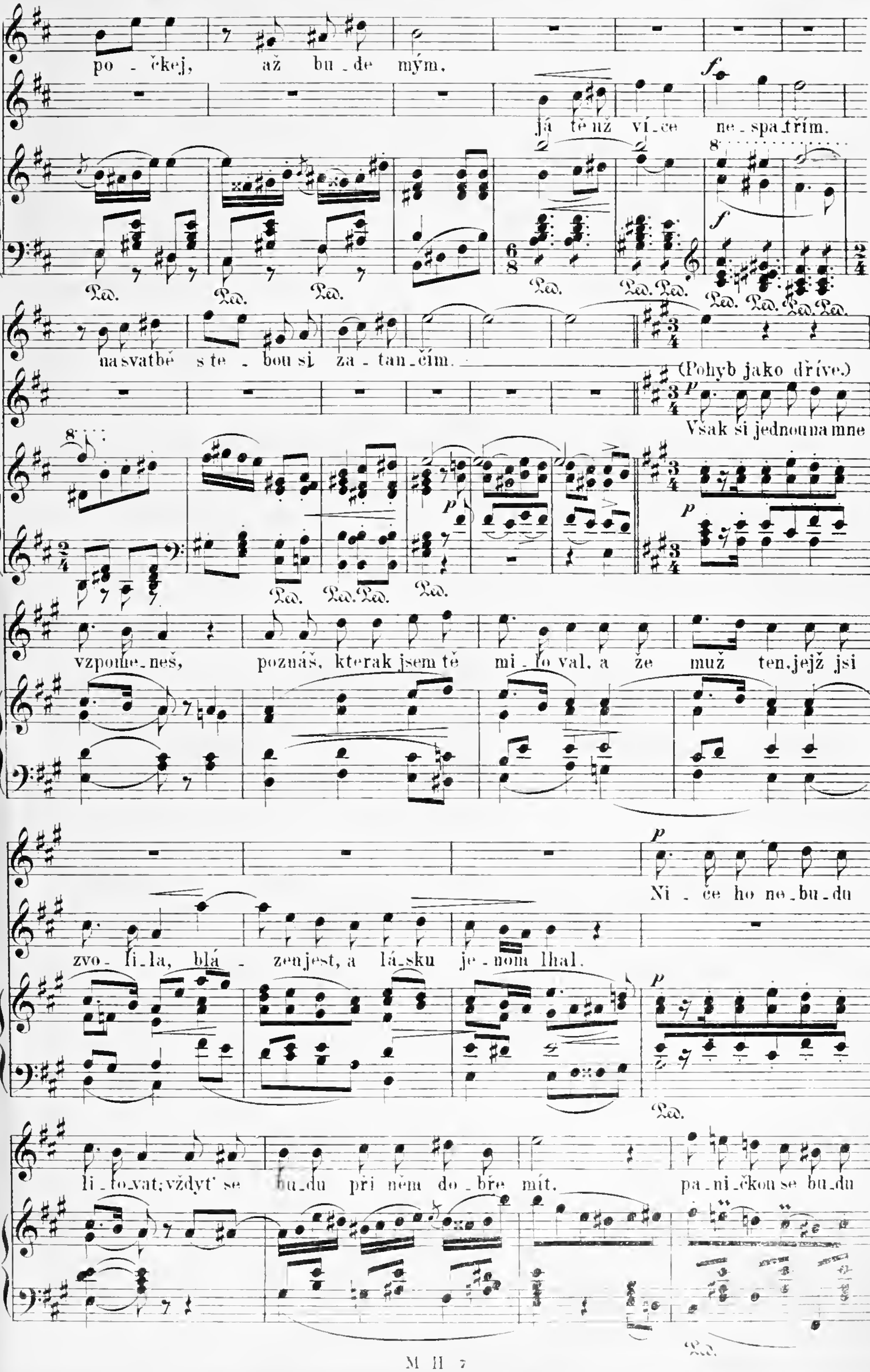

líc je_ho již je te_skli_va a če_lo sa_mé mra_ky. Hle
zna_ky: mně dí má du_še te_skli_vá: k ní mar_ně zvedáš
o_bá_vá se louče ní, jež ten můj žertík ve_lí;
zra_ky! Ach jak je tru_dné lou_če_ní, jež slo_vo je_jí
ba hy_ne v bolném sou_že_ní, a ztrá_cí poklid ce_lý, ztrá_cí
ve_lí. Již marno všecko tou_že ní; nás krutý o_sud dě_lí,
po_klid ce_lý. (obrací se k Haničce)
o_sud dě_lí. Nuž ny_ní vím, v co dou_fat smím, a sr_dce tvé
tar_dan_do
ad lib.
ri
p
f
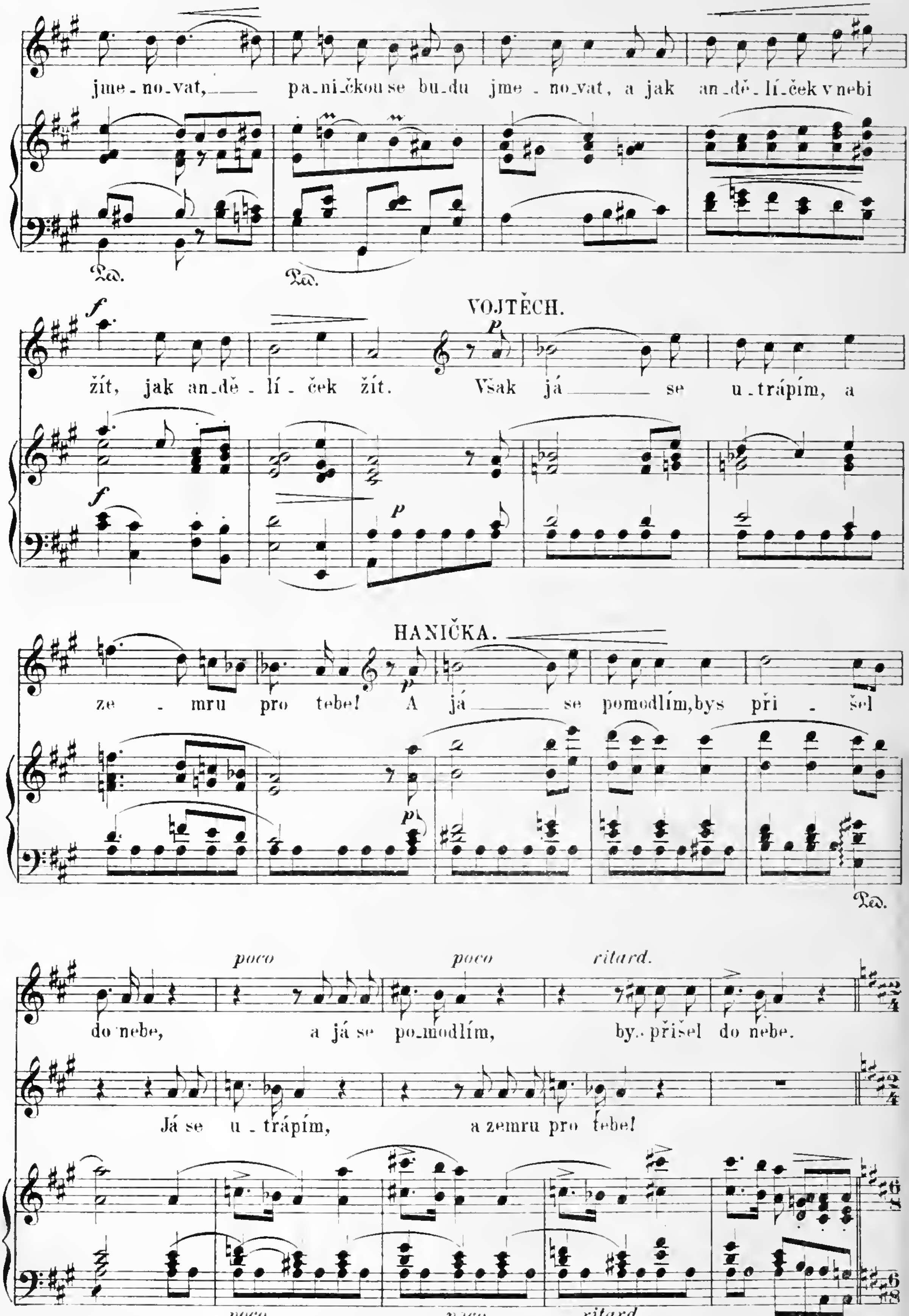

risoluto
Allegro. f
_ už znám
Pryč odtud půjdu do svě_ta a na vojnu se
dám!
HANIČKA. (škádlivě)
Aj, bu_deš ty vo_jí_nem u_dat_ným a_si_ vě_ru toť
ad lib.
a tempo
k smíchu: ha ha ha ha vidím jak Morana krásné má časy, to ze tvých hříchu!
in tempo
ha ha ha ha ha ha ha ha!
Marziale. (s komickým pathosem.)
Vi_dím ko_ně jak
prohá_niš, staneš_li se kozá_kem.... všecky ba_by
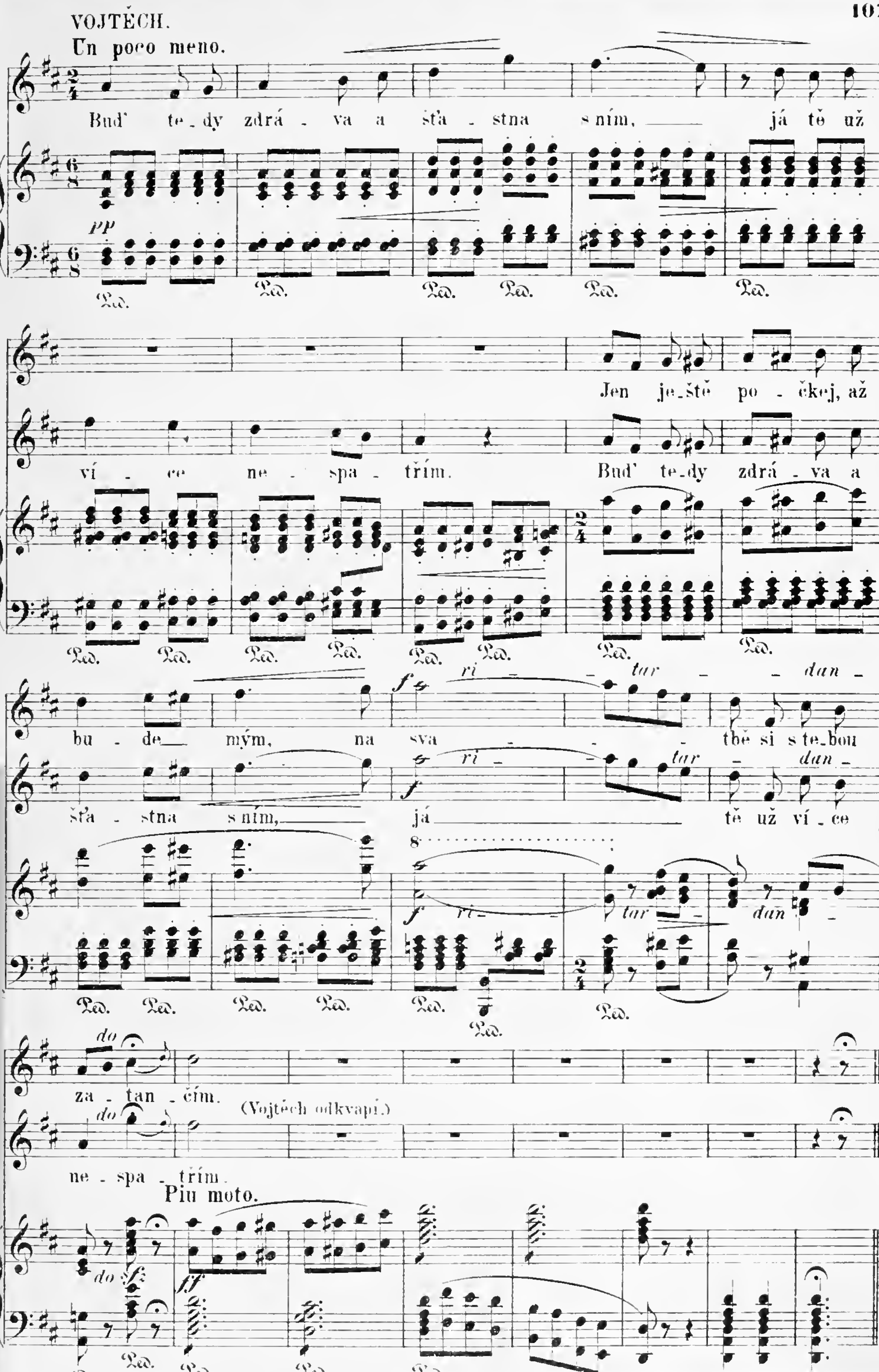

VOJTĚCH.
u_tí_ka_jí před tím kru_tým vojá_kem.
Směj se; budeš a_le
Vi_dím ko_ně jak pro_há_níš,
sta_neš_li se
li_to vat.
až mne ta_dy ví_ce ne bu_de.
ritard.
ko_zá_kem...
všecky ba_by u_tí_ka_jí před krutým vo_jákem.
Správ_ce ty že bu_deš mi_lo_vat?
svě_do_mí však zlou ti za_hude!
ritard.
Andante.
VOJTĚCH.
Lá_ska tvá jen by_la blud a klam,
v lás_ce mé však pla_ne vře_lý cit,
pří_sa_hám, že za svou ne_vě_ru po_tre_stá_na mu_síš jednou být.

HANIČKA.
Ne_bojím se pranic těchto slov, neboť švar_né_ho mám že_ni_cha.
kte_rý místo v černé ne_ště_stí, ach kte_rý místo v černé ne_ště_stí, v blaha
rá_je se mnou, v blaha rá_je se mnou po_spí_chá.
VOJTĚCH.
Nuž te_dy
do_ji_sta již ne_uzřím tě víc....
HANIČKA.
A ja za du_ši tvou sto
se_dm spálím svíc, a já za du_ši tvou
Nuž te_dy do jis_ta ne_u_zřím
poco a poco ritardan
poco a poco ri_

Un poco meno
sto se_dm spá_lím svíc.
jíž tě víc.
do
pp
Buď te_dy zdrá - va a
tar - dan - do
pp
šťa - stna s ním, já tě už ví - ce ne - spa -
HANIČKA.
p
třím. Jen je_ště poč - kej, až bu - de mým.
p
na sva_tbě ste - bou si za - tan_čím.
p
Jen je_ště
Buď te_dy zdrá_va a šťa_stna s ním,
p
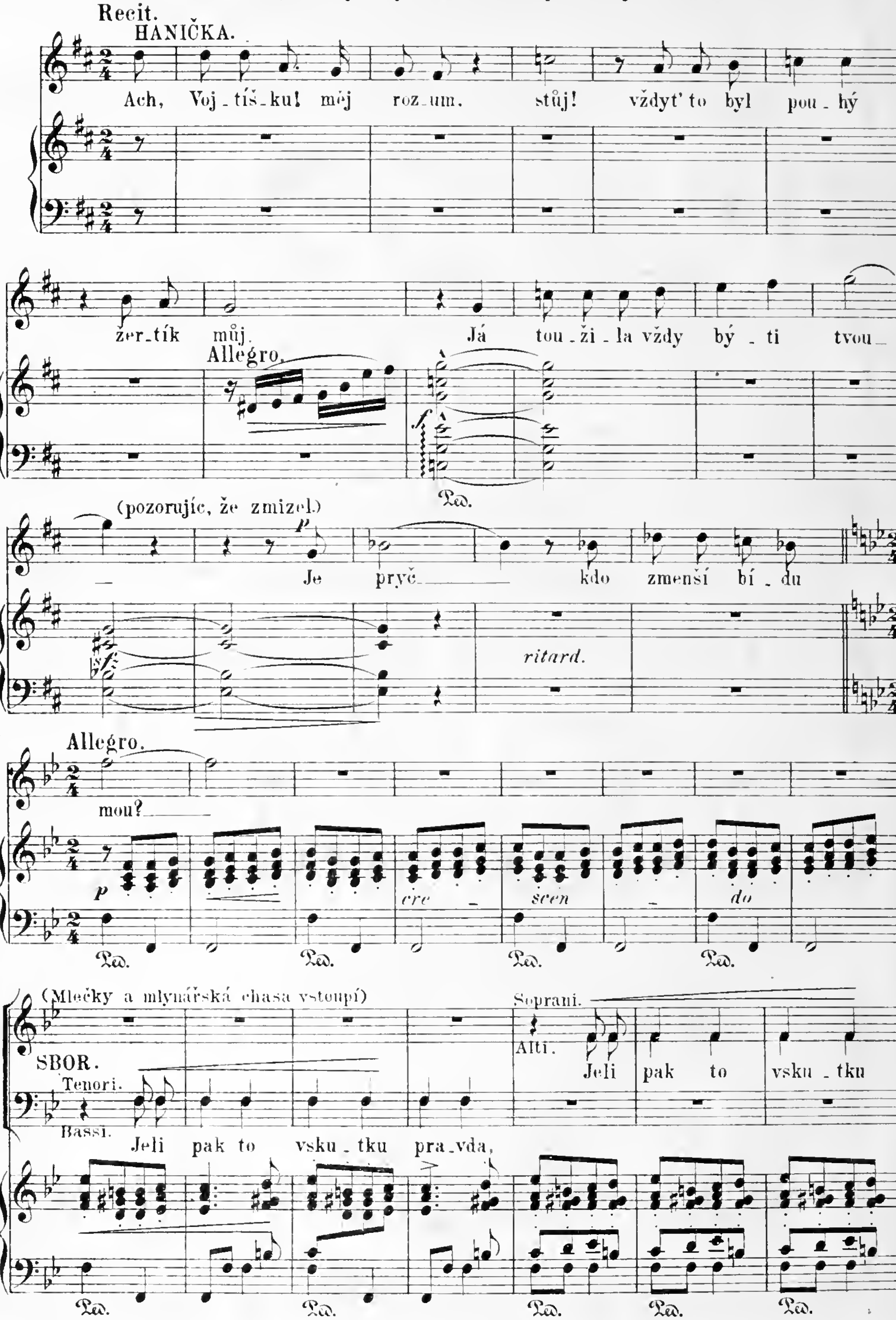

po - čkej, až bu - de mým.
já těnž ví - ce ne - spa - třím.
na svatbě s te - bou si za - tan - čím.
(Pohyb jako dříve.)
Však si jednou na mne
vzpome - neš, poznáš, kterak jsem tě mi - lo val, a že muž ten, jejž jsi
zvo - li - la, blá - zenjest, a lá - sku je - nom lhal.
Ni - če ho ne - bu - du
li - to - vat; vždyť se bu - du při něm do - bře mít. pa - ni - čkou se bu - du
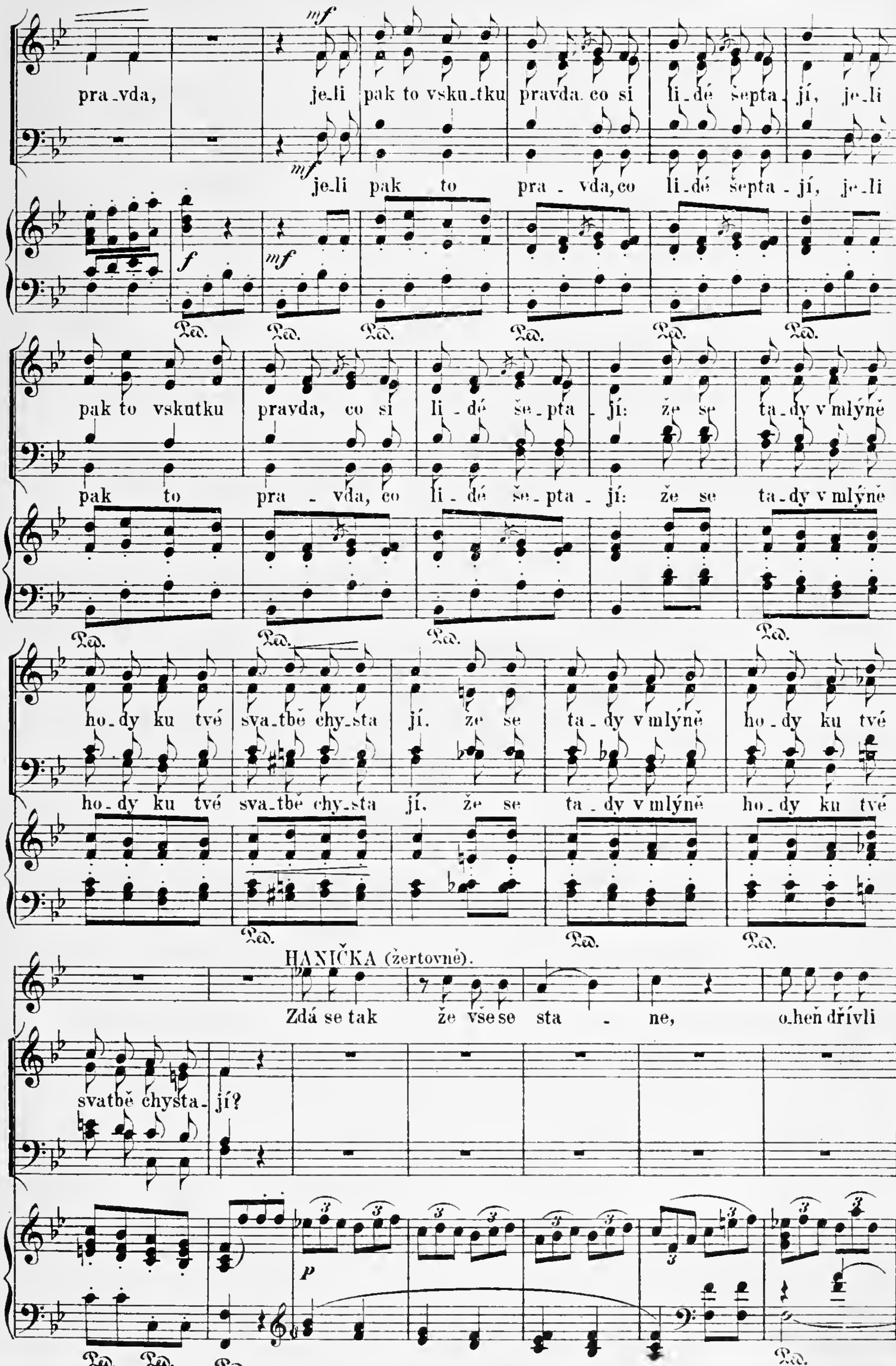

jme_no_vat, pa_ni_čkou se bu_du jme_no_vat, a jak an_dě_lí_ček v nebi
žít, jak an_dě_lí_ček žít.
VOJTĚCH.
Však já se u_trápím, a ze_mru pro tebe!
HANIČKA.
A já se pomodlím, bys při_šel do nebe,
poco poco ritard.
a já se po_modlím, by_přišel do nebe.
Já se u_trápím, a zemru pro tebe!
poco poco ritard.
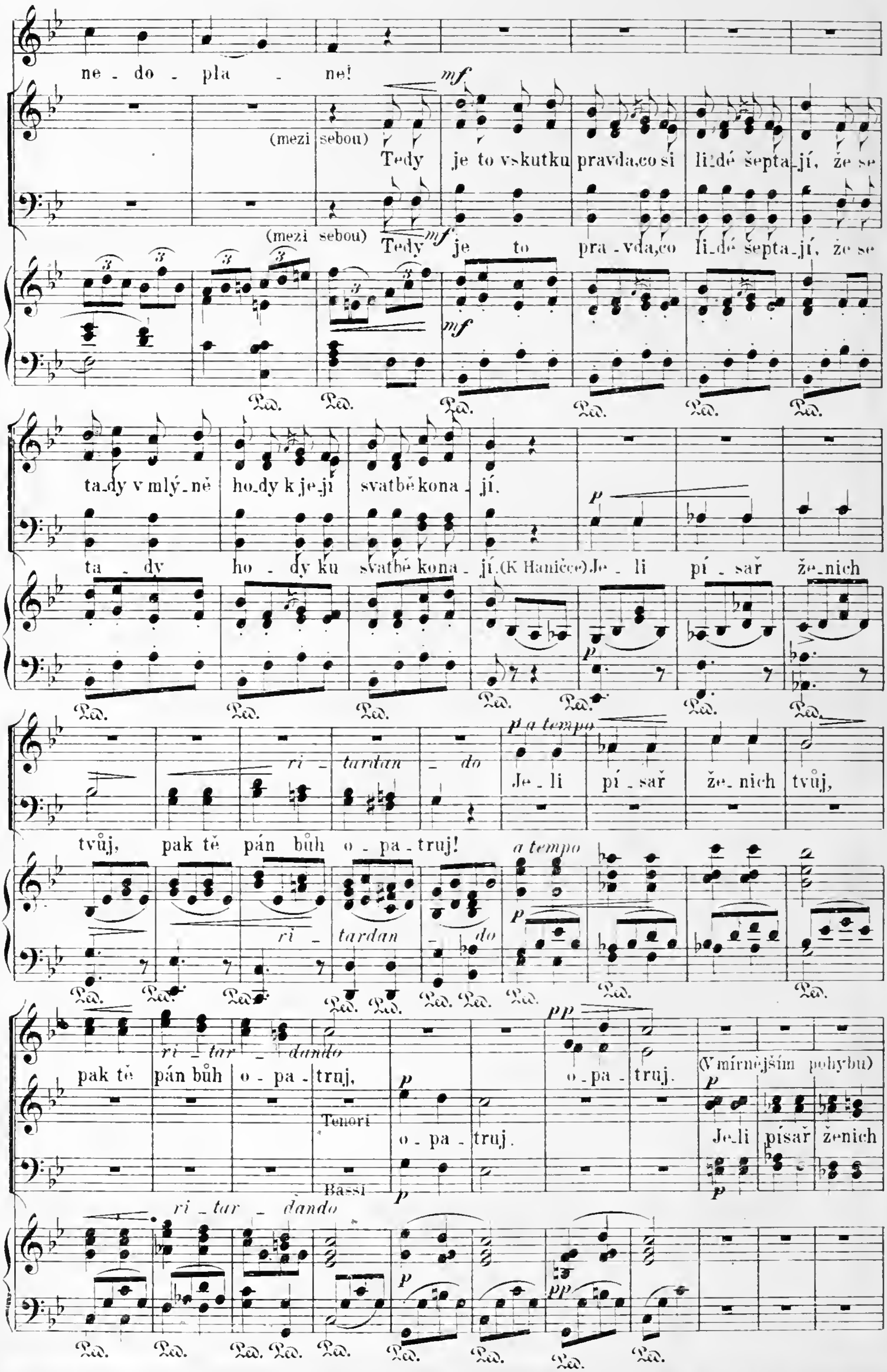

VOJTĚCH.
Un poco meno.
Bud' te_dy zdrá_va a šťa_stna s ním, já tě už ví_ce ne_spa_třím.
Jen je_ště po_čkej, až bu_de mým, na sva_tbě si s te_bou za_tan_čím.
Bud' te_dy zdrá_va a šťa_stna s ním, já tě už ví_ce ne_spa_trím.
ri_tar_dan_do
(Vojtěch odkvapí.)
Piu moto.
pp
f
ff
8
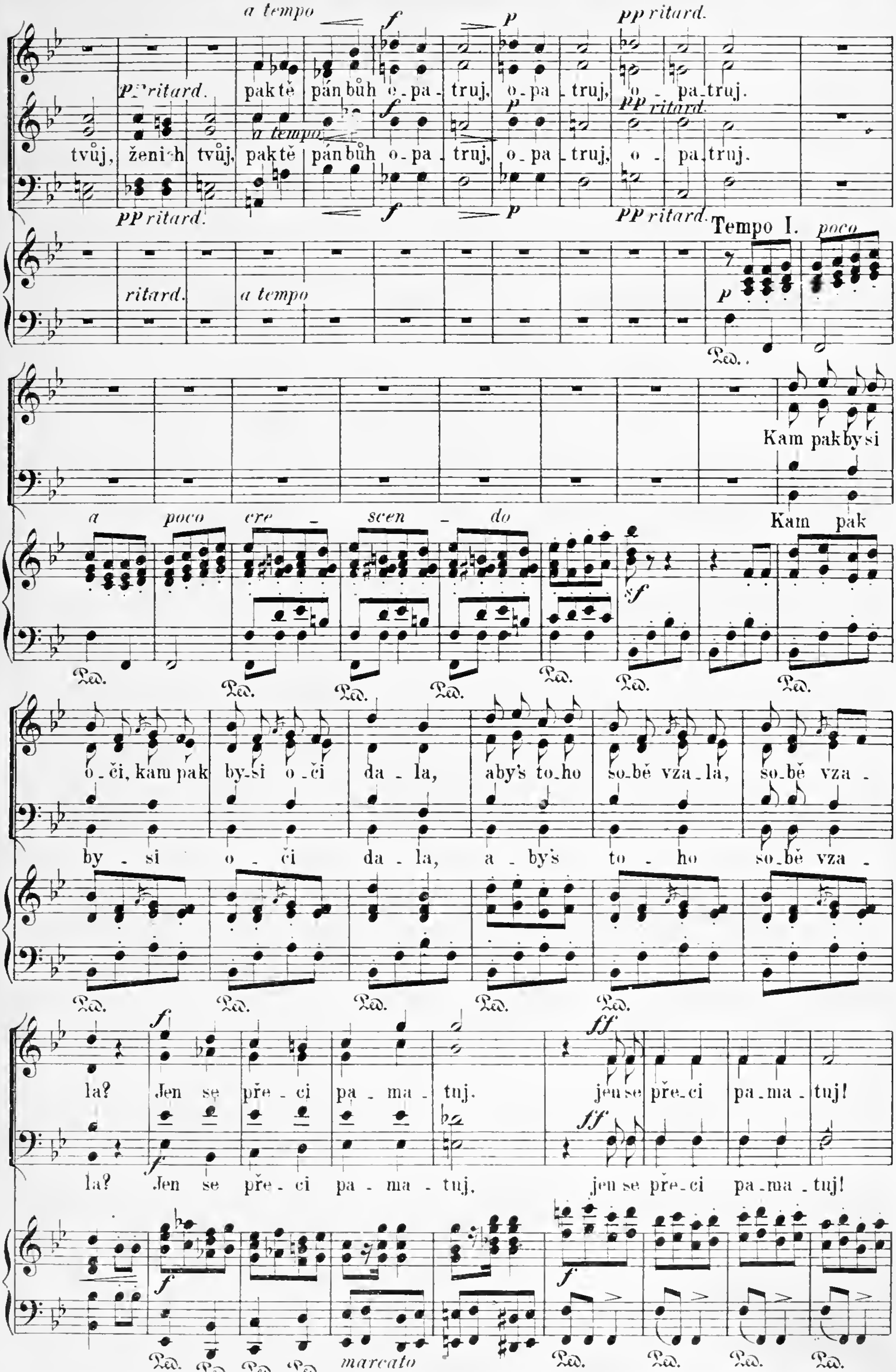
Výstup IV.
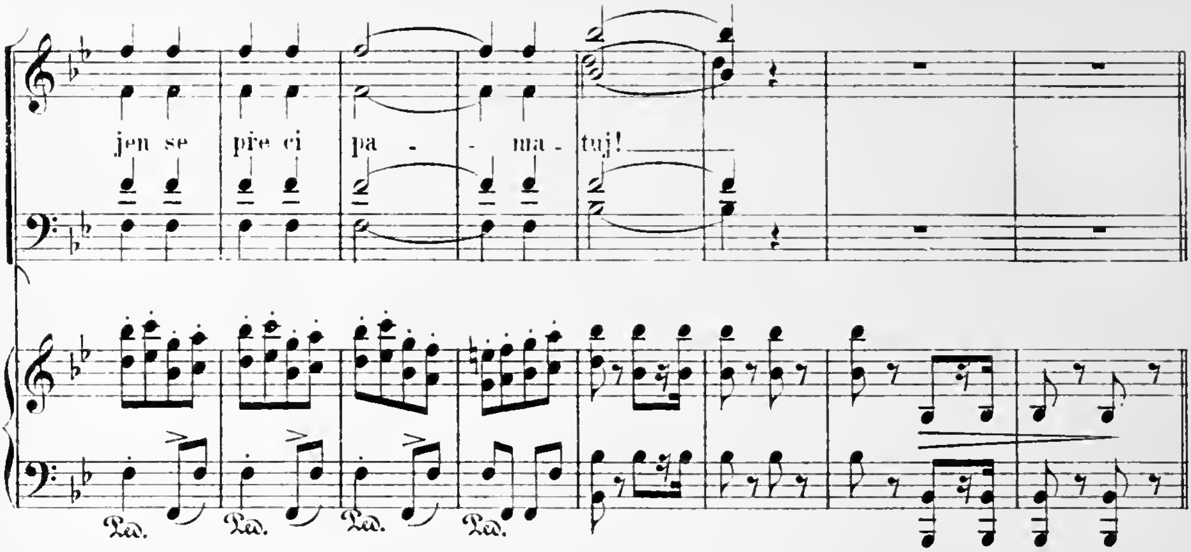
HANIČKA, mlečky, mlynářská chasa (přicházejí na besedu).

pra_vda, je_li pak to vsku_tku pravda co si li_dé šepta_jí, je_li
je_li pak to pra - vda,co li_dé šepta - jí, je_li
pak to vskutku pravda, co si li - dé še_pta _jí: že se ta_dy v mlýně
pak to pra - vda, co li - dé še_pta - jí: že se ta_dy v mlýně
ho_dy ku tvé sva_tbě chy_sta jí. že se ta - dy v mlýně ho_dy ku tvé
ho_dy ku tvé sva_tbě chy_sta jí. že se ta - dy v mlýně ho_dy ku tvé
HANIČKA (žertovně).
Zdá se tak že vše se sta - ne, o_heň dřívli
svatbě chysta_jí?
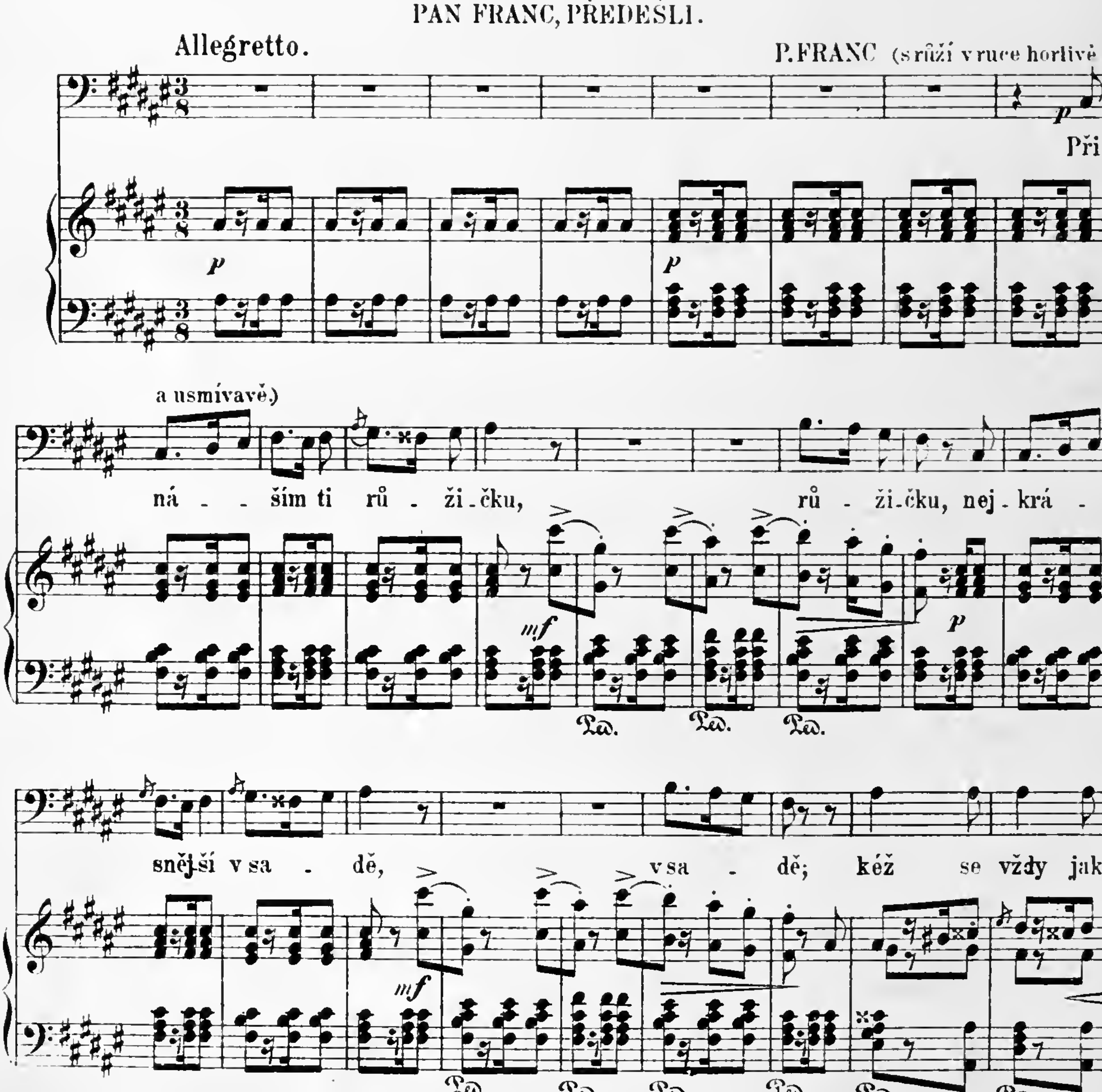

ne - do - pla - ne!
(mezi sebou)
Tedy je to vskutku pravda,co si li-dé šepta-jí, že se
(mezi sebou)
Tedy je to pra-vda,co li-dé šepta-jí, že se
ta-dy v mlý-ně ho-dy k je-jí svatbě kona-jí.
ta - dy ho - dy ku svatbě kona - jí.
(K Haničce) Je - li pí - sař že-nich
ri - tardan - do
a tempo
Je - li pí - sař že-nich tvůj,
tvůj, pak tě pán bůh o - pa - truj!
pak tě pán bůh o - pa - truj, o - pa - truj.
ri - tar - dando
(V mírnějším pohybu)
Tenori
o - pa - truj.
Je-li písař ženich
Bassi
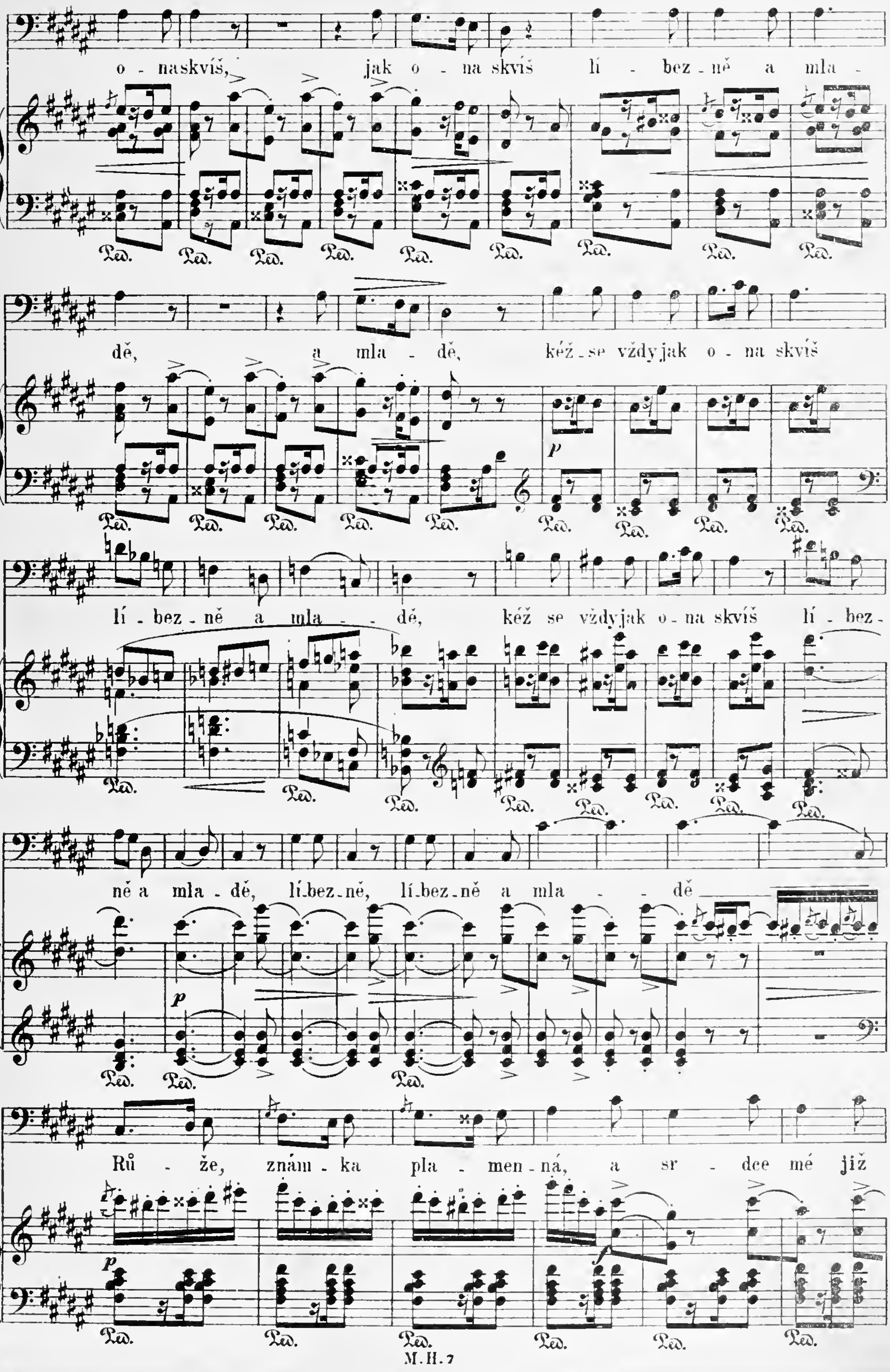

a tempo
pp ritard.
pak tě pán bůh o-pa-truj, o-pa-truj, o-pa-truj.
tvůj, ženich tvůj, pak tě pán bůh o-pa-truj, o-pa-truj, o-pa-truj.
Tempo I. poco
ritard. a tempo
Kam pak by si
a poco cre - scen - do
Kam pak
o-či, kam pak by-si o-či da-la, aby's to-ho so-bě vza-la, so-bě vza-
by-si o-či da-la, a-by's to-ho so-bě vza-
la? Jen se pře-ci pa-ma-tuj. jen se pře-ci pa-ma-tuj!
la? Jen se pře-ci pa-ma-tuj, jen se pře-ci pa-ma-tuj!
marcato
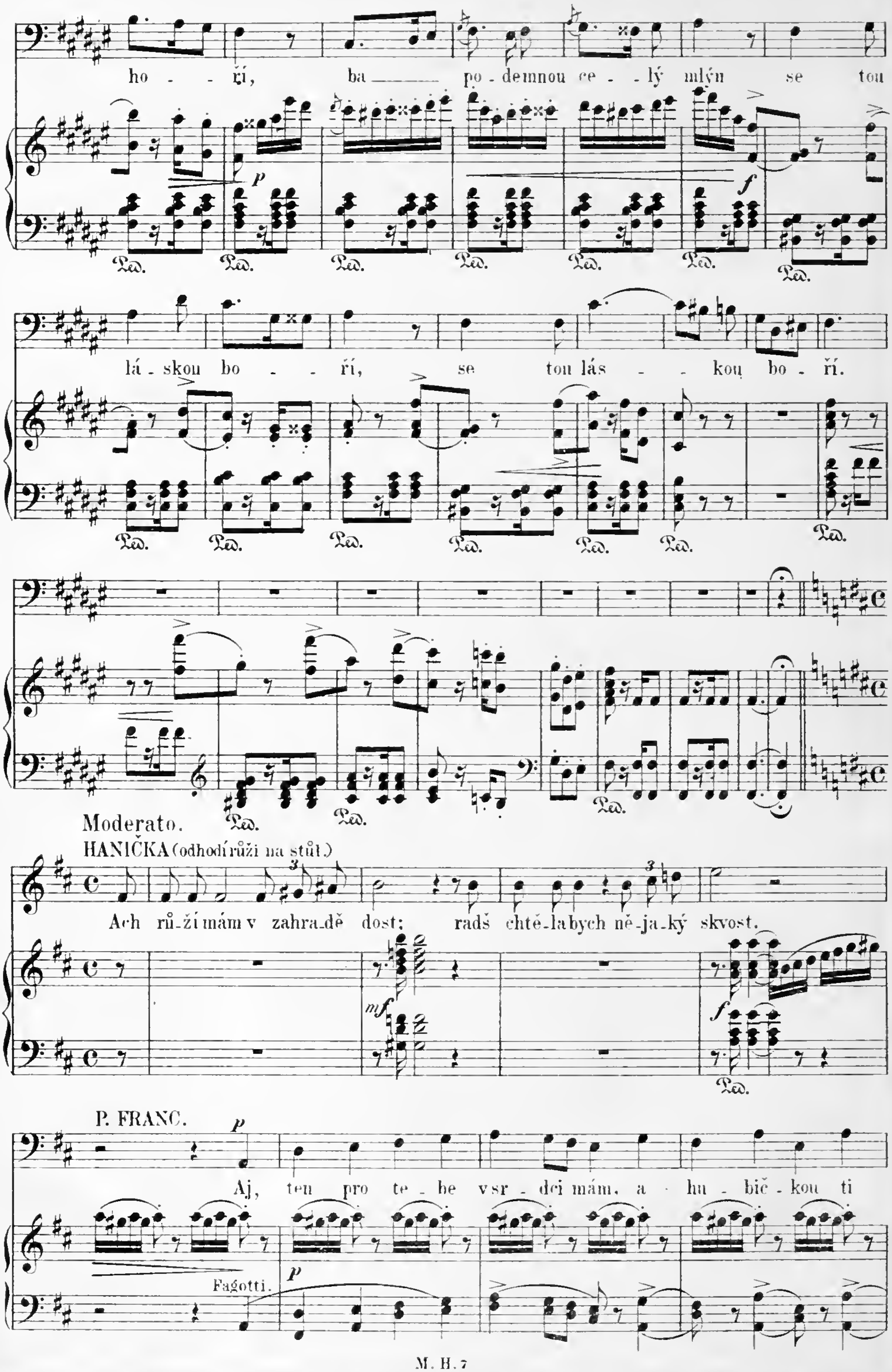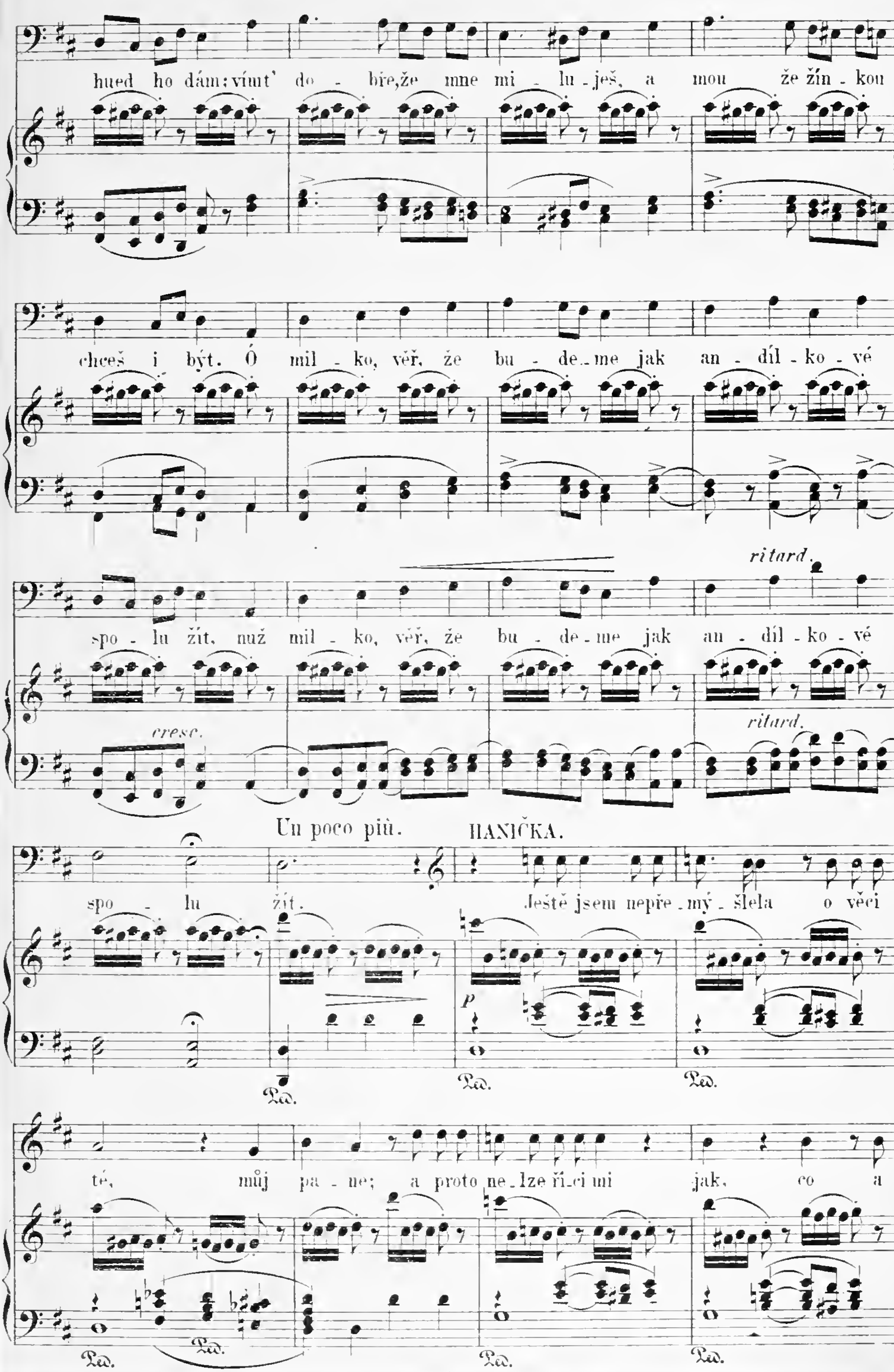

Výstup V.
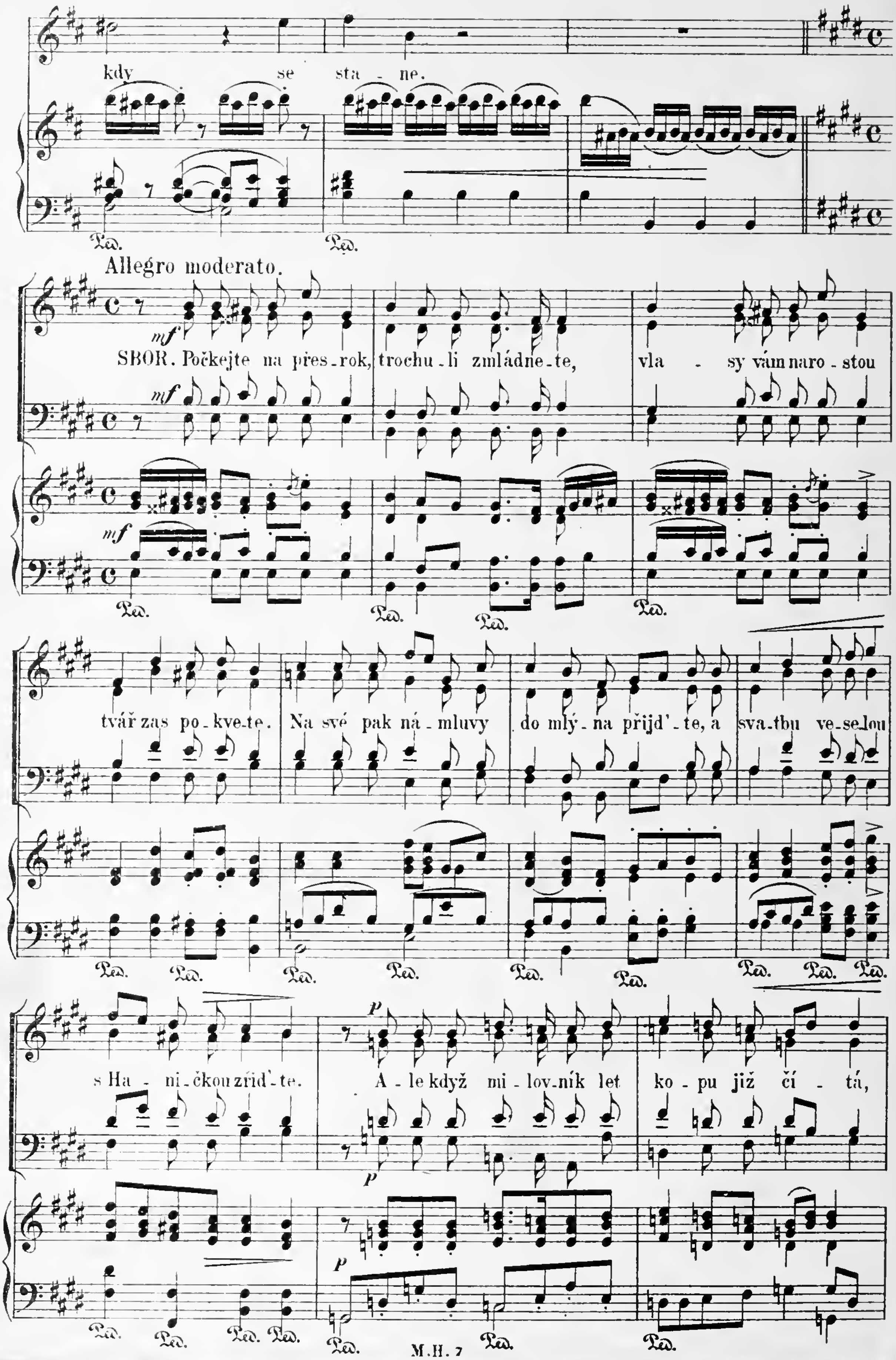
PAN FRANC, PŘEDEŠLÍ.
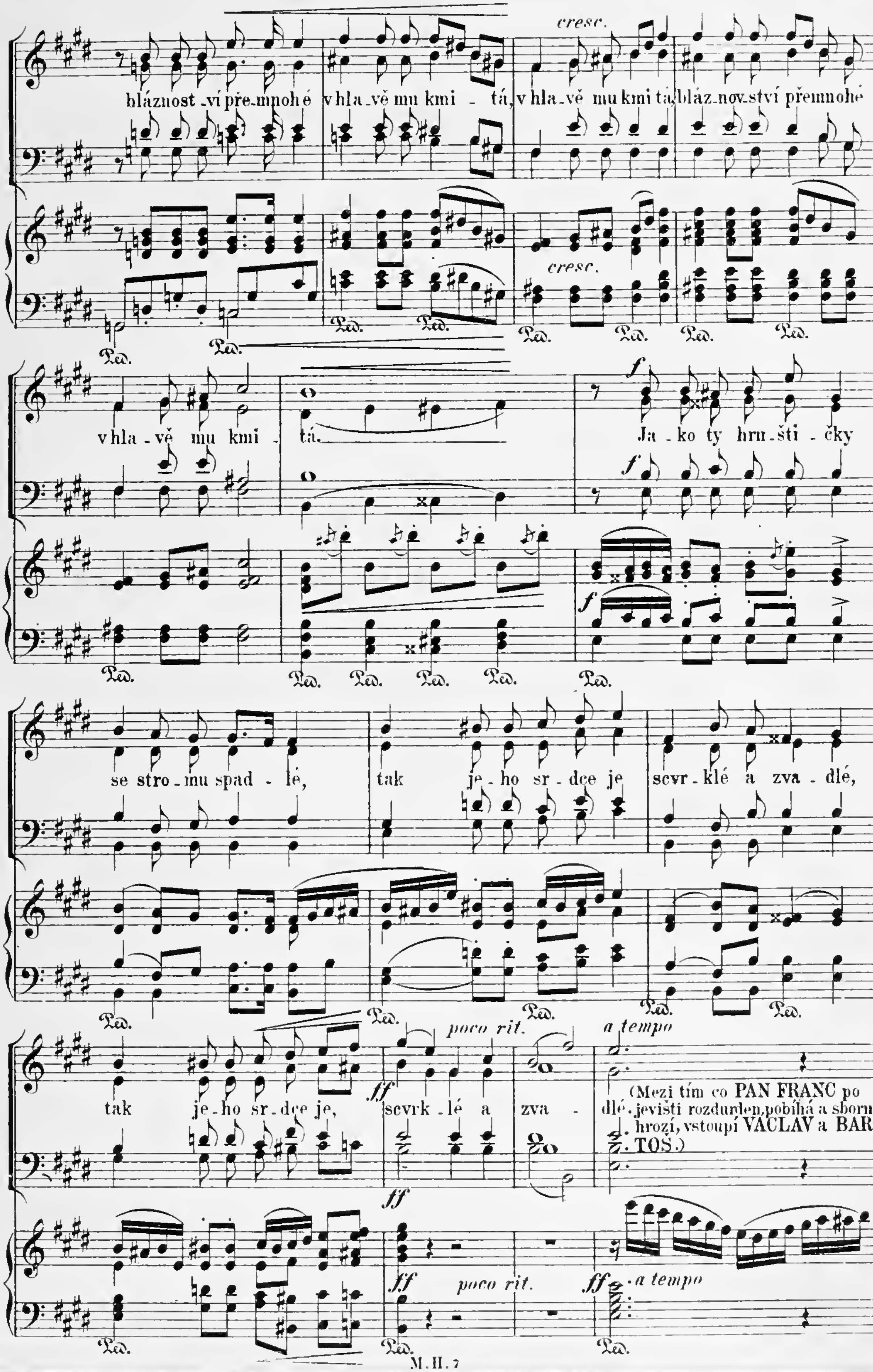

o - naskvíš, jak o - na skvíš lí - bez - ně a mla -
dě, a mla - dě, kéž - se vždy jak o - na skvíš
lí - bez - ně a mla - - dě, kéž se vždy jak o - na skvíš lí - bez -
ně a mla - dě, lí - bez - ně, lí - bez - ně a mla - - - dě
Rů - že, znám - ka pla - men - ná, a sr - dce mé již

ho - - ři, ba — po-demnou ce - - lý mlýn se tou
lá - skou bo - - ří, se tou lás - - kou bo - ří.
Moderato.
HANIČKA (odhodí růži na stůl.)
Ach rů-ží mám v zahra-dě dost; radš chté-labych ně-ja-ký skvost.
P. FRANC.
Aj, ten pro te - be v sr - dci mám, a hu - bič - kou ti
Fagotti.
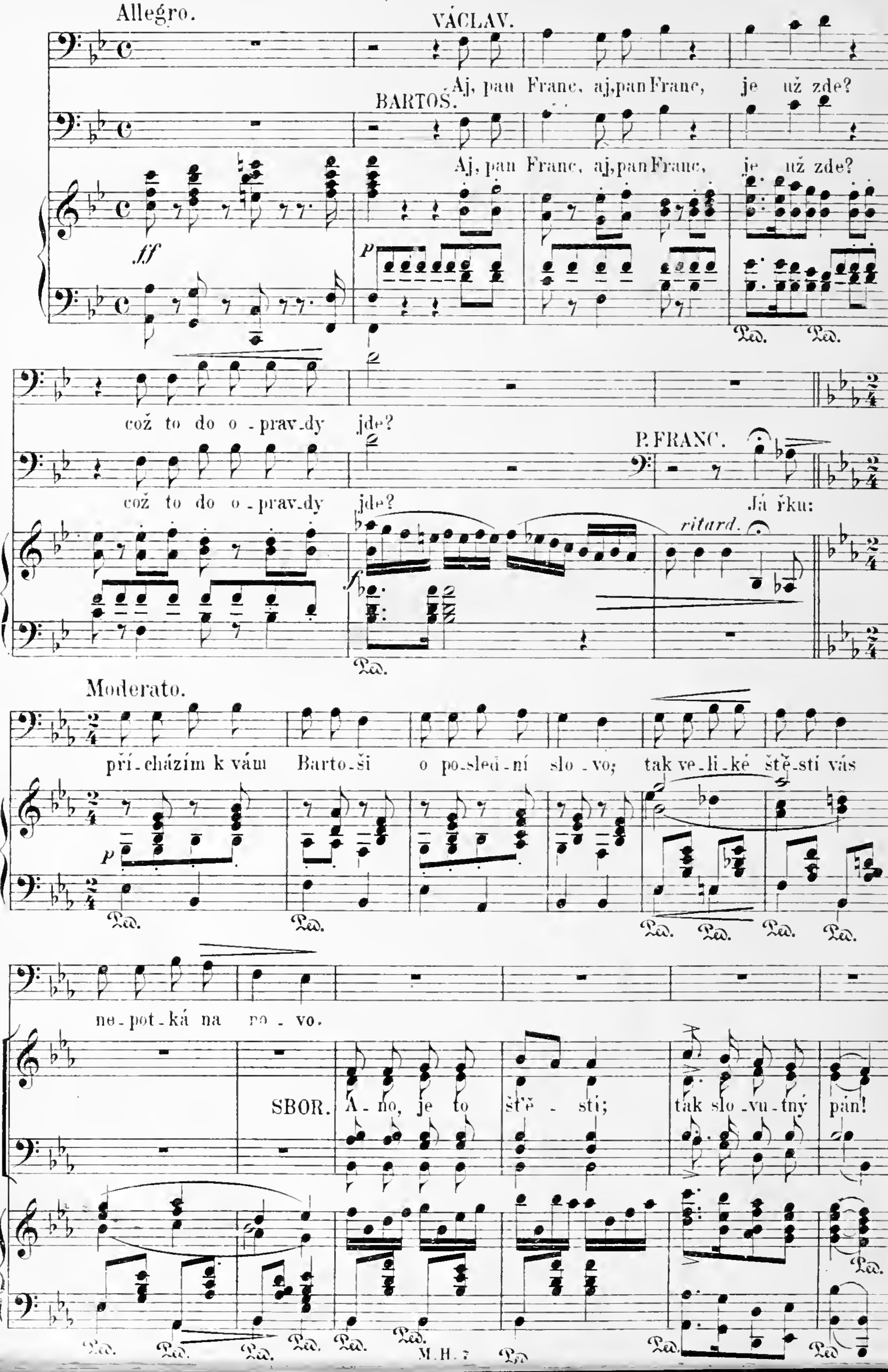

hned ho dám: vímť do - bře, že mne mi - lu - ješ, a mou že žin - kou
chceš i být. Ó mil - ko, věř, že bu - de - me jak an - díl - ko - vé
spo - lu žít, nuž mil - ko, věř, že bu - de - me jak an - díl - ko - vé
cresc.
ritard.
Un poco più.
HANIČKA.
spo - lu žít.
Ještě jsem nepře - mý - šlela o věci
p
té, můj pa - ne; a proto ne - lze ři - ci mi jak, co a
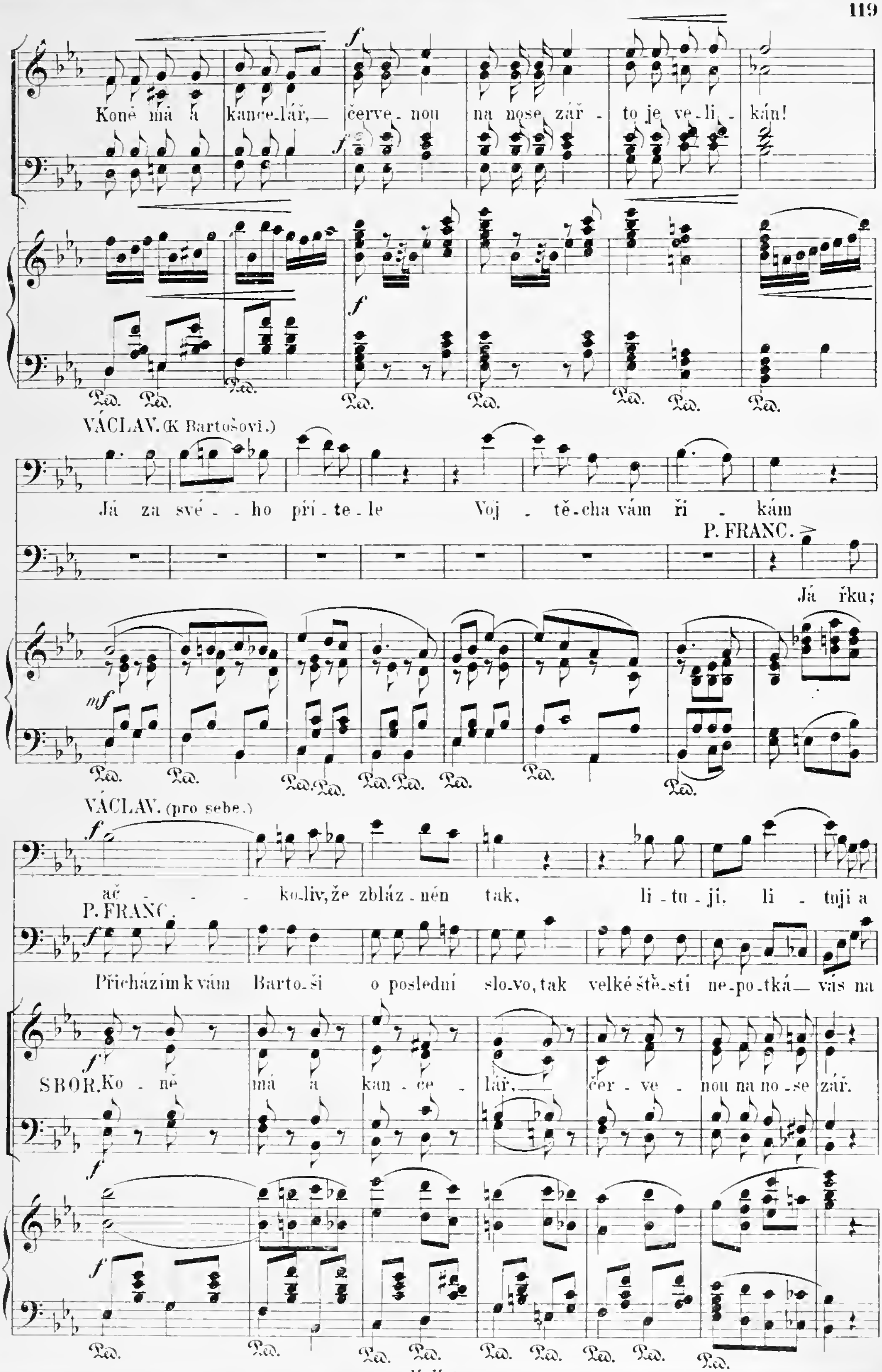

kdy se sta - ne.
Allegro moderato.
SBOR. Počkejte na přes - rok, trochu - li zmládne - te, vla - sy vám naro - stou
tvář zas po - kve - te. Na své pak ná - mluvy do mlý - na přijď - te, a sva - tbu ve - se - lou
s Ha - ni - čkou zřiď - te. A - le když mi - lov - ník let ko - pu již čí - tá,
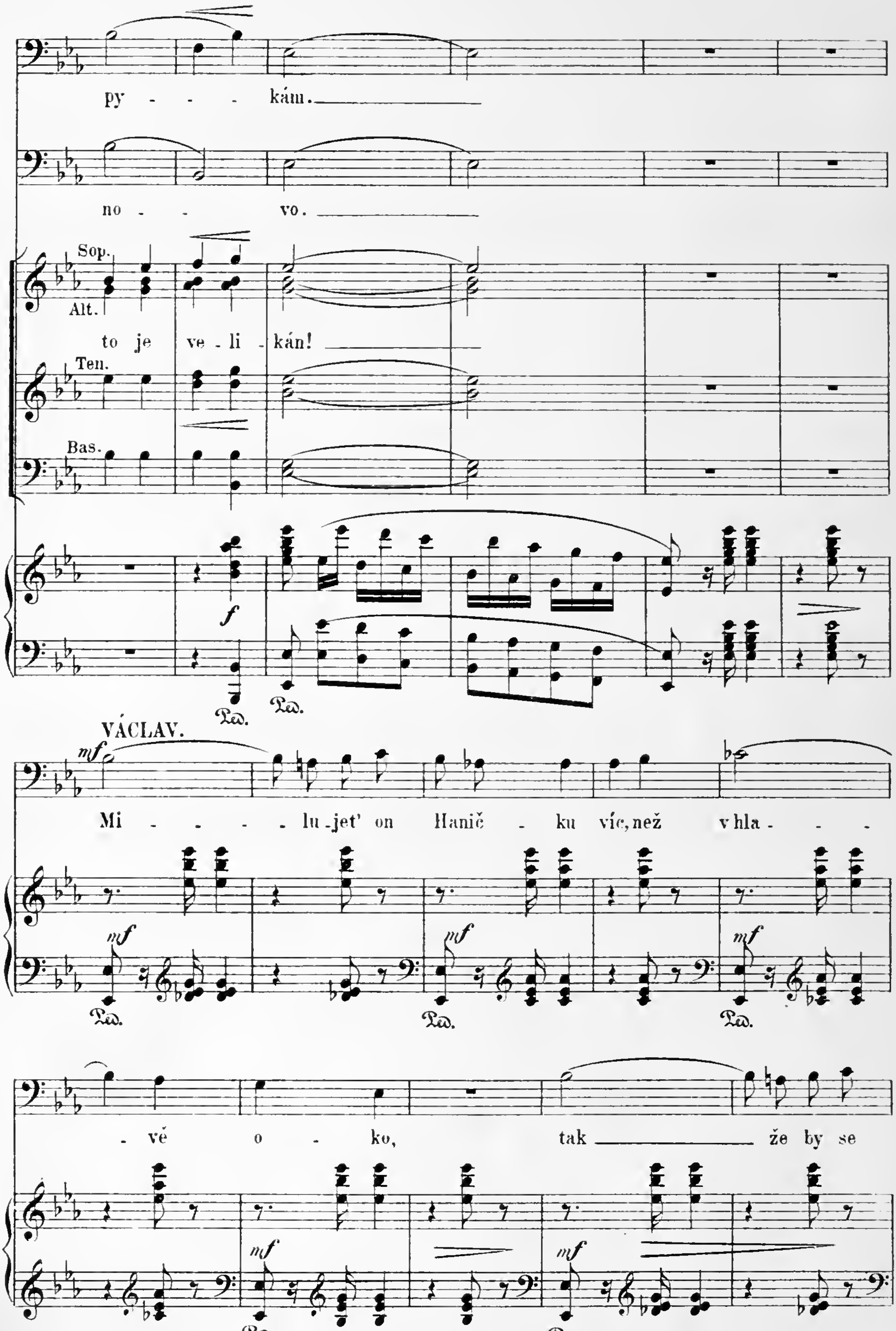

cresc.
bláznost - ví pře - mnohé v hla - vě mu kmi - tá, v hla - vě mu kmi tá, bláz - nov - ství přemnohé
cresc.
Ped.
v hla - vě mu kmi - tá.
f
Ja - ko ty hru - šti - čky
f
se stro - mu spad - lé, tak je - ho sr - dce je scvr - klé a zva - dlé,
poco rit.
a tempo
tak je - ho sr - dce je, scvrk - lé a zva - dlé.
ff
(Mezi tím co PAN FRANC po jevišti rozdurden, pobíhá a sborn hrozí, vstoupí VACLAV a BARTOS.)
ff
poco rit.
ff a tempo
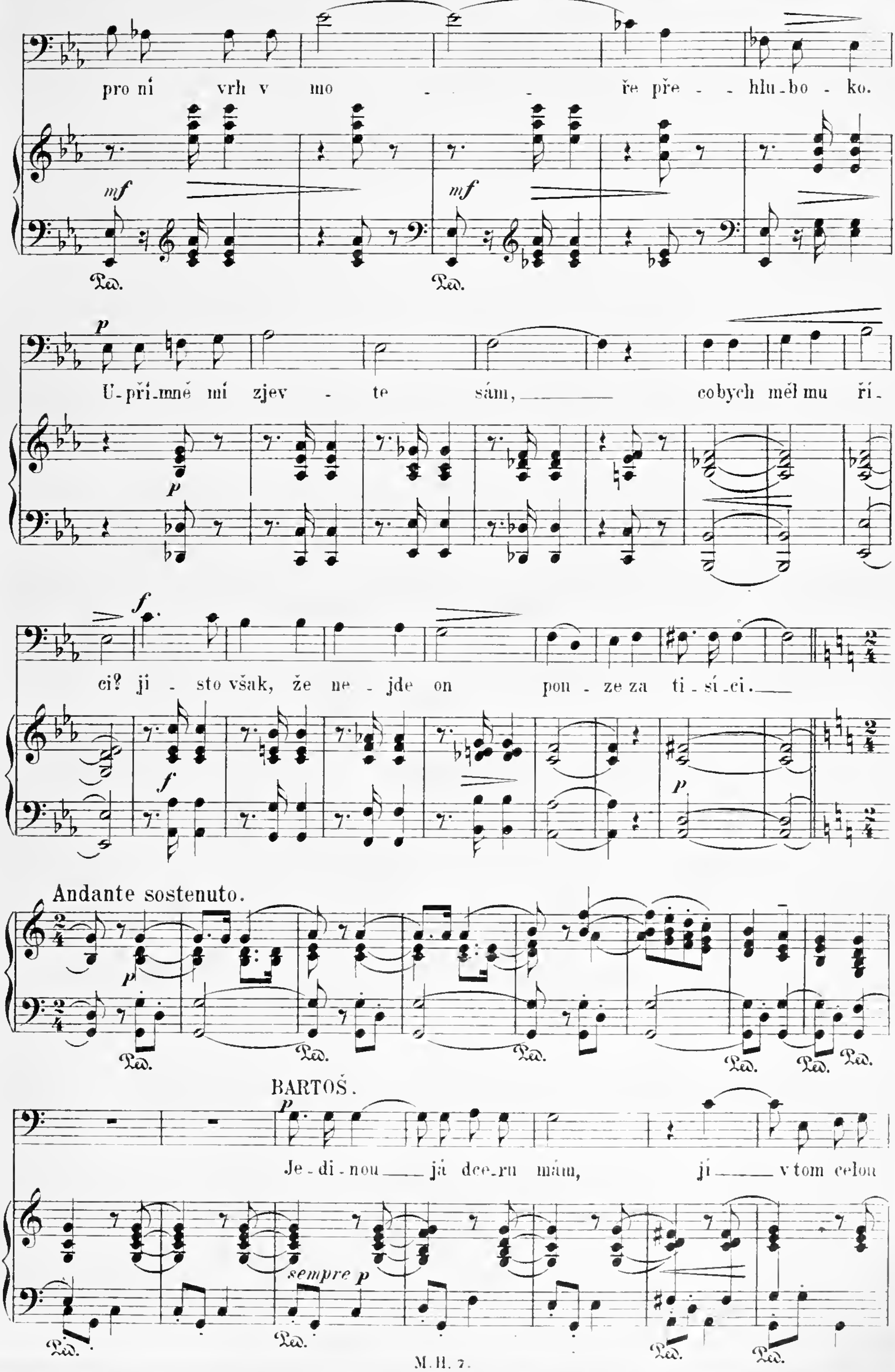
Výstup VI.
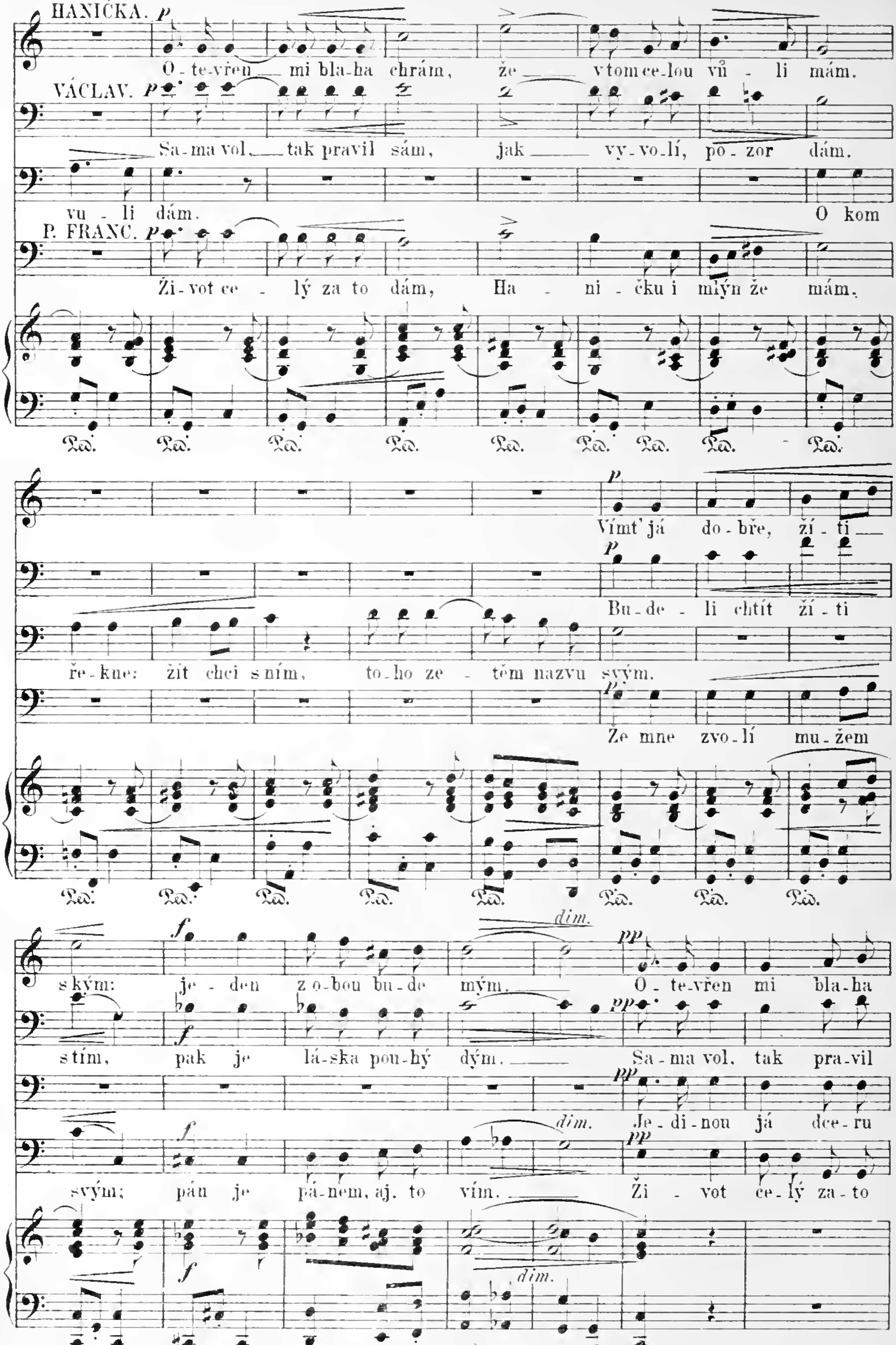
BARTOŠ, VÁCLAV, PŘEDEŠLÍ.
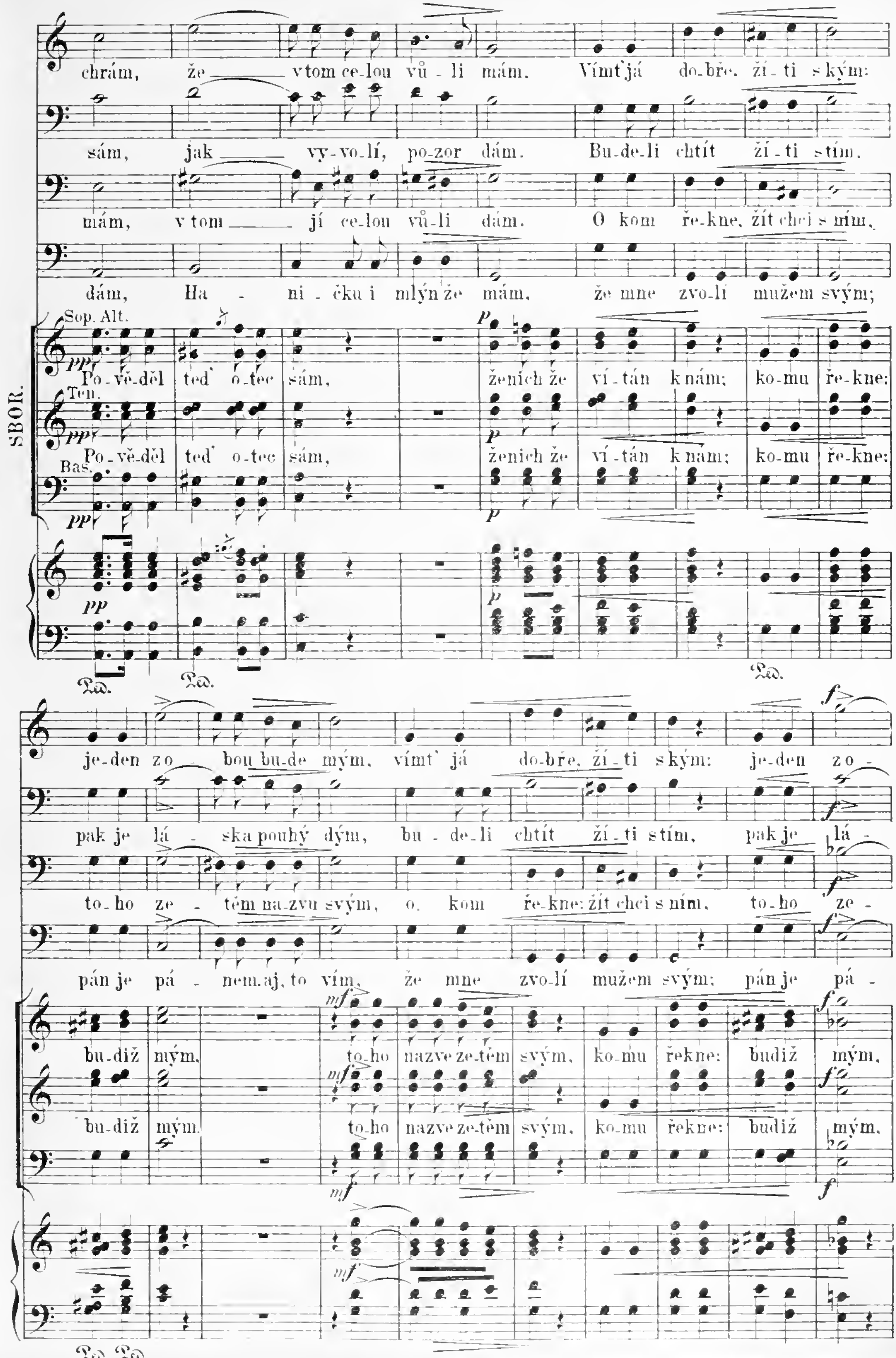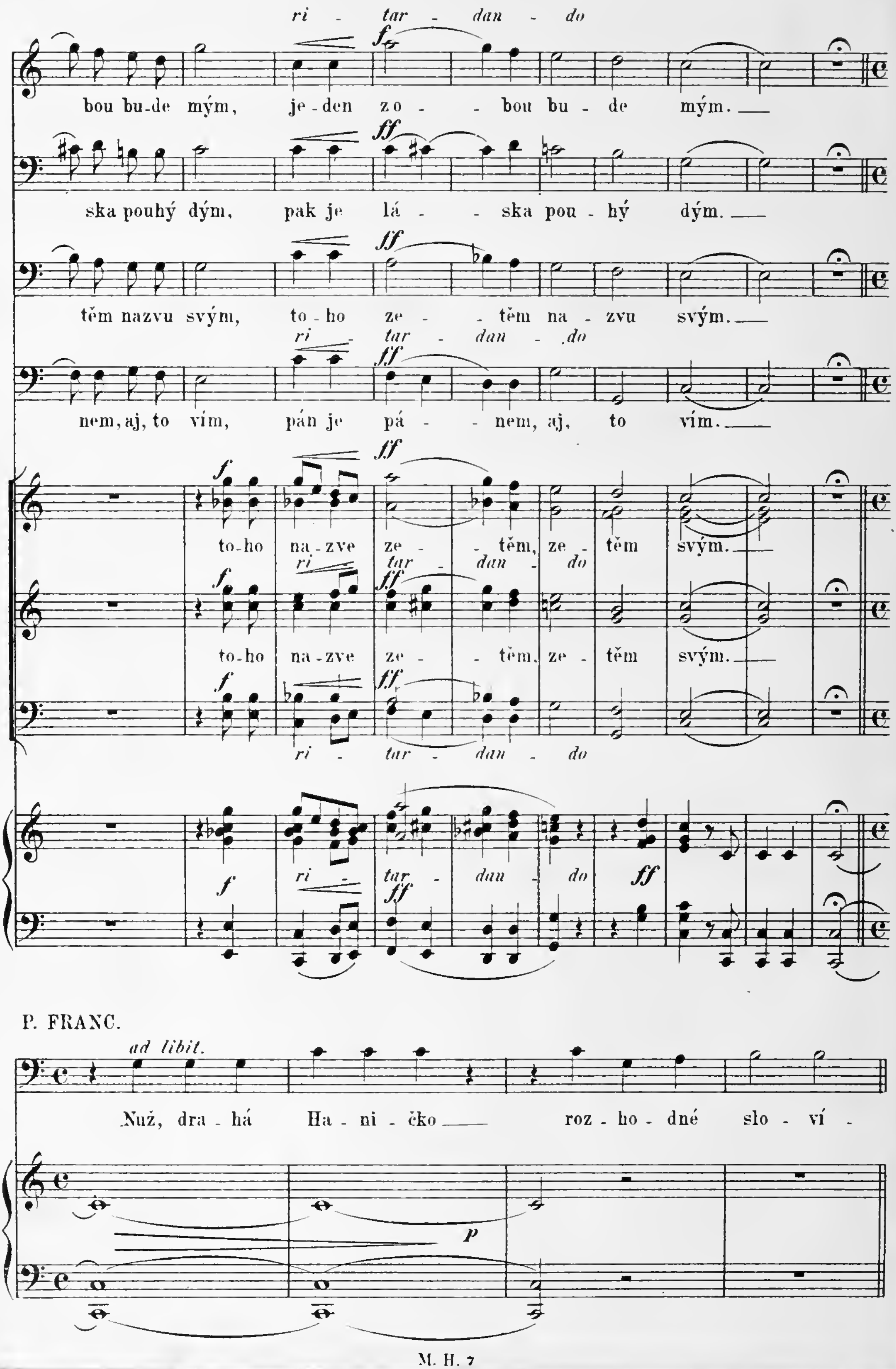

Koně má a kancelář, červenou na nose zář - to je veli - kán!
VÁCLAV. (K Bartošovi.)
Já za své - - ho pří - te - le Voj - tě - cha vám ři - kám
P. FRANC.
Já řku;
VÁCLAV. (pro sebe.)
ač - - - ko-liv, že zbláz - nén tak, li - tu - ji, li - tuji a
P. FRANC.
Přicházím k vám Barto - ši o poslední slo - vo, tak velké ště - stí ne - po - tká - vás na
SBOR. Ko - ně má a kan - ce - lář, čer - ve - nou na no - se zář.

py - - - kám.
no - - vo.
Sop.
Alt.
to je ve - li - kán!
Ten.
Bas.
VÁCLAV.
Mi - - - - lu - jet' on Hanič - ku víc, než v hla - - -
- vě o - ko, tak že by se

pro ní vrh v mo - - ře pře - - hlu - bo - ko.
U - při - mně mi zjev - te sám, cobych měl mu ři - ci? ji - sto však, že ne - jde on pon - ze za ti - sí - ci.
Andante sostenuto.
BARTOŠ.
Je - di - nou já dce - ru mám, ji v tom celou
sempre p
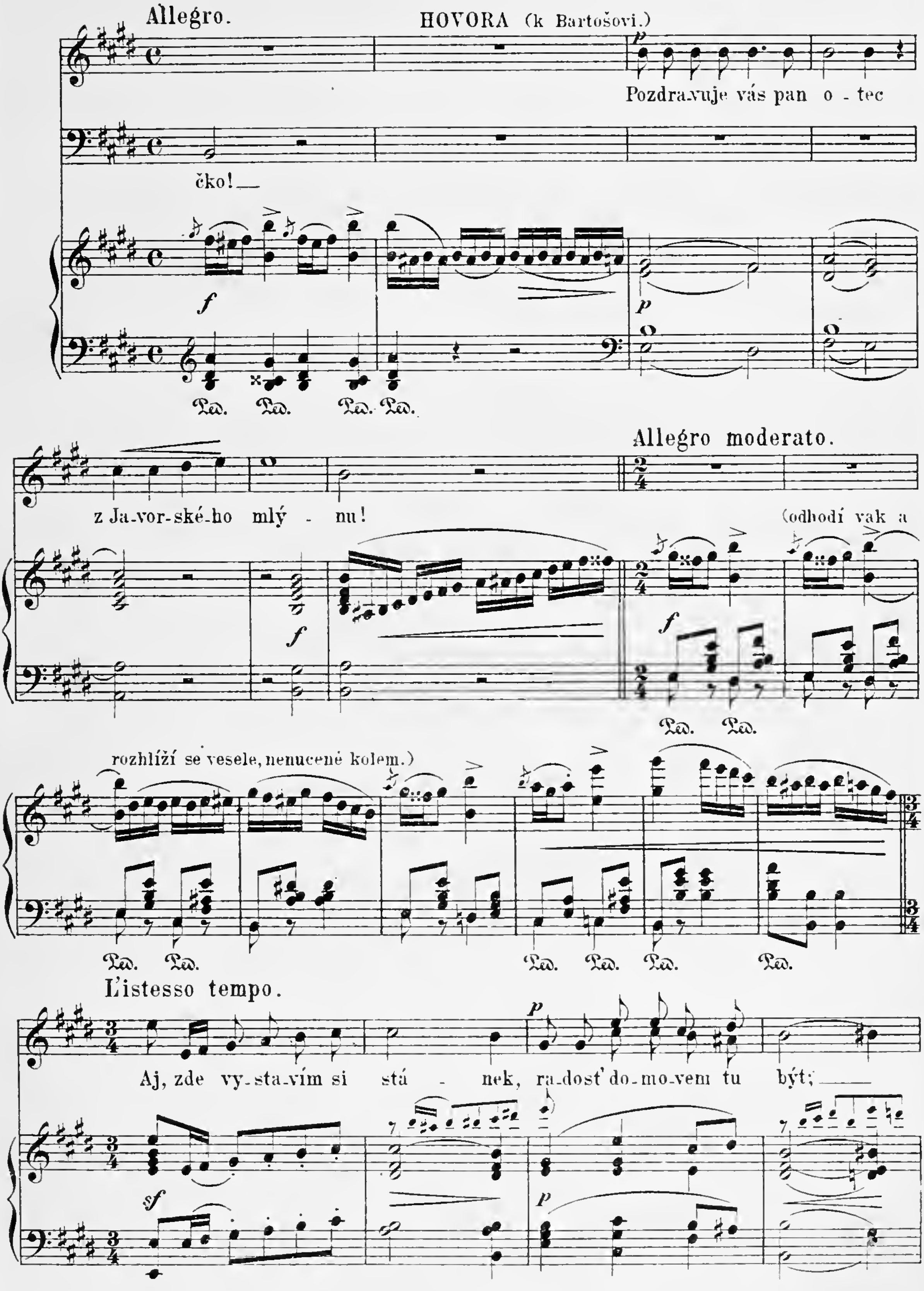

HANIČKA. p
O-te-vřen mi bla-ha chrám, že v tom ce-lou vů - li mám.
VÁCLAV. p
Sa-ma vol, tak pravil sám, jak vy-vo-lí, po-zor dám.
vu - li dám.
O kom
P. FRANC. p
Ži-vot ce - lý za to dám, Ha - ni-čku i mlýn že mám.
p
Vímť já do-bře, ží-ti
p
Bu-de - li chtít ží-ti
ře-kne: žít chci s ním, to-ho ze - těm nazvu svým.
p
Že mne zvo-lí mu-žem
f
s kým: je - den z o-bou bu-de mým.
dim.
pp
O - te-vřen mi bla-ha
f
pp
stím, pak je lá-ska pou-hý dým.
Sa-ma vol. tak pra-vil
pp
f
dim.
Je-di-nou já dce-ru
pp
svým; pán je pá-nem, aj. to vím.
Ži - vot ce-lý za-to
f
dim.
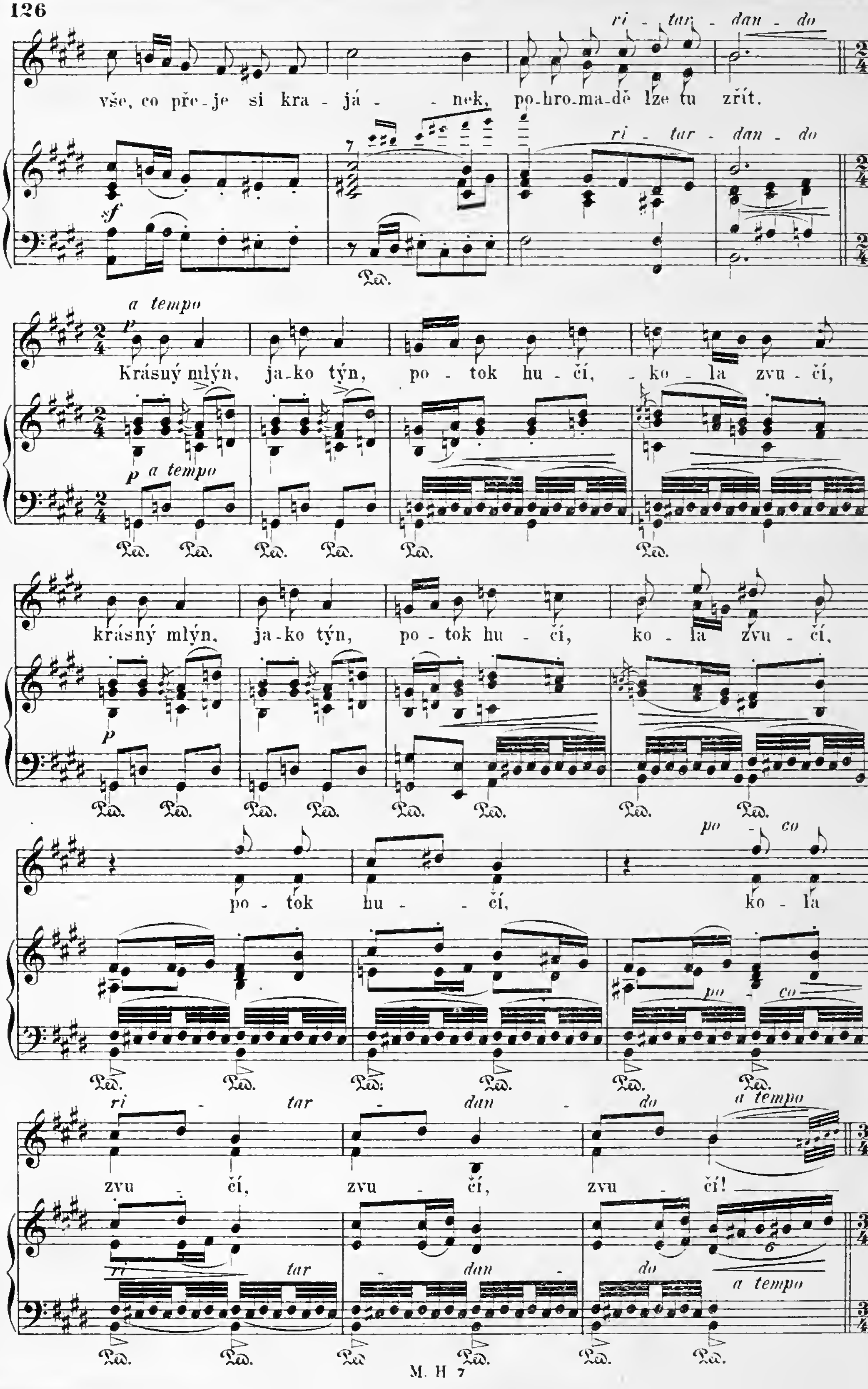

chrám, že v tom ce-lou vů-li mám. Vímť já do-bře, ží-ti s kým:
sám, jak vy-vo-lí, po-zor dám. Bu-de-li chtít ží-ti s tím.
mám, v tom jí ce-lou vů-li dám. O kom ře-kne, žít chci s ním,
dám, Ha-ni-čku i mlýn že mám, že mne zvo-lí mužem svým;
SBOR.
Sop. Alt.
Po-vě-děl teď o-tec sám, ženích že ví-tán k nám; ko-mu ře-kne:
Ten.
Po-vě-děl teď o-tec sám, ženich že ví-tán k nám; ko-mu ře-kne:
Bas.
je-den zo-bou bu-de mým, vímť já do-bře, ží-ti s kým: je-den zo-
pak je lá-ska pouhý dým, bu-de-li chtít ží-ti s tím, pak je lá-
to-ho ze-těm na-zvu svým, o kom ře-kne: žít chci s ním, to-ho ze-
pán je pá-nem, aj, to vím, že mne zvo-lí mužem svým; pán je pá-
bu-diž mým, to-ho nazve ze-těm svým, ko-mu řekne: budiž mým,
bu-diž mým, to-ho nazve ze-těm svým, ko-mu řekne: budiž mým,
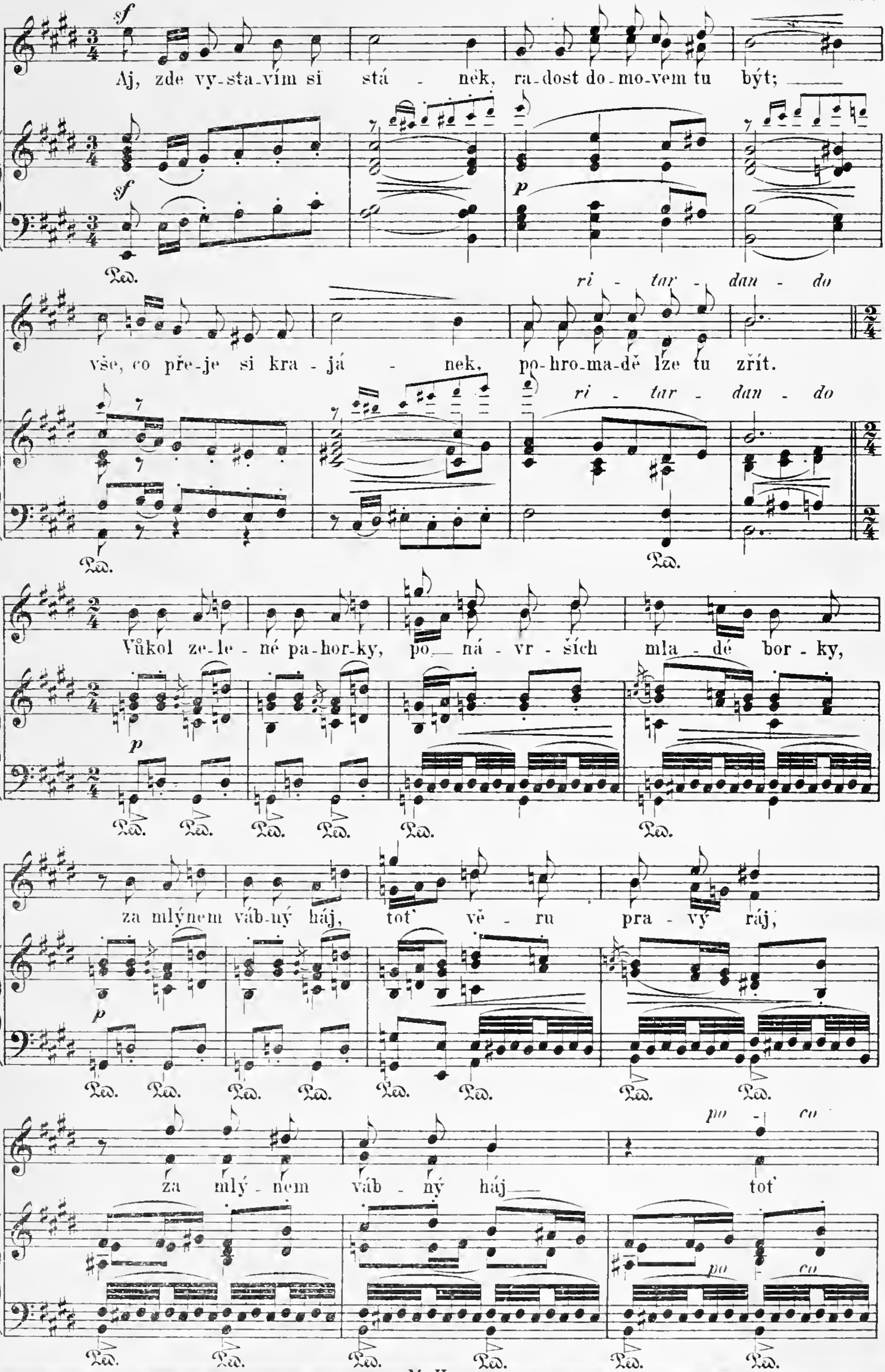

ri - tar - dan - do
bou bu-de mým, je-den zo - - bou bu - de mým.
ska pouhý dým, pak je lá - - ska pou - hý dým.
těm nazvu svým, to-ho ze - - těm na - zvu svým.
ri - tar - dan - do
nem, aj, to vím, pán je pá - - nem, aj, to vím.
to-ho na-zve ze - - těm, ze - těm svým.
ri - tar - dan - do
to-ho na-zve ze - - těm, ze - těm svým.
ri - tar - dan - do
ri - tar - dan - do
P. FRANC.
ad libit.
Nuž, dra-há Ha-ni-čko roz-ho-dné slo-ví -

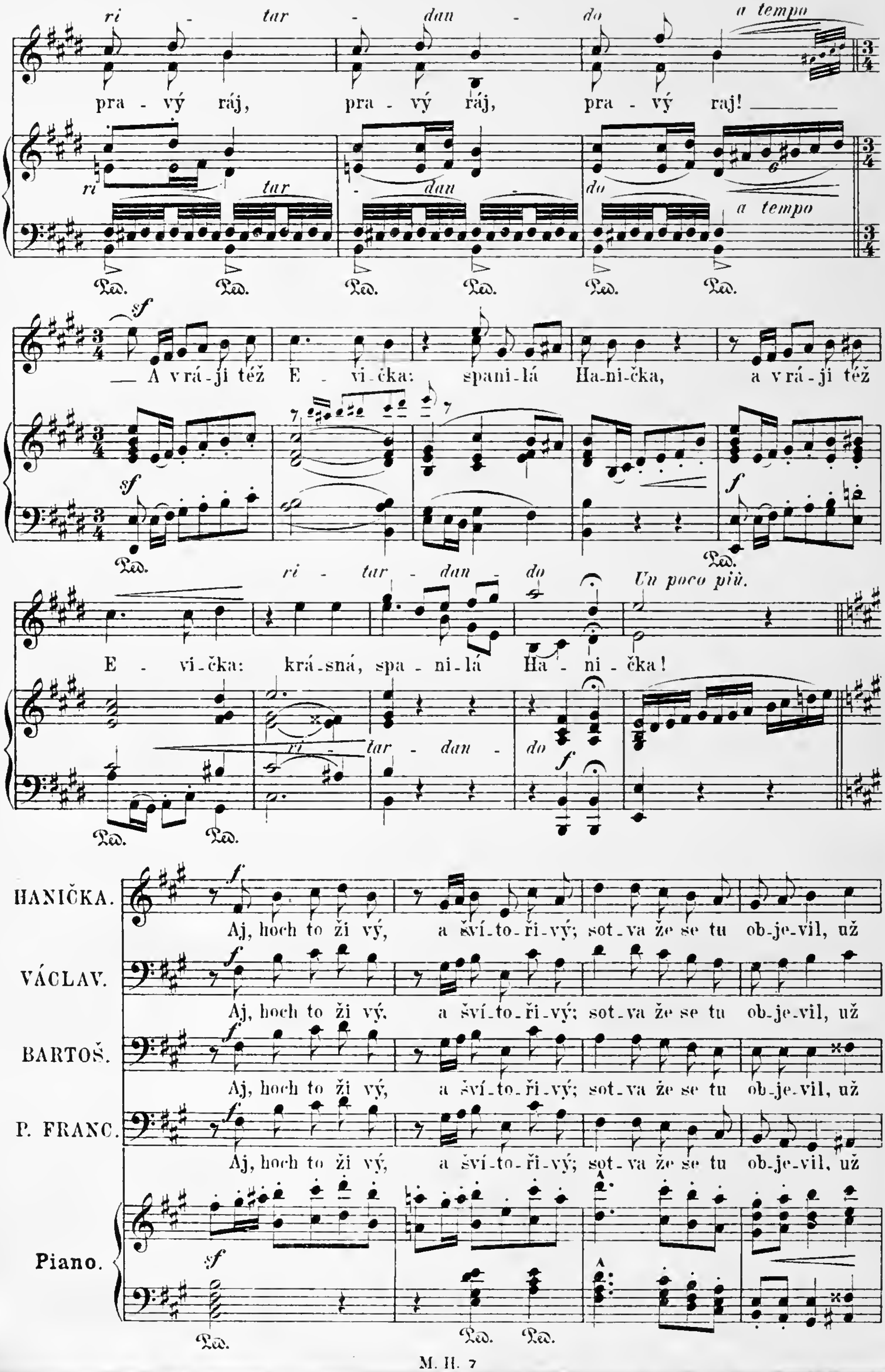
Výstup VII.
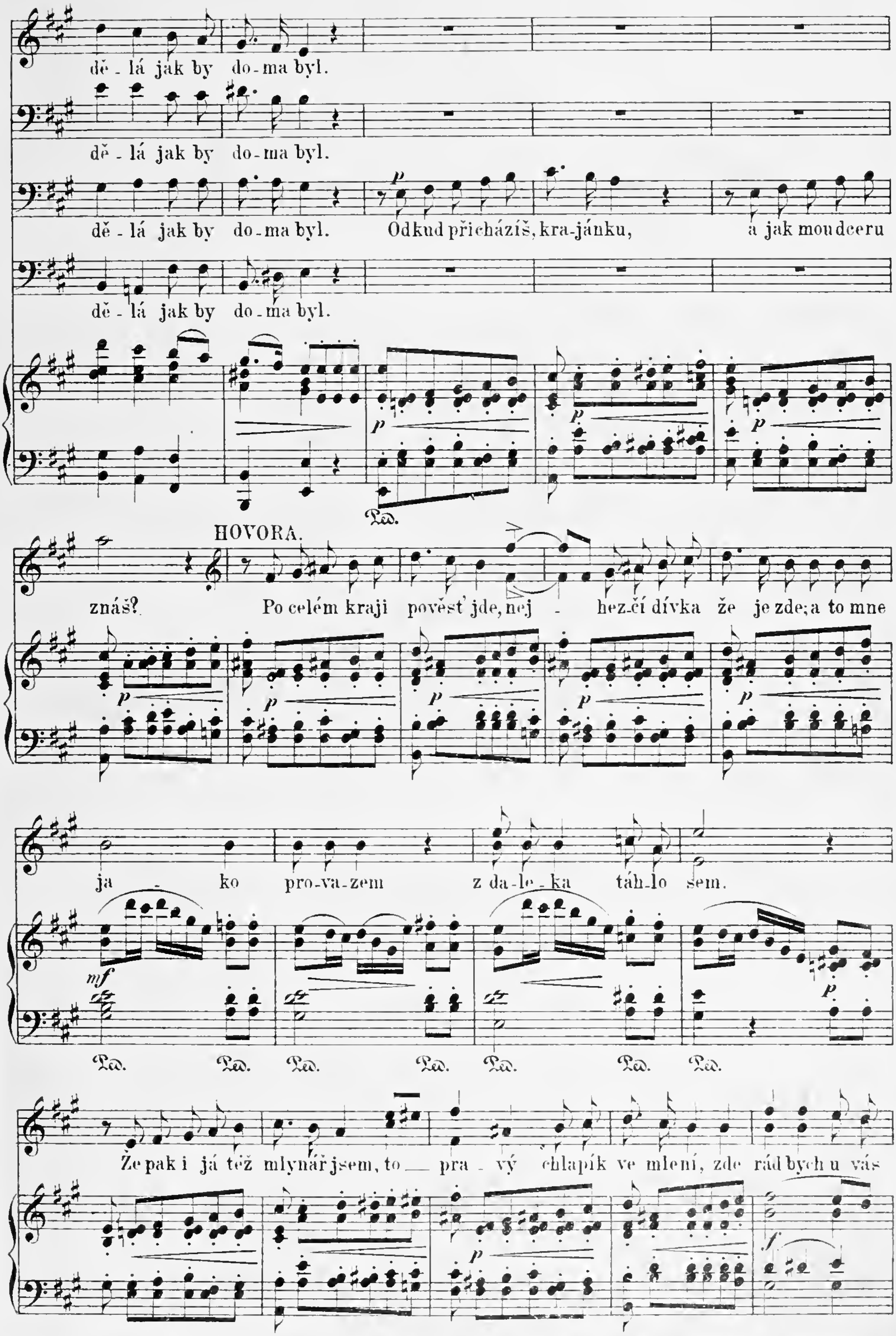
HOVORA (přistrojen jak krajánek s vakem na zádech vstoupí.) PREDEŠLÍ.

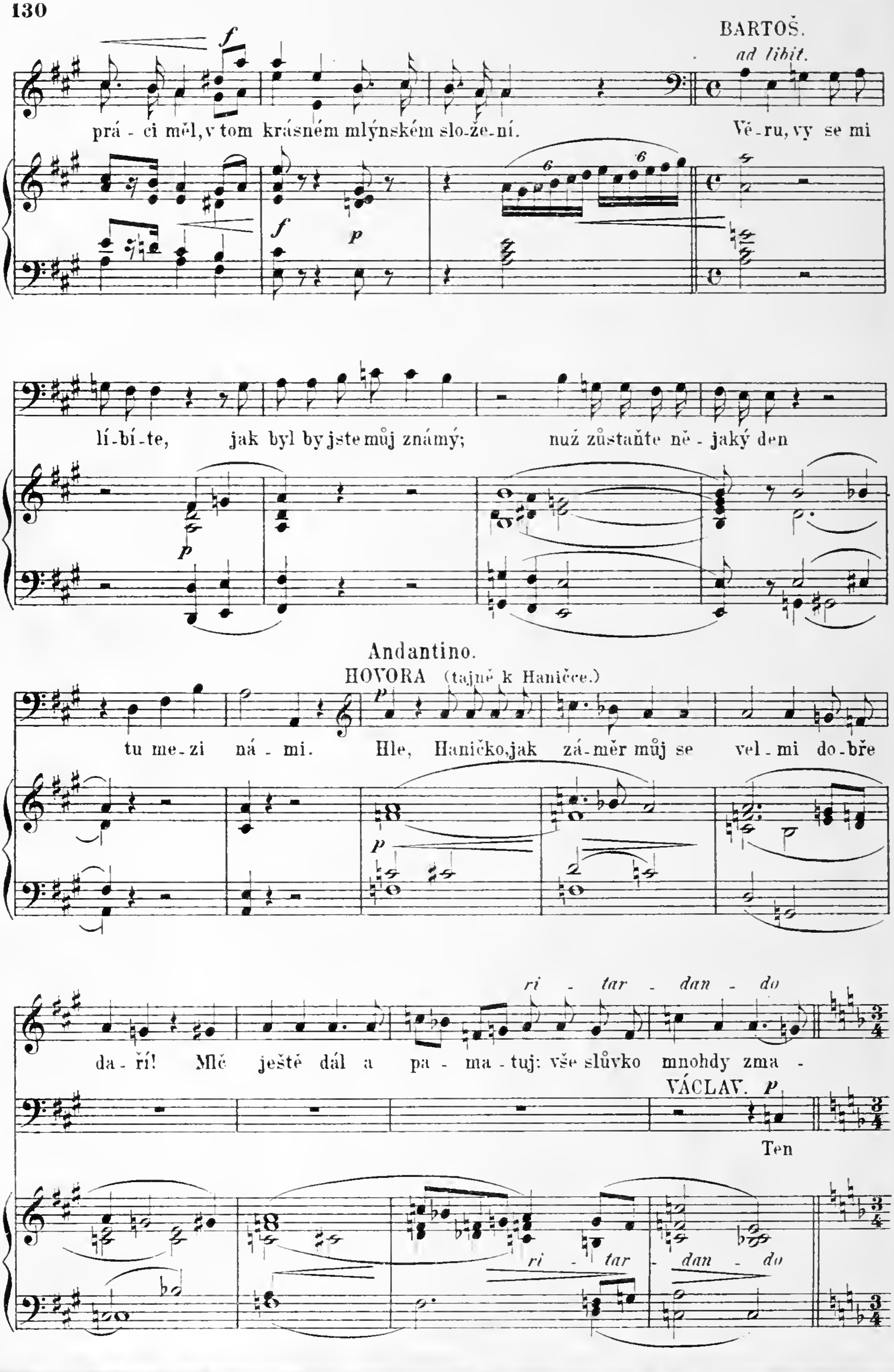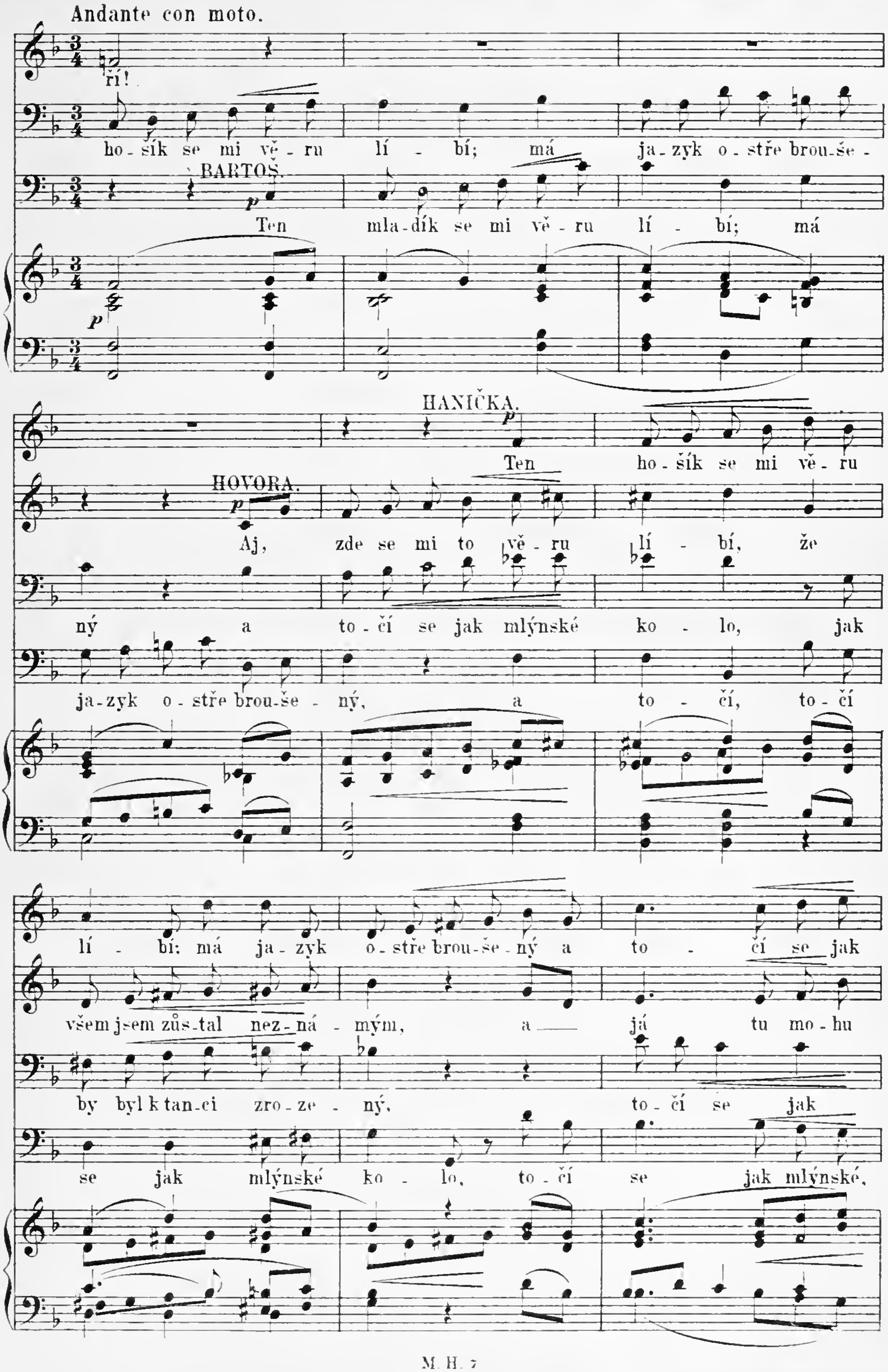

ri - tar - dan - do
vše, co pře-je si kra - já - - nek, po-hro-ma-dě lze tu zřít.
ri - tar - dan - do
a tempo
Krásný mlýn, ja-ko týn, po - tok hu - čí, - ko - la zvu - čí,
a tempo
krásný mlýn, ja-ko týn, po - tok hu - čí, ko - la zvu - čí,
po - co
po - tok hu - - čí, ko - la
ri - tar - dan - do a tempo
zvu - čí, zvu - čí, zvu - čí!
ri tar - dan - do a tempo
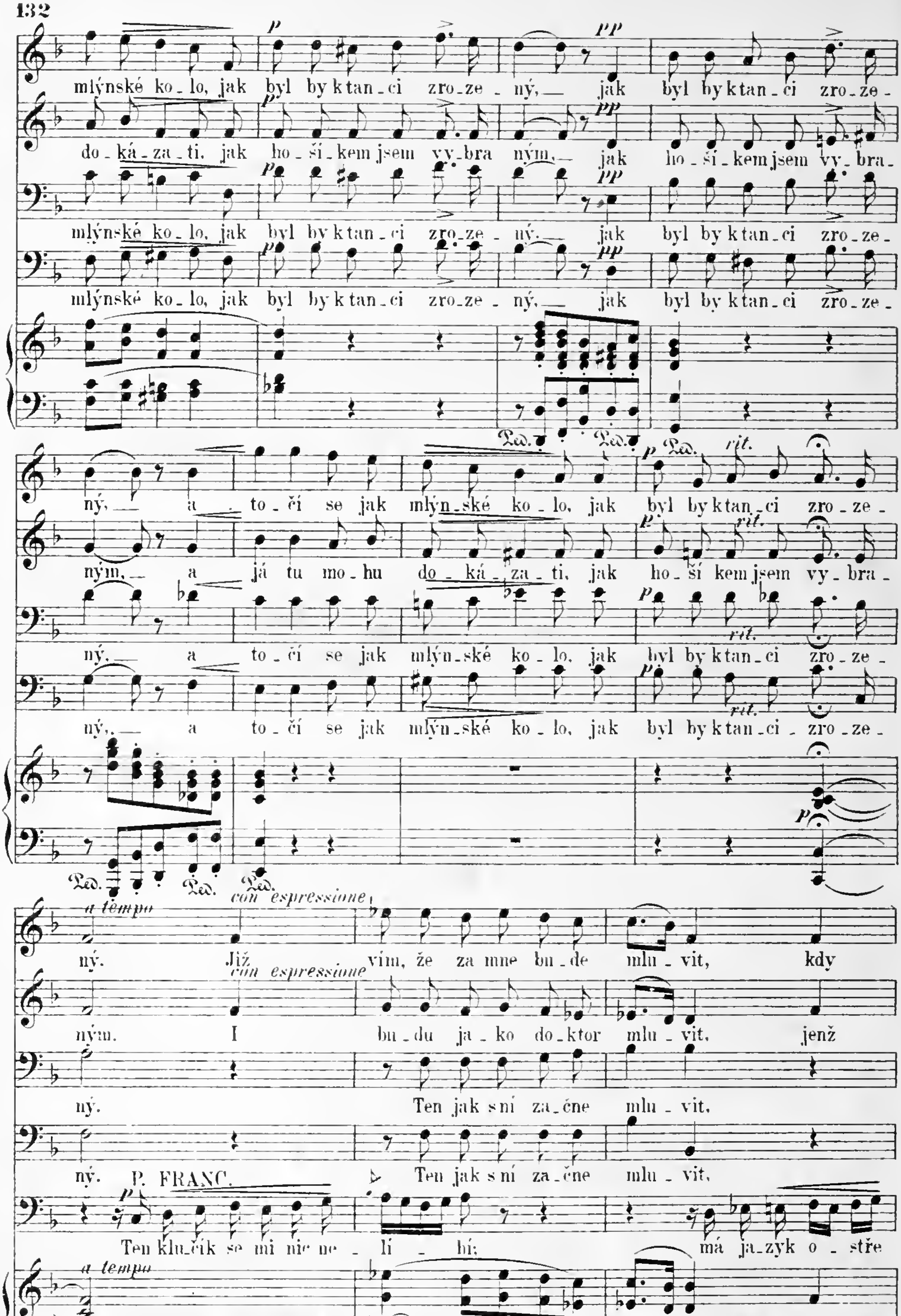

sf
Aj, zde vy-sta-vím si stá - nek, ra-dost do-mo-vem tu být;
sf
p
ri - tar - dan - do
vše, co pře-je si kra-já - nek, po-hro-ma-dě lze tu zřít.
ri - tar - dan - do
Vůkol ze-le - né pa-hor-ky, po ná - vr - ších mla - dé bor - ky,
p
za mlýnem váb-ný háj, toť vě - ru pra - vý ráj,
p
po - co
za mlý - nem váb - ný háj toť
po - co
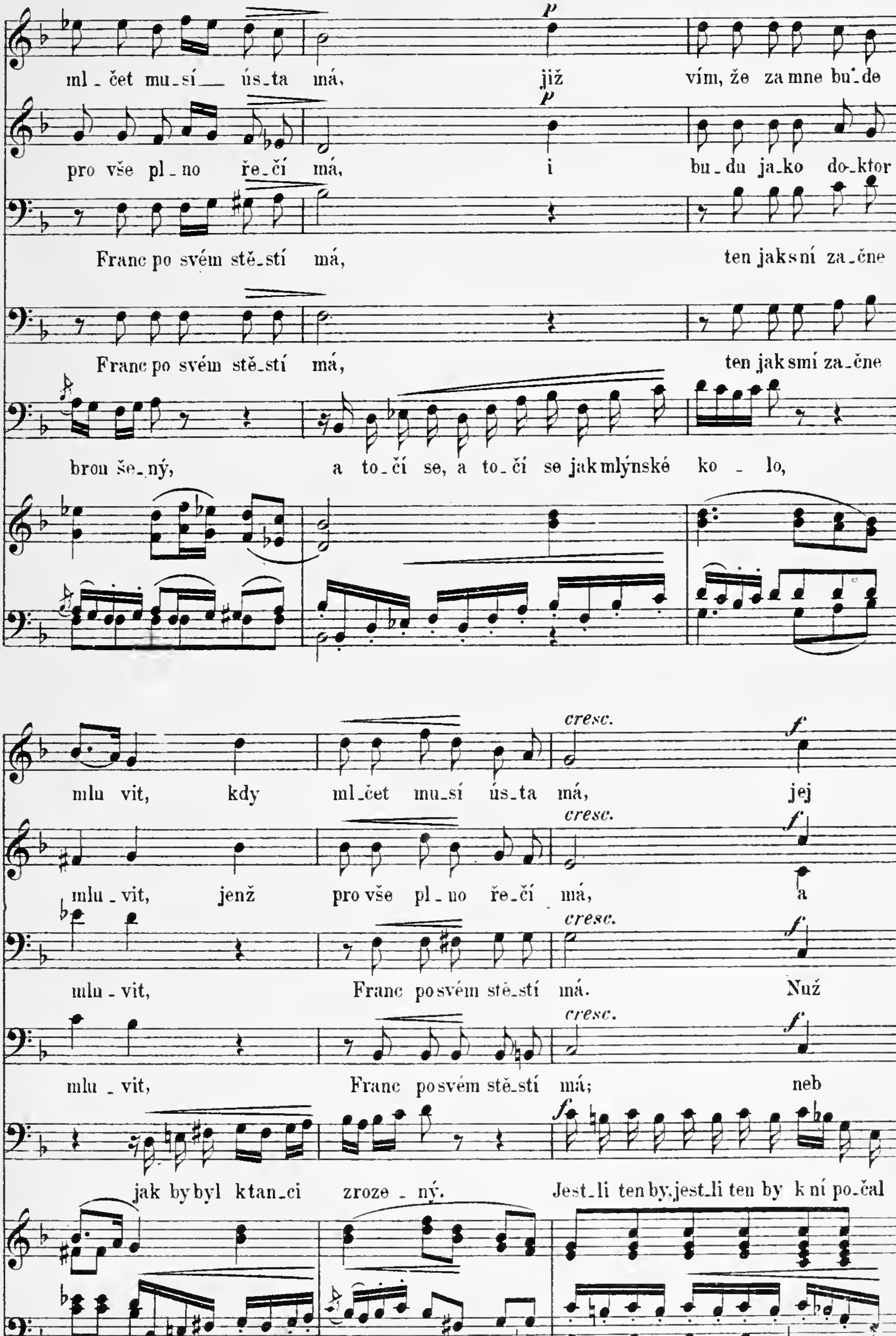

ri - tar - dan - do
a tempo
pra - vý ráj, pra - vý ráj, pra - vý raj!
ri - tar - dan - do
a tempo
A v rá - ji též E - vi - čka: spani - lá Ha - ni - čka, a v rá - ji též
ri - tar - dan - do
Un poco più.
E - vi - čka: krá - sná, spa - ni - lá Ha - ni - čka!
ri - tar - dan - do
HANIČKA.
Aj, hoch to ži vý, a šví - to - ři - vý; sot - va že se tu ob - je - vil, už
VÁCLAV.
Aj, hoch to ži vý, a šví - to - ři - vý; sot - va že se tu ob - je - vil, už
BARTOŠ.
Aj, hoch to ži vý, a šví - to - ři - vý; sot - va že se tu ob - je - vil, už
P. FRANC.
Aj, hoch to ži vý, a šví - to - ři - vý; sot - va že se tu ob - je - vil, už
Piano.
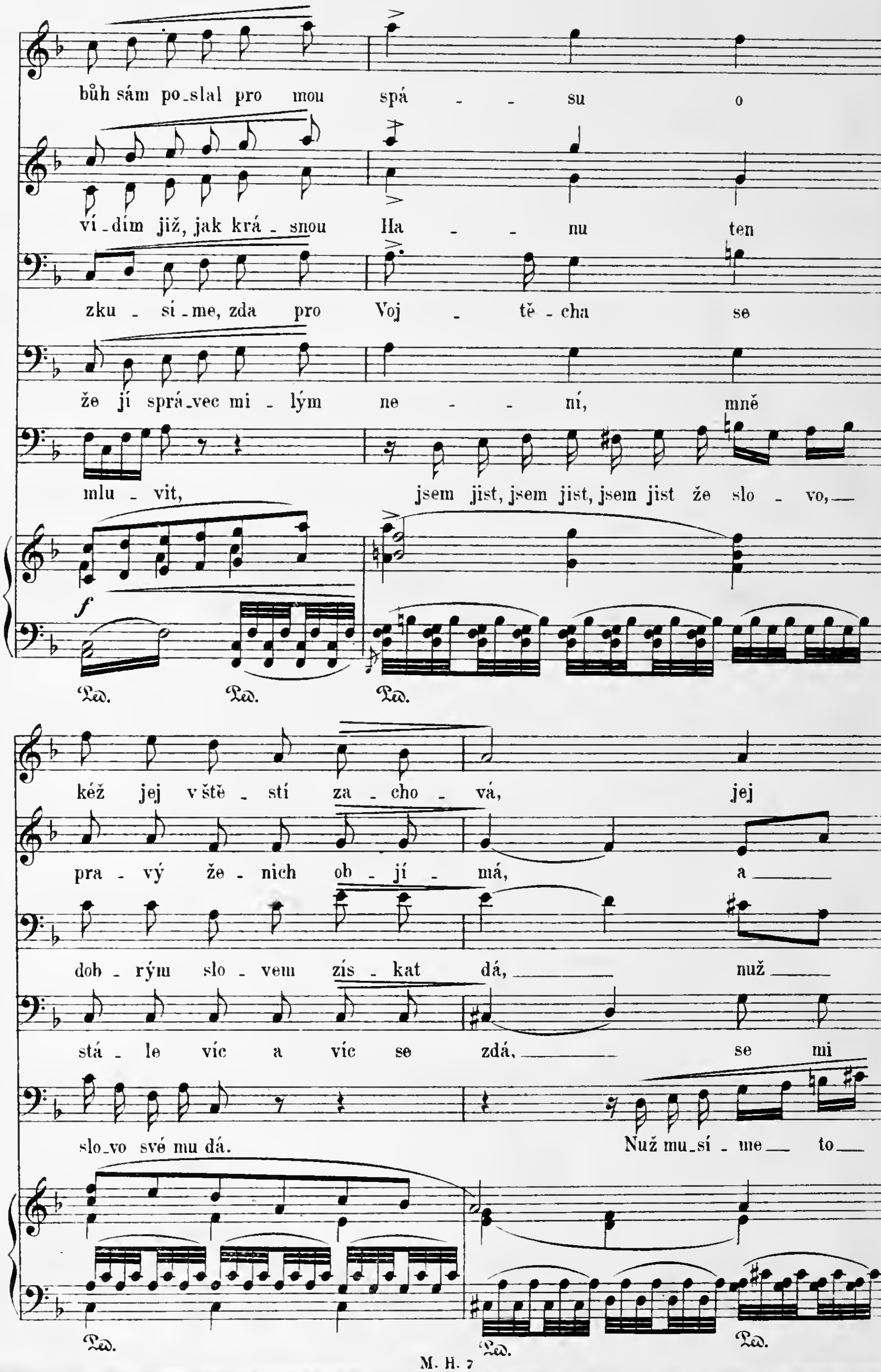

dě - lá jak by do - ma byl.
dě - lá jak by do - ma byl.
dě - lá jak by do - ma byl. Odkud přicházíš, kra - jánku, a jak moudceru
dě - lá jak by do - ma byl.
HOVORA.
znáš? Po celém kraji pověsť jde, nej - hez - čí dívka že je zde; a to mne
ja - ko pro - va - zem z da - le - ka táh - lo sem.
Že pak i já též mlynář jsem, to pra - vý chlapík ve mlení, zde rád bych u vás
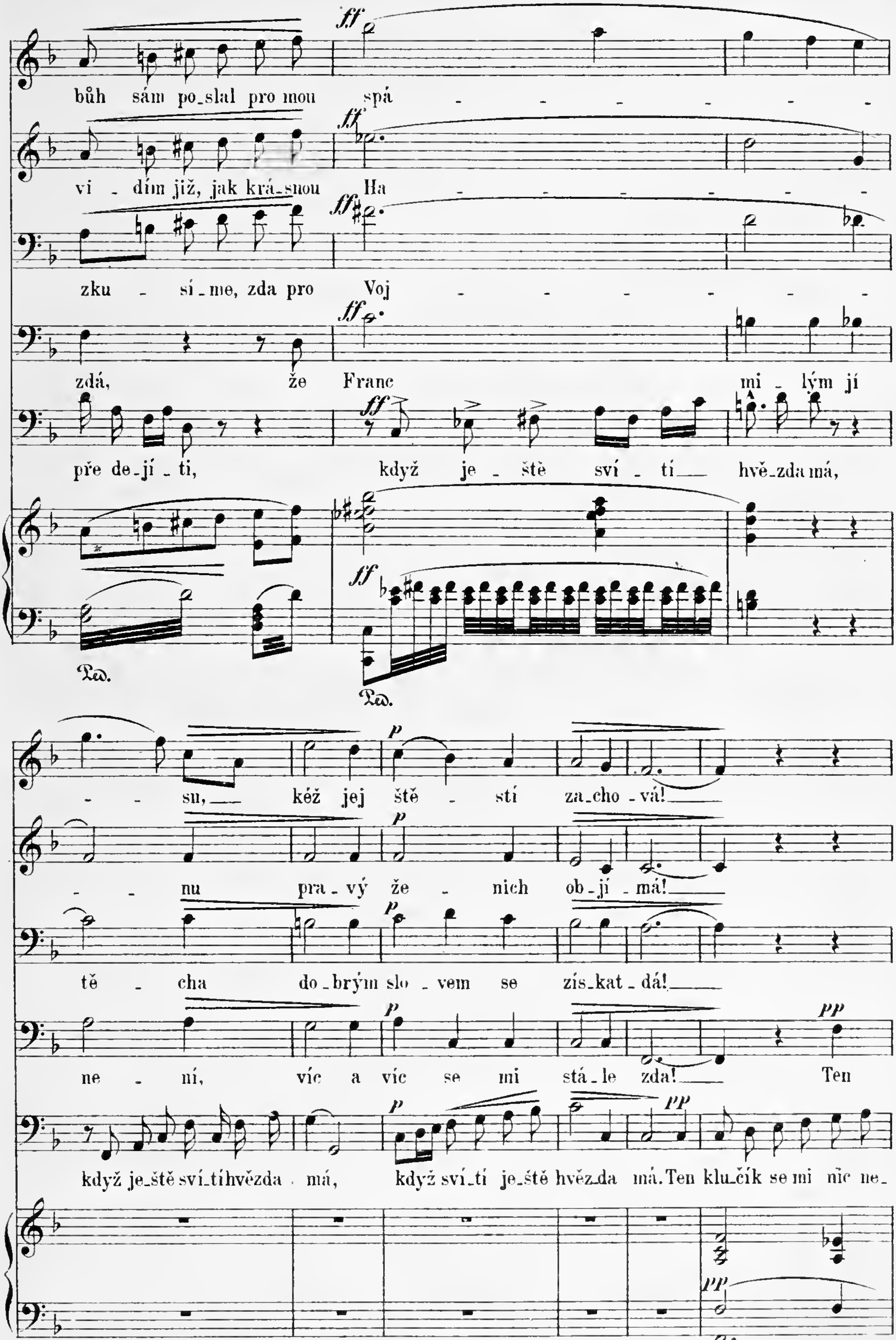

BARTOŠ.
ad libit.
prá - ci měl, v tom krásném mlýnském slo-že-ní.
Vě-ru, vy se mi
lí-bí-te, jak byl by jste můj známý; nuž zůstaňte ně - jaký den
tu me-zi ná - mi.
Andantino.
HOVORA (tajně k Haničce.)
Hle, Haničko, jak zá-měr můj se vel-mi do-bře
da-ří! Mlč ještě dál a pa - ma-tuj: vše slůvko mnohdy zma -
ri - tar - dan - do
VÁCLAV.
Ten
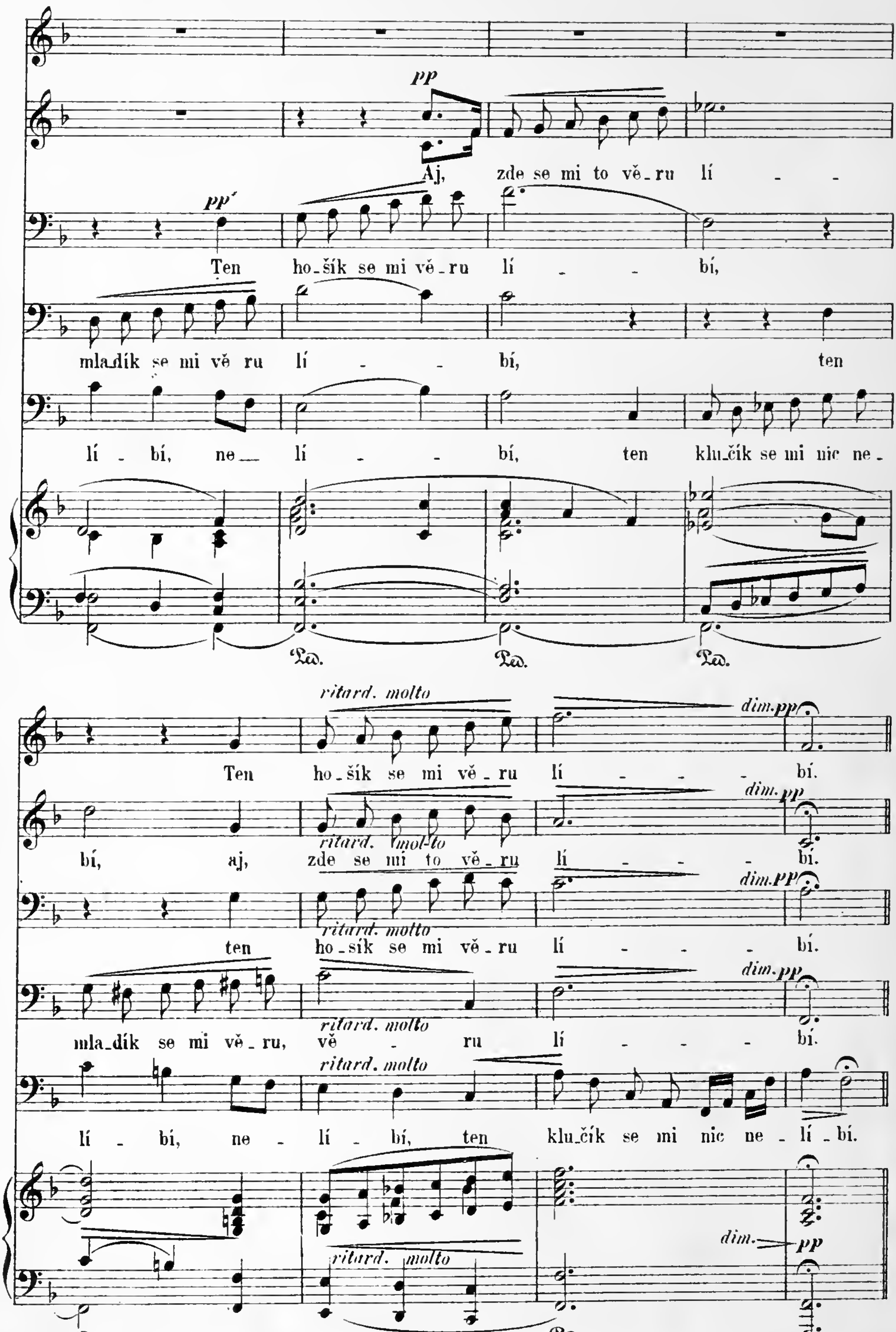

Andante con moto.
ří!
ho-šík se mi vě-ru lí-bí; má ja-zyk o-stře brou-še-
BARTOŠ.
Ten mla-dík se mi vě-ru lí-bí; má
HANIČKA.
Ten ho-šík se mi vě-ru
HOVORA.
Aj, zde se mi to vě-ru lí-bí, že
ný a to-čí se jak mlýnské ko-lo, jak
ja-zyk o-stře brou-še-ný, a to-čí, to-čí
lí-bí; má ja-zyk o-stře brou-še-ný a to-čí se jak
všem jsem zůs-tal nez-ná-mým, a já tu mo-hu
by byl k tan-ci zro-ze-ný, to-čí se jak
se jak mlýnské ko-lo, to-čí se jak mlýnské,

mlýnské ko_lo, jak byl by k tan_ci zro_ze_ný,— jak byl by k tan_ci zro_ze_
do_ká_za_ti. jak ho_ši_kem jsem vy_bra ným,— jak ho_ši_kem jsem vy_bra_
mlýnské ko_lo, jak byl by k tan_ci zro_ze_ný,— jak byl by k tan_ci zro_ze_
mlýnské ko_lo, jak byl by k tan_ci zro_ze_ný,— jak byl by k tan_ci zro_ze_
rit.
ný,— a to_čí se jak mlýn_ské ko_lo, jak byl by k tan_ci zro_ze_
ným,— a já tu mo_hu do_ká_za_ti, jak ho_ši kem jsem vy_bra_
ný,— a to_čí se jak mlýn_ské ko_lo, jak byl by k tan_ci zro_ze_
ný,— a to_čí se jak mlýn_ské ko_lo, jak byl by k tan_ci_zro_ze_
a tempo
con espressione
ný. Již vím, že za mne bu_de mlu_vit, kdy
con espressione
ným. I bu_du ja_ko do_ktor mlu_vit, jenž
ný. Ten jak s ní za_čne mlu_vit,
ný. Ten jak s ní za_čne mlu_vit,
P. FRANC.
Ten klu_čík se mi nic ne_li_bí; má ja_zyk o_stře
a tempo

p
ml_čet mu_sí ús_ta má, již vím, že za mne bu_de
p
pro vše pl_no ře_čí má, i bu_du ja_ko do_ktor
Franc po svém stě_stí má, ten jaksní za_čne
Franc po svém stě_stí má, ten jak smí za_čne
bron še_ný, a to_čí se, a to_čí se jak mlýnské ko - lo,
cresc. f
mlu vit, kdy ml_čet mu_sí ús_ta má, jej
cresc. f
mlu_vit, jenž pro vše pl_no ře_čí má, a
cresc. f
mlu_vit, Franc po svém stě_stí má. Nuž
cresc. f
mlu_vit, Franc po svém stě_stí má; neb
f
jak by byl k tan_ci zroze_ný. Jest_li ten by, jest_li ten by k ní po_čal
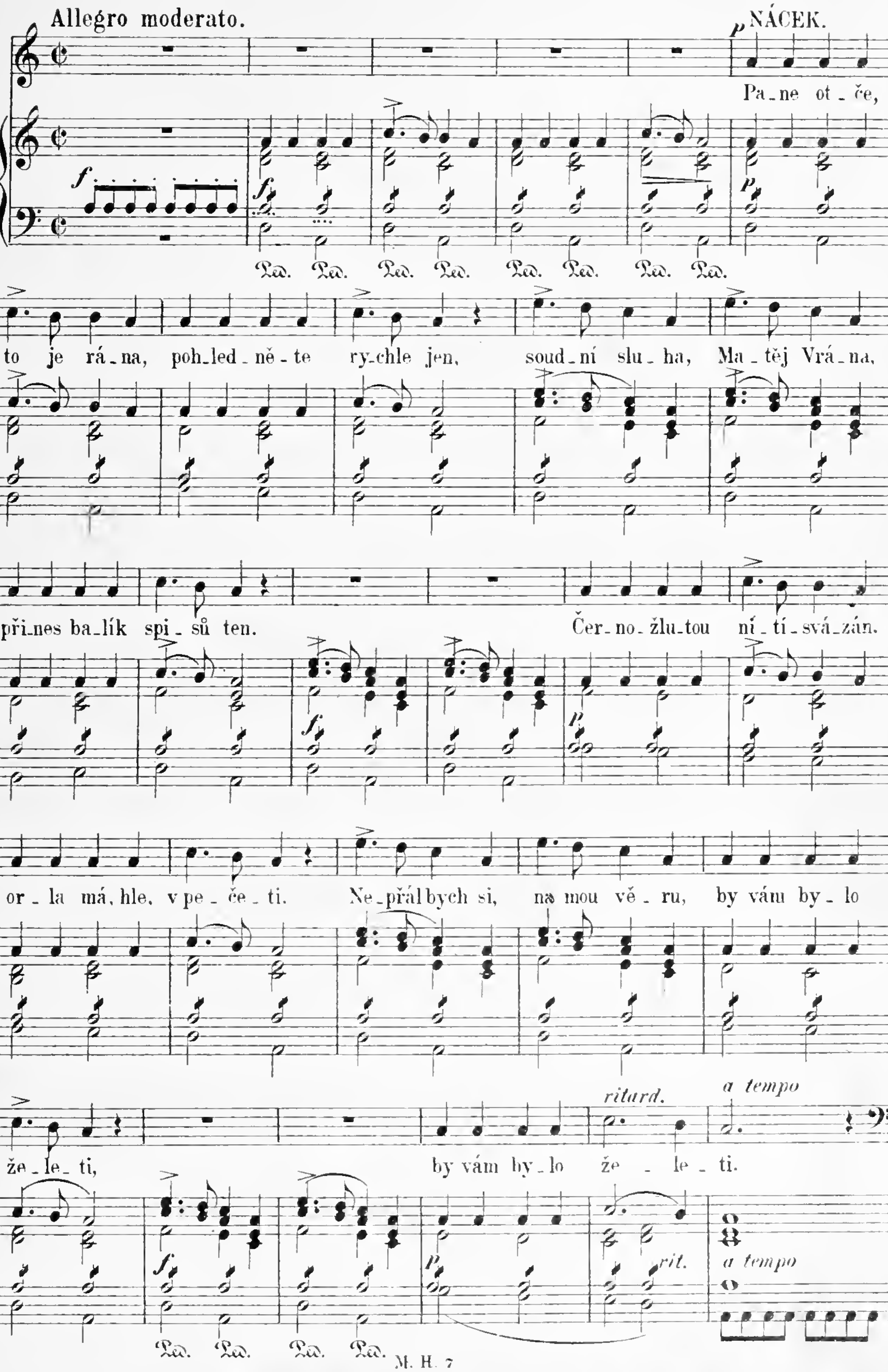

bůh sám po_slal pro mou spá - - su o
ví_dím již, jak krá_snou Ha - - nu ten
zku_si_me, zda pro Voj - tě_cha se
že jí sprá_vec mi_lým ne - - ní, mně
mlu_vit, jsem jist, jsem jist, jsem jist že slo - vo,
Ped. Ped. Ped.
kéž jej v ště_stí za_cho_vá, jej
pra_vý že_nich ob_jí_má, a
dob_rým slo_vem zís_kat dá, nuž
stá_le víc a víc se zdá, se mi
slo_vo své mu dá. Nuž mu_sí_me to
Ped. Ped. Ped.
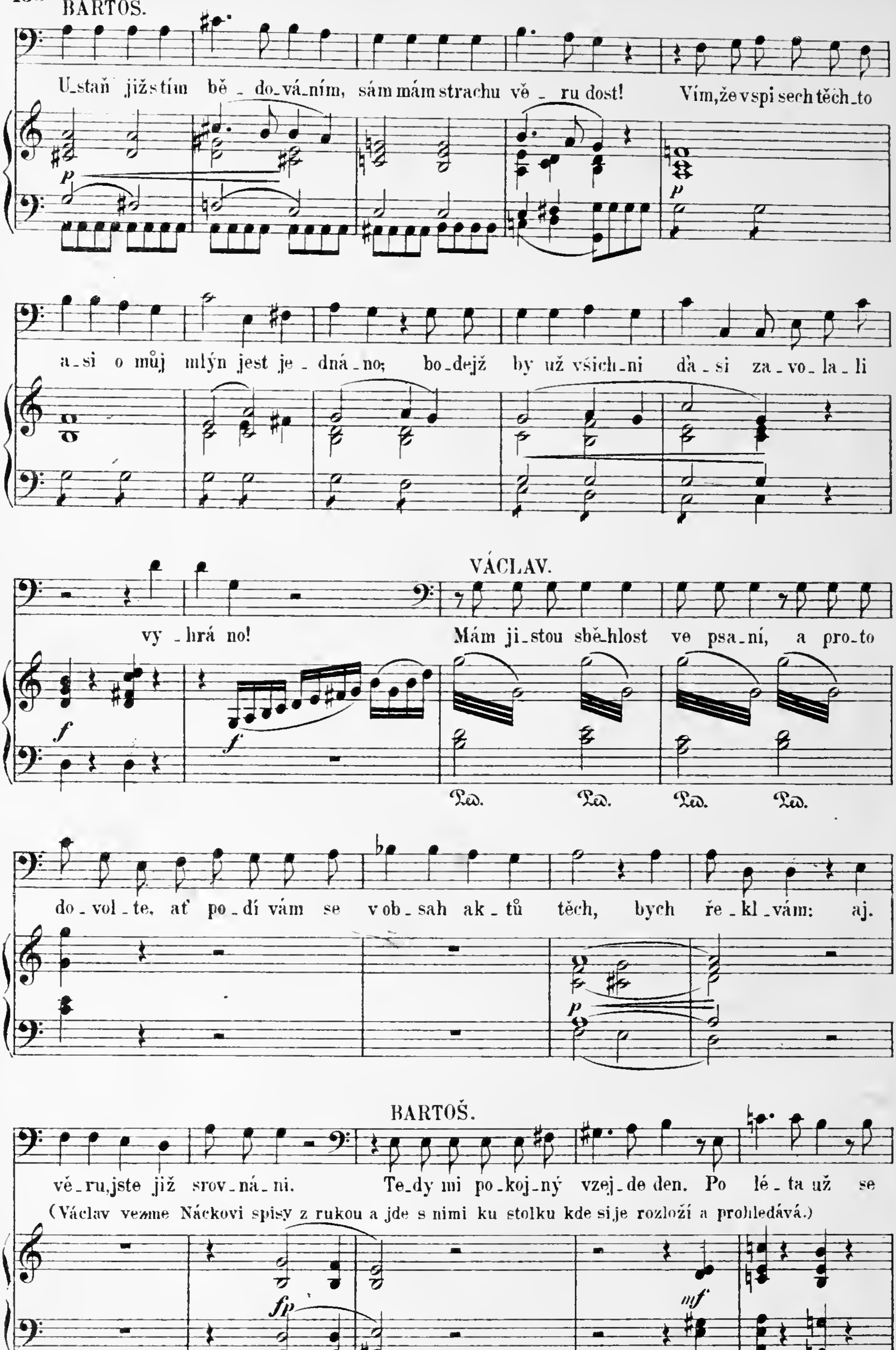

ff
bůh sám po_slal pro mou spá - - - - - - - - -
vi - dím již, jak krá_snou Ha - - - - - - -
zku - sí_me, zda pro Voj - - - - - - - -
zdá, že Franc mi - lým jí
pře de_jí - ti, když je - ště sví - tí hvě_zda má,
Ped.
- - su, kéž jej ště - stí za_cho - vá!
p
- - nu pra - vý že - nich ob_jí - má!
tě - cha do_brým slo - vem se zís_kat - dá!
ne - ní, víc a víc se mi stá_le zda! Ten
pp
když je_ště sví_tí hvězda má, když sví_tí je_ště hvěz_da má. Ten klu_čík se mi nic ne_
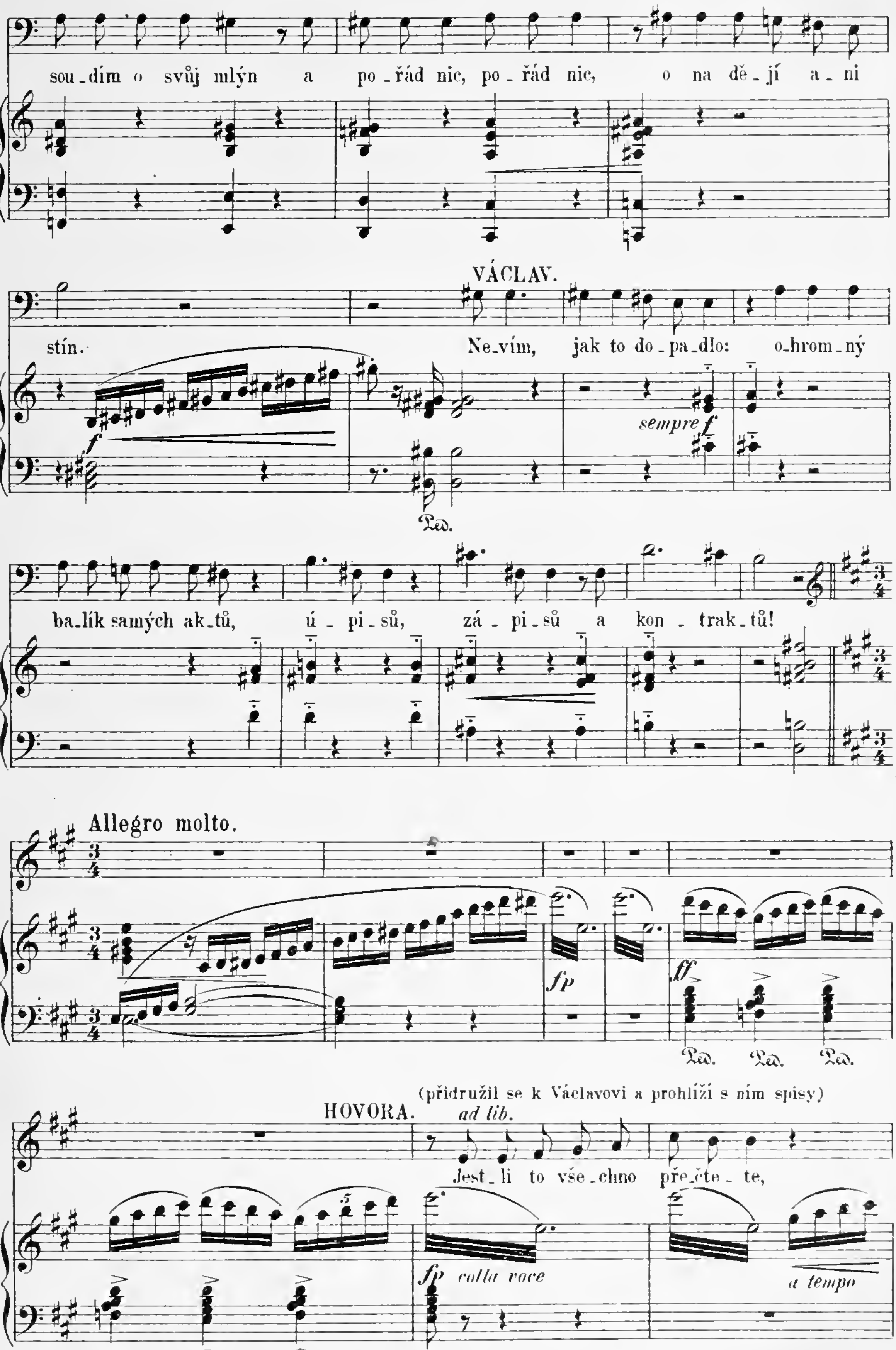

pp
Aj, zde se mi to vě_ru lí - -
pp
Ten ho_šík se mi vě_ru lí - - bí,
mla_dík se mi vě ru lí - - bí, ten
lí - bí, ne_ lí - - bí, ten klu_čík se mi nic ne_
ritard. molto
dim. pp
Ten ho_šík se mi vě_ru lí - - - - bí.
bí, aj, zde se mi to vě_ru lí - - - - bí.
ten ho_sík se mi vě_ru lí - - - bí.
mla_dík se mi vě_ru, vě - ru lí - - - bí.
lí - bí, ne - lí - bí, ten klu_čík se mi nic ne - lí - bí.
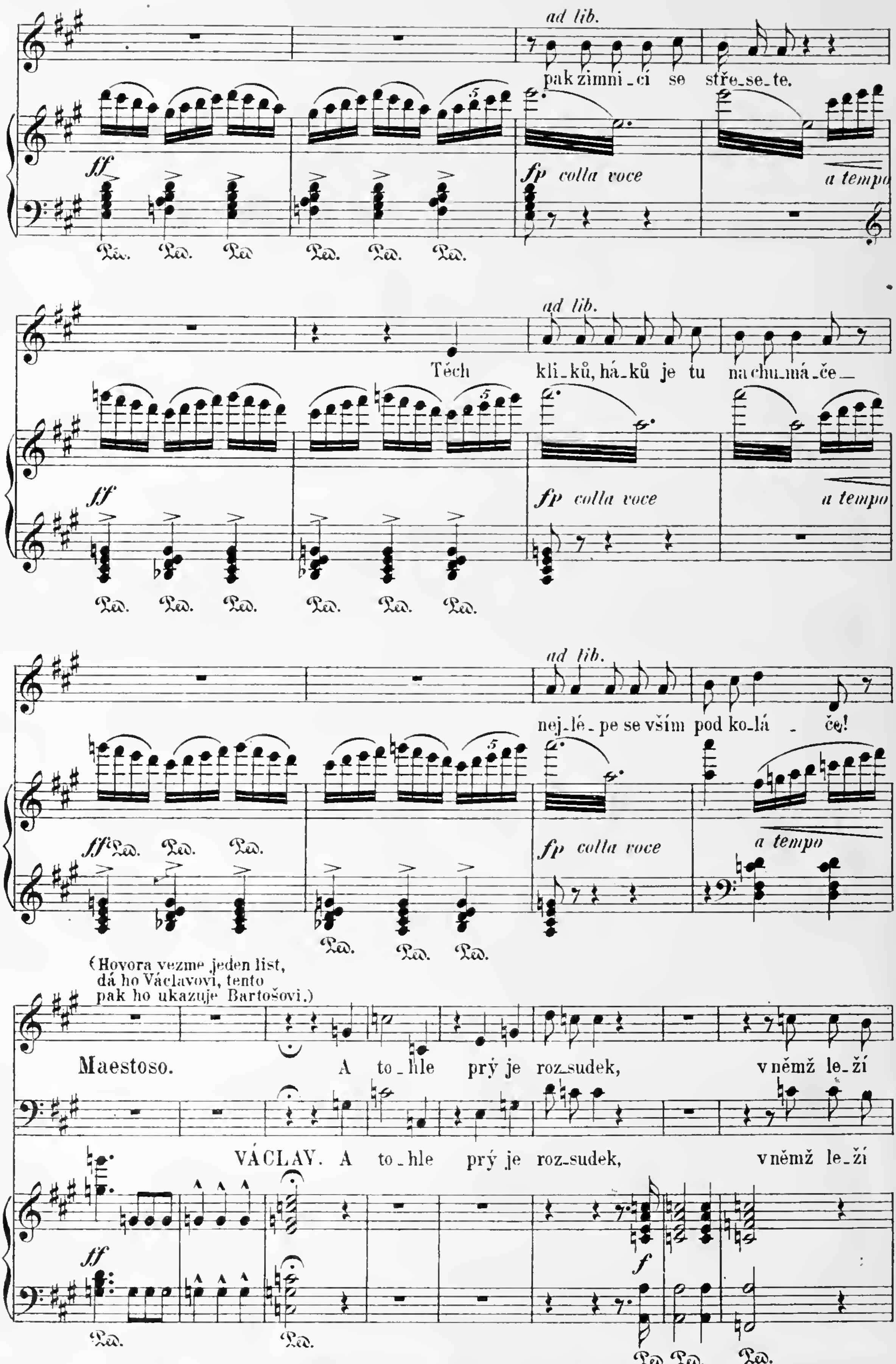
Výstup VIII.
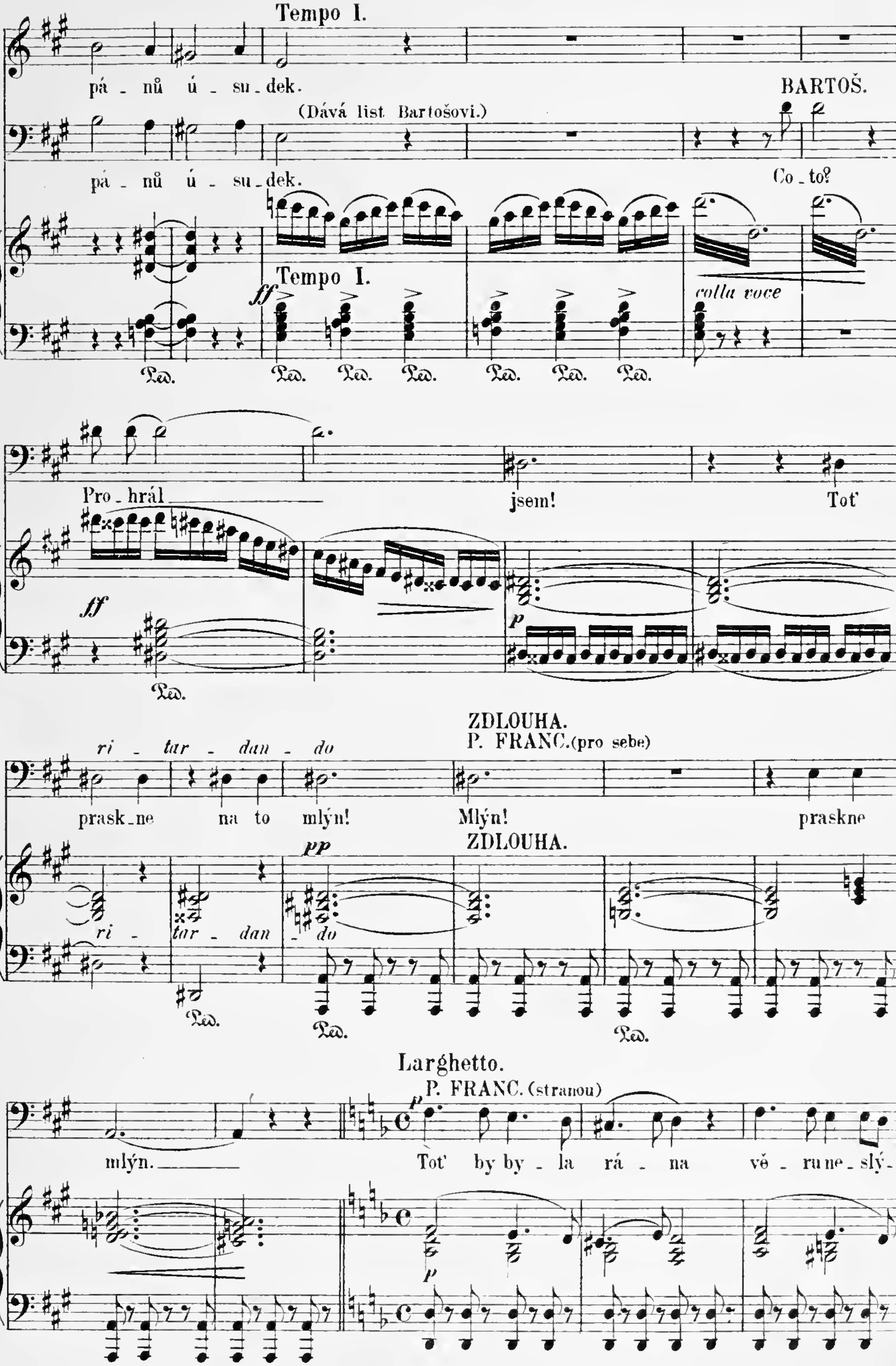
PREDEŠLÍ, NÁCEK (s balíkem spisů v ruce.)
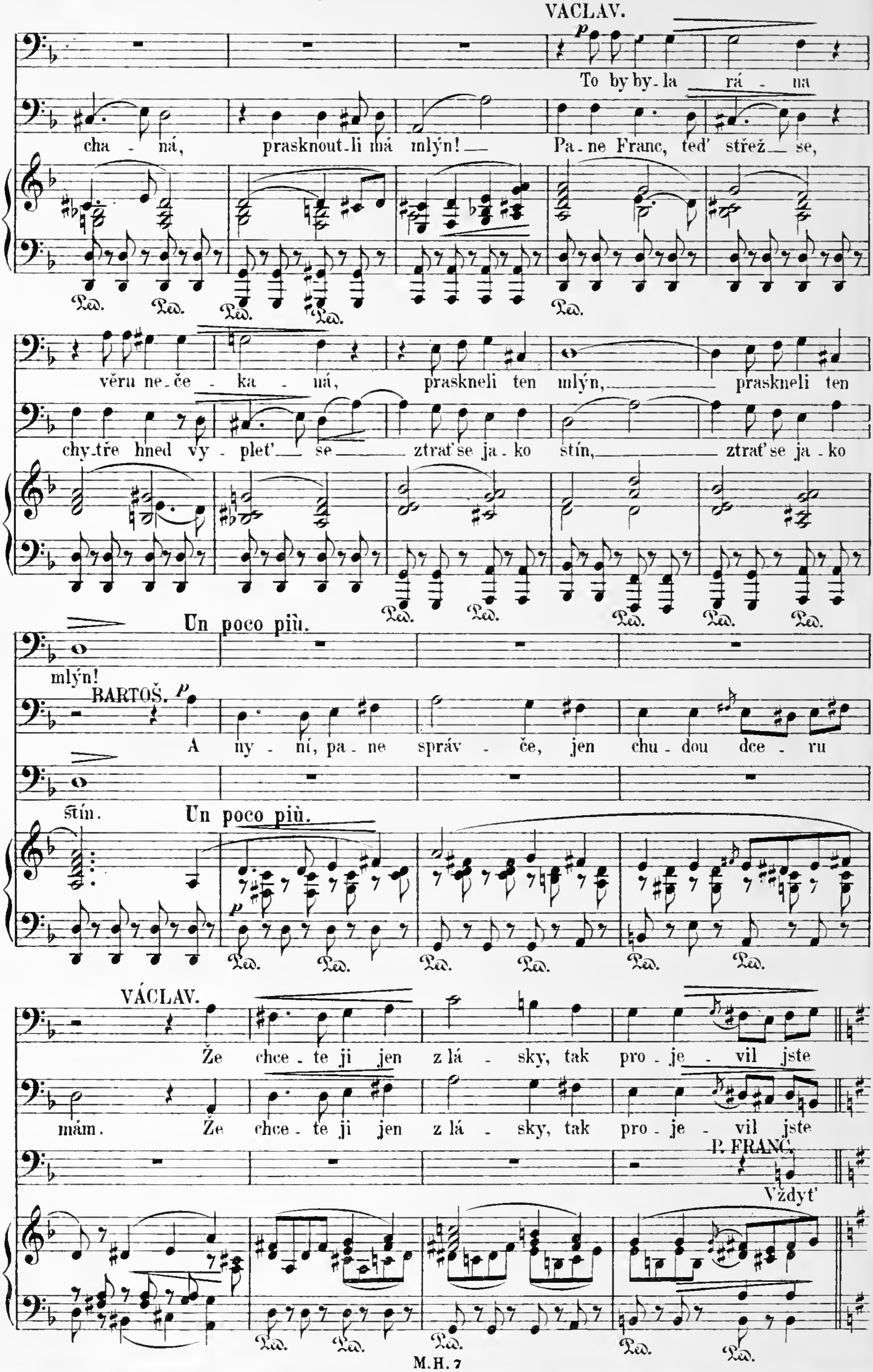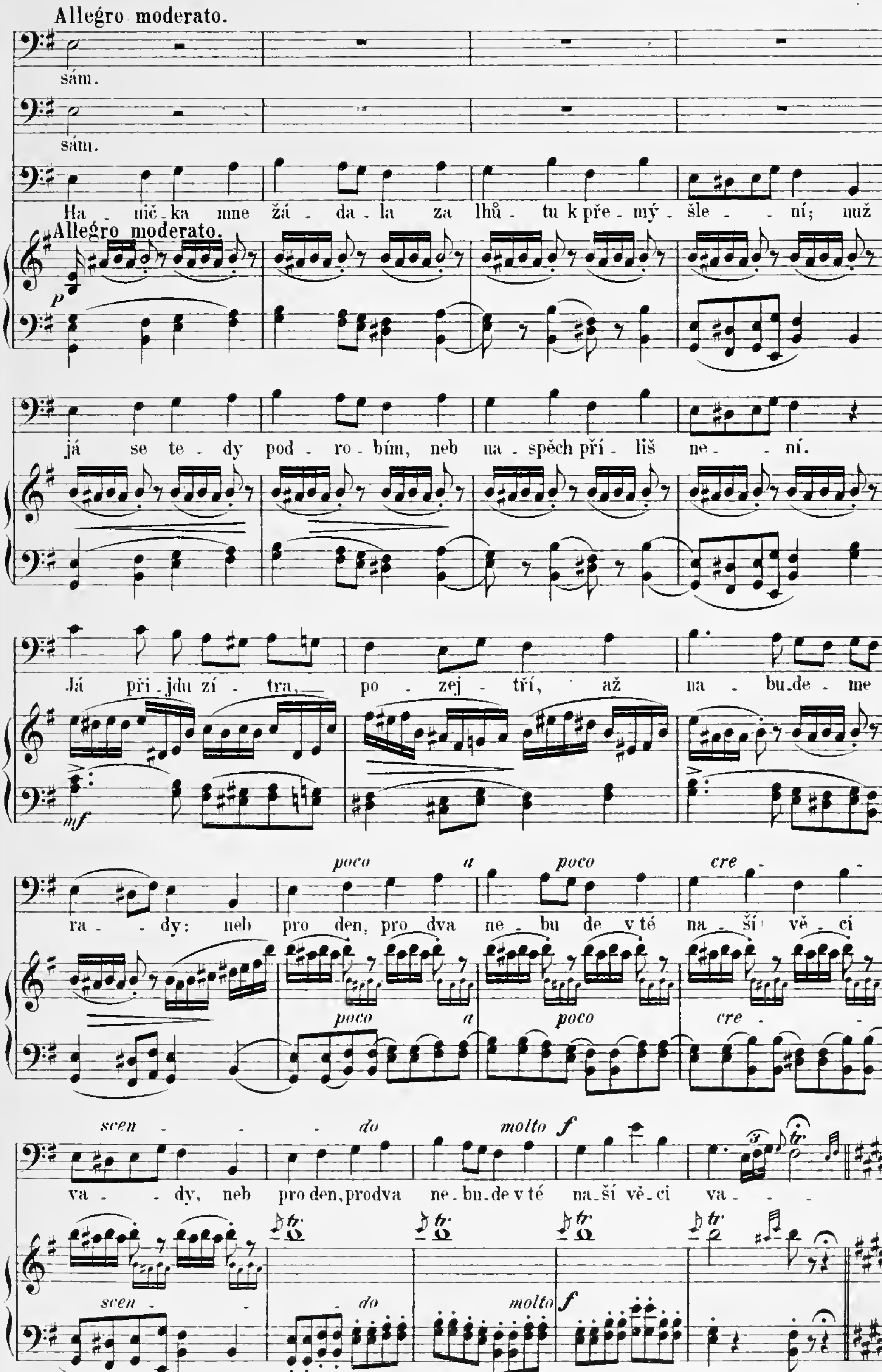

BARTOŠ.
U_staň již s tím bě_do_vá_ním, sám mám strachu vě_ru dost! Vím, že v spi sech těch_to
a_si o můj mlýn jest je_dná_no; bo_dejž by už všich_ni dá_si za_vo_la_li
vy_hrá no!
VÁCLAV.
Mám ji_stou sbě_hlost ve psa_ní, a pro_to
do_vol_te, ať po_dí vám se v ob_sah ak_tů těch, bych ře_kl vám: aj.
vě_ru, jste již srov_ná_ni.
BARTOŠ.
Te_dy mi po_koj_ný vzej_de den. Po lé_ta už se
(Václav vezme Náckovi spisy z rukou a jde s nimi ku stolku kde si je rozloží a prohledává.)
p
f
fp
mf
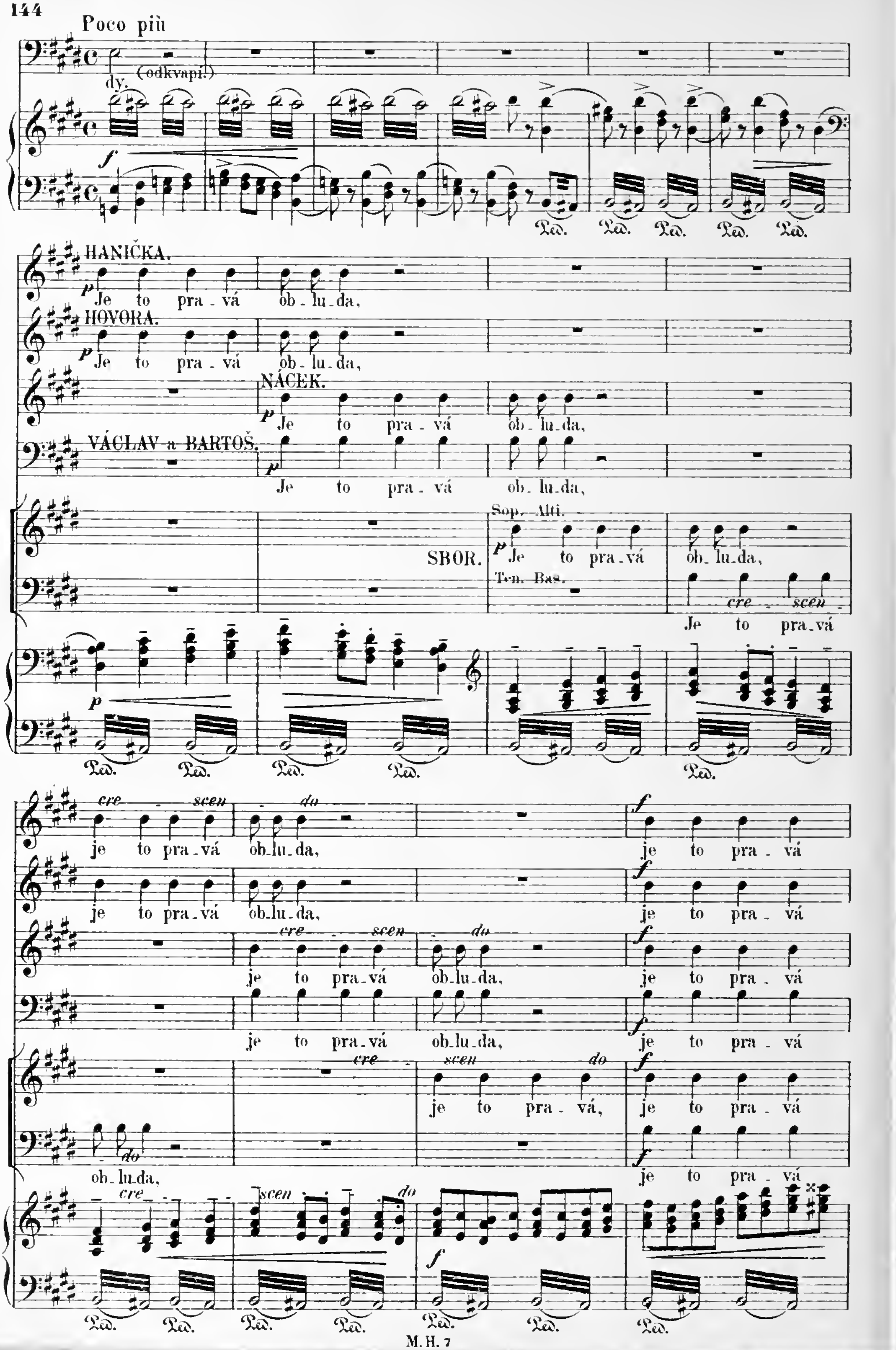

sou_dím o svůj mlýn a po_řád nic, po_řád nic, o na_dě_jí a_ni
VÁCLAV.
stín.
Ne_vím, jak to do_pa_dlo: o_hrom_ný
sempre f
balík samých ak_tů, ú_pi_sů, zá_pi_sů a kon_trak_tů!
Allegro molto.
fp
ff
(přidružil se k Václavovi a prohlíží s ním spisy)
HOVORA.
ad lib.
Jest_li to vše_chno pře_čte_te,
fp colla voce
a tempo
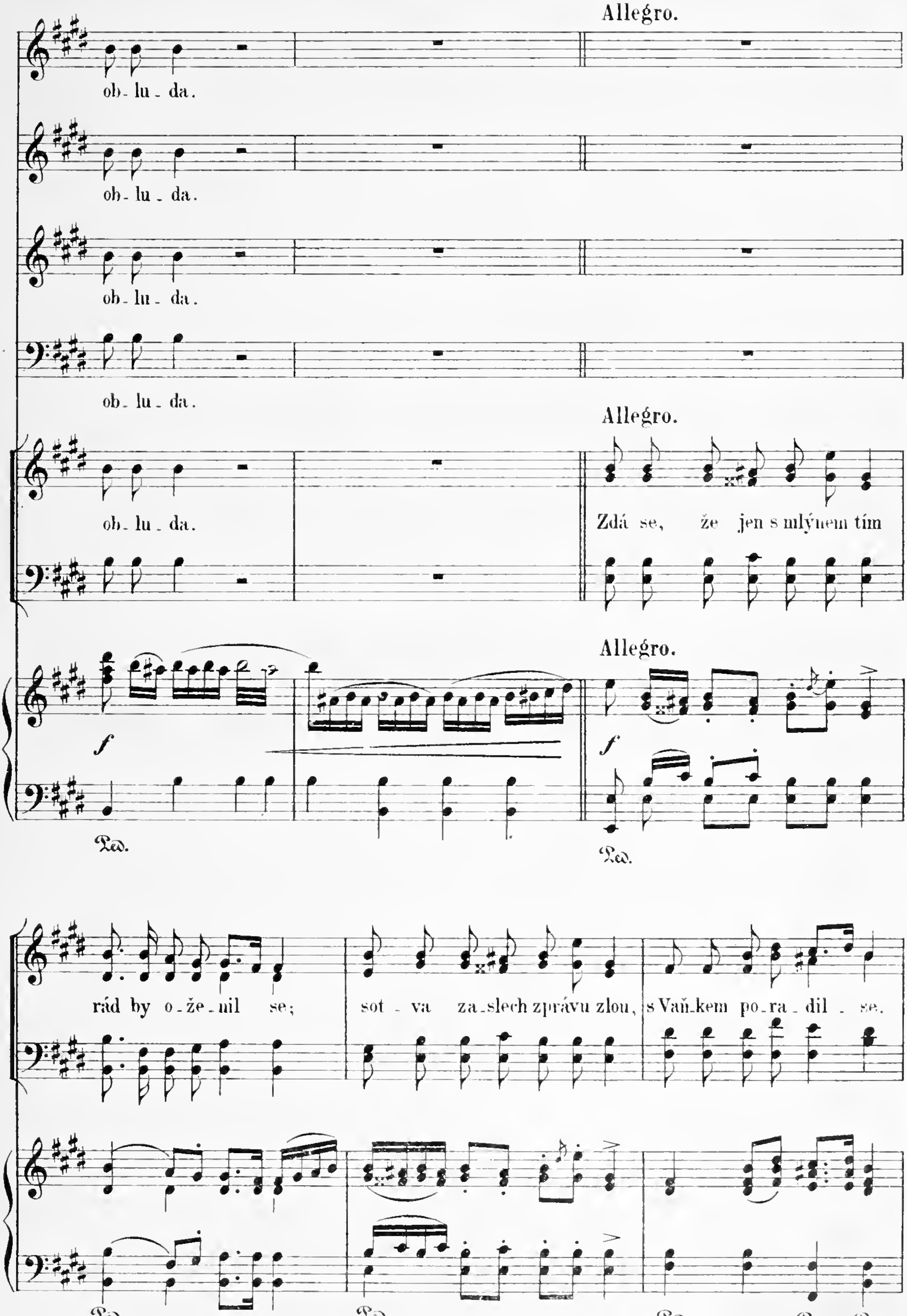

ad lib.
pak zimni_cí se stře_se_te.
ff
fp colla voce
a tempo
ad lib.
Těch kli_ků, há_ků je tu na chu_má_če_
ff
fp colla voce
a tempo
ad lib.
nej_lé_pe se vším pod ko_lá _ če!
ff
fp colla voce
a tempo
(Hovora vezme jeden list, dá ho Václavovi, tento pak ho ukazuje Bartošovi.)
Maestoso.
A to_hle prý je roz_sudek, v němž le_ží
VÁCLAV. A to_hle prý je roz_sudek, v němž le_ží
ff
f
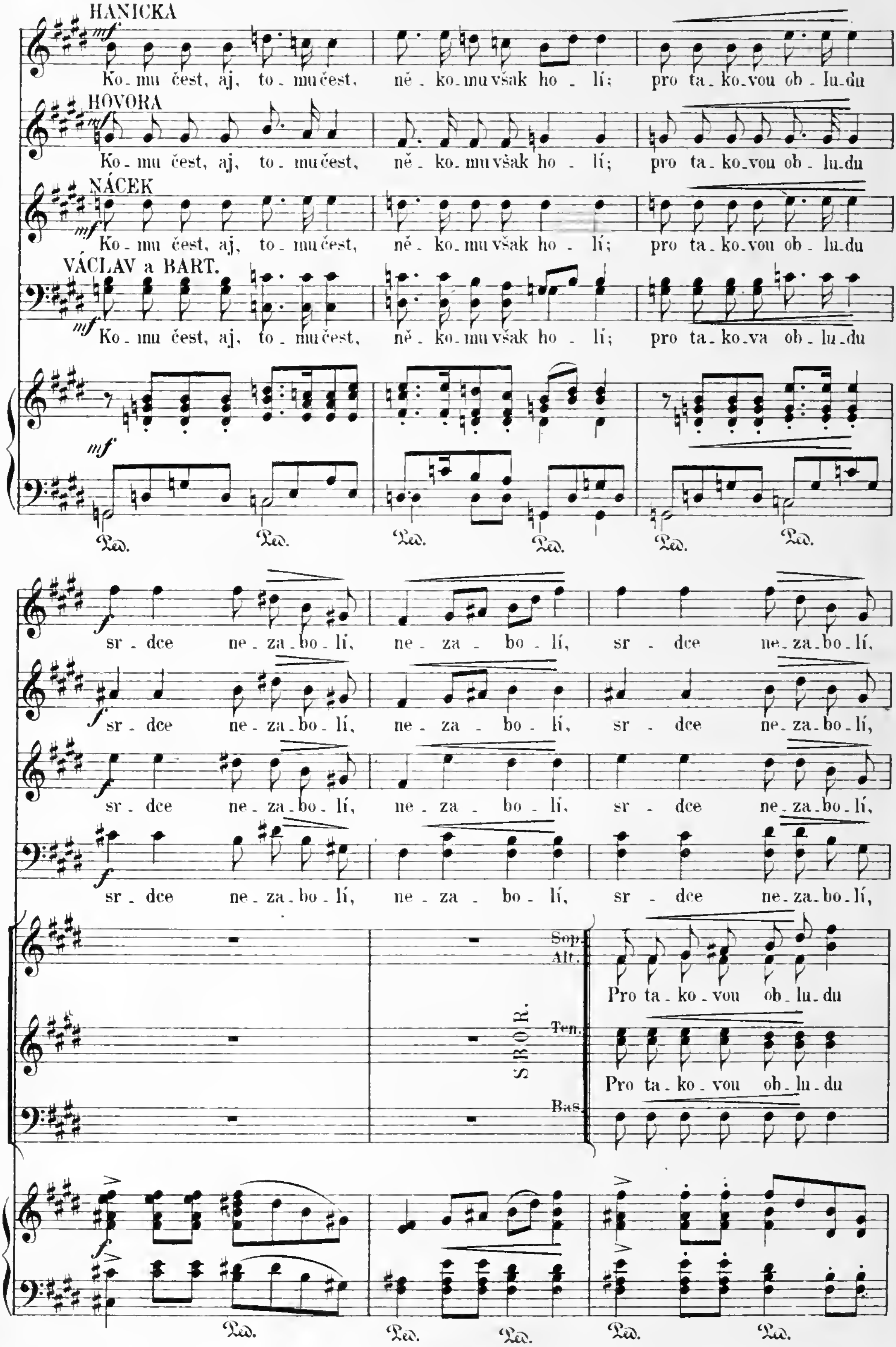

Tempo I.
pá - nů ú - su - dek.
BARTOŠ.
(Dává list Bartošovi.)
pá - nů ú - su - dek.
Co - to?
Tempo I.
ff
colla voce
Pro - hrál
jsem!
Toť
ff
p
ri - tar - dan - do
ZDLOUHA.
P. FRANC. (pro sebe)
prask - ne na to mlýn!
Mlýn!
praskne
pp
ZDLOUHA.
ri - tar - dan - do
Larghetto.
P. FRANC. (stranou)
p
mlýn.
Toť by by - la rá - na vě - ru ne - slý -
p
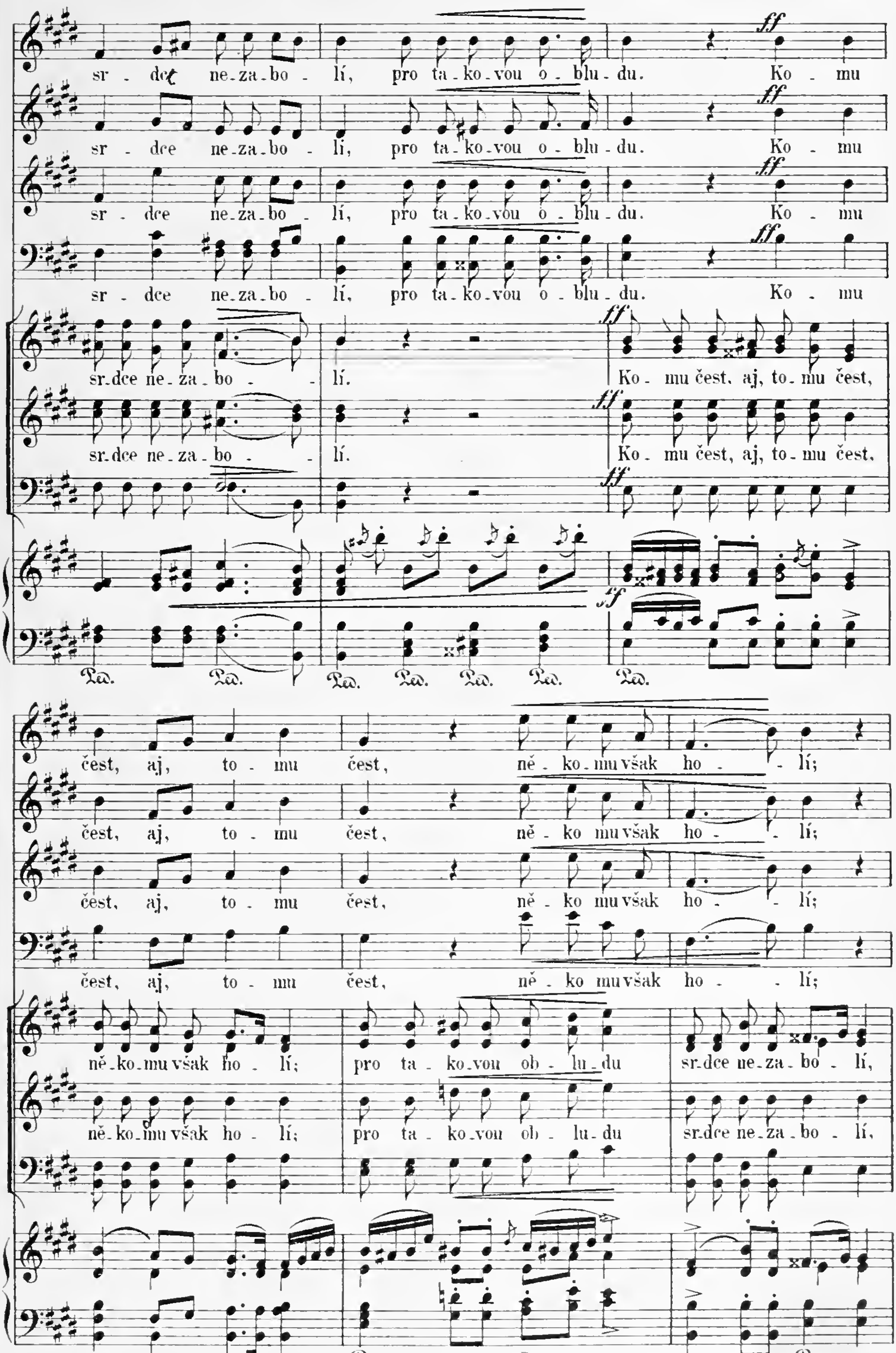

VÁCLAV.
p
To by by-la rá - na
cha - ná, prasknout-li má mlýn! Pa-ne Franc, teď střež se,
věru ne-če - ka - ná, praskneli ten mlýn, praskneli ten
chy-tře hned vy - pleť se ztrať se ja-ko stín, ztrať se ja-ko
Un poco più.
mlýn!
BARTOŠ. p
A ny - ní, pa-ne práv - če, jen chu-dou dce - ru
stín.
Un poco più.
p
VÁCLAV.
Že chce-te ji jen z lá - sky, tak pro-je - vil jste
mám. Že chce-te ji jen z lá - sky, tak pro-je - vil jste
P. FRANC.
Vždyť
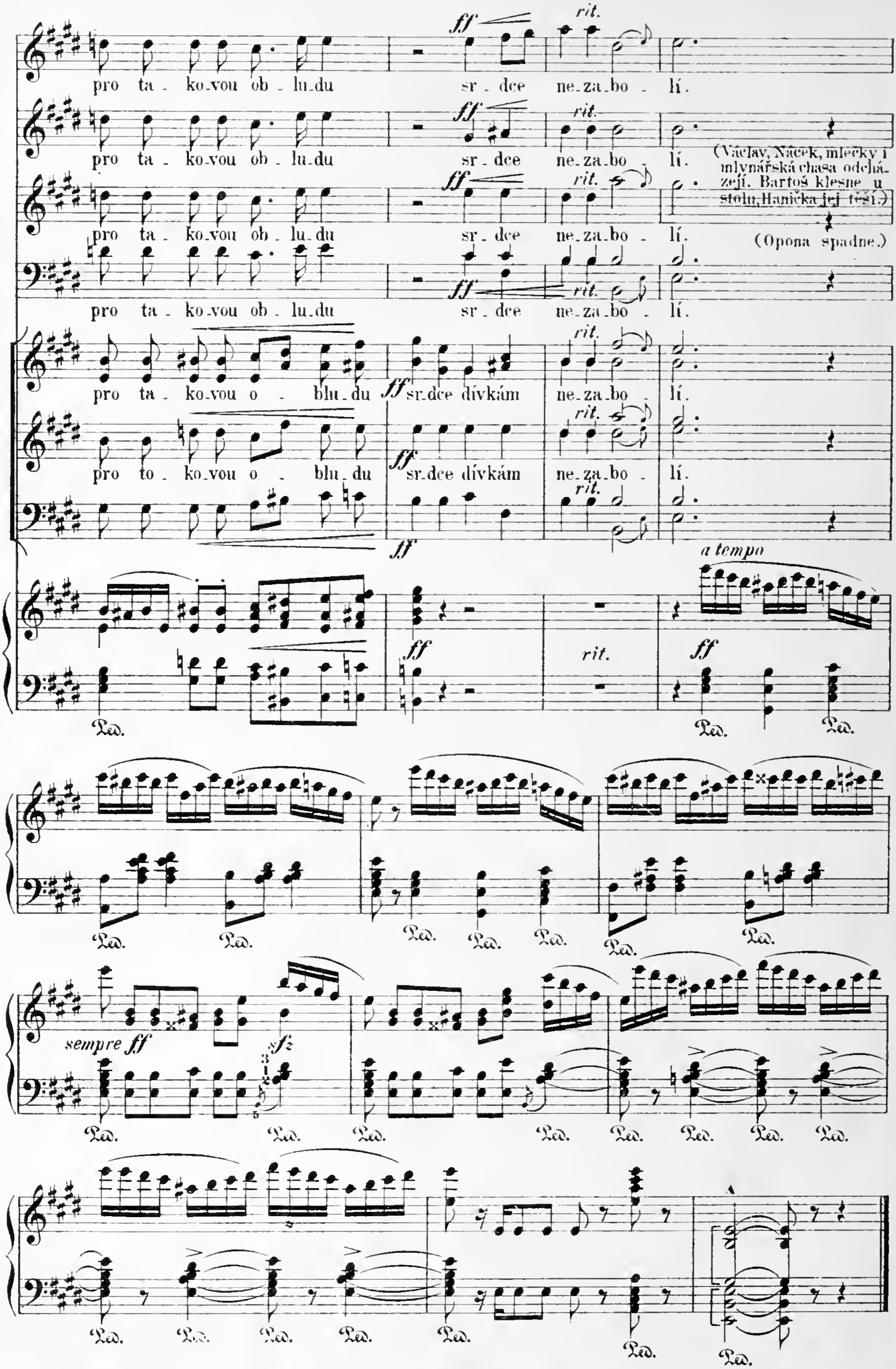

Allegro moderato.
sám.
sám.
Ha - nič - ka mne žá - da - la za lhů - tu k pře - mý - šle - ní; nuž
Allegro moderato.
p
já se te - dy pod - ro - bím, neb na - spěch pří - liš ne - ní.
Já při - jdu zí - tra, po - zej - tří, až na - bu - de - me
mf
ra - dy: neb pro den, pro dva ne - bu de v té na - ší vě - ci
poco a poco cre
scen - do molto f
va - dy, neb pro den, pro dva ne - bu - de v té na - ší vě - ci va -
tr

Poco più
(odkvapí!)
dy.
HANIČKA.
Je to pra_vá ob_lu_da,
HOVORA.
Je to pra_vá ob_lu_da,
NÁCEK.
Je to pra_vá ob_lu_da,
VÁCLAV a BARTOŠ.
Je to pra_vá ob_lu_da,
Sop. Alti.
SBOR.
Je to pra_vá ob_lu_da,
Ten. Bas.
cre_scen_
Je to pra_vá
cre_scen_do
je to pra_vá ob_lu_da, je to pra_vá
je to pra_vá ob_lu_da, je to pra_vá
cre_scen_do
je to pra_vá ob_lu_da, je to pra_vá
je to pra_vá ob_lu_da, je to pra_vá
cre_scen_do
je to pra_vá, je to pra_vá
do
ob_lu_da, je to pra_vá
cre_scen_do

Allegro.
ob-lu-da.
ob-lu-da.
ob-lu-da.
ob-lu-da.
Allegro.
ob-lu-da.
Zdá se, že jen s mlýnem tím
Allegro.
rád by o-že-nil se; sot-va za-slech zprávu zlou, s Vaň-kem po-ra-dil-se.
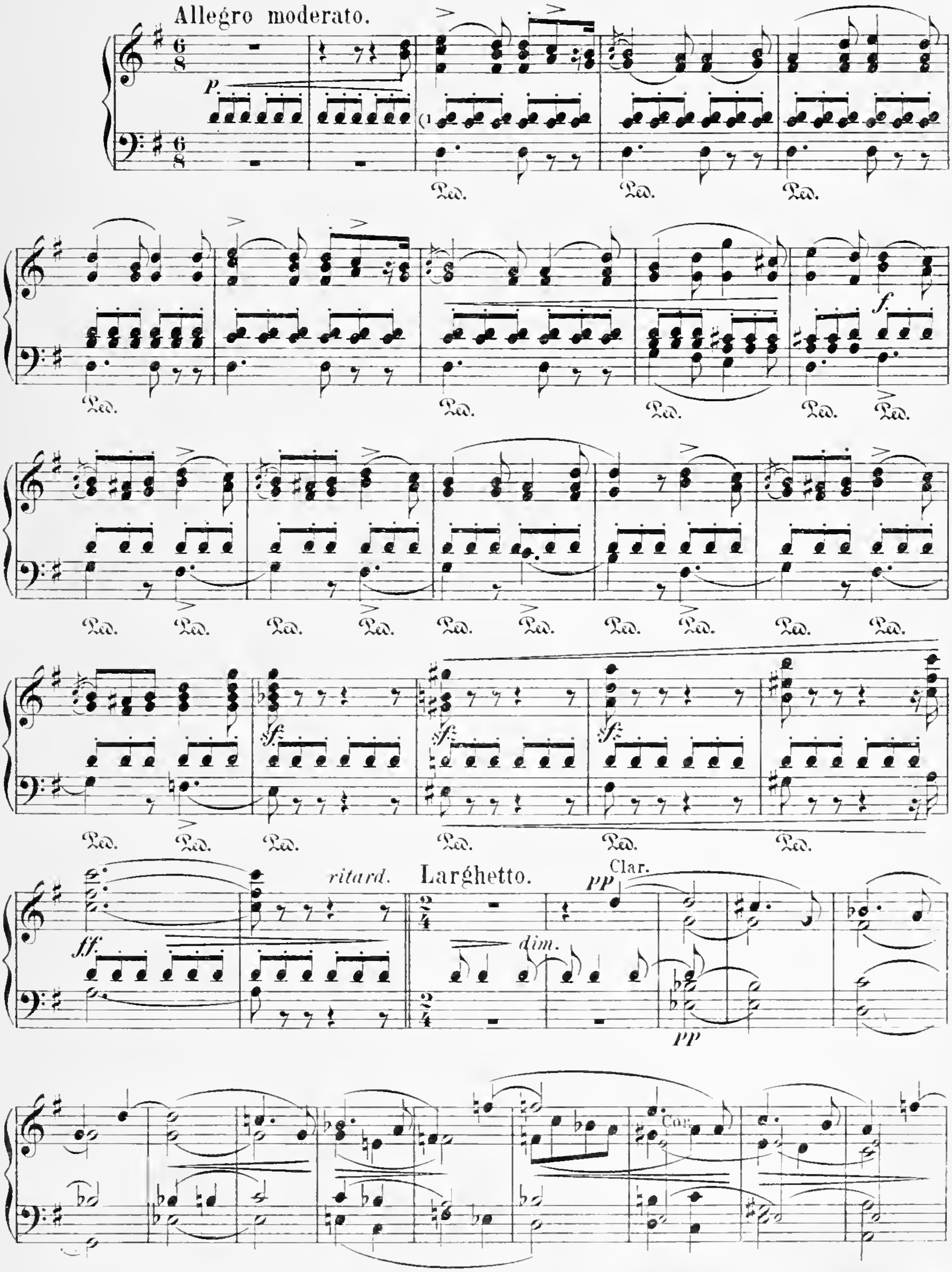

HANICKA
Ko_mu čest, aj, to_mu čest, ně_ko_mu však ho_lí; pro ta_ko_vou ob_lu_du
HOVORA
Ko_mu čest, aj, to_mu čest, ně_ko_mu však ho_lí; pro ta_ko_vou ob_lu_du
NÁCEK
Ko_mu čest, aj, to_mu čest, ně_ko_mu však ho_lí; pro ta_ko_vou ob_lu_du
VÁCLAV a BART.
Ko_mu čest, aj, to_mu čest, ně_ko_mu však ho_lí; pro ta_ko_va ob_lu_du
sr_dce ne_za_bo_lí, ne_za_bo_lí, sr_dce ne_za_bo_lí,
sr_dce ne_za_bo_lí, ne_za_bo_lí, sr_dce ne_za_bo_lí,
sr_dce ne_za_bo_lí, ne_za_bo_lí, sr_dce ne_za_bo_lí,
sr_dce ne_za_bo_lí, ne_za_bo_lí, sr_dce ne_za_bo_lí,
SBOR.
Sop.
Alt.
Pro ta_ko_vou ob_lu_du
Ten.
Pro ta_ko_vou ob_lu_du
Bas.
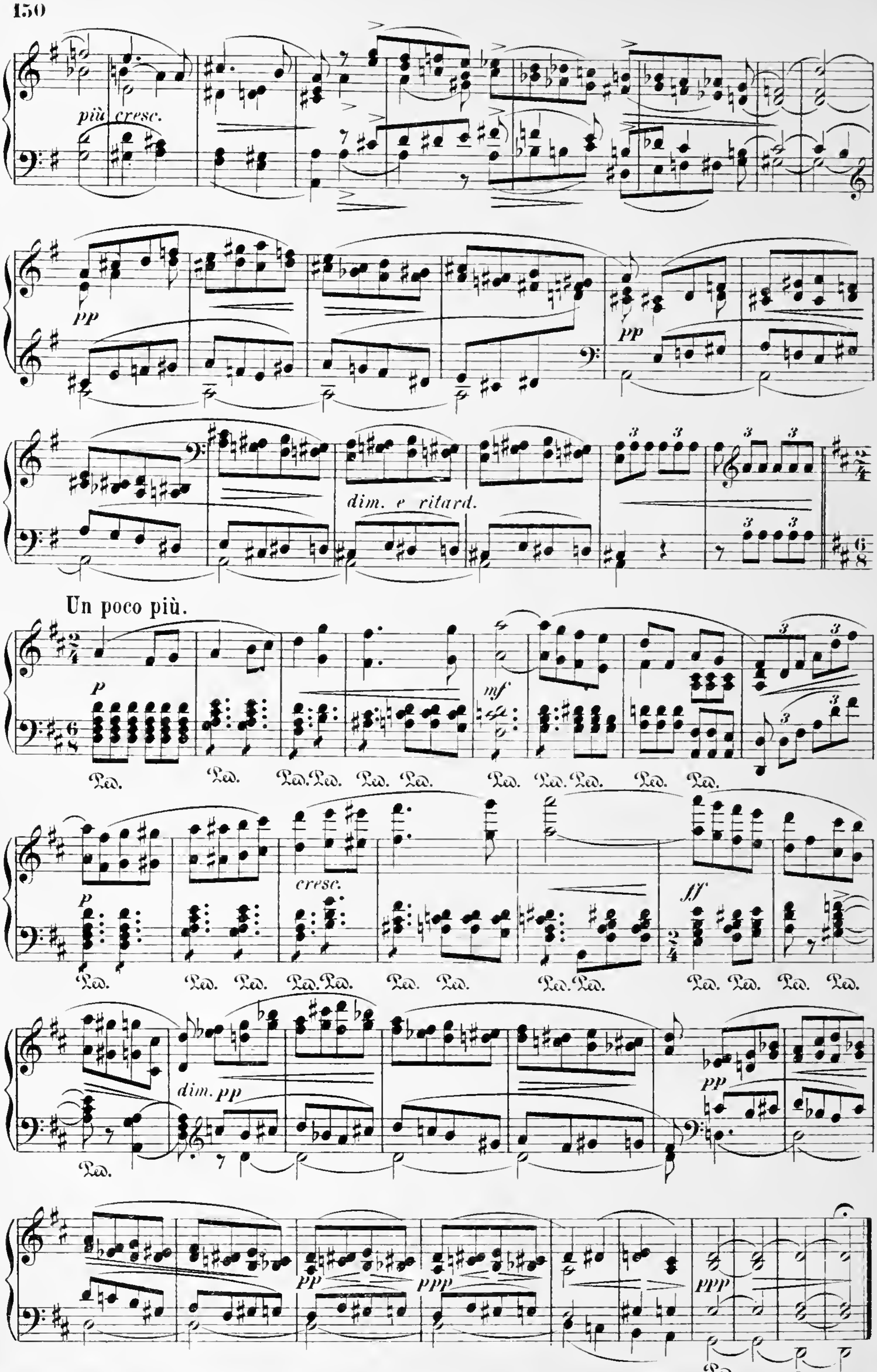

sr - dce ne_za_bo - lí, pro ta_ko_vou o - blu_du. Ko - mu
sr_dce ne_za_bo - lí. Ko_mu čest, aj, to_mu čest,
čest, aj, to - mu čest, ně - ko_mu však ho - - lí;
ně_ko_mu však ho - lí; pro ta - ko_vou ob - lu_du sr_dce ne_za_bo - lí,

ff
rit.
pro ta-ko-vou ob-lu-du sr-dce ne-za-bo-lí.
(Václav, Náček, mlečky i mlynářská chasa odcházejí. Bartoš klesne u stolu, Hanička jej těší.)
(Opona spadne.)
pro ta-ko-vou o-blu-du srdce dívkám ne-za-bo-lí.
pro to-ko-vou o-blu-du sr-dce dívkám ne-za-bo-lí.
a tempo
sempre ff
sfz

Jednání třetí.

PŘEDEHRA.
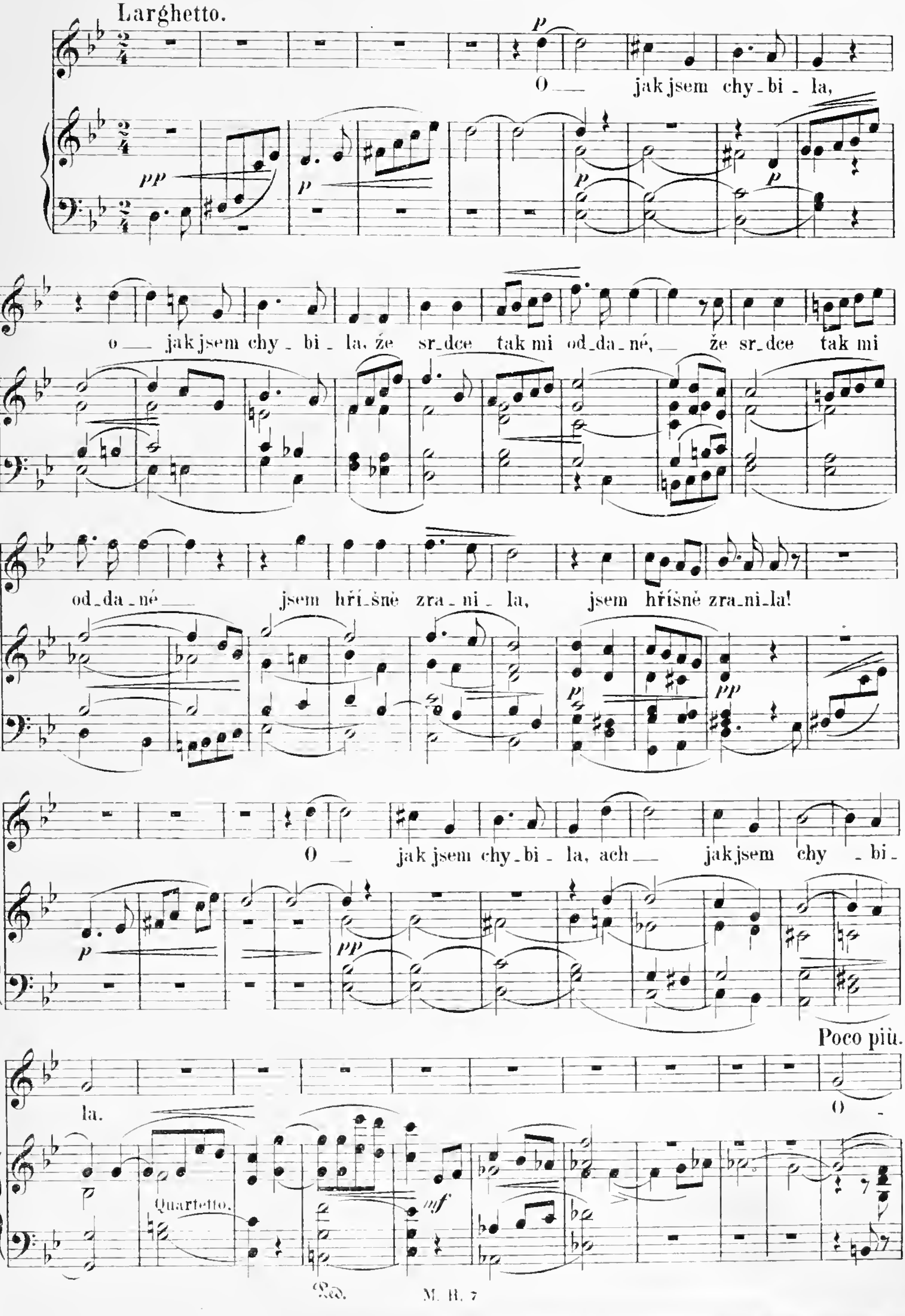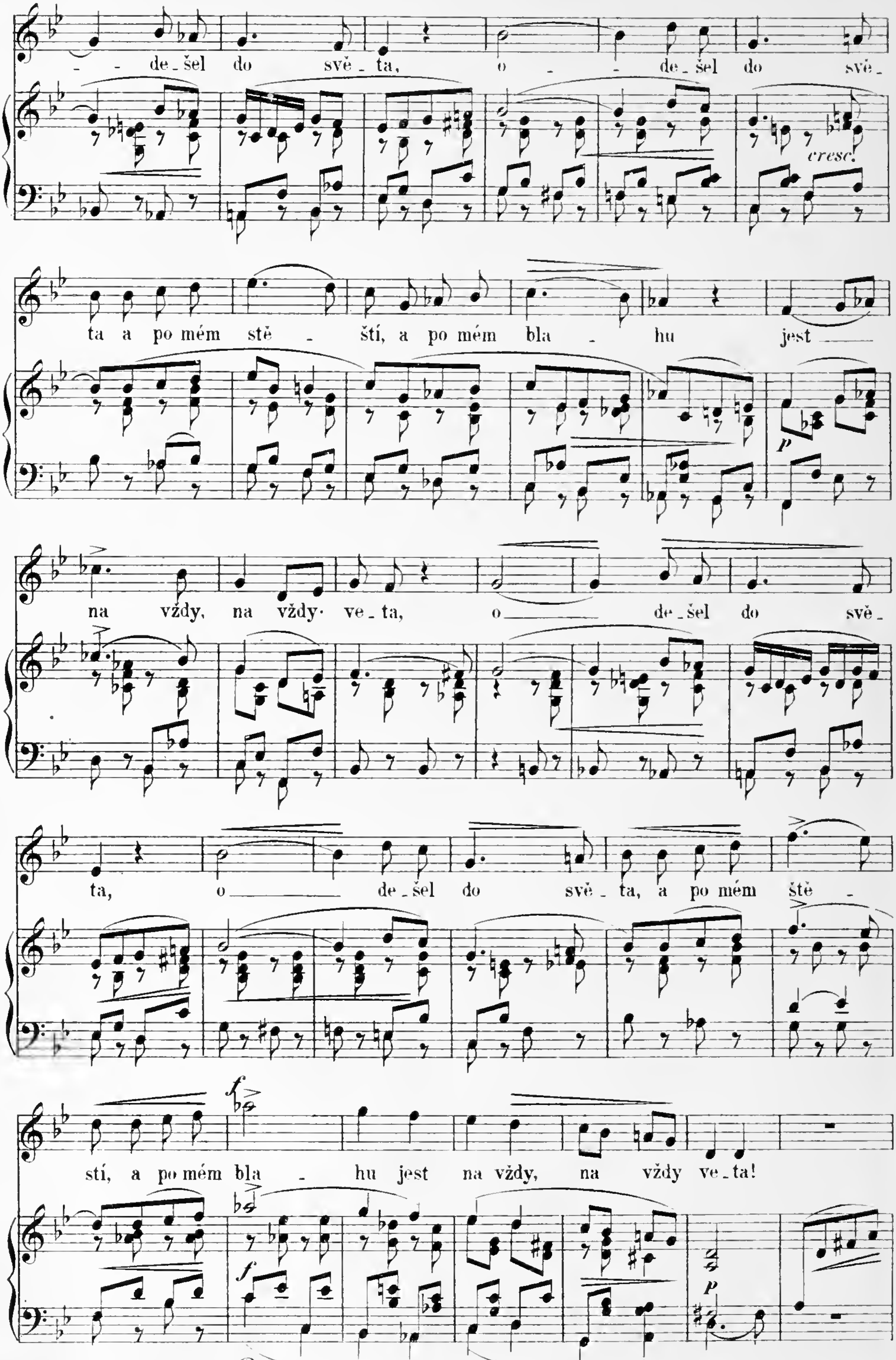

più cresc.
pp
pp
dim. e ritard.
Un poco più.
p
mf
Ped.
p
cresc.
ff
dim. pp
pp
pp
ppp
ppp

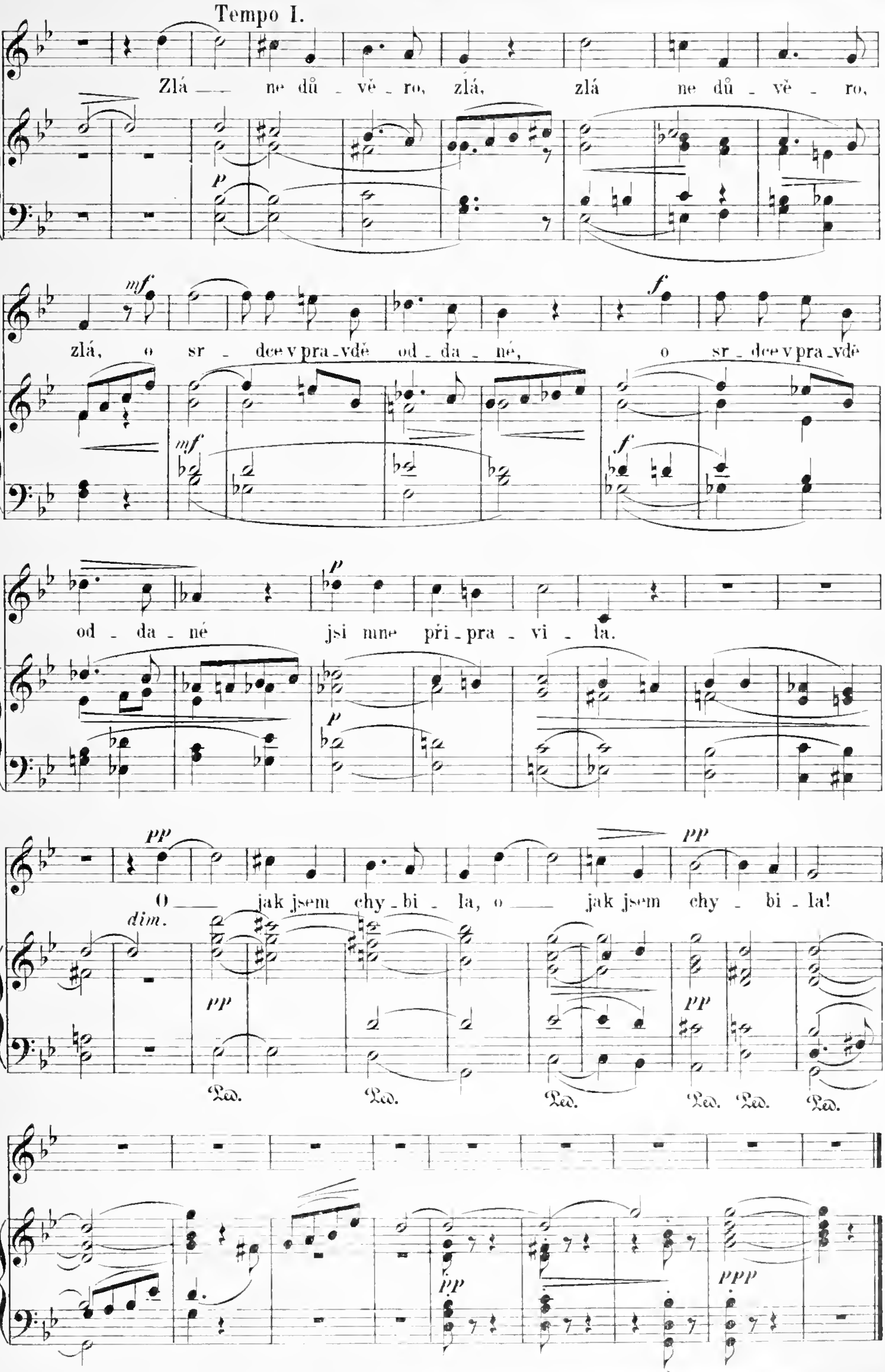
Výstup I.

(Před mlýnem v zahradě. Příjemné ráno.)

HANIČKA.
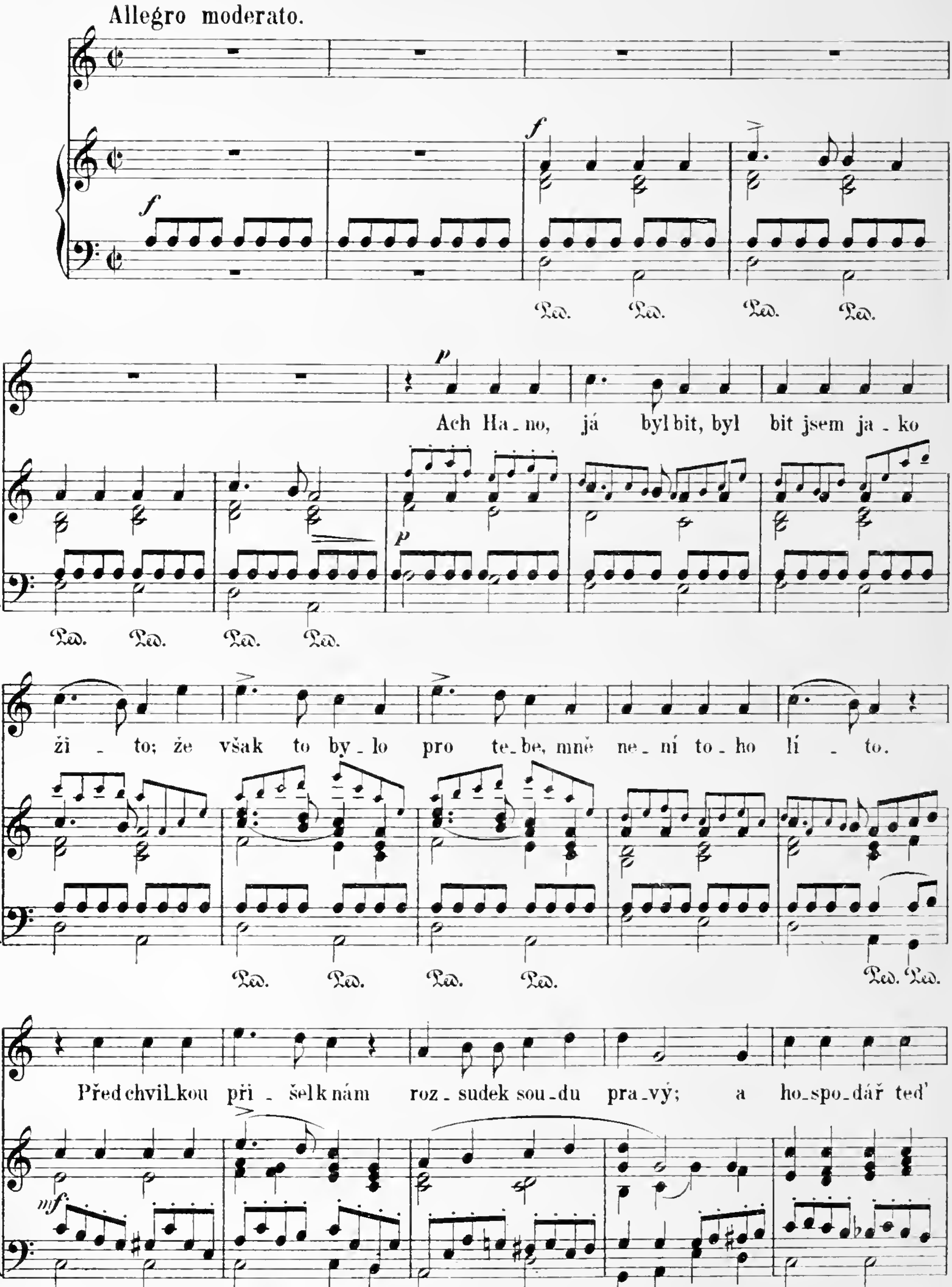

- - de_šel do svě_ta, o - - de_šel do svě_
ta a po mém stě - ští, a po mém bla - hu jest
na vždy, na vždy· ve_ta, o de_šel do svě_
ta, o de_šel do svě_ta, a po mém ště -
stí, a po mém bla - hu jest na vždy, na vždy ve_ta!
cresc.
Ped.
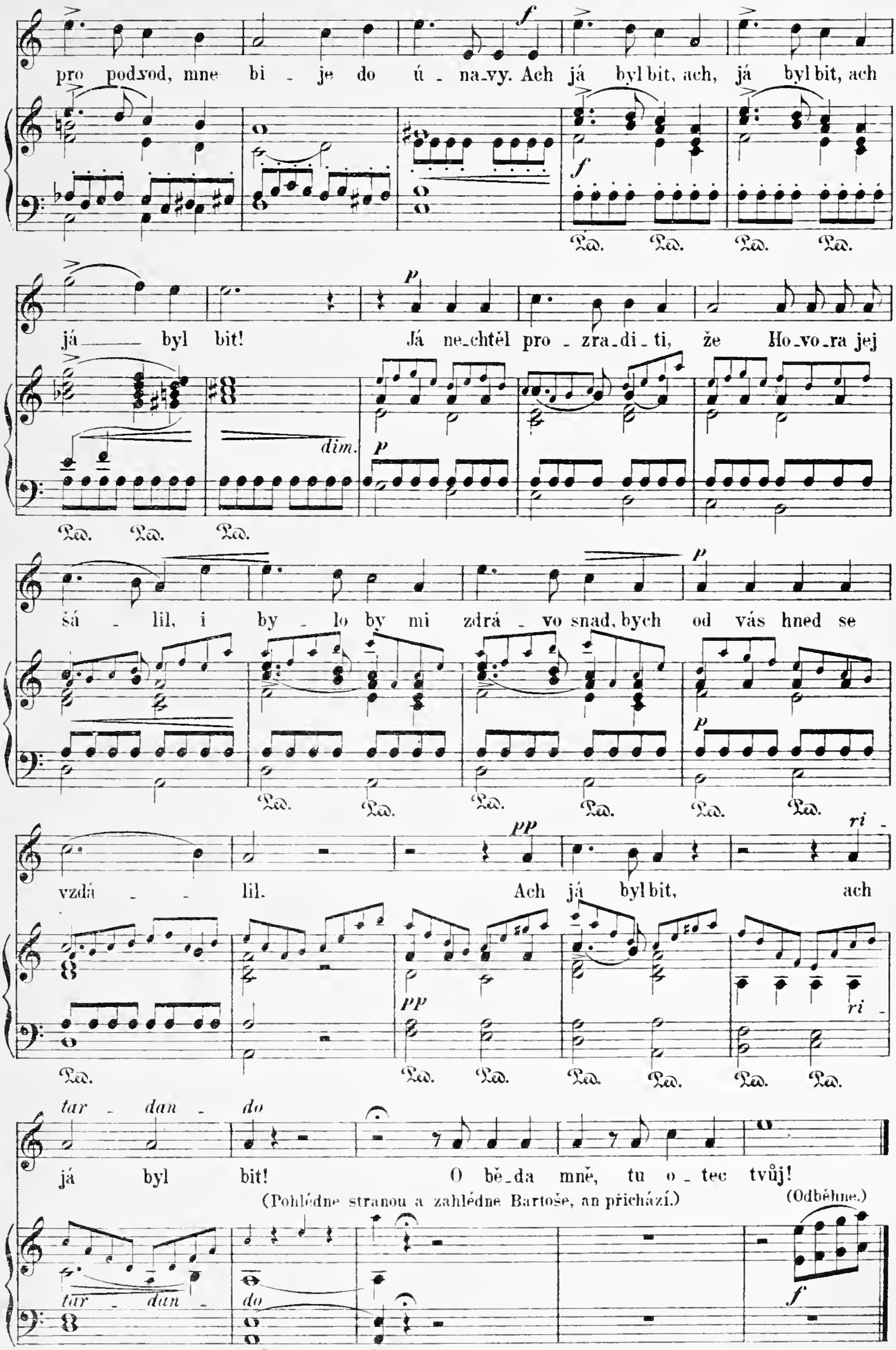

Tempo I.
Zlá — ne dů - vě - ro, zlá, zlá ne dů - vě - ro,
zlá, o sr - dce v pra - vdě od - da - né, o sr - dce v pra - vdě
od - da - né jsi mne při - pra - vi - la.
O — jak jsem chy - bi - la, o — jak jsem chy - bi - la!
dim.

Výstup II.

HANIČKA, NÁCEK.

(Nácek s tváří plačtivou vstoupí, když se byl dříve přesvědčil, že je Hanička samotna.)
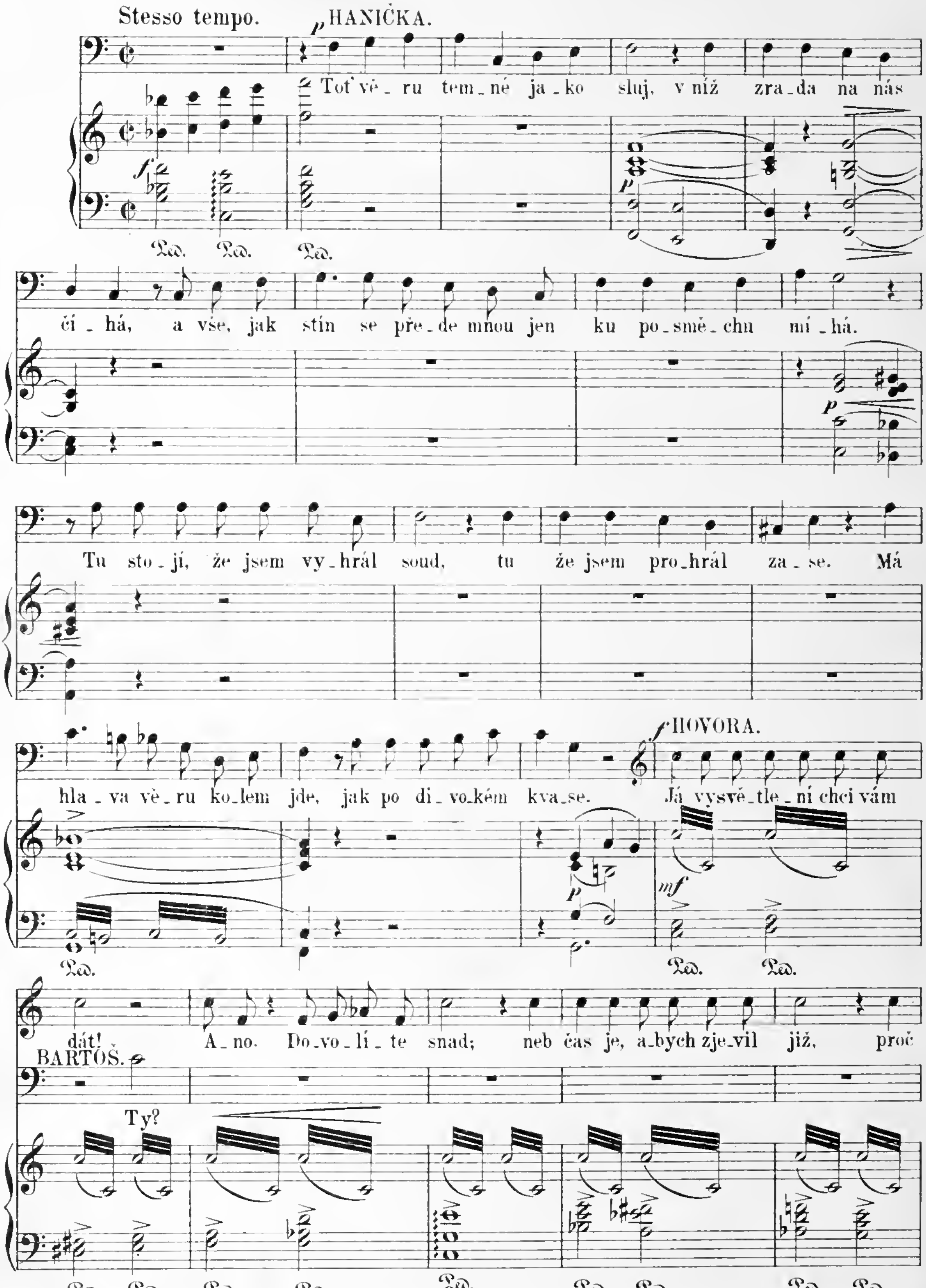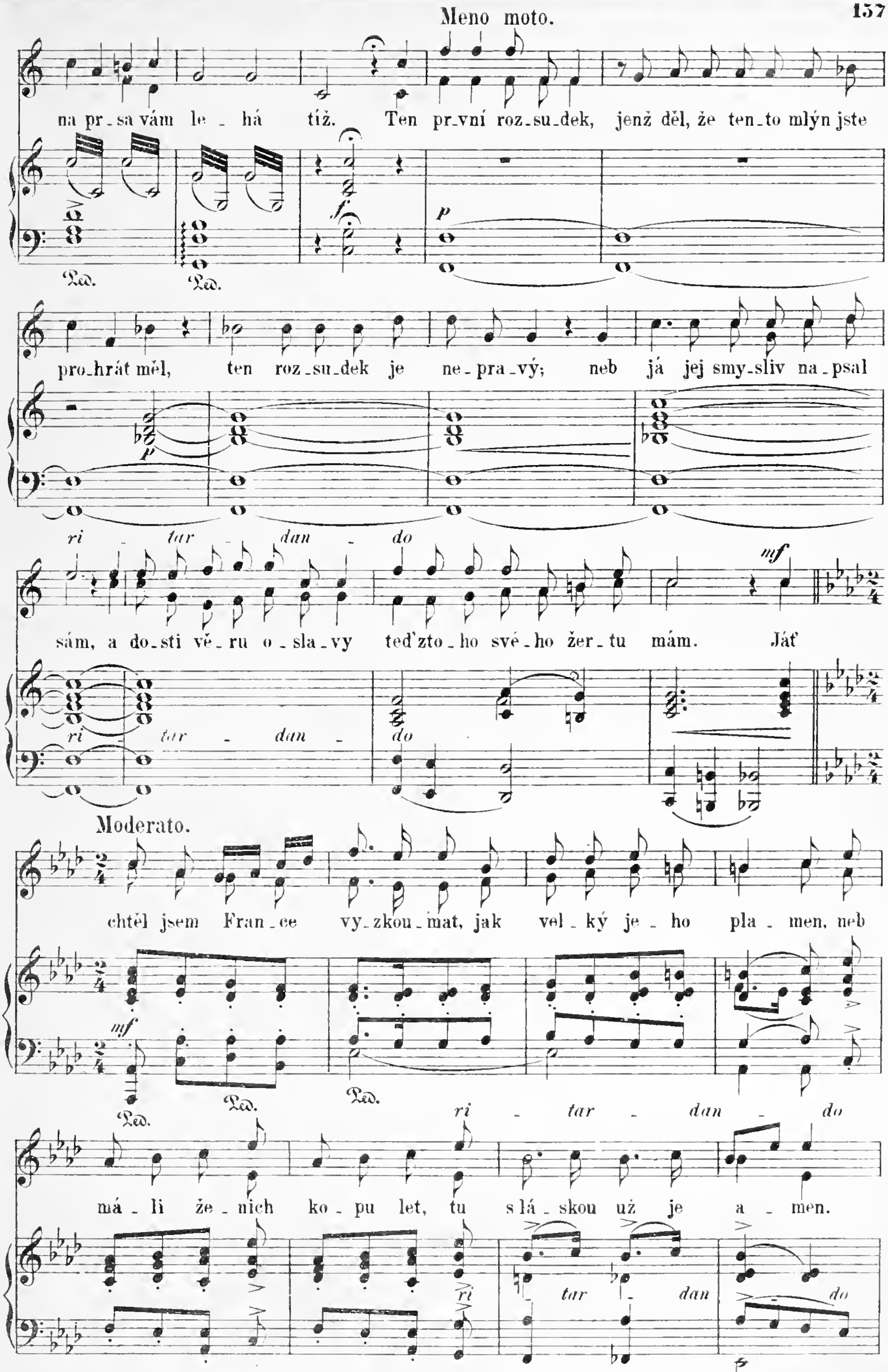

f
pro pod_vod, mne bi _ je do ú _ na_vy. Ach já byl bit, ach, já byl bit, ach
Ped. Ped. Ped. Ped.
já byl bit!
p
Já ne_chtěl pro _ zra_di _ ti, že Ho_vo_ra jej
dim.
Ped. Ped. Ped.
šá _ lil, i by _ lo by mi zdrá _ vo snad, bych od vás hned se
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
pp
ri _
vzdá _ _ lil. Ach já byl bit, ach
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
tar _ dan _ do
já byl bit! O bě_da mně, tu o _ tec tvůj!
(Pohlédne stranou a zahlédne Bartoše, an přichází.)
(Odběhne.)
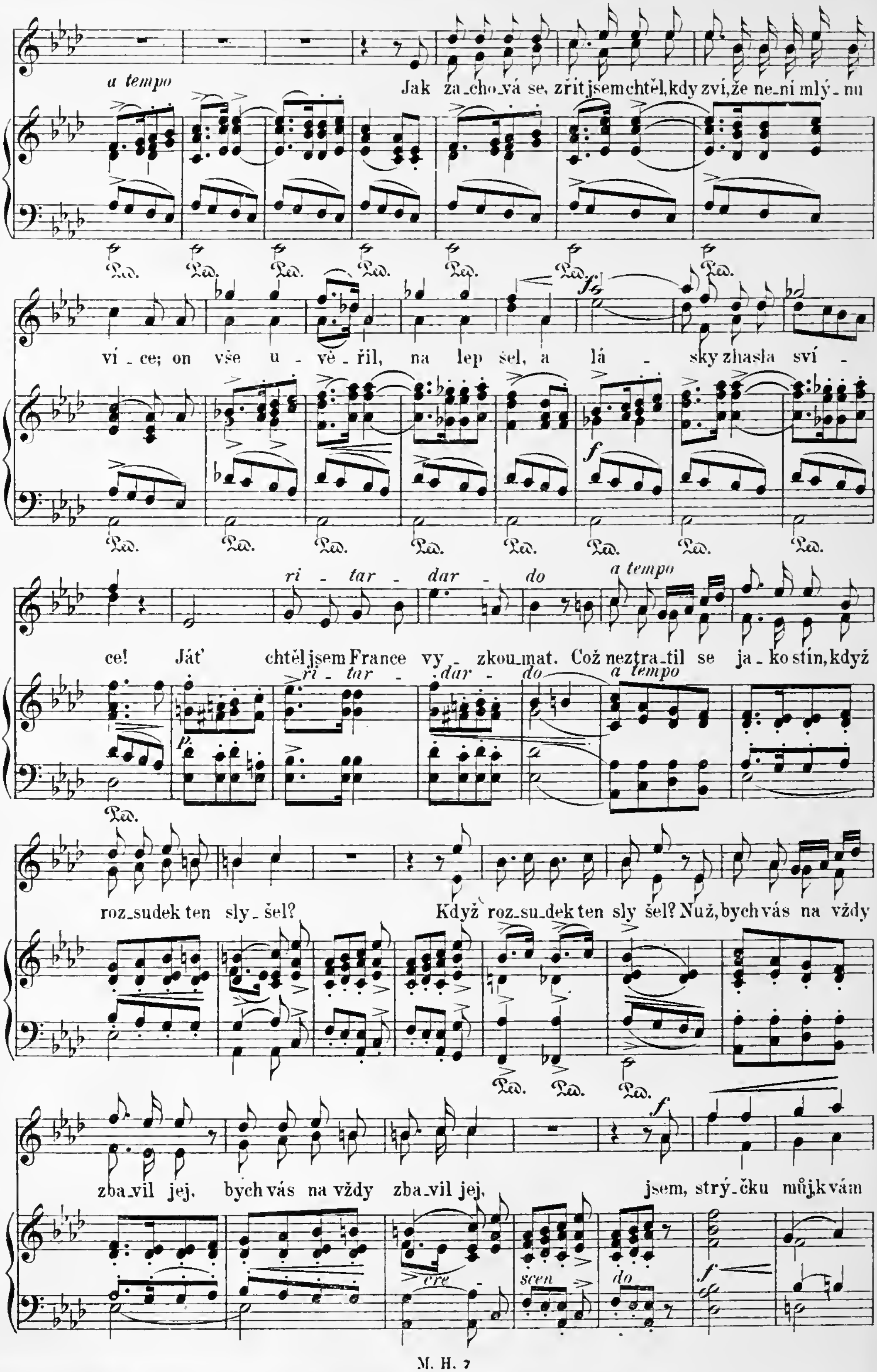
Výstup III.
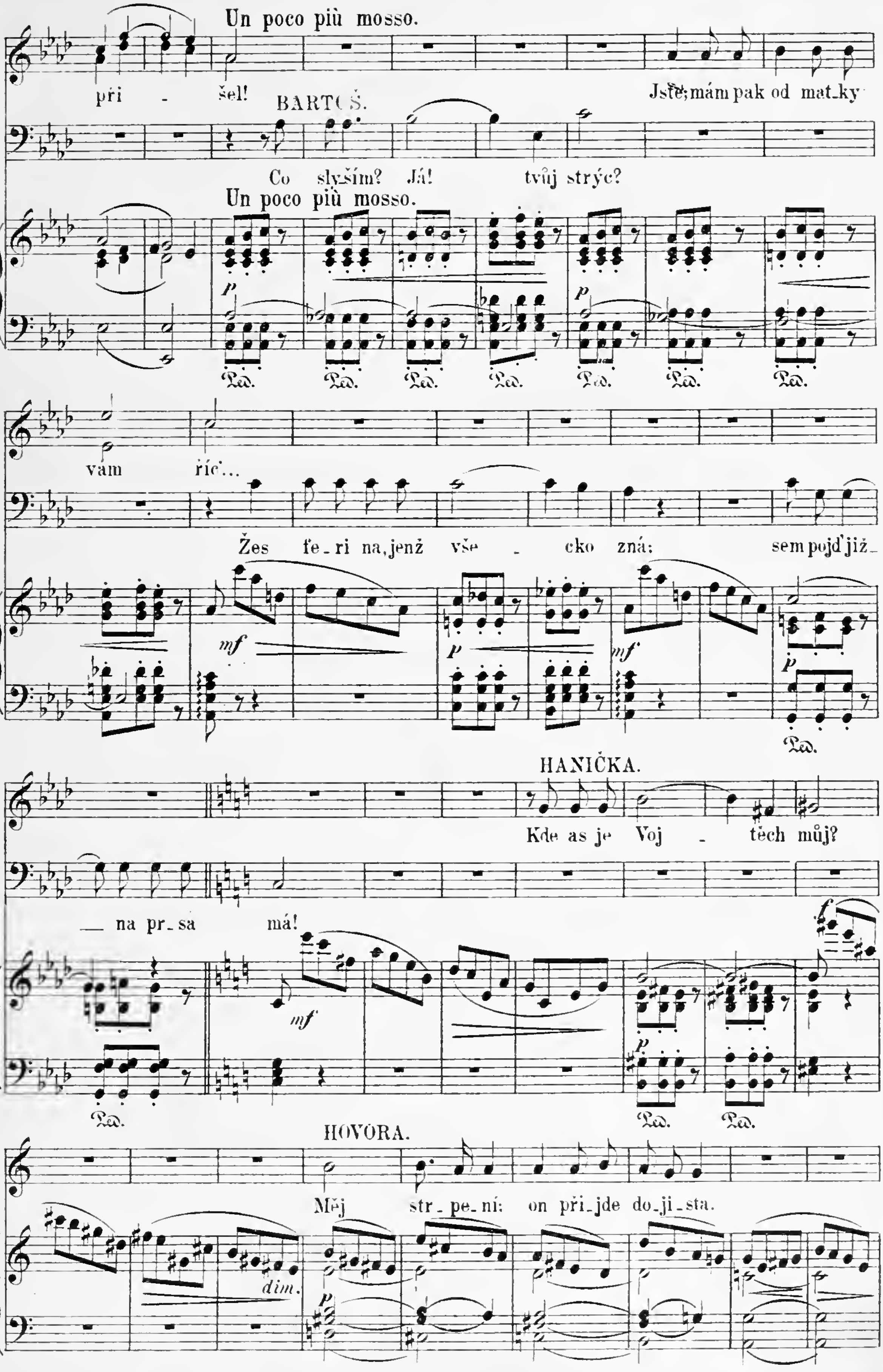
HANIČKA, BARTOŠ, HOVORA.
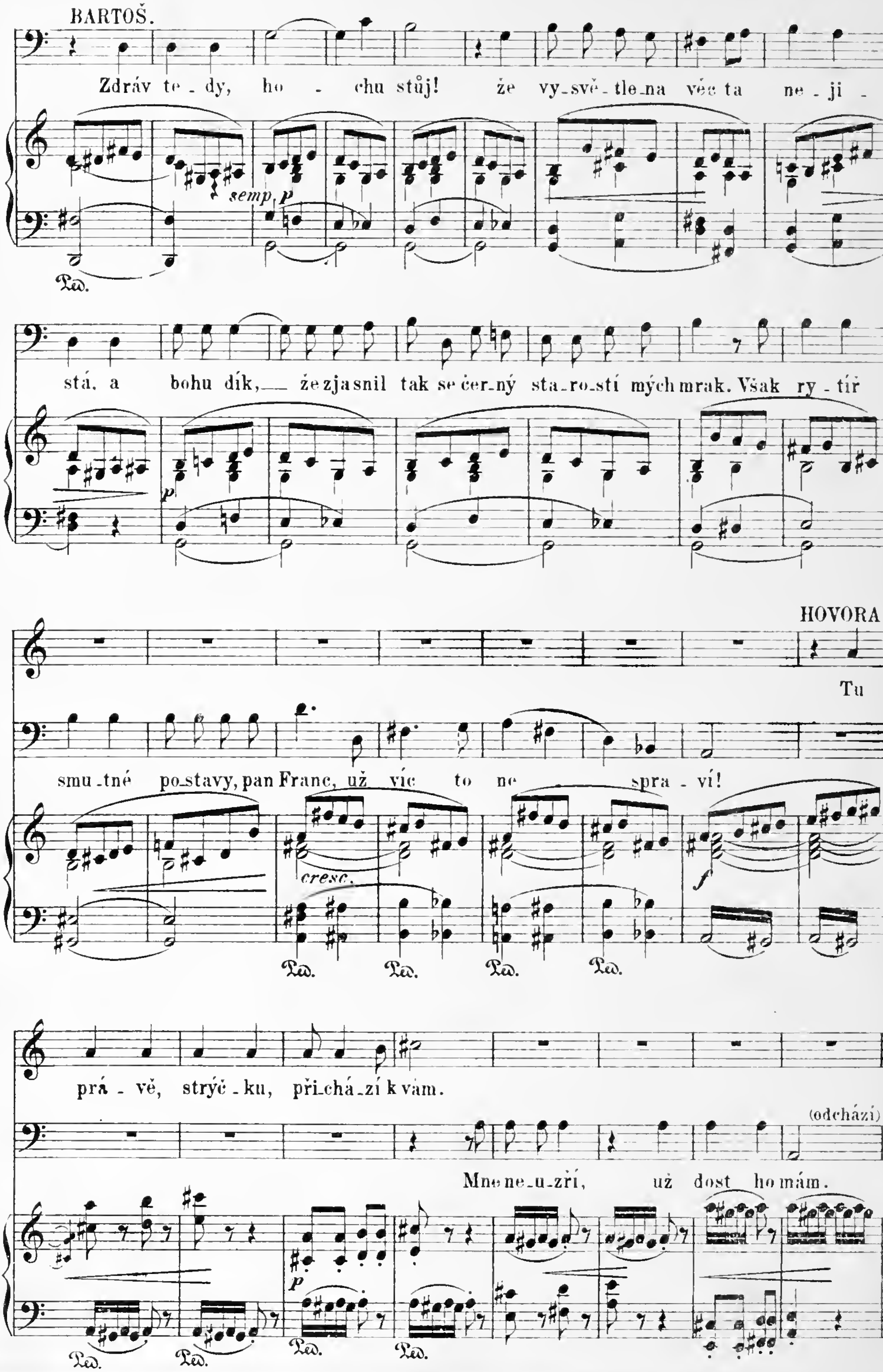
(Bartoš má v rukou spisy.)

Meno moto.
na pr_sa vám le_há tíž. Ten pr_vní roz_su_dek, jenž děl, že ten_to mlýn jste
pro_hrát měl, ten roz_su_dek je ne_pra_vý; neb já jej smy_sliv na_psal
ri - tar - dan - do
sám, a do_sti vě_ru o_sla_vy teď zto_ho své_ho žer_tu mám. Jáť
Moderato.
chtěl jsem Fran_ce vy_zkou_mat, jak vel_ký je_ho pla_men, neb
ri - tar - dan - do
má_li že_nich ko_pu_let, tu s lá_skou už je a_men.

a tempo
Jak za_cho_vá se, zřít jsem chtěl, kdy zví, že ne_ní mlý_nu
ví_ce; on vše u_vě_řil, na lep šel, a lá - sky zhasla sví - ce!
Ját' chtěl jsem France vy_zkou_mat. Což neztra_til se ja_ko stín, když
ri - tar - dar - do
a tempo
roz_sudek ten sly_šel? Když roz_su_dek ten sly šel? Nuž, bych vás na vždy
zba_vil jej, bych vás na vždy zba_vil jej, jsem, strý_čku můj k vám
cre - scen - do
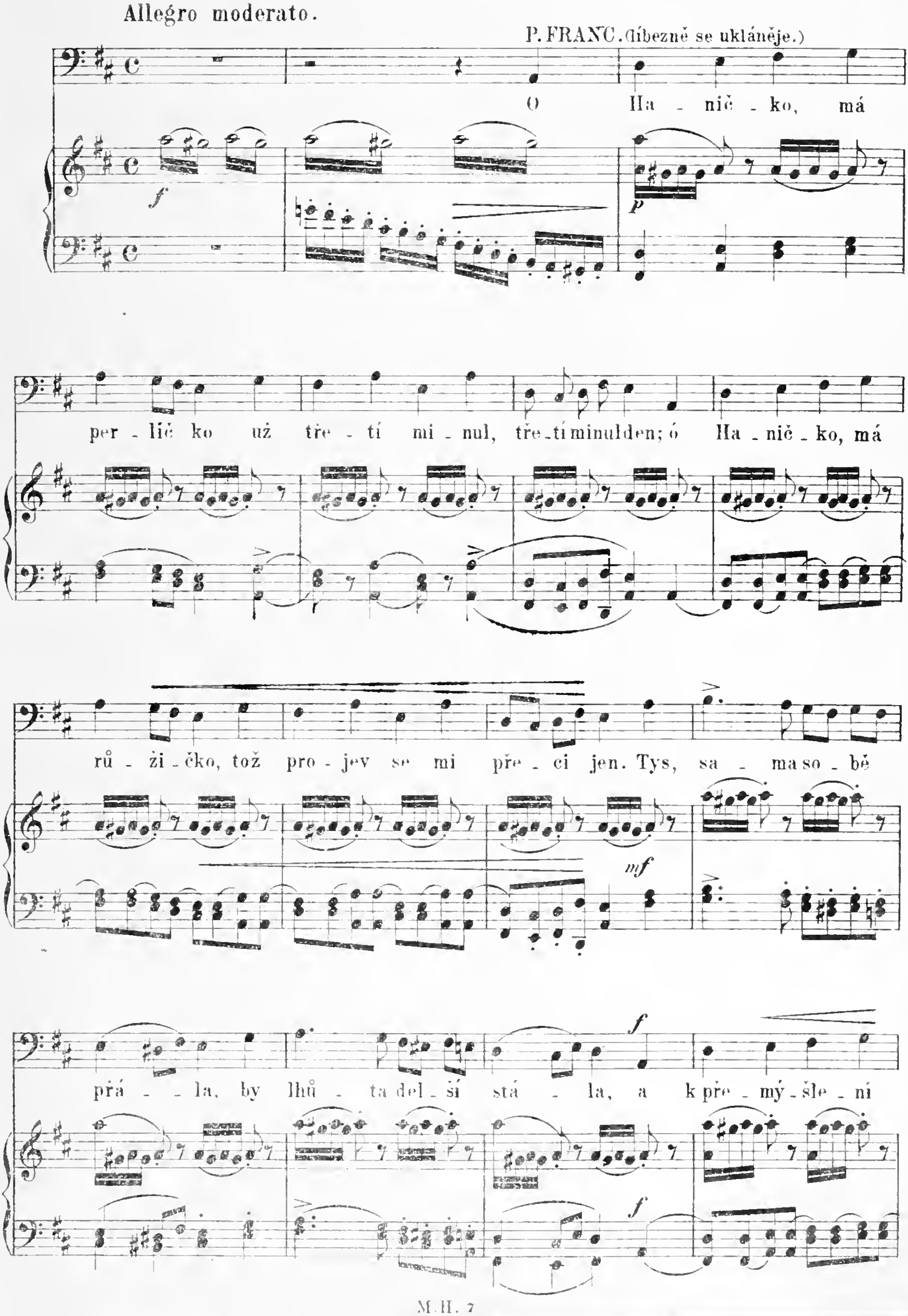

Un poco più mosso.
při - šel!
Jste, mám pak od mat_ky
BARTOŠ.
Co sly_ším? Já! tvůj strýc?
Un poco più mosso.
vam říc'...
Žes fe_ri na, jenž vše - cko zná: sem pojď již_
HANIČKA.
Kde as je Voj - těch můj?
_ na pr_sa má!
HOVORA.
Měj str_pe_ní: on při_jde do_ji_sta.
dim.
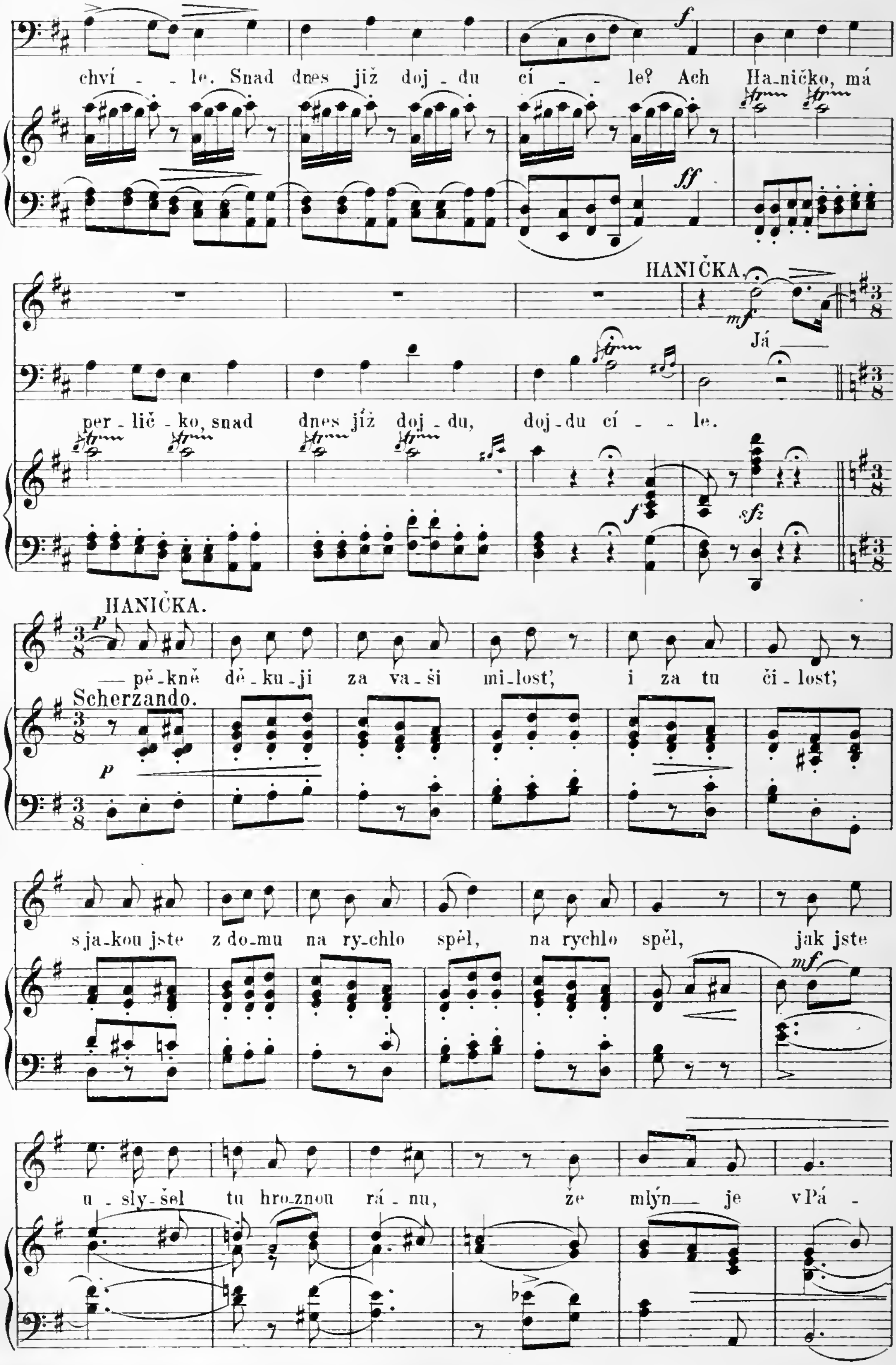

BARTOŠ.
Zdráv te - dy, ho - chu stůj! že vy - svě - tle - na věc ta ne - ji - stá, a bohu dík, že zjasnil tak se čer - ný sta - ro - stí mých mrak. Však ry - tíř smu - tné po - stavy, pan Franc, už víc to ne - spra - ví!
HOVORA.
Tu prá - vě, strýč - ku, při - chá - zí k vám.
(odchází)
Mne ne - u - zří, už dost ho mám.
semp. p
cresc.
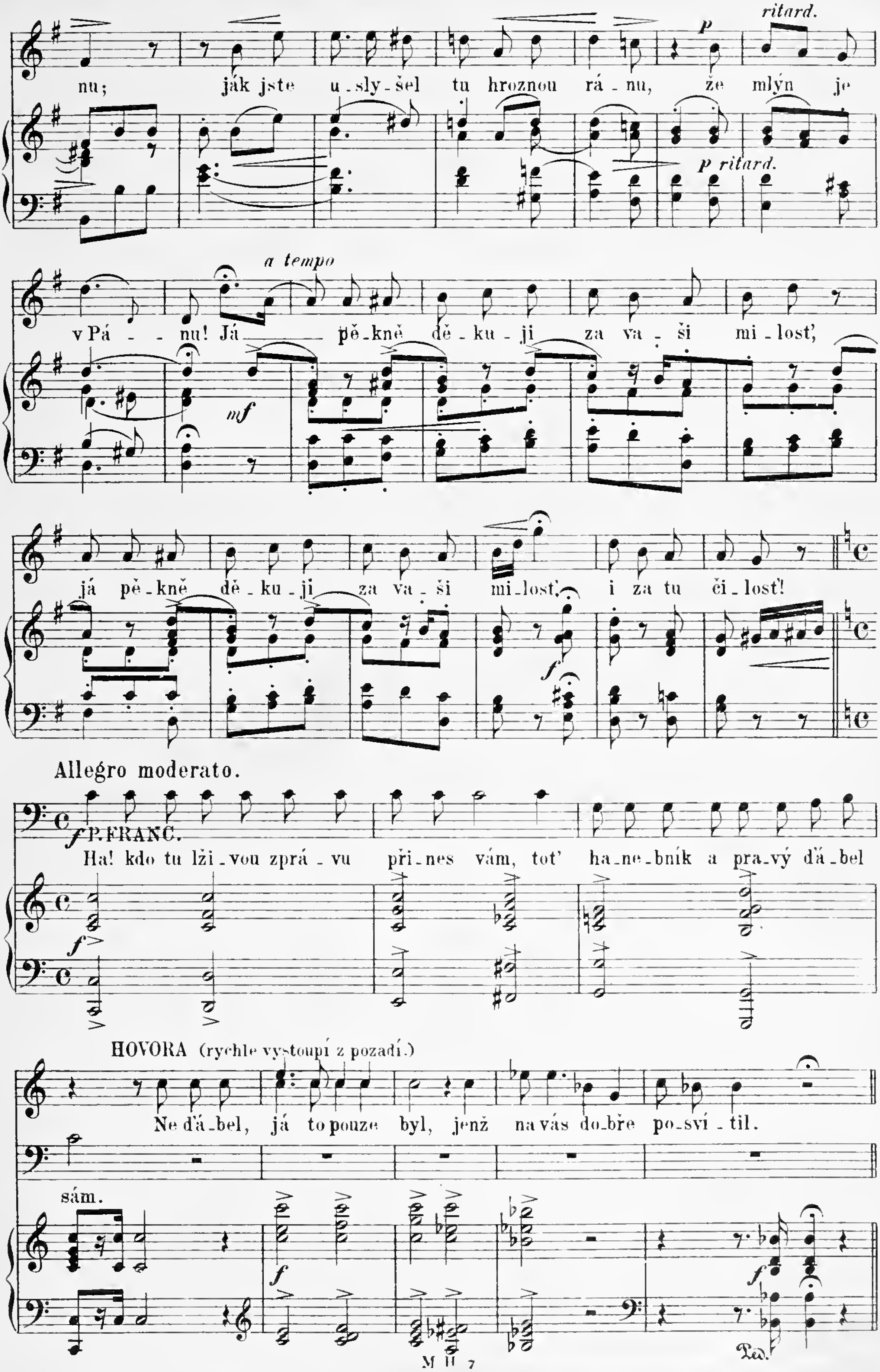
Výstup IV.

HANIČKA, HOVORA, PAN FRANC.

(Hovora ustoupí do pozadí, by nebyl Francem zpozorován.)
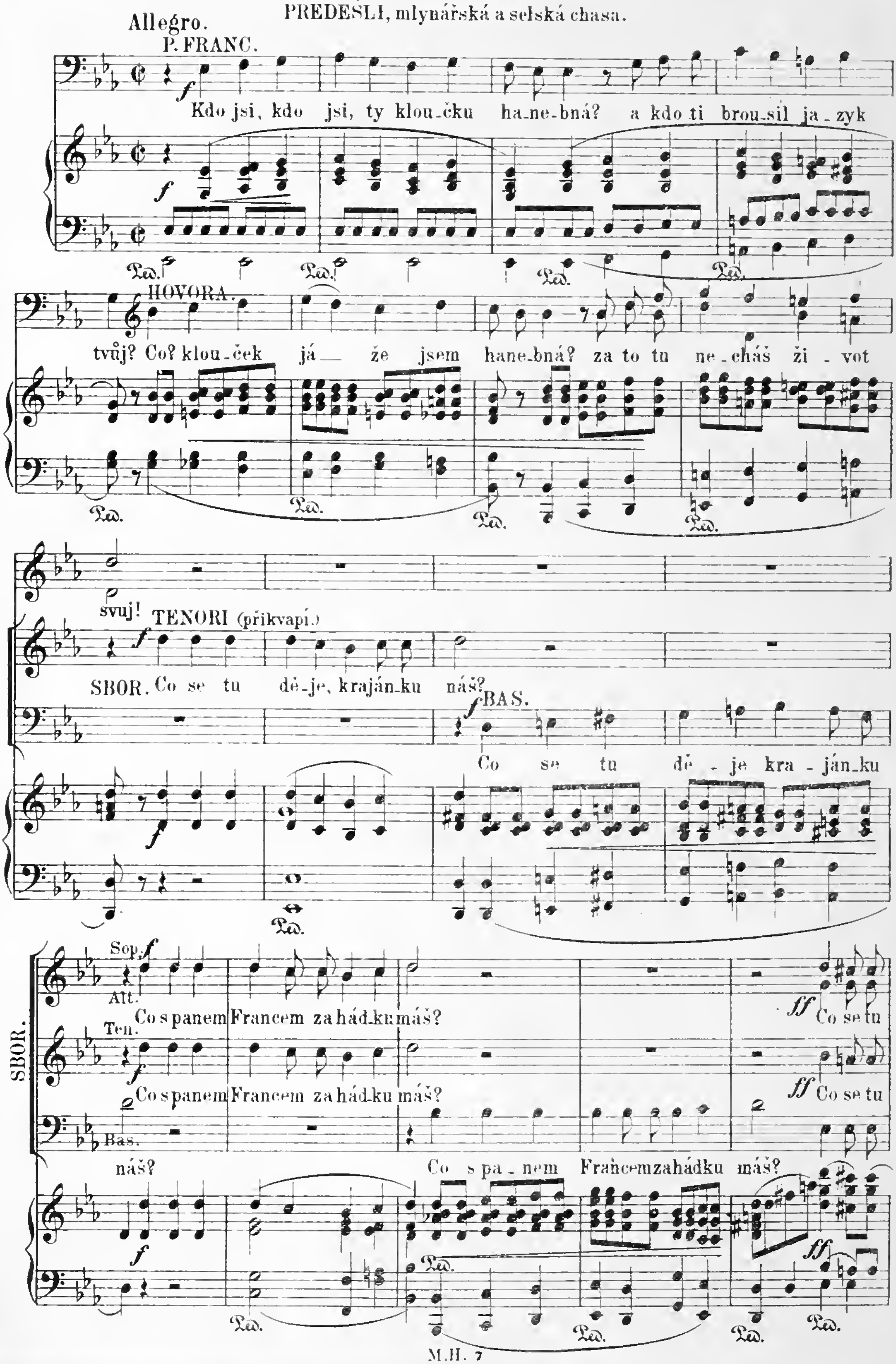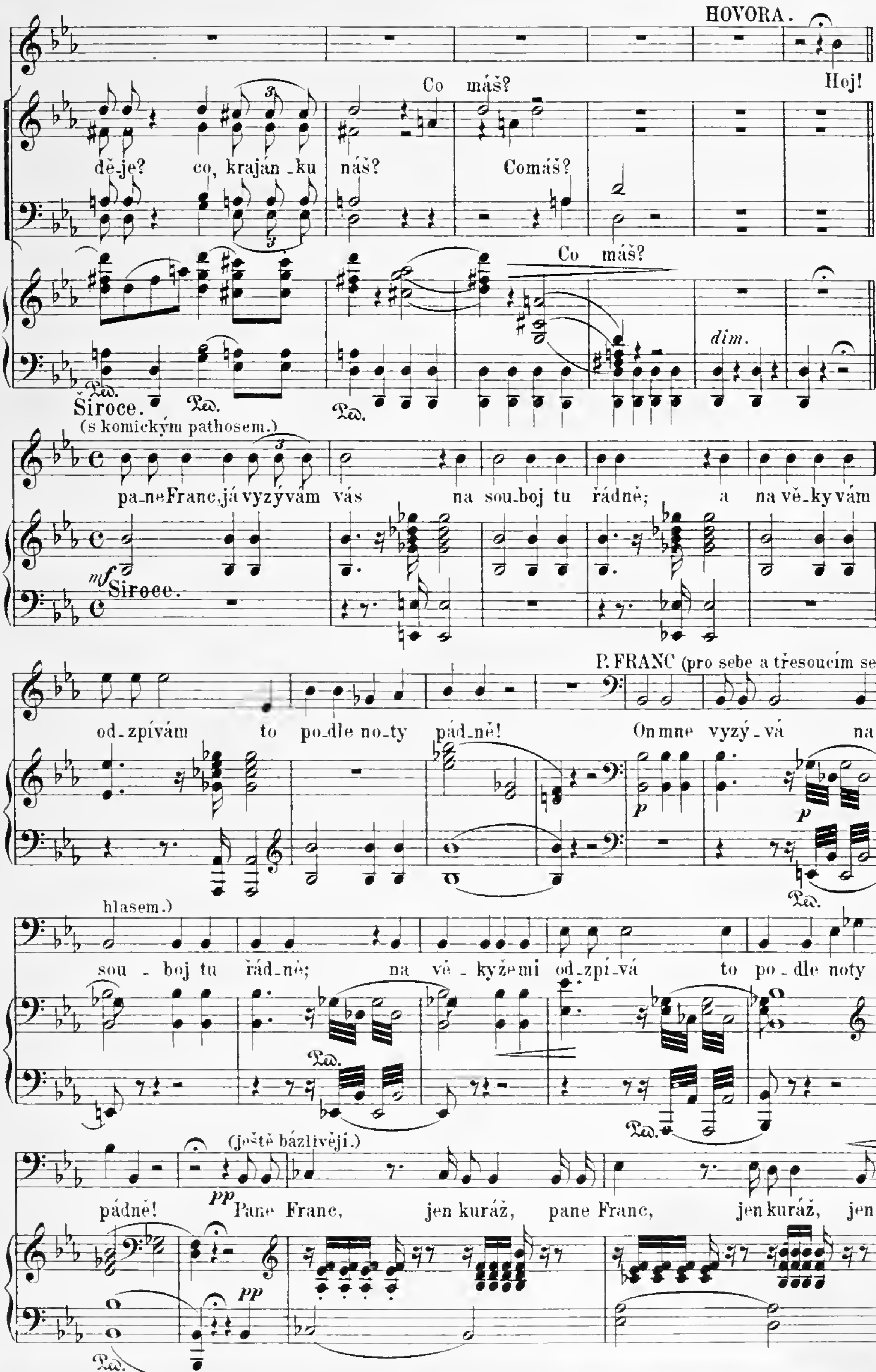

chví - - le. Snad dnes již doj - du cí - - le? Ach Ha-ničko, má
HANIČKA.
Já
per - lič - ko, snad dnes již doj - du, doj-du cí - - le.
HANIČKA.
— pě-kně dě-ku-ji za va-ši mi-lost', i za tu či-lost',
Scherzando.
s ja-kou jste z do-mu na ry-chlo spěl, na rychlo spěl, jak jste
u - sly-šel tu hro-znou rá - nu, že mlýn — je v Pá -
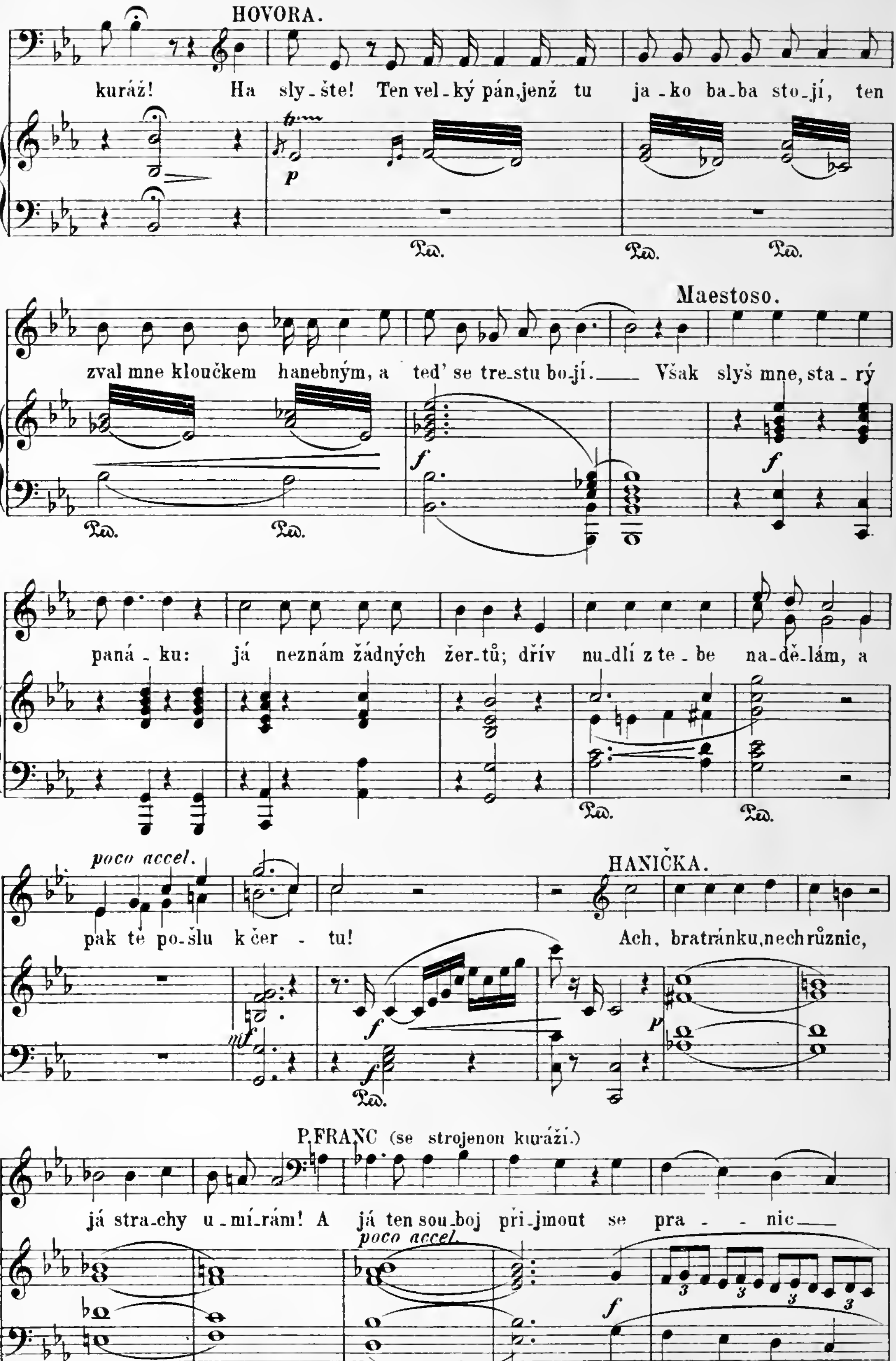

ritard.
nu; ják jste u-sly-šel tu hroznou rá-nu, že mlýn je
p ritard.
a tempo
v Pá - - nu! Já pě-kně dě-ku-ji za va-ši mi-losť,
mf
já pě-kně dě-ku-ji za va-ši mi-losť, i za tu či-losť!
Allegro moderato.
P. FRANC.
Ha! kdo tu lži-vou zprá-vu při-nes vám, toť ha-ne-bník a pra-vý dá-bel sám.
HOVORA (rychle vystoupí z pozadí.)
Ne dá-bel, já to pouze byl, jenž na vás do-bře po-sví-til.
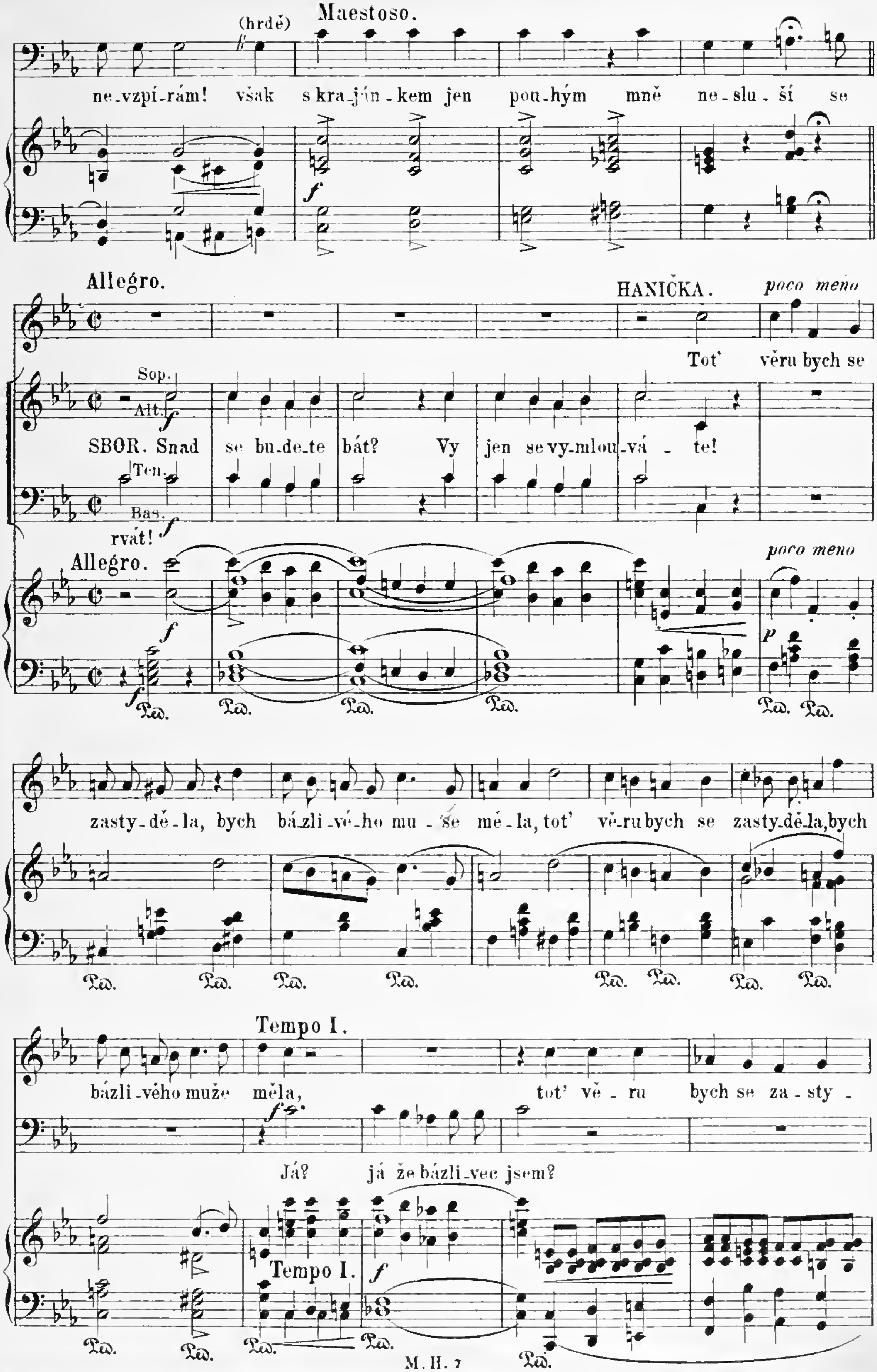
Výstup V.

PŘEDEŠLÍ, mlynářská a selská chasa.
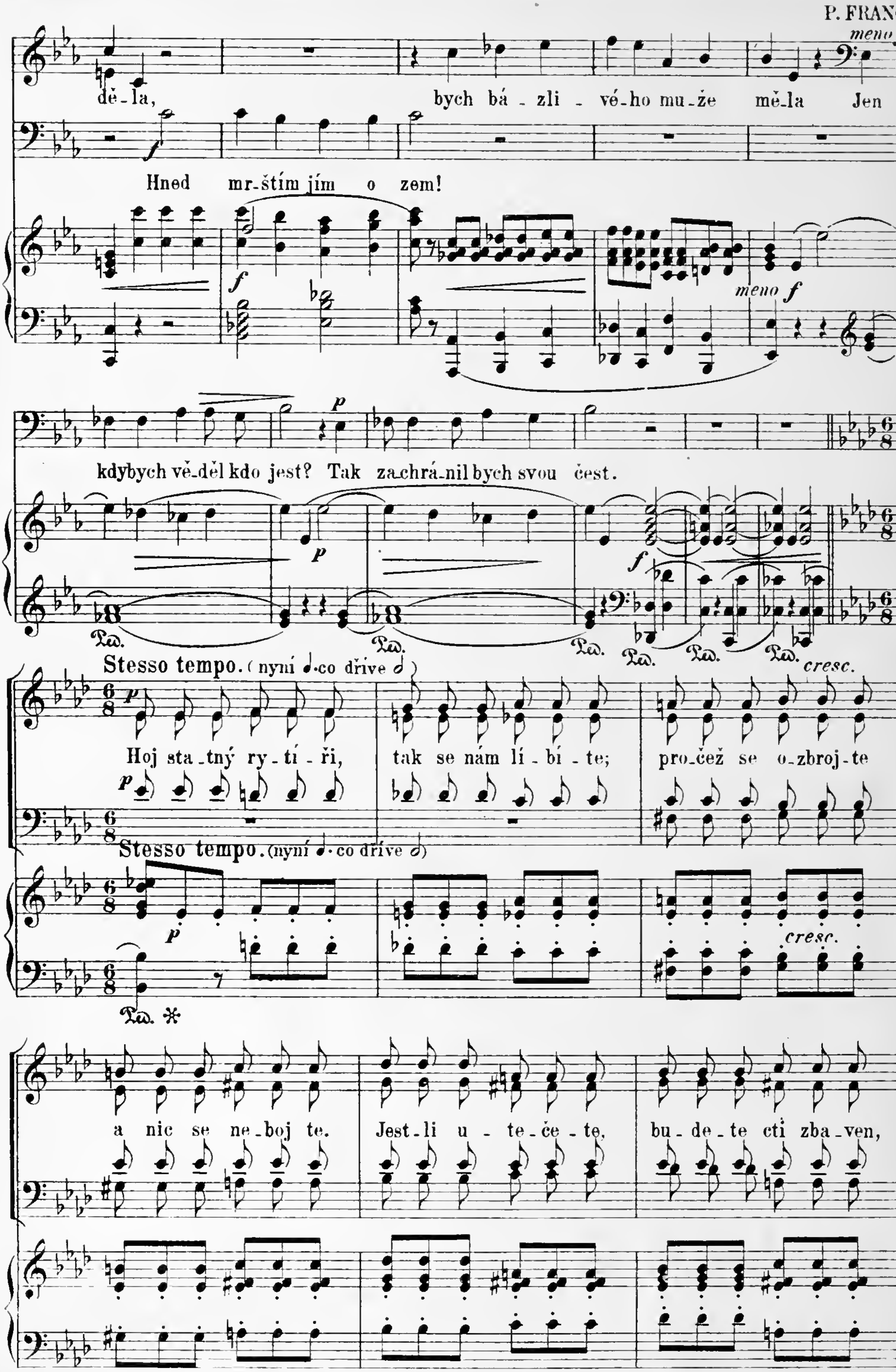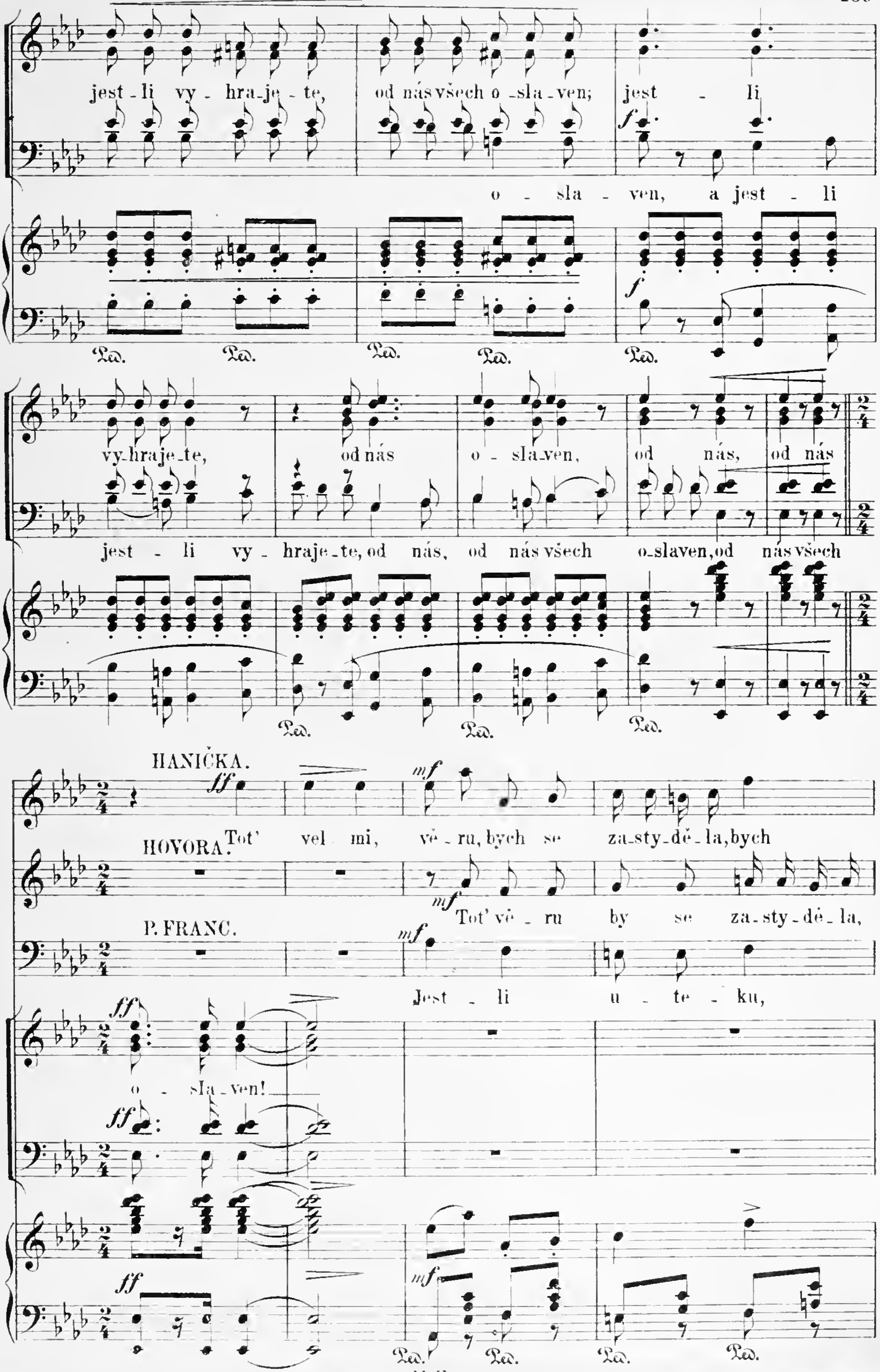

HOVORA.
Hoj!
Co máš?
dě_je? co, kraján_ku náš?
Co máš?
Co máš?
dim.
Široce.
(s komickým pathosem.)
pa_ne Franc, já vyzývám vás na sou_boj tu řádně; a na vě_ky vám
mf Široce.
od_zpívám to po_dle no_ty pád_ně!
P. FRANC (pro sebe a třesoucím se hlasem.)
On mne vyzý_vá na sou_boj tu řád_ně; na vě_ky že mi od_zpí_vá to po_dle noty pádně!
p
(ještě bázlivěji.)
pp Pane Franc, jen kuráž, pane Franc, jen kuráž, jen
pp
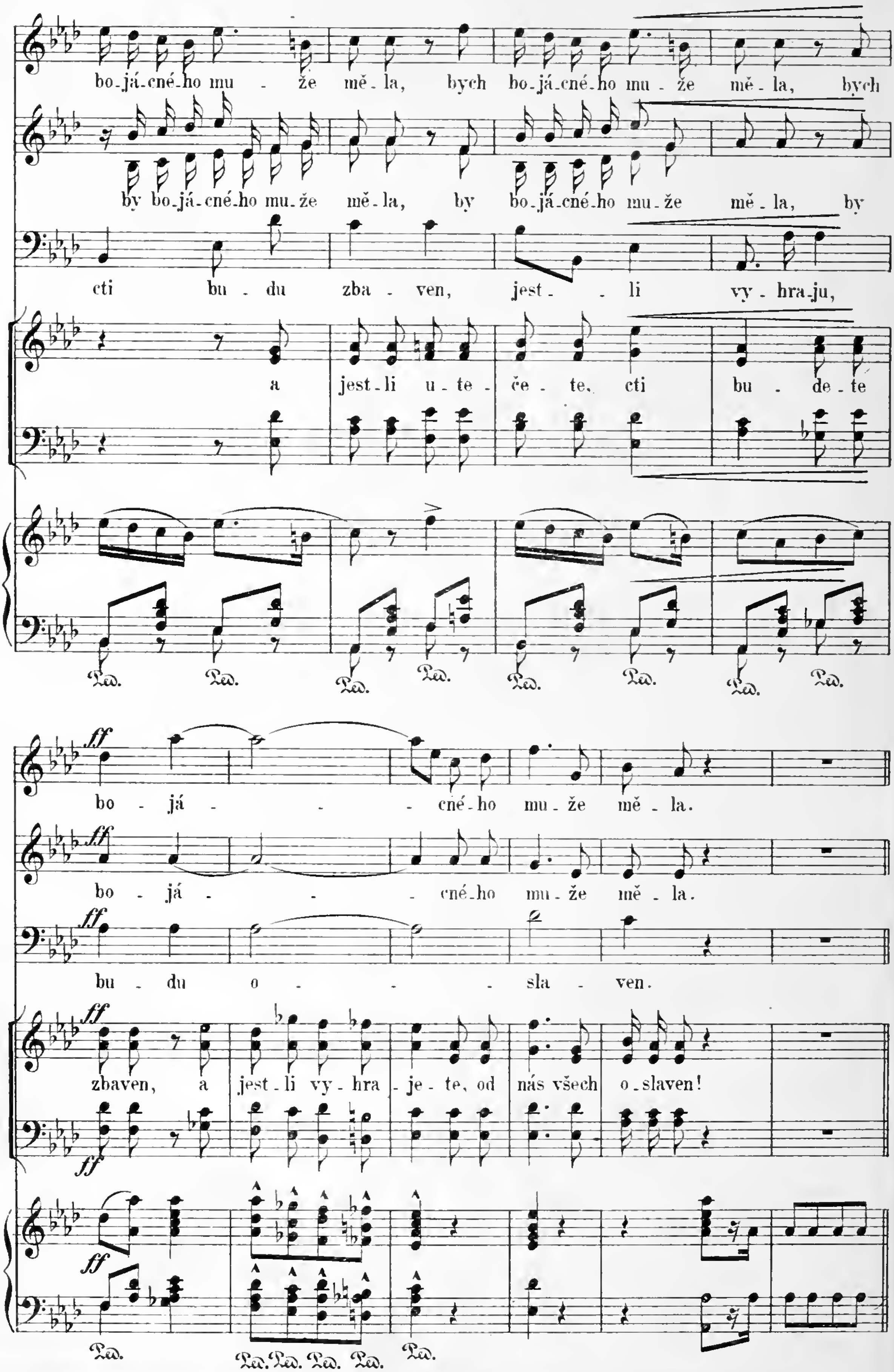

HOVORA.
kuráž! Ha sly-šte! Ten vel-ký pán,jenž tu ja-ko ba-ba sto-jí, ten
zval mne kloučkem hanebným, a teď se tre-stu bo-jí. Však slyš mne, sta-rý
Maestoso.
paná-ku: já neznám žádných žer-tů; dřív nu-dlí z te-be na-dě-lám, a
poco accel.
pak tě po-šlu k čer - tu!
HANIČKA.
Ach, bratránku,nechrůznic,
P.FRANC (se strojenou kuráží.)
já stra-chy u-mí-rám! A já ten sou-boj při-jmout se pra - - nic
poco accel.

Maestoso.
(hrdě)
ne_vzpí_rám! však s kra_jín_kem jen pou_hým mně ne_slu_ší se
Allegro.
HANIČKA.
poco meno
Toť věru bych se
Sop.
Alt.
SBOR. Snad se bu_de_te bát? Vy jen se vy_mlou_vá_te!
Ten.
Bas.
rvát!
Allegro.
poco meno
zasty_dě_la, bych bázli_vé_ho mu_še mé_la, toť vě_ru bych se zasty_dě_la, bych
bázli_vého muže měla, toť vě_ru bych se za_sty_
Tempo I.
Já? já že bázli_vec jsem?
Tempo I.

P. FRANC.
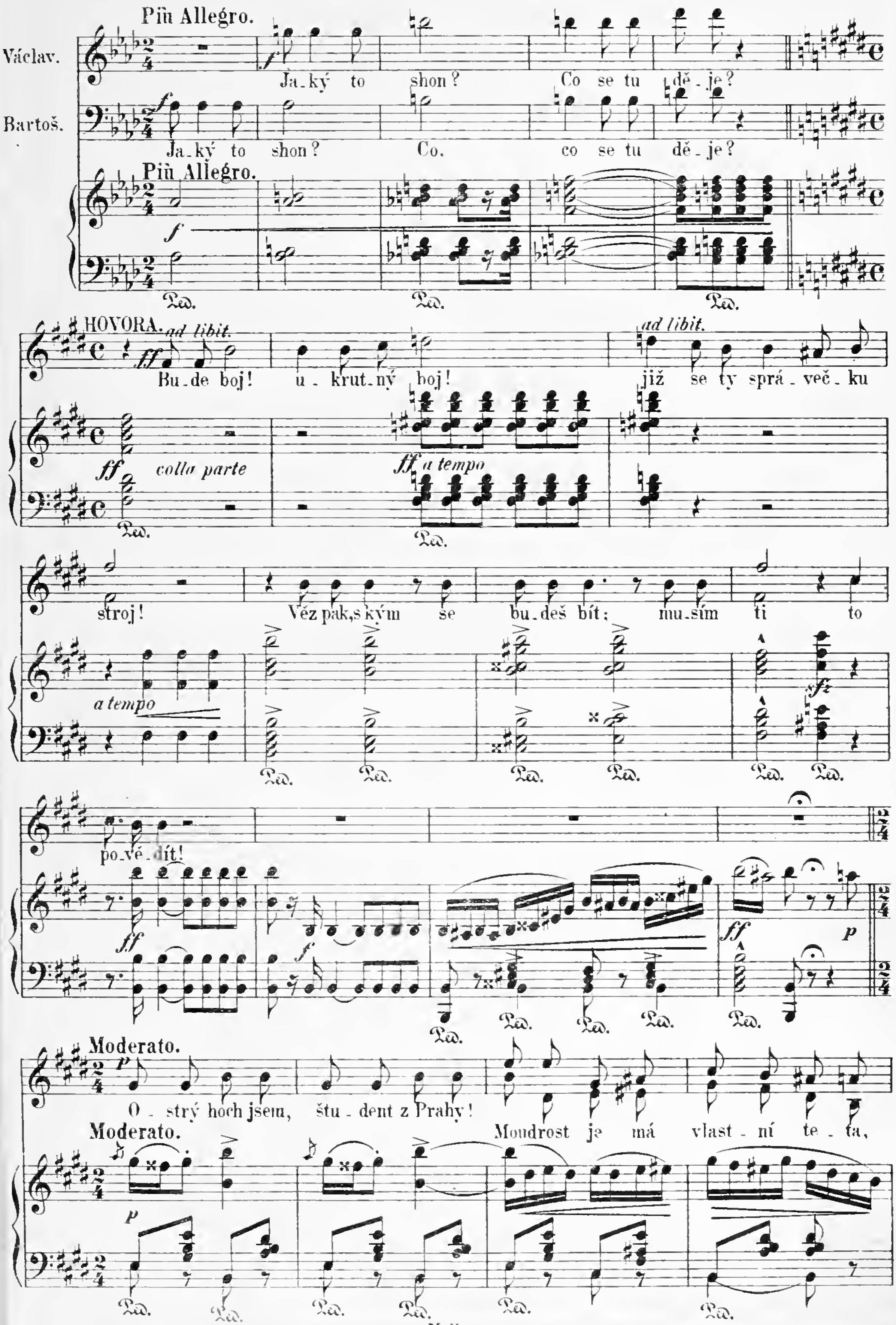

meno f
dě-la, bych bá-zli-vé-ho mu-že mě-la Jen
Hned mr-štím jím o zem!
f
meno f
kdybych vě-děl kdo jest? Tak za-chrá-nil bych svou čest.
p
Stesso tempo. (nyní ♩. co dříve 𝅗𝅥)
Hoj statný ry-ti-ři, tak se nám lí-bí-te; pro-čež se o-zbroj-te
cresc.
a nic se ne-boj te. Jest-li u-te-če-te, bu-de-te cti zba-ven,
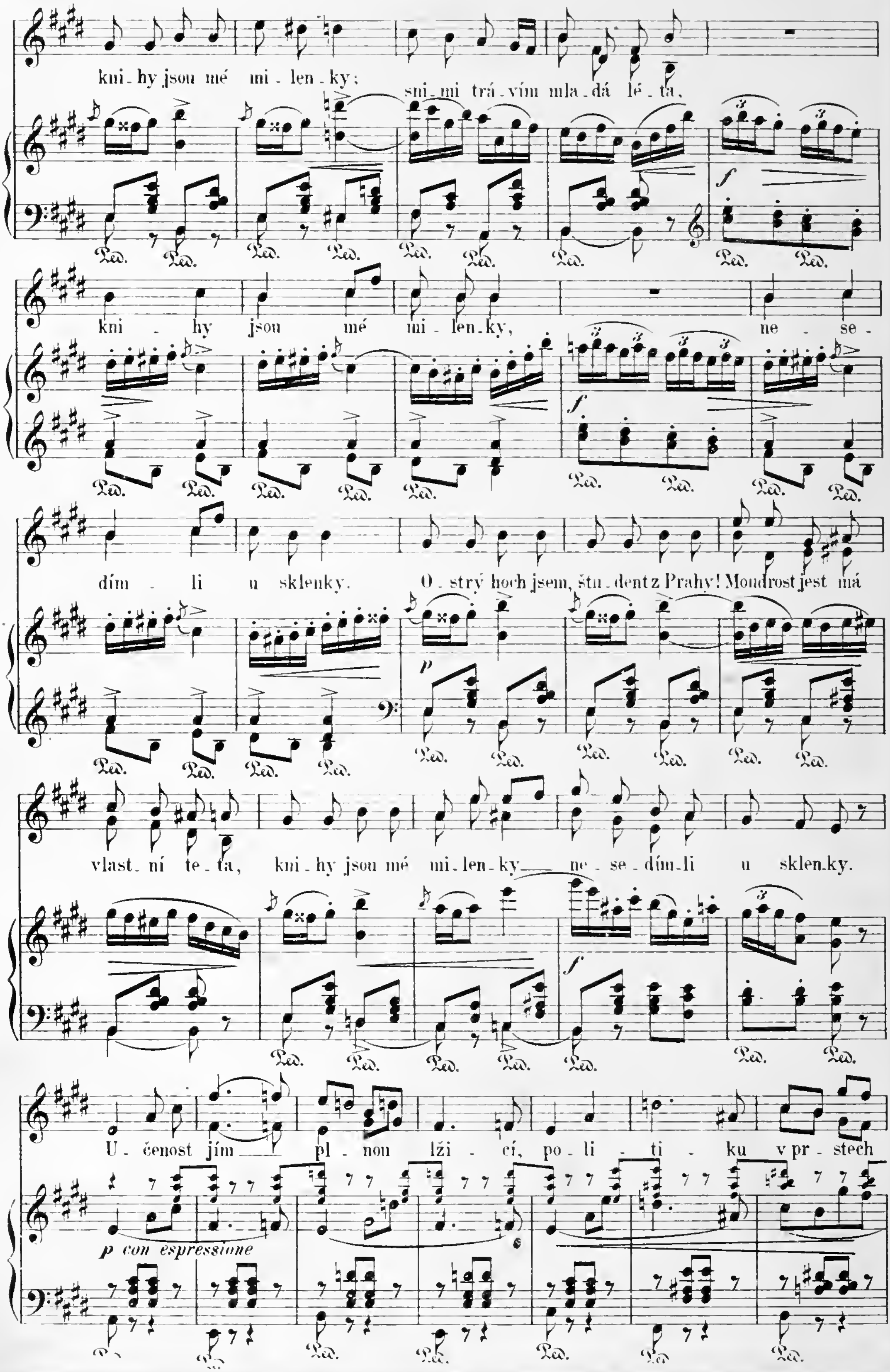

jest - li vy - hra - je - te, od nás všech o - sla - ven; jest - li
o - sla - ven, a jest - li
vy - hra - je - te, od nás o - sla - ven, od nás, od nás
jest - li vy - hraje - te, od nás, od nás všech o - slaven, od nás všech
HANIČKA.
Tot' vel mi, vě - ru, bych se za - sty - dě - la, bych
HOVORA.
Tot' vě - ru by se za - sty - dě - la,
P. FRANC.
Jest - li u - te - ku,
o - sla - ven!
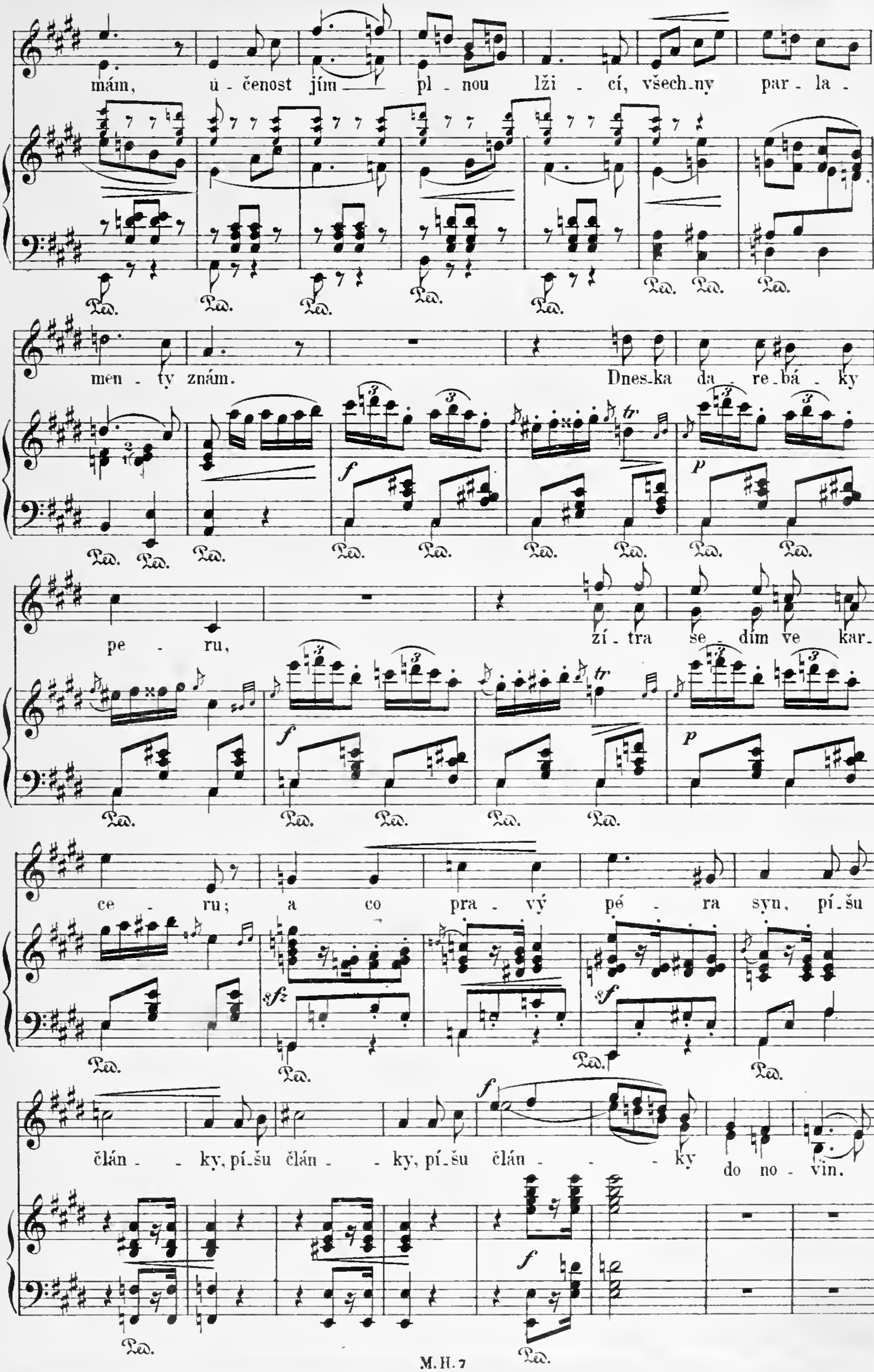

bo-já-cné-ho mu - že mě-la, bych bo-já-cné-ho mu - že mě-la, bych
by bo-já-cné-ho mu-že mě-la, by bo-já-cné-ho mu-že mě-la, by
cti bu - du zba - ven, jest - li vy - hra-ju,
a jest-li u - te - če - te, cti bu - de - te
bo - já - - - cné-ho mu - že mě - la.
bo - já - - - cné-ho mu - že mě - la.
bu - du o - - - sla - ven.
zbaven, a jest-li vy - hra - je - te, od nás všech o-slaven!
ff
Ped.
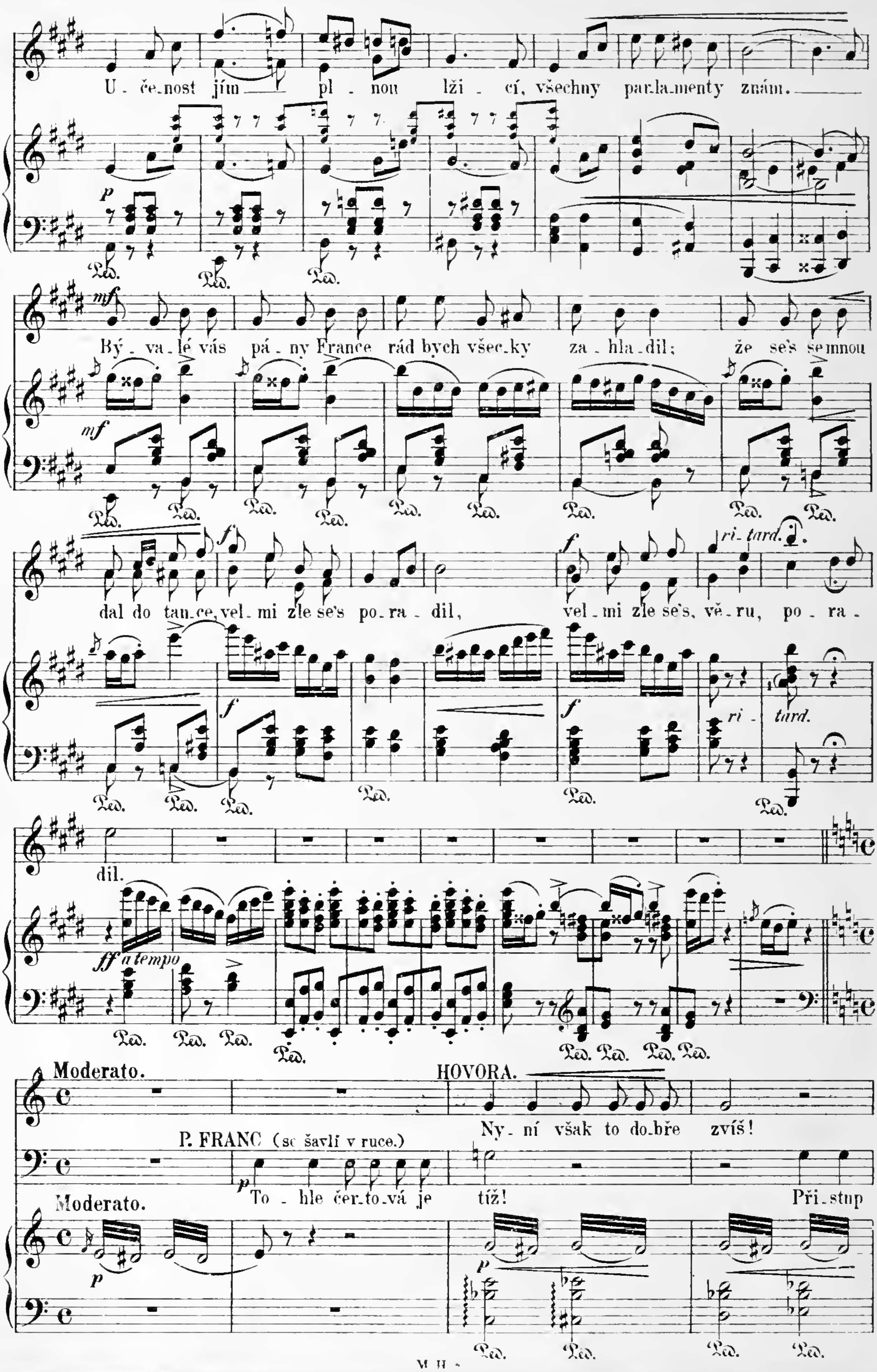
Výstup VI.
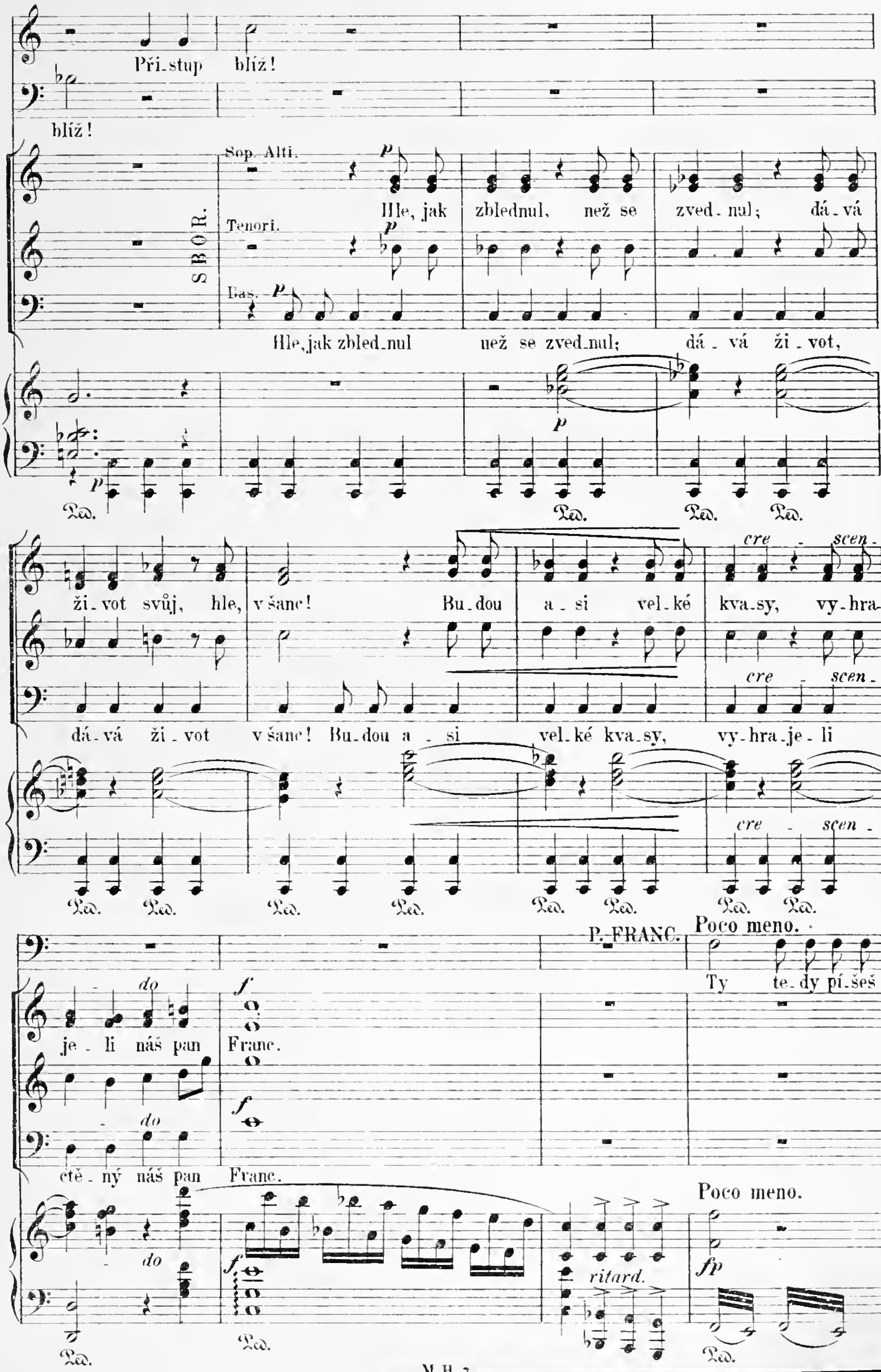
PŘEDEŠLÍ, VÁCLAV, BARTOŠ.
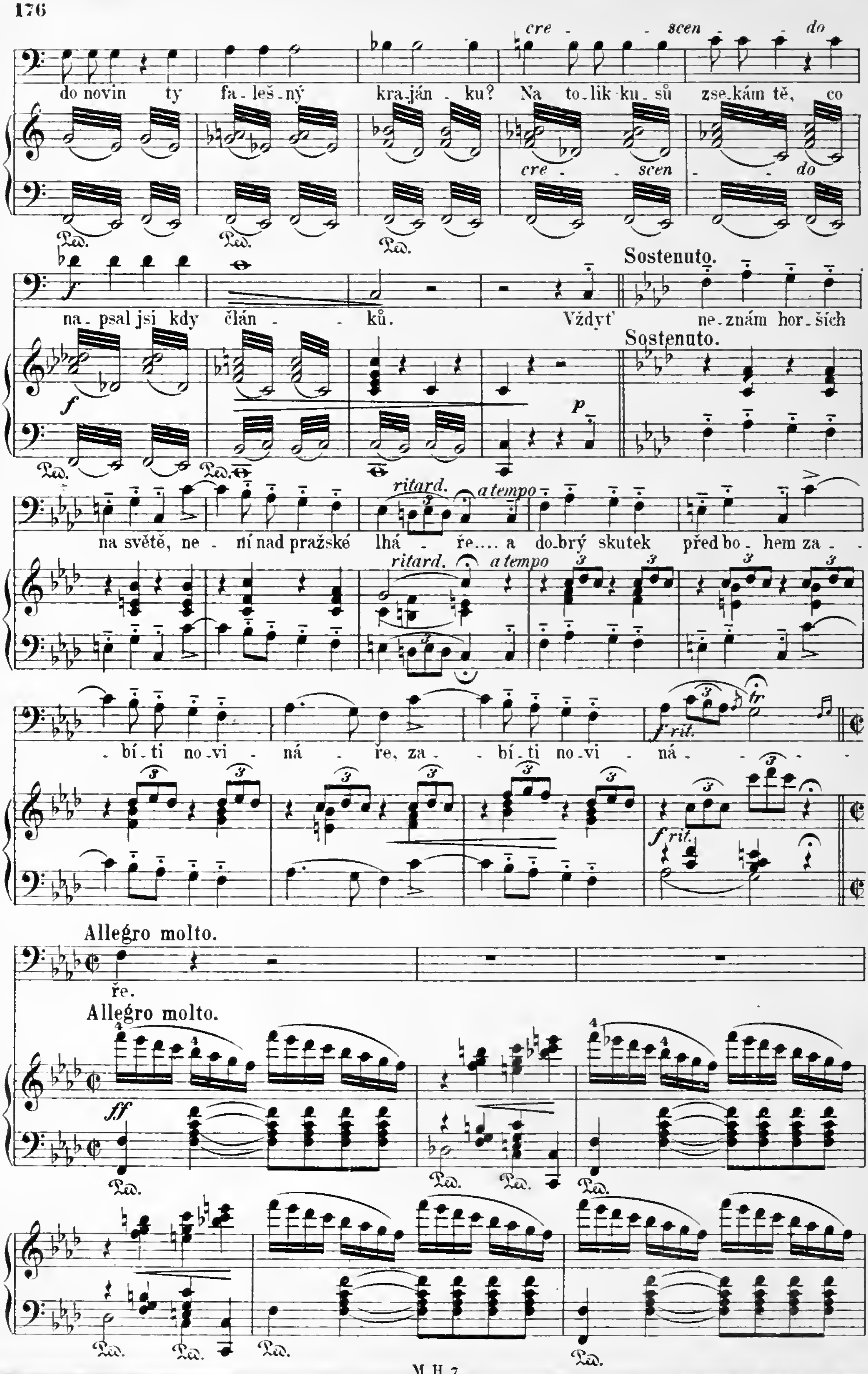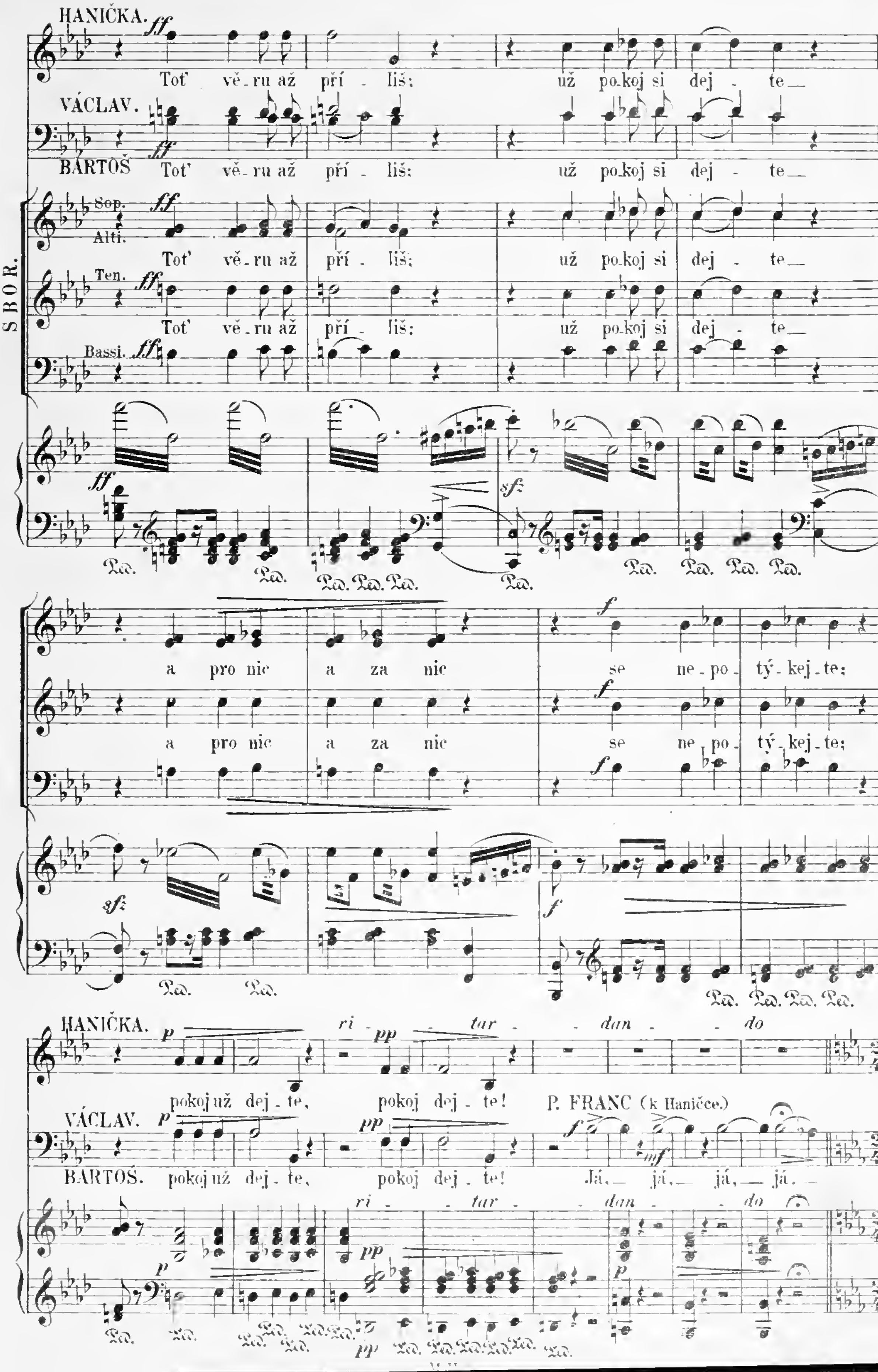

kni_hy jsou mé mi_len_ky; sni_mi trá_vím mla_dá lé_ta,
kni - hy jsou mé mi_len_ky, ne - se -
dím - li u sklenky. O_strý hoch jsem, štu_dent z Prahy! Moudrost jest má
vlast_ní te_ta, kni_hy jsou mé mi_len_ky___ ne_se_dím_li u sklen_ky.
U_čenost jím___ pl_nou lži - cí, po_li - ti - ku v pr_stech
p con espressione
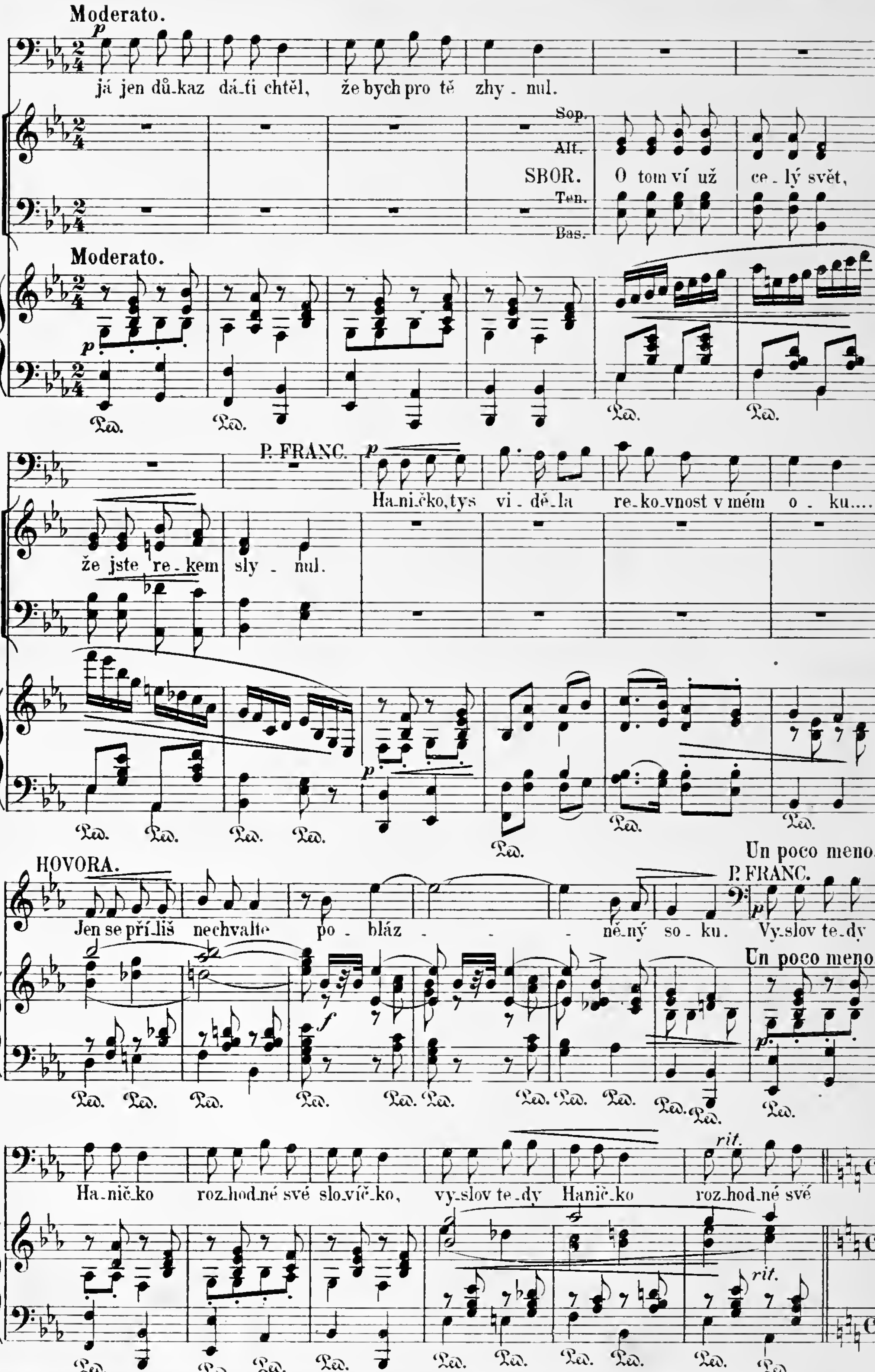

mám, u - čenost jím - pl - nou lži - cí, všech_ny par - la -
men - ty znám. Dnes_ka da - re_bá - ky
pe - ru, zí - tra se - dím ve kar -
ce - ru; a co pra - vý pé - ra syn, pí_šu
člán - ky, pí_šu člán - ky, pí_šu člán - - ky do no - vin.

U - če_nost jím pl - nou lži - cí, všechny par_la_menty znám.
Bý - va_lé vás pá - ny France rád bych všec_ky za - hla_dil; že se's se mnou
dal do tan_ce, vel_mi zle se's po_ra - dil, vel_mi zle se's, vě_ru, po - ra -
ri_tard.
dil.
a tempo
Moderato.
HOVORA.
Ny - ní však to do_bře zvíš!
P. FRANC (se šavlí v ruce.)
To - hle čer_to_vá je tíž! Při_stup
Moderato.

Při_stup bliž!
bliž!
Sop. Alti.
Hle, jak zblednul, než se zved_nul; dá_vá
SBOR.
Tenori.
Bas.
Hle, jak zbled_nul než se zved_nul; dá_vá ži_vot,
ži_vot svůj, hle, v šanc! Bu_dou a_si vel_ké kva_sy, vy_hra
dá_vá ži_vot v šanc! Bu_dou a_si vel_ké kva_sy, vy_hra_je_li
cre - scen
P. FRANC. Poco meno.
Ty te_dy pí_šeš
je_li náš pan Franc.
čtě_ný náš pan Franc.
do
Poco meno.
ritard.
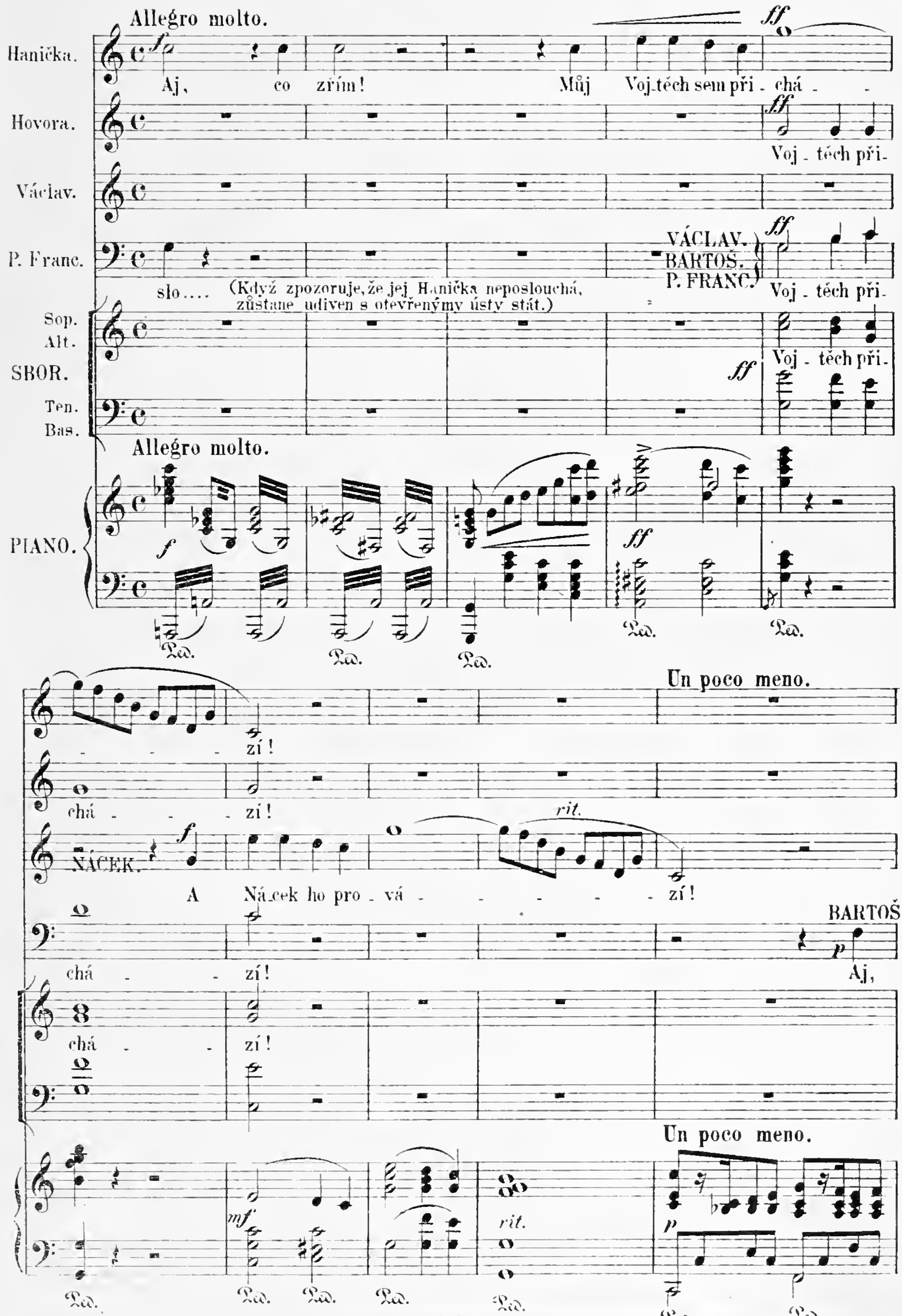

cre - - scen - - do
do novin ty fa_leš_ný kra_ján - ku? Na to_lik_ku_sů zse_kám tě, co
cre - - scen - - do
na_psal jsi kdy člán - - ků. Vždyť ne_znám hor_ších
Sostenuto.
Sostenuto.
p
na světě, ne - ní nad pražské lhá - ře.... a do_brý skutek před bo_hem za - - bí_ti no_vi - ná - ře, za - - bí_ti no_vi - ná - - - ře.
ritard. a tempo
ritard. a tempo
f rit.
f rit.
Allegro molto.
Allegro molto.
ff
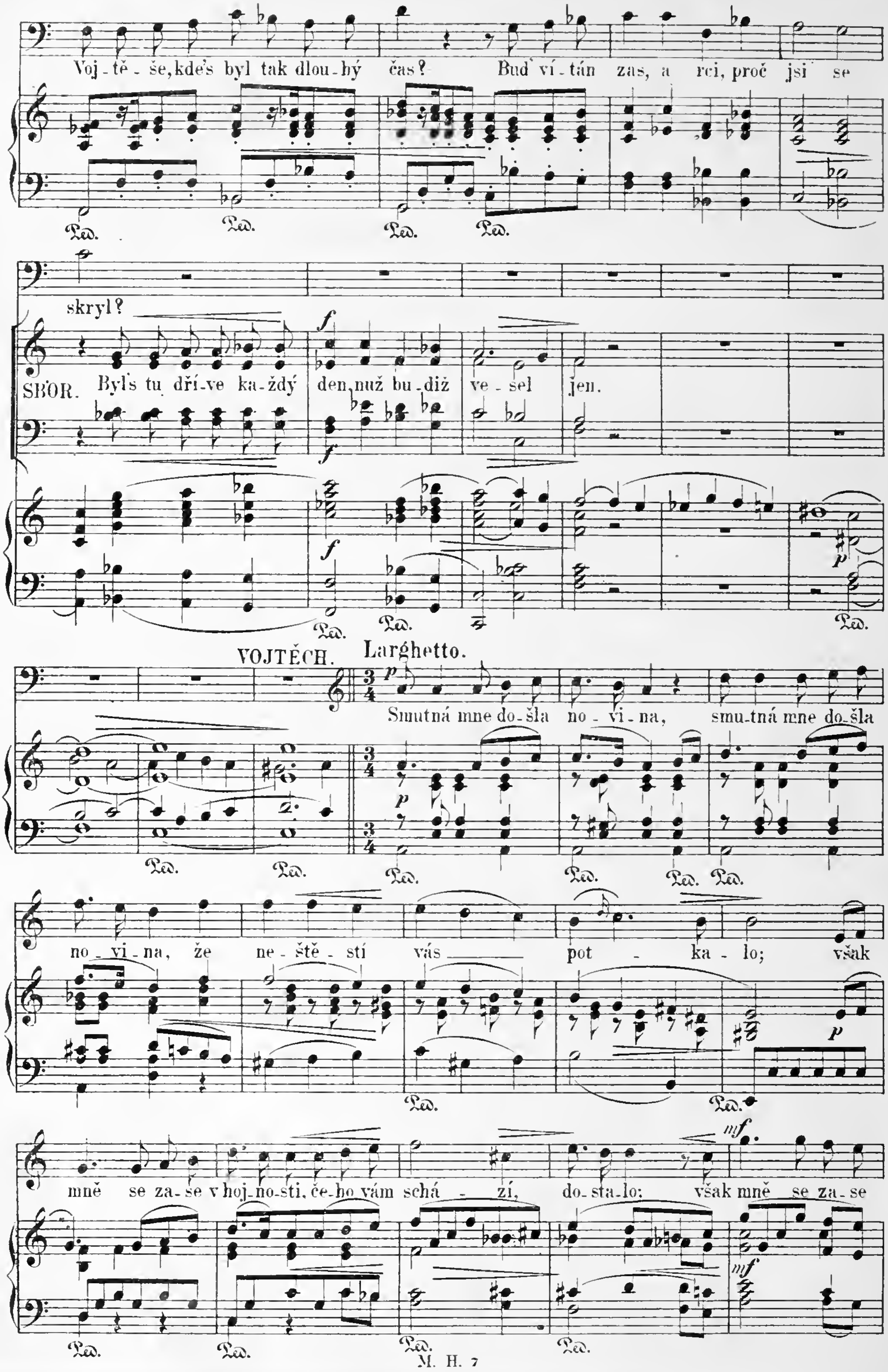

HANIČKA.
Toť věru až příliš: už pokoj si dejte
VÁCLAV.
Toť věru až příliš: už pokoj si dejte
BARTOŠ
SBOR.
Sop.
Alti.
Toť věru až příliš; už pokoj si dejte
Ten.
Toť věru až příliš: už pokoj si dejte
Bassi.
a pro nic a za nic se nepotýkejte;
a pro nic a za nic se nepotýkejte;
HANIČKA.
ritardando
pokoj už dejte, pokoj dejte!
P. FRANC (k Haničce.)
VÁCLAV.
BARTOŠ.
pokoj už dejte, pokoj dejte! Já, já, já, já.
ritardando
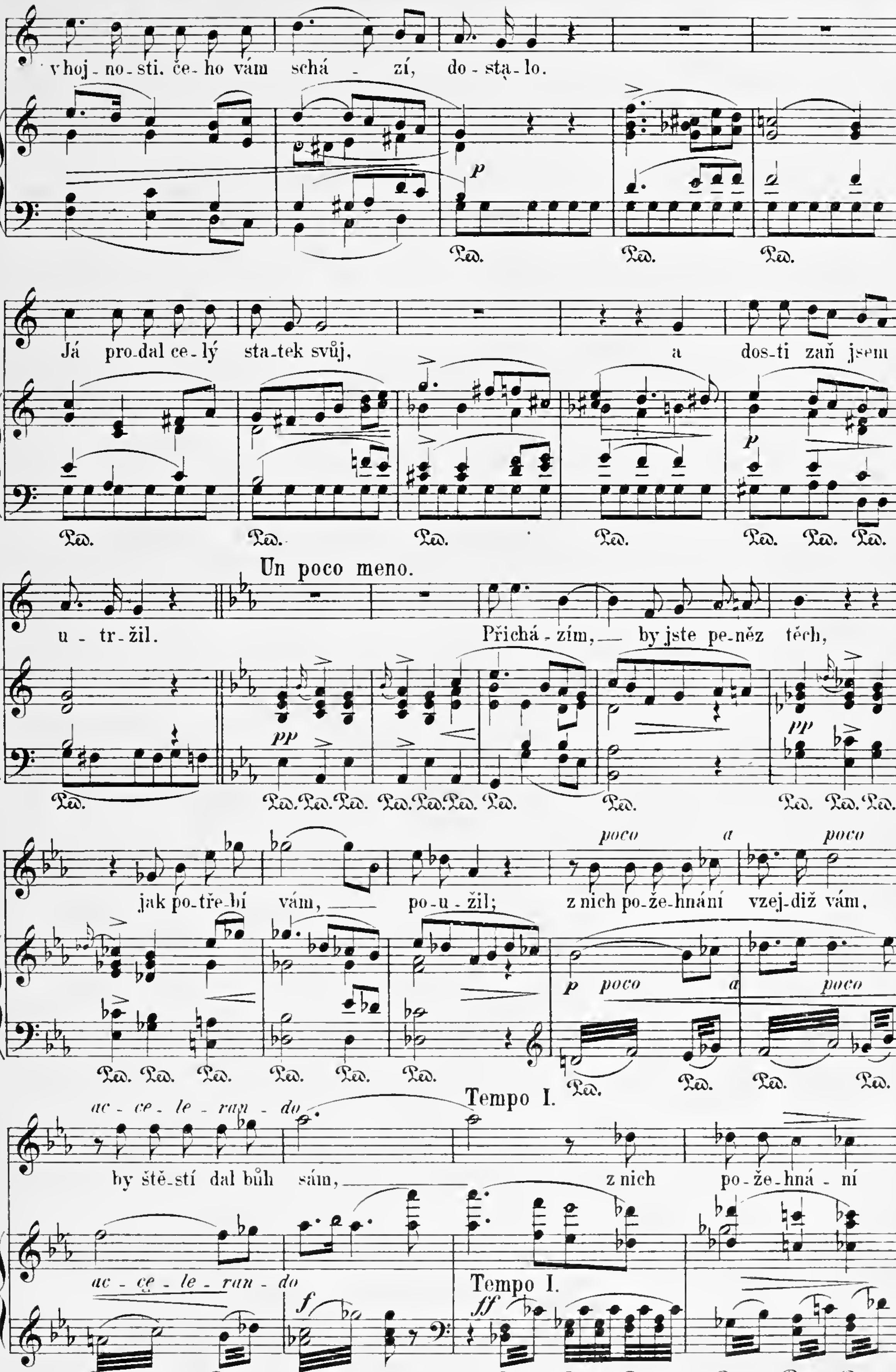

Moderato.
já jen důkaz dáti chtěl, že bych pro tě zhynul.
Sop.
Alt.
SBOR.
O tom ví už celý svět,
Ten.
Bas.
Moderato.
P. FRANC.
Haničko, tys viděla rekovnost v mém oku....
že jste rekem slynul.
HOVORA.
Jen se příliš nechvalte poblázněný soku.
Un poco meno.
P. FRANC.
Vyslov tedy
Un poco meno.
Haničko rozhodné své slovíčko, vyslov tedy Haničko rozhodné své
rit.
rit.
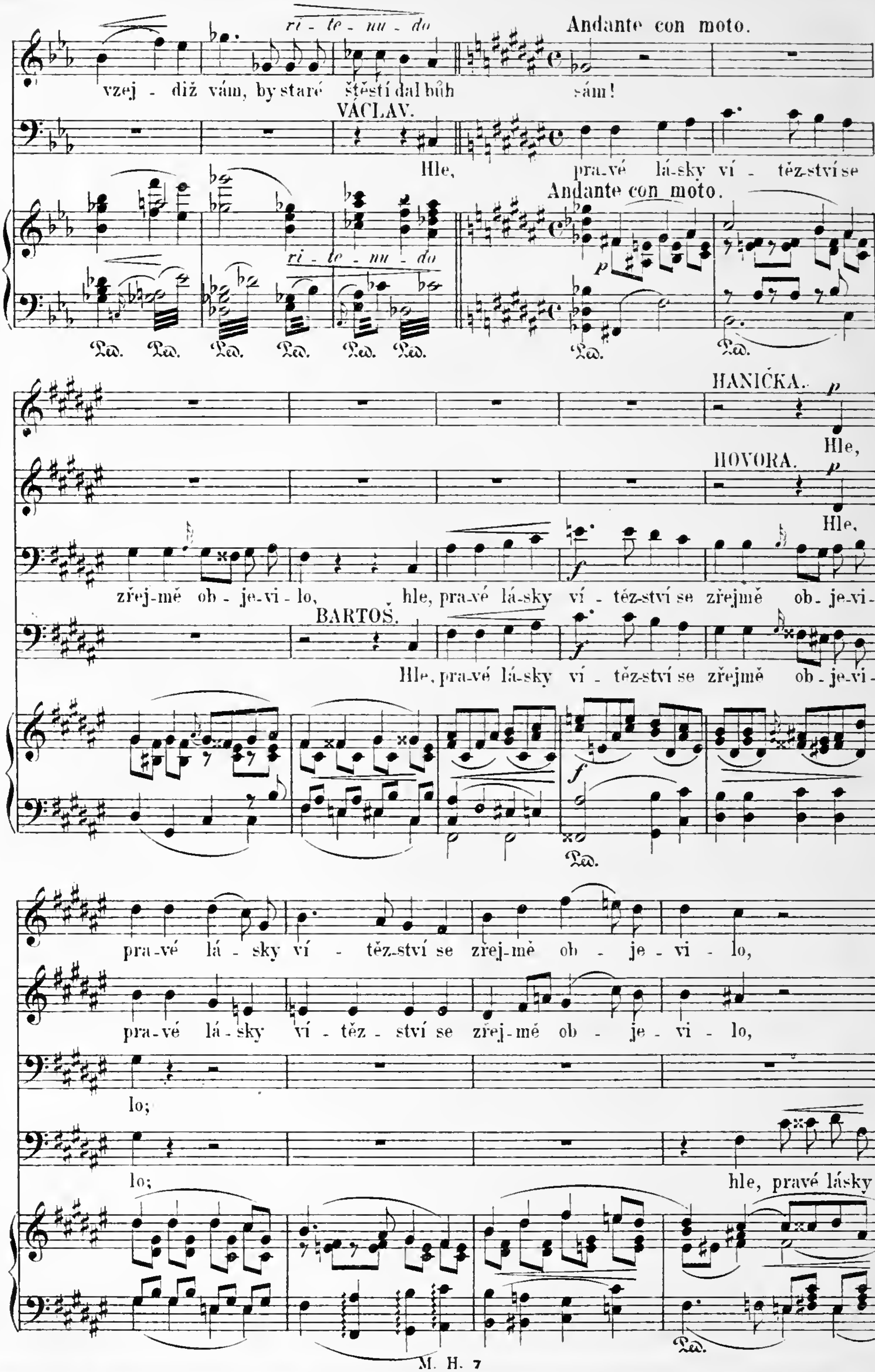
Výstup VII.
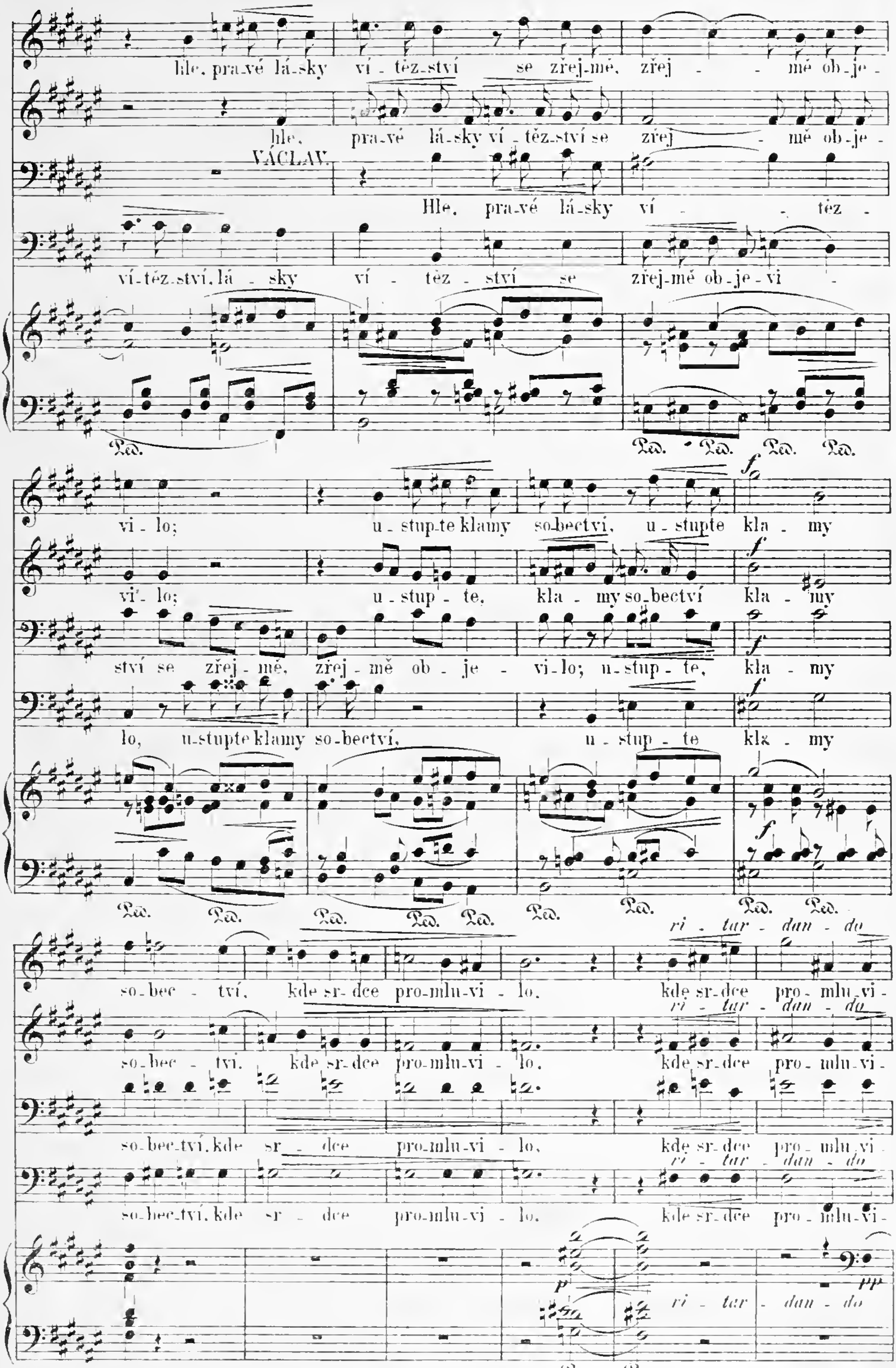
PŘEDEŠLÍ, VOJTĚCH, NÁCEK.
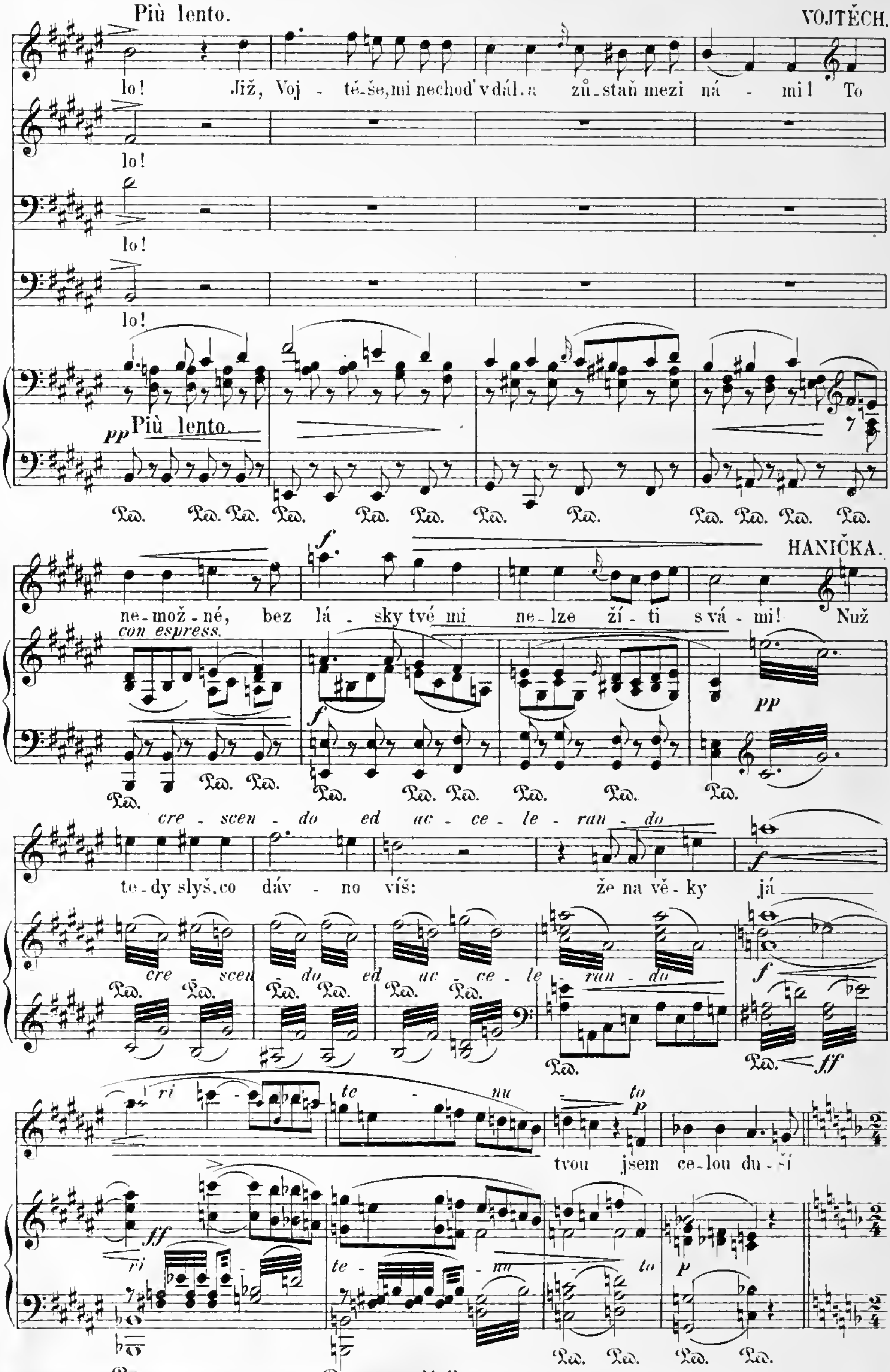

Voj_tě_še, kde's byl tak dlou_hý čas? Buď ví_tán zas, a rci, proč jsi se
skryl?
SBOR. Byl's tu dří_ve ka_ždý den, nuž bu_diž ve_sel jen.
VOJTĚCH. Larghetto.
Smutná mne do_šla no_vi_na, smu_tná mne do_šla
no_vi_na, že ne_ště_stí vás pot_ka_lo; však
mně se za_se v hoj_no_sti, če_ho vám schá_zí, do_sta_lo: však mně se za_se
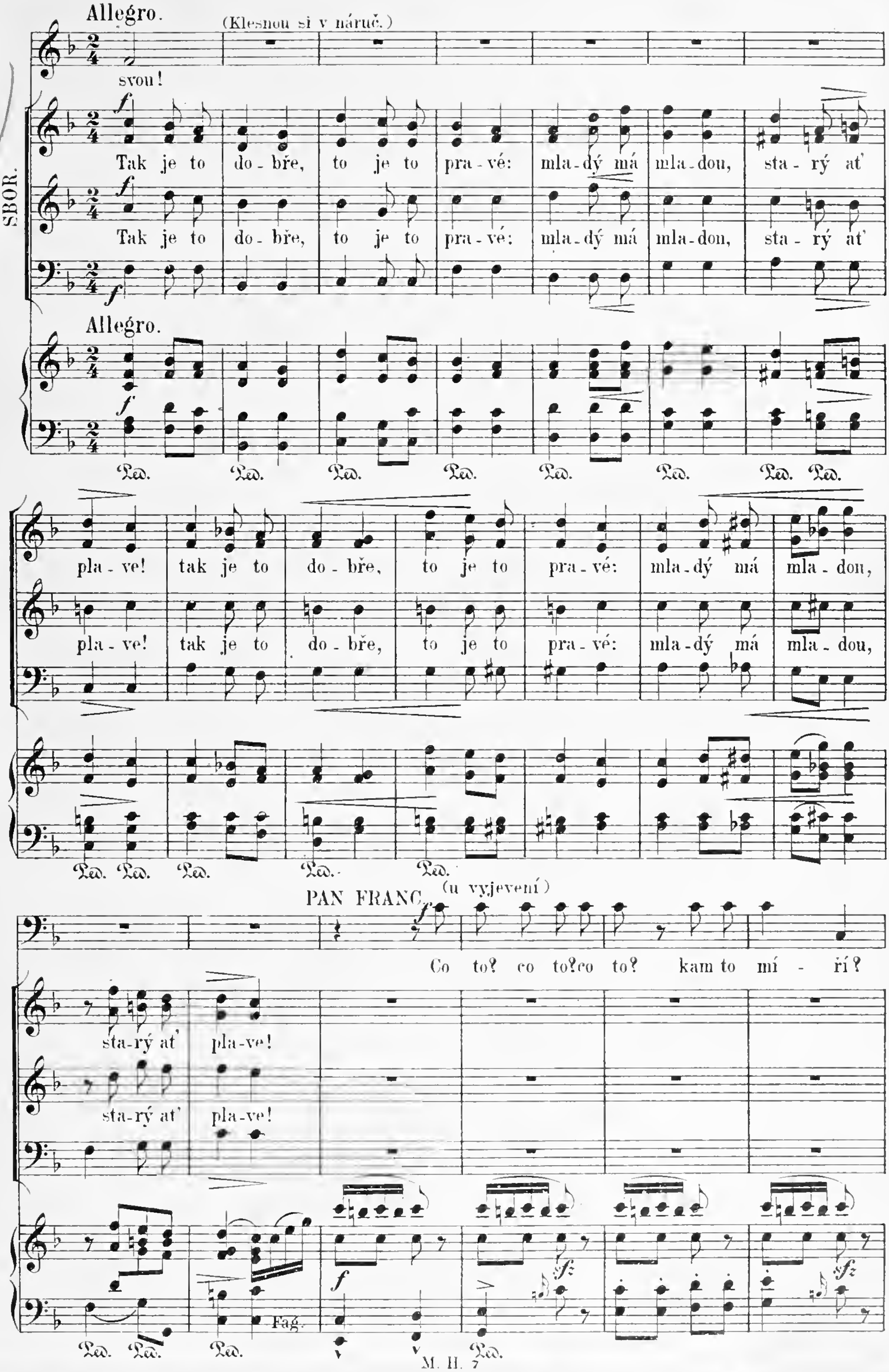

v hoj - no - sti, če - ho vám schá - zí, do - sta - lo.
Já pro - dal ce - lý sta - tek svůj, a dos - ti zaň jsem
u - tr - žil.
Un poco meno.
Přichá - zím, by jste pe - něz těch,
jak po - tře - bí vám, po - u - žil;
poco a poco
z nich po - že - hnání vzej - diž vám,
ac - ce - le - ran - do
Tempo I.
by ště - stí dal bůh sám,
z nich po - že - hná - ní
p
pp
f
ff
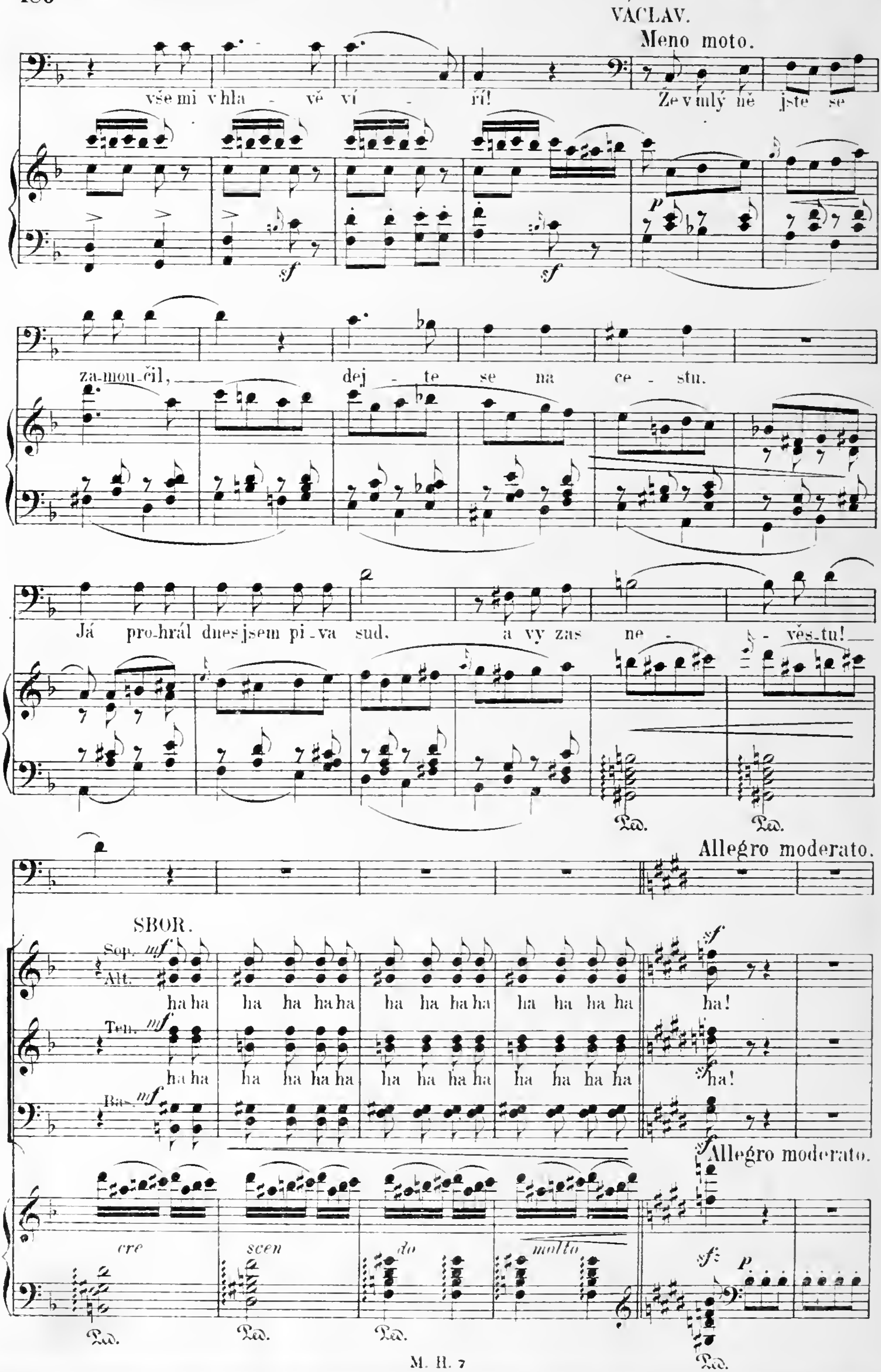

ri - te - nu - do
Andante con moto.
vzej - diž vám, by staré štěstí dal bůh sám!
VÁCLAV.
Hle, pra-vé lá-sky ví - těz-ství se
Andante con moto.
ri - te - nu - do
p
HANIČKA.
p
Hle,
HOVORA.
p
Hle,
zřej-mě ob - je-vi - lo, hle, pra-vé lá-sky ví - těz-ství se zřejmě ob - je-vi-
BARTOŠ.
f
Hle, pra-vé lá-sky ví - těz-ství se zřejmě ob - je-vi-
f
pra-vé lá - sky ví - těz-ství se zřej-mě ob - je - vi - lo,
pra-vé lá - sky ví - těz - ství se zřej-mé ob - je - vi - lo,
lo;
lo;
hle, pravé lásky
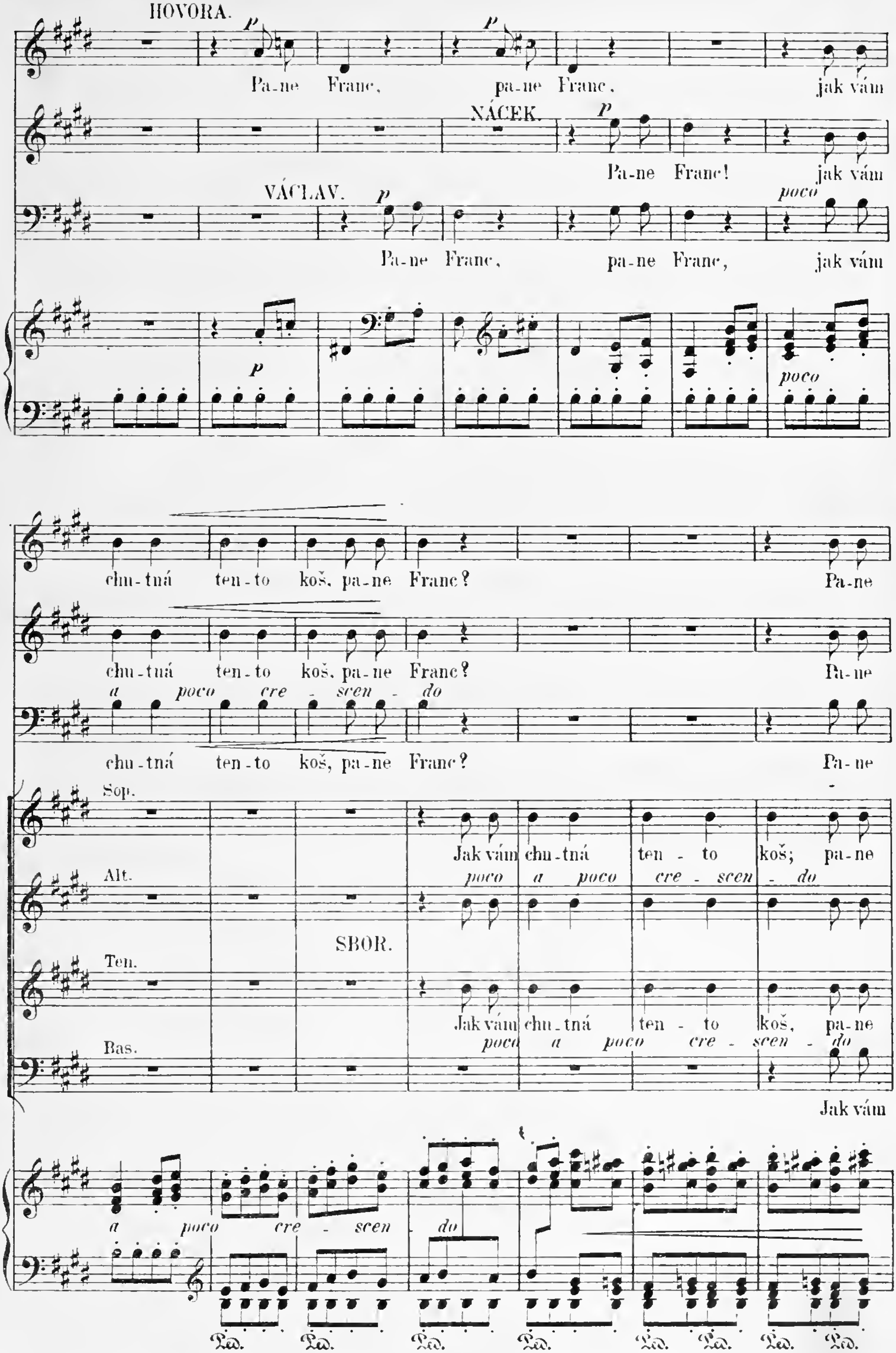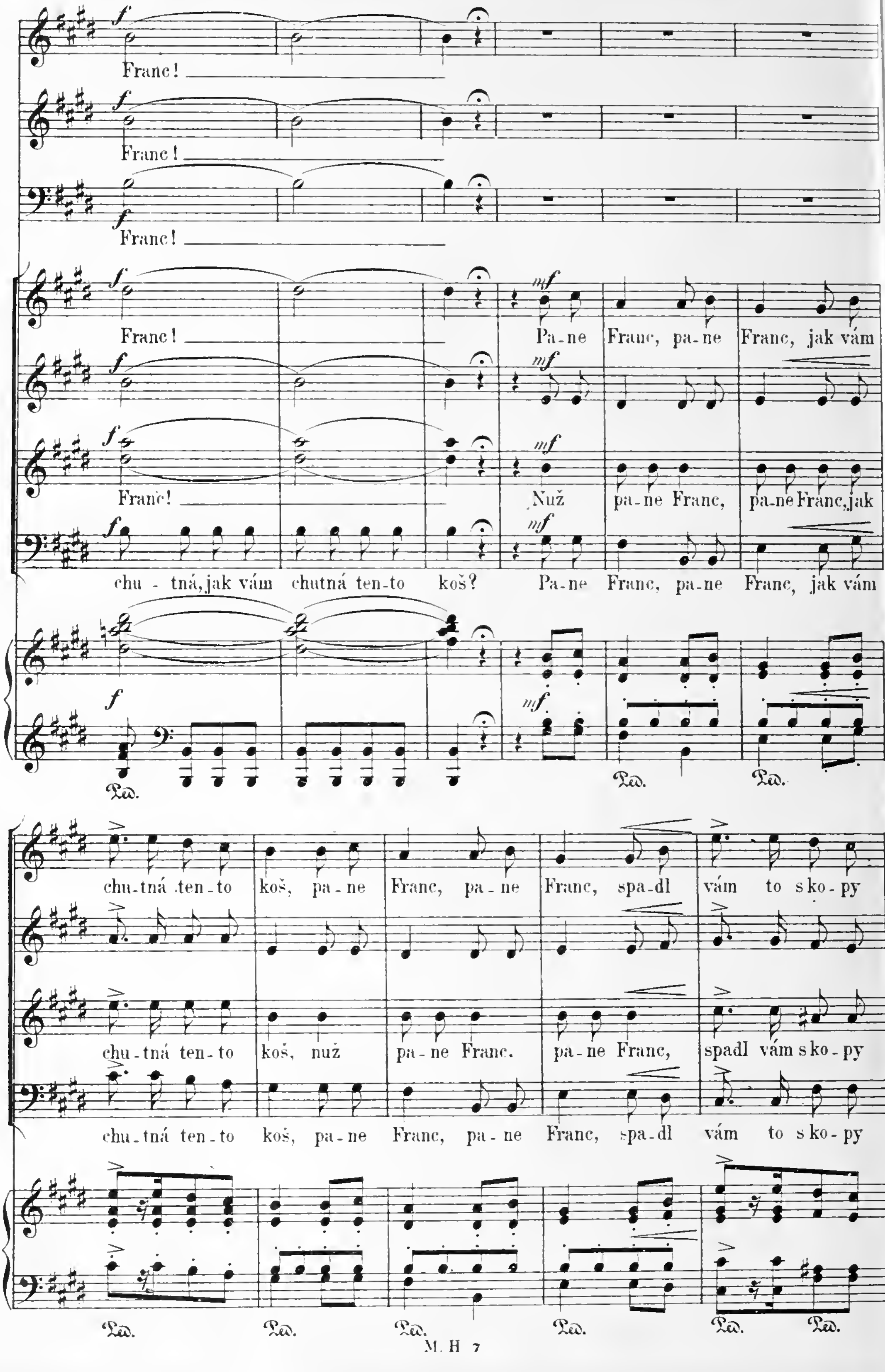

VÁCLAV.
Hle, pravé lásky vítězství se zřejmě, zřej - mě obje-
hle, pravé lásky vítězství se zřej - mě obje-
Hle, pravé lásky ví - těz-
vítězství, lásky vítězství se zřejmě objevi-
vilo; ustupte klamy sobectví, ustupte klamy
vilo; ustupte, klamy sobectví klamy
ství se zřejmě, zřejmě obje - vilo; ustupte, klamy
lo, ustupte klamy sobectví, ustupte klamy
sobectví, kde srdce promluvilo. kde srdce promluvi-
sobectví, kde srdce promluvilo, kde srdce promluvi-
ritardando
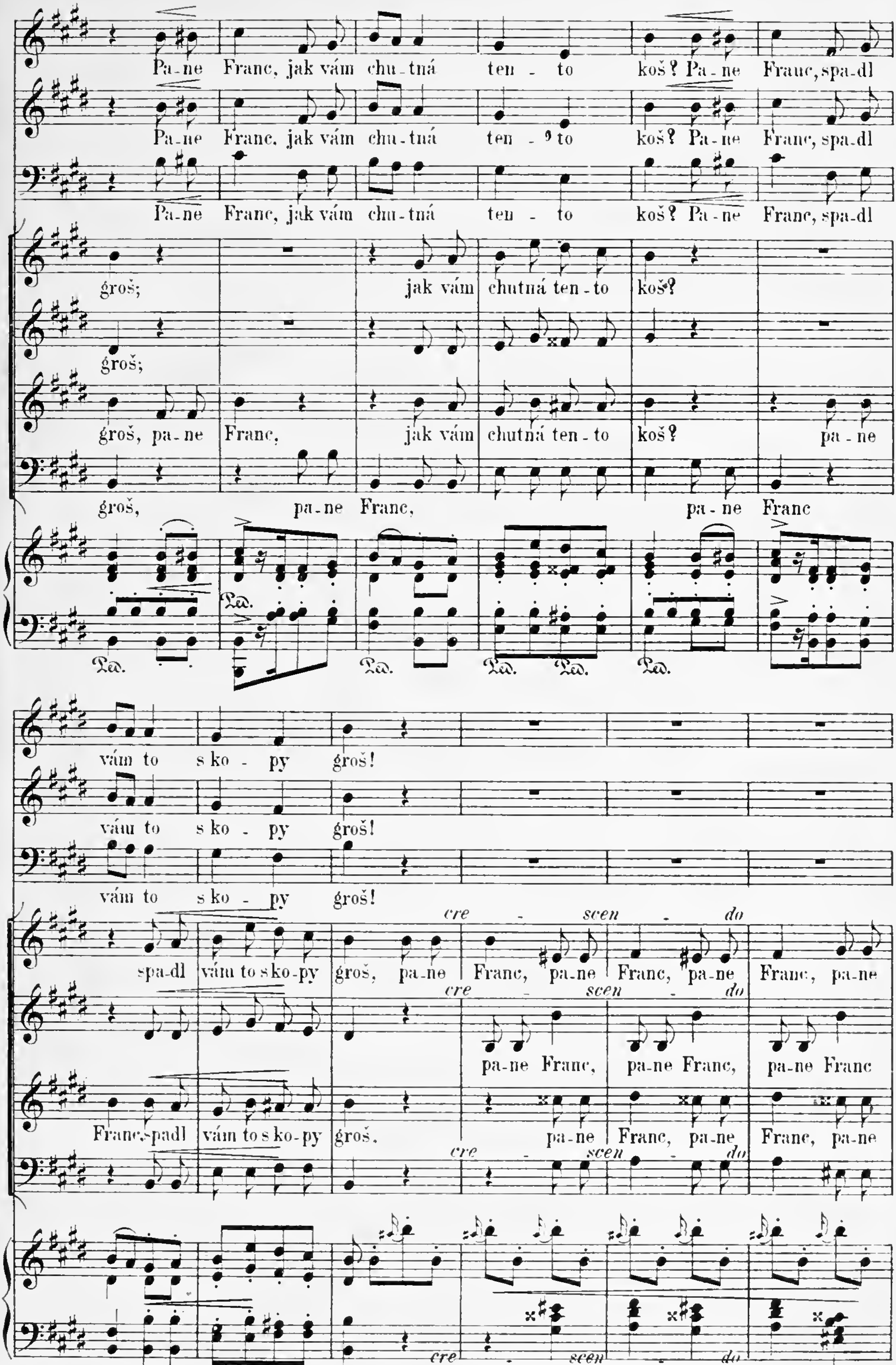

Più lento.
VOJTĚCH.
lo! Již, Voj - tě-še, mi nechoď v dál. a zů-staň mezi ná - mi! To
lo!
lo!
lo!
pp Più lento.
ne-mož-né, bez lá - sky tvé mi ne-lze ží - ti s vá - mi!
HANIČKA.
Nuž
f
con espress.
pp
cre - scen - do ed ac - ce - le - ran - do
te-dy slyš, co dáv - no víš: že na vě - ky já
f
ff
ri - te - nu - to
p
tvou jsem ce-lou du - ší
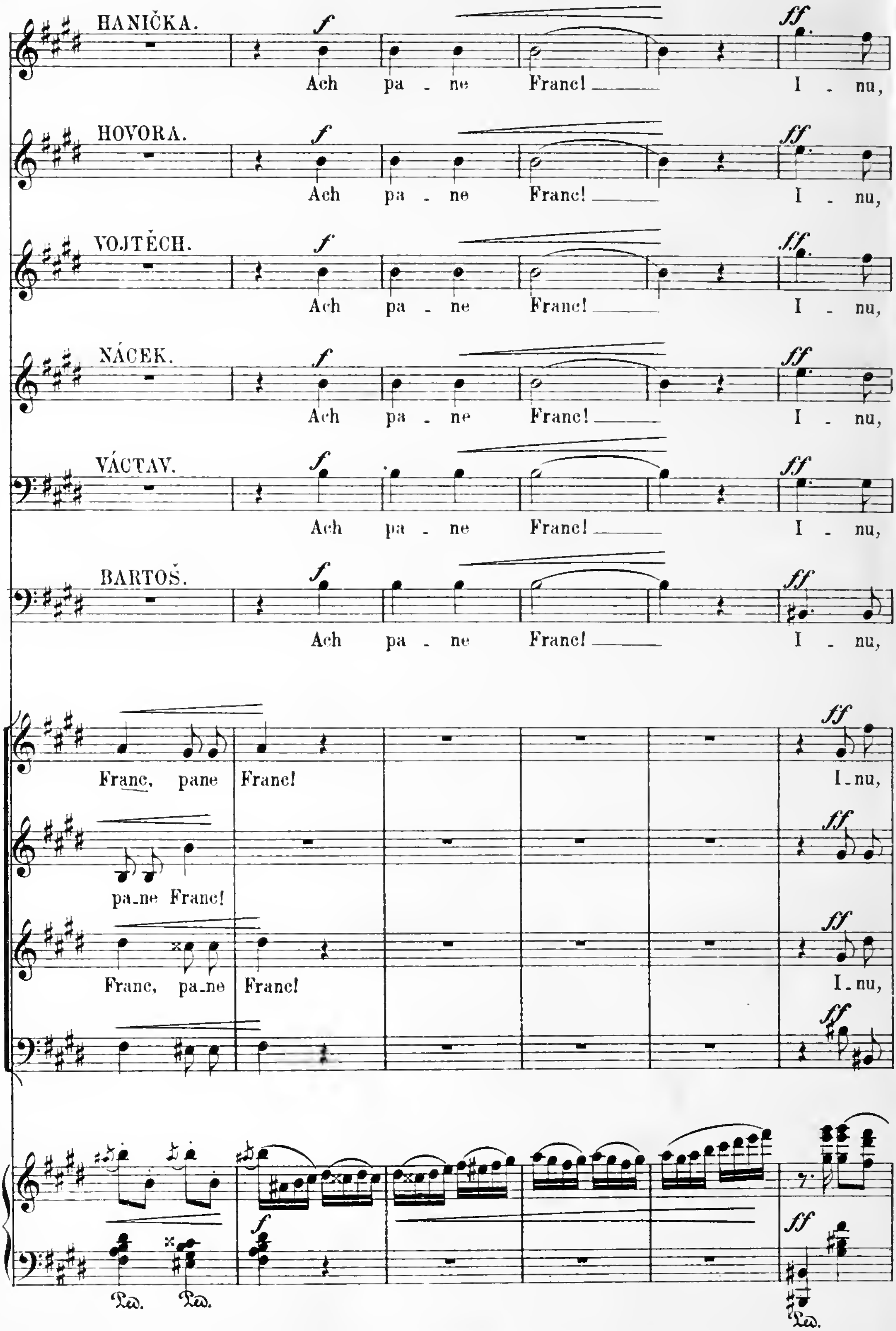

Allegro.
(Klesnou si v náruč.)
svou!
SBOR.
Tak je to do - bře, to je to pra - vé: mla - dý má mla - dou, sta - rý ať
Tak je to do - bře, to je to pra - vé: mla - dý má mla - dou, sta - rý ať
Allegro.
pla - ve! tak je to do - bře, to je to pra - vé: mla - dý má mla - dou,
pla - ve! tak je to do - bře, to je to pra - vé: mla - dý má mla - dou,
PAN FRANC (u vyjevení)
Co to? co to? co to? kam to mí - ří?
sta-rý ať pla-ve!
sta-rý ať pla-ve!
Fag.
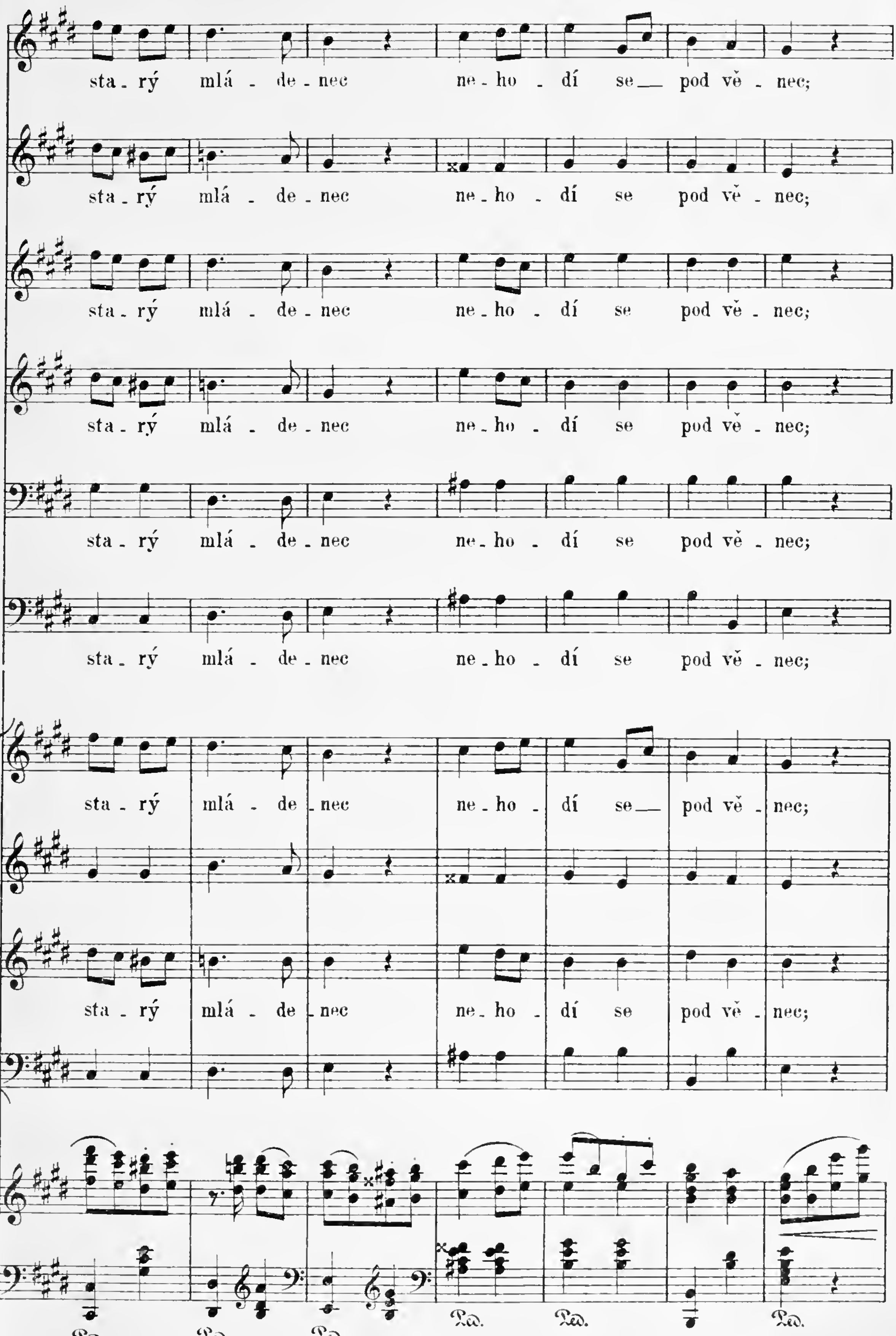

VÁCLAV.
Meno moto.
všemi v hla - vě ví - ří!
Že v mlý ně jste se
za-mou-čil, dej - te se na ce - stu.
Já pro-hrál dnes jsem pi-va sud. a vy zas ne - - věs-tu!
Allegro moderato.
SBOR.
Sop.
Alt.
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!
Ten.
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!
Ba.
Allegro moderato.
cre scen do molto
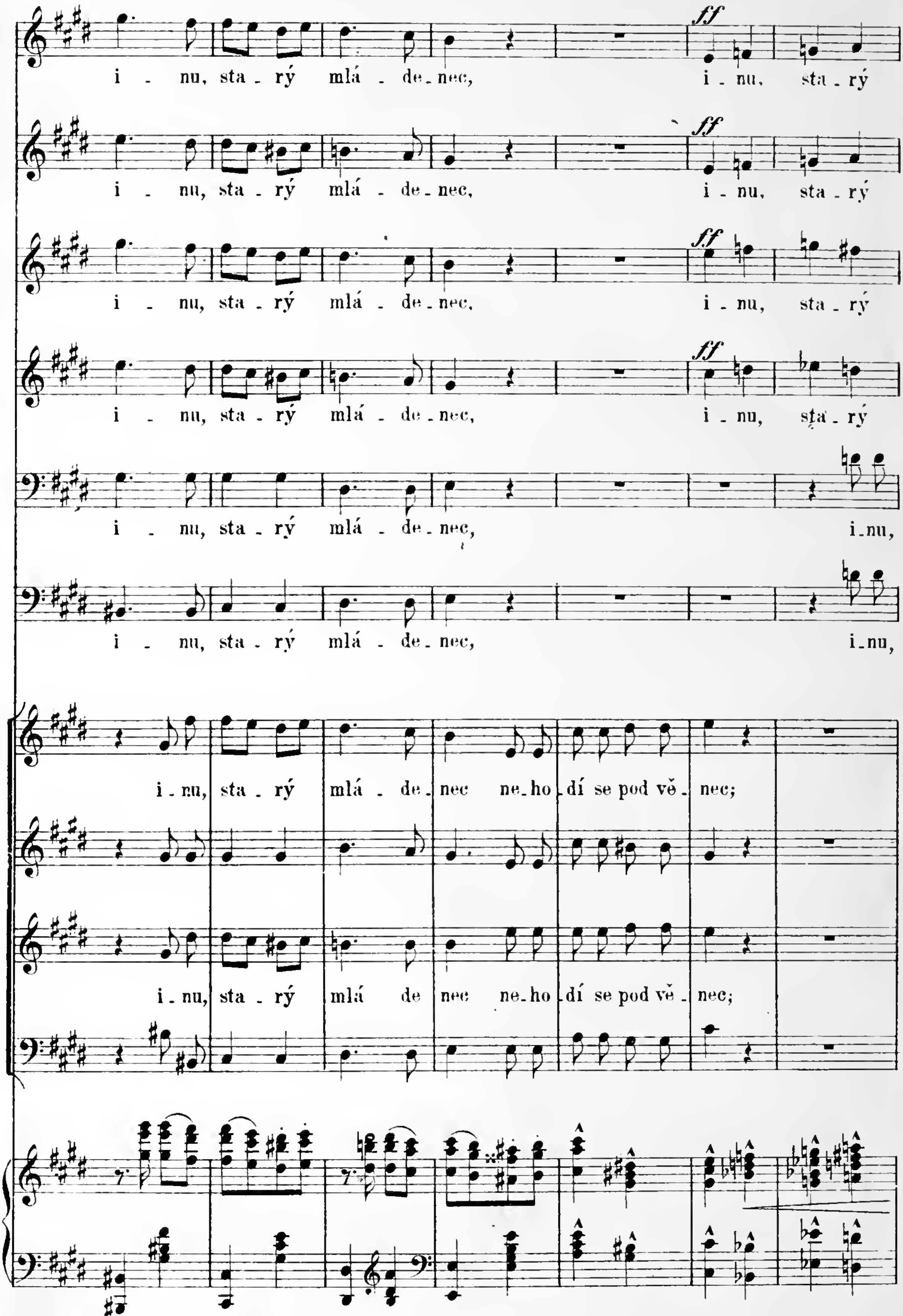

HOVORA.
Pa-ne Franc, pa-ne Franc, jak vám
NÁCEK.
Pa-ne Franc! jak vám
VÁCLAV.
Pa-ne Franc, pa-ne Franc, jak vám
poco
chu-tná ten-to koš, pa-ne Franc? Pa-ne
chu-tná ten-to koš, pa-ne Franc? Pa-ne
a poco cre-scen-do
chu-tná ten-to koš, pa-ne Franc? Pa-ne
Sop.
Jak vám chu-tná ten-to koš; pa-ne
Alt.
poco a poco cre-scen-do
SBOR.
Ten.
Jak vám chu-tná ten-to koš, pa-ne
Bas.
poco a poco cre-scen-do
Jak vám
a poco cre-scen-do
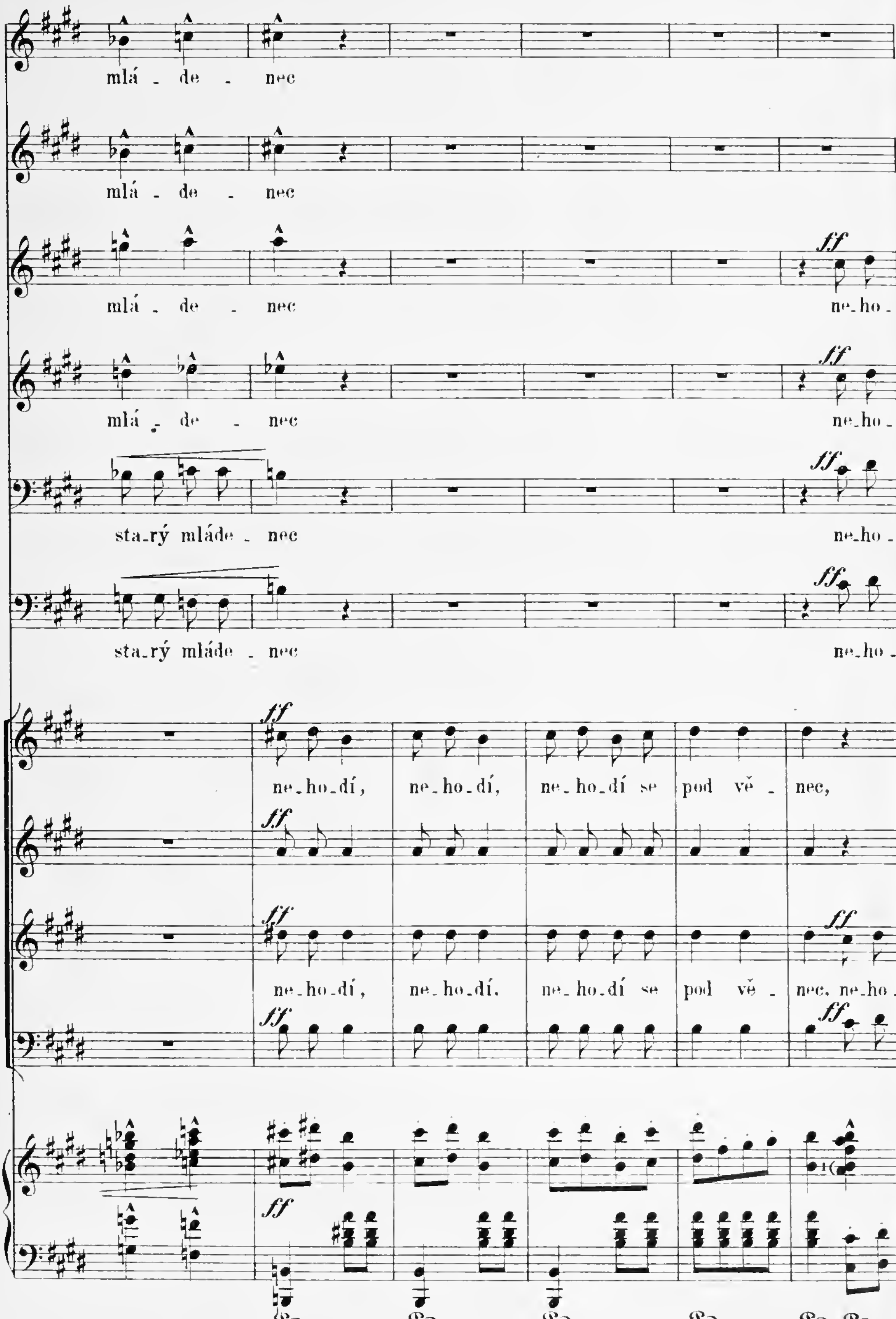

Franc!
Franc!
Franc!
Franc!
Pa-ne Franc, pa-ne Franc, jak vám
Franc!
Nuž pa-ne Franc, pa-ne Franc, jak
chu - tná, jak vám chutná ten-to koš? Pa-ne Franc, pa-ne Franc, jak vám
chu-tná ten-to koš, pa-ne Franc, pa-ne Franc, spa-dl vám to s ko-py
chu-tná ten-to koš, nuž pa-ne Franc. pa-ne Franc, spadl vám s ko-py
chu-tná ten-to koš, pa-ne Franc, pa-ne Franc, spa-dl vám to s ko-py
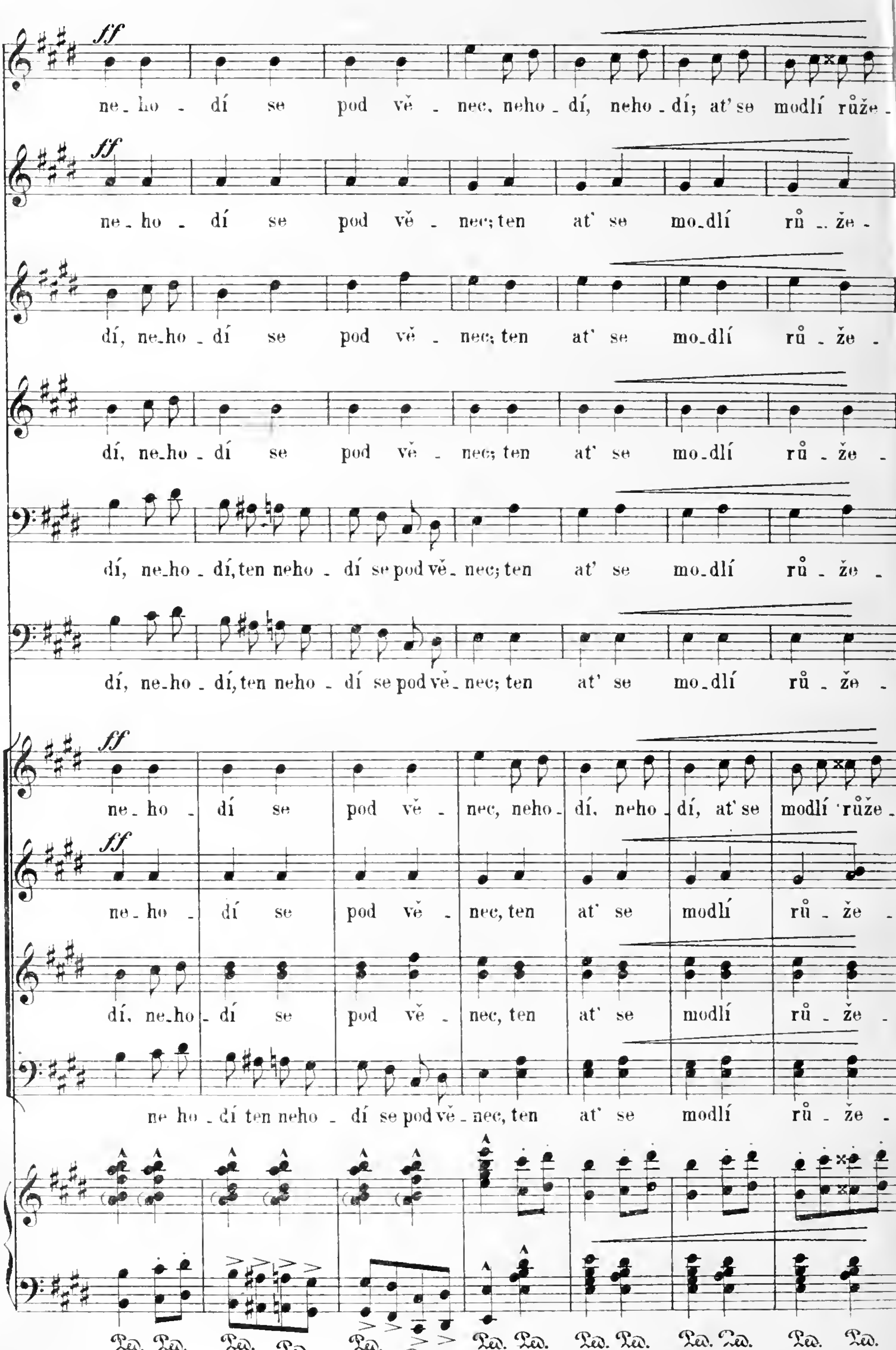

Pa-ne Franc, jak vám chu-tná ten - to koš? Pa-ne Franc, spa-dl
Pa-ne Franc, jak vám chu-tná ten - to koš? Pa-ne Franc, spa-dl
Pa-ne Franc, jak vám chu-tná ten - to koš? Pa-ne Franc, spa-dl
groš; jak vám chutná ten-to koš?
groš;
groš, pa-ne Franc, jak vám chutná ten-to koš? pa-ne
groš, pa-ne Franc, pa-ne Franc
vám to s ko - py groš!
vám to s ko - py groš!
vám to s ko - py groš!
cre - scen - do
spa-dl vám to s ko-py groš, pa-ne Franc, pa-ne Franc, pa-ne Franc, pa-ne
cre - scen - do
pa-ne Franc, pa-ne Franc, pa-ne Franc
Franc, spadl vám to s ko-py groš. pa-ne Franc, pa-ne Franc, pa-ne
cre - scen - do
cre - scen - do

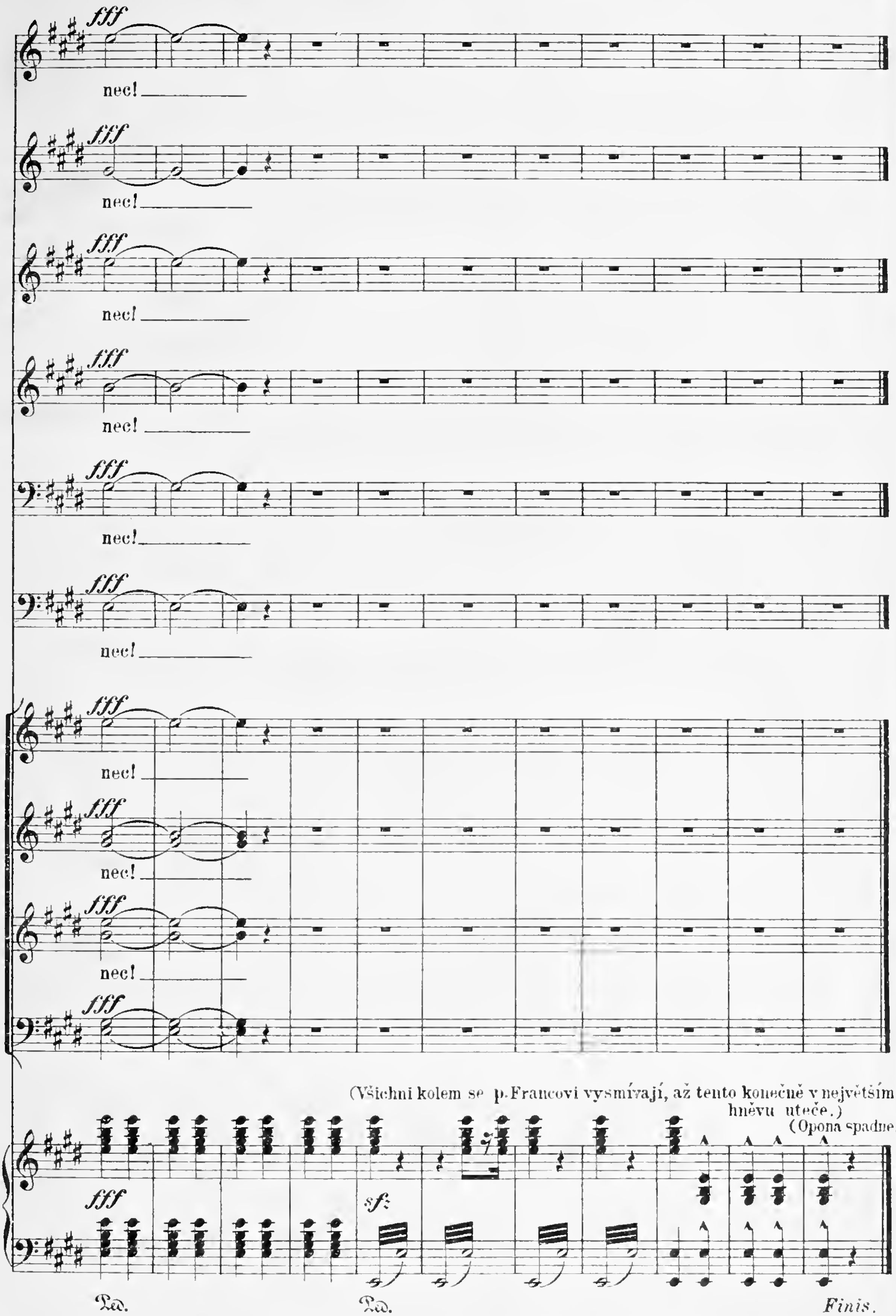

HANIČKA.
f
ff
Ach pa - ne Franc! I - nu,
HOVORA.
Ach pa - ne Franc! I - nu,
VOJTĚCH.
Ach pa - ne Franc! I - nu,
NÁCEK.
Ach pa - ne Franc! I - nu,
VÁCLAV.
Ach pa - ne Franc! I - nu,
BARTOŠ.
Ach pa - ne Franc! I - nu,
Franc, pane Franc! I-nu,
pa-ne Franc!
Franc, pa-ne Franc! I-nu,
Ped.

sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;

ff
i - nu, sta - rý mlá - de - nec, i - nu, sta - rý
ff
i - nu, sta - rý mlá - de - nec, i - nu, sta - rý
ff
i - nu, sta - rý mlá - de - nec, i - nu, sta - rý
ff
i - nu, sta - rý mlá - de - nec, i - nu, sta - rý
i - nu, sta - rý mlá - de - nec, i - nu,
i - nu, sta - rý mlá - de - nec, i - nu,
i - nu, sta - rý mlá - de - nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
i - nu, sta - rý mlá de nec ne - ho - dí se pod vě - nec;
Ped. Ped. Ped. Ped.

mlá - de - nec
mlá - de - nec
mlá - de - nec ne-ho -
mlá - de - nec ne-ho -
sta-rý mláde - nec ne-ho -
sta-rý mláde - nec ne-ho -
ne-ho-dí, ne-ho-dí, ne-ho-dí se pod vě - nec,
ne-ho-dí, ne-ho-dí, ne-ho-dí se pod vě - nec, ne-ho -
ff
Ped.

ff
ne_ho_dí se pod vě_nec, neho_dí, neho_dí; at' se modlí růže_
ff
ne_ho_dí se pod vě_nec; ten at' se mo_dlí rů_že_
dí, ne_ho_dí se pod vě_nec; ten at' se mo_dlí rů_že_
dí, ne_ho_dí se pod vě_nec; ten at' se mo_dlí rů_že_
dí, ne_ho_dí, ten neho_dí se pod vě_nec; ten at' se mo_dlí rů_že_
dí, ne_ho_dí, ten neho_dí se pod vě_nec; ten at' se mo_dlí rů_že_
ff
ne_ho_dí se pod vě_nec, neho_dí, neho_dí, at' se modlí růže_
ff
ne_ho_dí se pod vě_nec, ten at' se modlí rů_že_
dí, ne_ho_dí se pod vě_nec, ten at' se modlí rů_že_
ne ho_dí ten neho_dí se pod vě_nec, ten at' se modlí rů_že_
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

nec!
nec!
nec!
nec!
nec!
nec!
nec!
nec!
nec!
(Všichni kolem se p.Francovi vysmívají, až tento konečně v největším hněvu uteče.)
(Opona spadne.)
Finis.